

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும்

இறக்கை: 10 இறகு: 12

காக்கைகள்

இலக்கிய மாத இதழ்

சென்னை

டிசம்பர் 2021 விலை ₹40

இந்த இதழிலிருந்து
தராசு ஷ்யாம்
எழுதும் தொடர்

அமணமாகிய சமணம்

சென்னை 21

கவிதை

கவிதா லட்சுமி

அதிகாரமே ஒரு கலைதான்!

மாணவன் தன் மேசையில் கிறுக்கும்
இசைக்குழுவொன்றின் பெயரின் பின்னால்
இருக்கும் செய்தி என்ன

கணக்கு வழக்குகளைப் பற்றிப்
பேசும் போதெல்லாம்
தலைவர்கள் ஏன்
கடைவாய்க்குள் சிரிக்கிறார்கள்

ஆதாமின் விலாவிலிருந்து
பெண் எதற்காகப் பிறக்கவேண்டும்

இப்போதெல்லாம்
நாடகங்கள் நாடகத்தன்மை குறைந்தும்
கதைகள் எல்லாம்
கதைசொல்லலற்றும் எழுதப்படுவதேன்

எப்போதும் தானேதான்
குடும்பத்தைச் சம்பந்தாக
ஒரு ஆண்
ஏன்
சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறான்

மனிதர்களின் எதிர்காலங்கள் பற்றிப்
எப்போதும்
அமெரிக்கா பேசிக்கொண்டிருப்பதன்
சூட்சுமம் என்ன

கலைமகளைப்
பிரம்மன் தன் நாவில்
வைத்திருப்பதாய்ச் சொன்னவர்கள்
எமது உள்ளடைகளைச் சோதிப்பதேன்

துறவிகள் எதற்காக
ஒரு பிரார்த்தனை நூலுக்காகச்
சண்டையிட்டுக் கொள்கிறார்கள்

திரைத்துறையில்
எல்லா ஆணிகளையும்
ஏன் ஆண்களே புடுங்குகிறார்கள்

இலக்கிய விவாதங்களின் போது
ஒரு கவிஞர் எதற்காக
இன்னொருவரின்
கைகளை முறித்துவிடுகிறார்
அதிகாரமே ஒரு கலைதான்!

உருத்தெரியாத பேய்

எங்கெங்கோ
யார் யாரோ
எழுதிய தீர்ப்புகளில்
சுரண்டப்பட்ட வளங்களில்
கொடுத்த ஆயுதங்களில்
மூட்டப்பட்ட போர்களில்
கொடுங்கோல் ஆக்கிரமிப்புக்களில்

ஆயிரமாயிரம்
லட்சலட்சம்
உயிர்கள்
கொல்லப்பட்ட காலங்கள்
நெஞ்சள்
தகித்துக்கொண்டிருக்கும்
இதே நாளில்

உருத்தெரியாததொரு பேயினைக்கண்டு
ஆதிக்க முகங்களெல்லாம்...
முகம் மூடி
மரணபயத்தினை
மூச்சுமுட்ட சுவாசிப்பதையும்
கொல்லிமருந்து கொட்டப்பட்ட
புழுக்களைப்போல
சுருண்டு கிடப்பதையும்
காணுகையில்...

எனக்கும் வரலாம் இறப்பு
என்பதைக் கடந்து
அடிவயிற்றிலிருந்து
இரகசியமாய் எழுகிறதொரு
கோர்ப்புன்னகை

இந்த வன்மம்
இல்லாத காலமும்
எனக்கிருந்தது

திருவள்ளூர்வாண்டு 2053

மார்கழி
டிசம்பர் 2021

ஆசிரியர்
வி. முத்தையா
9841457503

பொறுப்பாசிரியர்
க. சந்திரசேகரன்
9715146652

ஆசிரியர் குழு
இரா. எட்வின்
முகிலன்
அமரந்தா
கசன்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்
கி. பி. அரவிந்தன்
வீர. சந்தானம்

நெறியாளர்கள்
டிராட்ஸ்கி மருது
க. பஞ்சாங்கம்

கே. எம். வேணுகோபால்

புலம்பெயர் நாடுகளுக்கான
தொடர்புக்கு:

கனடா:
வி. மகேந்திரன்
V. Mahenthiran
Mahenthiran_v@hotmail.com

ஐரோப்பா:
க. முகுந்தன்
K. Mukunthan
kmukunthan@gmail.com

காக்கையில் வெளியாகும் கதை, கவிதை மற்றும் கட்டுரைகளின் கருத்துகள், கட்டுரையாளர்களின் கருத்தாகும். காக்கையின் கருத்தாகாது.

‘ஜெய் பீம்’: அரசு தயங்குவது ஏன் ?

அண்மையில் வெளிவந்து உலகின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளதன் மூலம் தமிழ்த் திரையுலகத்துக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ள ‘ஜெய் பீம்’ திரைப்படக் குழுவினர் அனைவரும் பாராட்டுக்குரியவர்கள். ஒவ்வொரு நடிகரும் அந்தந்த கதாப்பாத்திரங்களாகவே வாழ்ந்து காட்டியிருக்கிறார்கள். தமிழ்த் திரையுலக வரலாற்றில் ‘ஜெய் பீம்’ ஒரு மைல்கல் என்பதில் ஐயமில்லை.

இது நடந்து முடிந்த கதை; உண்மைக்கதை. எனவே, காவல்துறையினரால் கொடூரத் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகி அந்த மக்கள் அடைந்த வலிகளையும் சித்ரவதைகளையும் வெறும் வார்த்தைகளால் மட்டுமே விளக்கிட முடியாது என்பதையும் வரலாறு நெடுகிலும் குரலற்றவர்கள் எதிர்கொள்ளும் துயரம் இதுதான் என்பதையும் திரைக்கதை தோலுரித்துக் காட்டியிருக்கிறது. அதன்மூலம் உலகம் முழுவதும் அந்தத் திரைப்படம் ஏற்படுத்தி இருக்கும் தாக்கம் சிலரது உறக்கத்தைக் கலைத்திருக்கிறது. பலரது கண்களைத் திறந்திருக்கிறது.

ஆனால் இந்தத் திரைப்படத்தில் விரும்பத்தகாத வகையில் ஒரு காட்சியமைப்பைத் திட்டமிட்டே உருவாக்கி தம் மக்களைச் சிறுமைப்படுத்திவிட்டதாக ஒரு தரப்பு குற்றஞ்சாட்டியும் மறுதரப்பு மறுத்தும் கடந்த ஒருமாத காலமாக சமூக வலைத்தளங்களிலும் காட்சி ஊடகங்களிலும் நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கிற வார்த்தை யுத்தங்கள் தவறானவை. தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டியவை.

சட்டத்தின் ஆட்சி நடைபெறுகின்ற ஒரு நாட்டில் இதுபோன்ற நிகழ்வுகள் மக்களை மதமாகவும் சாதியாகவும் பிரித்துக் கூறுபோட்டுச் சிதறடித்துவிடும். எனவே, வாத, பிரதிவாதங்களை பொதுவெளியில் வைக்கிறவர்களின் வார்த்தைகளில் மிகுந்த கண்ணியம் இருக்கவேண்டும். அள்ளிவீசுகிற விமர்சனங்களில் நிதானமும் நாகரிகமும் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். தவறினால் அது எய்தவர்களையே திரும்பிவந்து தாக்கும். அது இன்னும் சாதிய வன்மத்தைக் கூர்படுத்தும்.

ஆனாலும், எதுகுறித்தும் யார் வேண்டுமானாலும் யாரை வேண்டுமானாலும் அநாகரிகமாகவும் அவமரியாதையாகவும் பேசலாம்; எச்சரிக்கலாம்; கொலை மிரட்டல் விடுக்கலாம்; அச்சுறுத்தல் செய்யலாம் என்கிற அளவில் இந்த நிகழ்வு மக்களிடையே ஐயத்தையும் அச்சத்தையும் ஏற்படுத்தி வருகிறது என்பதையும் கவனிக்கத் தவறிவிடக் கூடாது. இதுவிசயத்தில் அரசும் அரசாங்கமும் அளவுகடந்த மௌனத்தைக் கடைப்பிடிப்பது நல்லதல்ல என்று மக்கள் கருதுகிறார்கள்.

அரசுகள் வரும்; போகும். அரசாங்கம்!?

அமணமாகிய சமணம்

1

தராசு ஷ்யாம், தமிழ் புலனாய்வு இதழியலின் முன்னோடி இதழான 'தராசு' வார இதழின் நிறுவனர், ஆசிரியர் என அறியப்பட்டவர்; தமிழ்நாட்டின் சமூக வலைத் தளங்களிலும் காட்சி ஊடகங்களிலும் உடனுக்குடன் அரசியல் அதிர்வுகளைத் தொட்டுக் காட்டக்கூடிய மூத்த பத்திரிகையாளர்; ஆழ்ந்த வாசிப்பும் தேர்ந்த அரசியல் வரலாற்றுத் தெளிவும் மிக்கவர்.

“ஏகாந்த வாதம், அநேகாந்த வாதம் என்றால் என்ன? விளக்குங்கள்!”

“ஒரு பொருளை ஒரு நோக்கில் மட்டும் பார்ப்பது ஏகாந்தவாதம். ஒரு பொருளைப் பல்வேறு நோக்கில் பார்ப்பது அனேகாந்தவாதம். சமணம் தவிர, பிற மதங்கள் ஏகாந்தவாதத்தைக் கூறுவன. நாம் மட்டுமே அனேகாந்தவாதக் கொள்கை கொண்டிருக்கிறோம்.”

“நாம் நிக்கந்தர்கள். பற்றற்றவர்கள். எனவே சமணம் நிக்கண்ட மதம். நாம் பிண்டி (அசோக) மரத்தைப் போற்றி வழிபடுபவர்கள். எனவே சமணம் பிண்டியர் மதம்.”

“சந்திரகுப்த மௌரியப் பேரரசருக்குக் குரு நமது பத்திரபாகு. வடக்கில் வல்லமை வாய்ந்த பேரரசை நிறுவியதால் நம் நாட்டின் வரலாற்றில் அது ஒரு புகழ்வாய்ந்த நிகழ்ச்சி.. சந்திரகுப்தர் பல ஆண்டுகள் நல்லாட்சி செய்தபின் மகனிடம் அரசைத் தந்துவிட்டு துறவறம் மேற்கொண்டார்.”

“பின்னர் பத்திரபாகு முனிவர் அங்கிருந்து தென்னகம் வந்தார். மைசூர் நாட்டில் வெள்ளைக்குளம் என்ற சிரவணபெளகுளா என்ற பகுதியில் அனைவரும் தங்கினார்கள். விசாகமுனிவர் என்ற தமது சீடரை அனுப்பிச் சோழ, பாண்டிய நாடுகளில் சமண சமயக் கொள்கைகளைப் பரவச் செய்தார்.

“பின்னர் ‘சல்லேகனை’ நோன்பிருந்து கி.மு. 297-இல் வீடுபேறு பெற்றார். ‘சல்லேகனை’ என்பது வடக்கிருத்தல். எதையும் உண்ணாமல் ஜீவன் முக்தி அடைதல். பத்திரபாகுவின் சீடராகிய சந்திரகுப்தரும் அங்கேயே சல்லேகனை நோன்பிருந்து உயிர் நீத்தார்.”

“தென்னகத்தில் குடியேறியதும் மக்களுடன் நெருங்கிப் பழகி அவர்களுடைய மொழி, பண்பாடு, நாகரிகம் ஆகியவற்றை நன்கு அறிந்து கொண்டோம். சமண சமயக் கொள்கைகளோடு தமிழ், கலை, இலக்கியம் ஆகியவற்றையும் வளர்த்தெடுத்தோம்.”

“உணவை ஏற்றுக் கொள்வதில் நாம் பின்பற்றும் விதிமுறைகளில் ஏதேனும் குறை நேர்ந்தால் அன்று உண்ணாமலேயே இருந்து விடுவோமல்லவா? நமக்கு உணவிடும் முறைகளை நன்கறிந்த இல்லறத்தார் தமிழகத்தில் இருந்தனர். அவர்கள் சமண நெறிகளைப் பின்பற்றினார்கள். எனவே தான் இங்கு சமணம் செழித்து வளர்கிறது.”

நேமிநாதர்

காலப் பெரு வெளியில் கணக்குப் போட முடியாத வெகு தூரம்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தையதாக இருக்கலாமா? இருக்கலாம்.. யார் கண்டது?

“சங்கா” என்று பின்னாட்களில் அழைக்கப்பட்ட அந்தச் சமணக் கூடுகை அன்று களை கட்டியிருந்தது. நெடுந்தொலைவிலிருந்து வந்திருந்த அந்தத் துறவி ஏதோ சொல்கிறாரே?

சமணர்களால் எழுதப்பட்ட சிலப்பதிகாரம், சீவக சிந்தாமணி, வளையாபதி ஆகியவை பற்றி இருக்குமோ? பிற்காலத்தில் ஐம்பெரும் காப்பியங்கள் என்று அவை போற்றப்பட உள்ளனவே?

ஐங்குறுங்காப்பியங்களான உதயணகுமார காவியம், நாககுமார காவியம், யசோதர காவியம், சூளாமணி, நீலகேசி ஆகியவையும் அவர்கள் தந்தது தானே? அறம், துறவு, கொல்லாமை, அகிம்சை ஆகிய பண்புகள் அனைத்தையும் அருகர்கள் அல்லவா அருளினார்கள்?

ஐம்புலன்களையும் இரு வினைகளையும் ஜெயித்த அந்த “ஜினர்கள்” ஜைன மதம் மேலும் அடைய விருக்கும் மேன்மையைப் பேசியிருப்பார்களோ? வீடு பேற்றின் பேரின்ப நிலையால் அருகபதவி அடைந்ததால் என்பதால் சமணத்தை அருகமதம் என்று அழைக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருப்பார்களோ?

நெடுந்தொலைவிலிருந்து வந்திருந்த அந்தத் துறவி உபதேசித்துக்கொண்டே போனார்.

துறவிகள் ஆர்வத்துடன் விவாதத்தைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தனர். பாறைக் குன்றுகளுக்கு வெளியே மழை கொட்டிக் கொண்டிருந்தது.

நாமும் காலப் பெருவெளியின் மாயக்கண்ணாடி வழி கண்டு கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம்.

பின்னர் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின் சமணத்துக்கும், சைவத்துக்கும் போட்டி ஏற்படும் என்றோ, அதில் சைவம் தமிழ் மூவேந்தர்களைத் தன் வசம் இழுத்துக்கொள்ளும் என்றோ அப்போது நினைத்திருப்பார்களா?

தெரிந்திருந்தாலும் கவலைப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள்.

ஏனென்றால் அமணமாகிய சமணம் சமரசப்போக்குள்ளது. பல்வேறு சிந்தனைகளை இணைத்துக் கொள்ளும் மைய ஓட்டம் கொண்டது. குலதெய்வ மற்றும் நாட்டார் தெய்வ வழிபாட்டுக்குள் இருந்தபடியே பொதுமக்கள் சமணத்தையும் வழிபட அது அனுமதித்தது.

அது- அறிவுஜீவி மதம் !

சமணம் மன்னர்களாலும் வணிகர்களாலும் ஆதரிக்கப்பட்டது. சதா சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த இந்தியாவின் இனக் குழுக்களைச் சமணப் போதனைகள் இணைத்தன.

ஒரு சமூகம் உருவாக அது உதவியாக இருந்தது. மன்னர்கள் தங்கள் எல்லைகளைக் கட்டமைத்துக்கொண்டனர். வியாபாரத்துக்கு அமைதி அவசியம். எனவே வணிகர்கள் சமணத்துறவிகளையும் அவர்களின் அமைப்புகளையும் பேணினார்கள்.

சமண முனிவர்கள் தங்கிய இயற்கைக் குகைகளே சமண மையங்கள். மன்னர்களும் வணிகர்களும் அங்கே அவர்களுக்காகக் கல்லில் படுக்கைகள் வெட்டிக்கொடுத்தனர்.

அரிஷ்டநேமியையும், மகாவீரரையும், இன்ன பிற சமண தீர்த்தங்கரர்களையும் புடைப்புச் சிற்பங்களாகப் படைத்தார்கள். சமணப்படுக்கைகள் அமைந்த இடங்கள் பள்ளிகள் எனப்பட்டன. அவற்றில் பல பல்கலைகளாக மிளிர்ந்தன.

சமண மரபில் பிறந்த வாக்கேவிதான் வெண்சேலை உடுத்திய சரசுவதி. சொற்களின் தலைவி என்று பொருள்.

சீவக சிந்தாமணி என்று நாம் அழைக்கும் சமணக் காப்பியத்தில் அவளை “நாமகள்” என்கிறார்திருத்தக்கத் தேவர்.

சமண மரபிலிருந்த சரஸ்வதி (சரஸ் - பொய்கை. அங்கு வெள்ளைத் தாமரையில் வசிப்பவள்) எனப் பெயரிடப்பட்டு சைவக்கோயிலுக்குள் புலம் பெயர்ந்தாள்.

பக்தி இயக்கத்தால் வைணவமும் சைவமும் வளர்ச்சி அடைந்தபோது சமணத்தின் இடம் குறுக ஆரம்பித்தது. மக்கள் தங்கள் குலதெய்வ வழிபாட்டுடன் சைவ, வைணவக் கடவுள்களையும் சேர்த்துக்கொண்டனர்.

சமணத்தின் கடுமையான நெறிகளும் நுணுக்கமான தத்துவத்தளமும் அன்னியப்பட்டன. வணிகர்களும் மன்னர்களும் சைவ, வைணவ மதங்களையே பயனுள்ளவையாகக் கண்டனர். அவர்களின் ஆதரவு சமணத்துக்கு இல்லாமல்

சமணர்களின் தத்துவஞானம்

- யாரொருவரும் படைத்திலர்;
யாரொருவரும் காத்திலர்.
யாரொருவரும் அழித்திலர்.
- தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா.
ஊழ்வினை வந்து உறுத்தாட்டும்.
- இயங்குகிற எல்லா உயிர்களும்
இயற்கை சார்ந்தவை.

போனதும் அது மெல்லத் தேய்ந்தது.

தமிழ் அன்னைக்கு எத்தனையோ அணிகலன்களைச் செய்து பூட்டிய சமணத்துறவிகள் வாழ்ந்த கணக்கிலடங்கா குன்றுக்குகைகள் வெறும் கிராணைட் பொக்கிஷங்களாக மட்டுமே பார்க்கப்பட்டுக் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. அது-காலவெள்ளத்தின் சோக நாடகம்.

தமிழின் முதல் காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தில்- கண்ணகி, கோவலன் ஆகிய இருவரையும் வணிகச் சமணர்களாகவே காட்டியுள்ளார் இளங்கோவடிகள். அவர்கள் இல்லறத்திற்குரிய சிராவக தருமத்தைக் கடைப்பிடித்து வந்தனர்.

பூம்புகார் நகரை விட்டுக் கிளம்பும்போது மணிவண்ணன் (திருமால்) கோவிலை வலஞ்செய்து கடந்தும் புத்த சைத்தியத்தின் இந்திர விகாரை ஏழைத் தாண்டியும் இறுதியில் சமணர் கோயிலைத் தொழுதும் இருவரும் ஆலவாய் மதுரை நோக்கிச் சென்றனர்.

அவர்களுக்கு வழித்துணை சென்ற கவுந்தியடிகள் சமணப் பெண் துறவி.

புலர்ந்தும் புலராத வேளையில் புகாரை விட்டுக் கிளம்புகிற அந்த இளம் தம்பதிகளின் முகங்களில் எத்தனை வாட்டம்! காவிரிக் கரையில் நீராடி மகிழ்ந்து காணல் வரிப் பாடல் பாடிக்களிப்புற்று வாழ்ந்து முன்பின் தெரியாத வைகைக்கரைக்கு அவர்கள் புலம்பெயரச்சென்றது எந்தநம்பிக்கையில்?

சமணம் செழிப்புற்ற மாமதுரை ஆயிற்றே? தங்கள் சரிந்த வாழ்வை அது தூக்கி நிறுத்தும் என்ற எண்ணத்தில் தானே?

பள்ள முதுநீர்ப் பழகினும் மீன்இனம்
வெள்ளம்புதியது காணின் விருப்புறாஉம்
-வளையாபதி (சமணக் காப்பியம்)

.....ஒரு வயலை மேடாக்க மீண்டும்,
மீண்டும் கம்பு பயிரிட வேண்டும்
என்று கூறி வேளாண் அறிவை
ஊட்டினார்கள் சமணர்கள்.

எல்லா நிலத்துக்கும் சமமாக மண்

அடித்து நிரப்பி மேடாக்குவது செலவு பிடிக்கிற விஷயம்.

வயல் மேடாக மேடாகக் கம்புப் பயிருக்கு ஏறும்பு வரும். அவை வாழ நல்ல இடம் கிடைக்கும். அவற்றின் இடையறா உழைப்பால் வயல் மேலும் மேடாகும்.

வடக்கின் பாஜ்ரா (கம்பு) சாகுபடி நுட்பம் தெற்கின் பள்ளப் பகுதிகளை மேடாக்க உதவியது.

.....மங்கும் காலம் மாங்காய், பொங்கும் காலம் புளி! மழை நன்கு பெய்தால் மாங்காய் நன்கு காய்க்கும். மழை குறைந்து விட்டால் புளி நன்கு காய்க்கும். புளி விளைச்சல் கூடுதலாக இருந்தால் பிற பயிர்கள் பட்டுப்போகும்.

வணிகச் சமணர்களின் அனுபவ வேளாண் அறிவும், வியாபார நுணுக்கமும் மக்கள் வாழ்வை மேம்படுத்தின. அதனால் நாடு செழித்தது. நல்லறம் மலர்ந்தது.

வலியதே வாழும் என்றால் அறம் வீழும். இப் பூவுலகில் அனைத்து உயிர்களுக்கும் வாழும் உரிமை உள்ளது. எனவே உயிர்க்கொலை கூடாது. இது சமணத்தின் உயர் அறங்களில் ஒன்று.

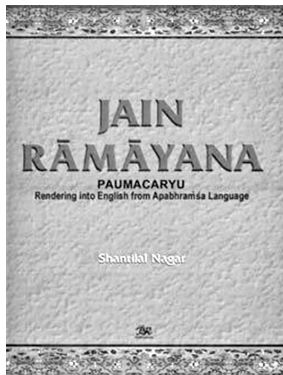
சமண சமயக் கொள்கைகளைப் பரப்ப அவ்வப்போது தீர்த்தங்கரர்கள் தோன்றுகின்றனர். அச்சொல்லுக்கு ஆன்மாவைப் பிறவிக்கடலிலிருந்து கரையேற்றிக் கொண்டவர்கள் என்று பொருள்.

இதுவரை 24 தீர்த்தங்கரர்கள் தோன்றியுள்ளார்கள் என்பதும் இனியும் 24 தீர்த்தங்கரர்கள் தோன்றுவர் என்பதும் சமணத்தின் நம்பிக்கை. கண்ணன் காலத்தில் இருந்த 22-ஆவது தீர்த்தங்கரர் அரிஷ்டநேமி என்ற நேமிநாதர்.

நேமிநாதர் சமுத்திரவிஜயன் - சிவாதேவி தம்பதிக்கு ஹரிவம்சம் என்ற யாதவ குலத்தில், சௌரிபுரம் எனும் துவாரகையில் பிறந்தவர். மகாபாரதக் கண்ணனுக்கு உறவினர்.

சில நூல்களில் நேமிநாதர் கிருஷ்ணனுக்கு மூத்தவர், கிருஷ்ணனின் தத்துவ ஆசிரியர் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பாகவதக் கதைப்படி - உக்ரசேனரின் மகள் ராஜ்மதியை நேமிநாதருக்கு மணம் முடிக்க ஏற்பாடானது. அப்போது பலியிடப்பட்ட உயிர்களைக் கண்டு மனம் வருந்திய அவர் துறவியானார்.

அரிஷ்டநேமி என்ற நேமிநாதர் கிருஷ்ணனைப்போன்றே கரியவர். நேமி (சக்கரம்) இருவருக்கும் அடையாளம். சித்தராக வாழ்ந்தவர். அவரது சின்னம் சங்கு. நிறம்: கருமை. நேமிநாத தீர்த்தங்கரரின் உறவினரான கண்ணபிரான் மீண்டும் உலகில் தோன்றப்போகிற சமண தீர்த்தங்கரர்களின் முதல்வராகத் தோன்றிச் சமண சமயத்துக்குப் புத்துயிர் அளிக்கப்போகிறார் என்பது சமணர்களின் நம்பிக்கை.

மகாவீரர்

புத்தர் காலத்தில் இருந்த வர்த்தமான மகாவீரர் (கி.மு. 599 - 527) சமணத்தின் 24ஆவது மற்றும் சரித்திர யுகத்தின் கடைசி அருகன். உலகெங்கும் உள்ள சமணர்கள் (ஜைனர்கள்) அவரது பிறந்தநாளை “மகாவீர் ஜெயந்தி” எனக் கொண்டாடுகின்றனர். பௌத்தமும் ஆசிவகமும் மகாவீரர் காலத்தில் தோன்றிய மதங்கள்.

இந்துக்களுக்கு உள்ளது போலவே சமணர்களுக்கும் இராமாயணமும் பாரதமும் உள்ளன. சிறு மாறுதல்கள் தெரிந்தாலும் இரண்டும் கிட்டத்தட்ட ஒன்றே! மகாவீரர் முக்தியடைந்த நாளில் சமணர்கள் தீபங்களை வரிசையாக ஏற்றி வைத்து அவர் நினைவைப் போற்றுவதே தீபாவளியின் ஆரம்பக் கதை.

“தீப” என்ற வடமொழிச் சொல்லுக்கு ஒளி அல்லது நெருப்பு என்றும், “ஆவளி” என்பதற்கு வரிசை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். மகாவீரர் அதிகாலையில் முக்தியடைந்தார். எனவே உதயத்துக்கு முன்பே நீராடி வரிசையாக விளக்கேற்றி சமணர்கள் தீபாவளி கொண்டாடினார்கள்.

அதையொட்டி சமணப் புதுவருடத்தின் துவக்கமும் வருகிறது. அன்று செல்வத்தின் அதி தேவதையான லக்ஷ்மியைப் பணிந்து வணங்கினால் அது பெருகும் என்கிற நம்பிக்கையும் காலம் காலமாய் இருந்து வருகிறது.

சிவராத்திரியையும் சமணர்கள் கொண்டாடுகின்றனர். அவர்களது முதல் தீர்த்தங்கரர் ஆதிபகவன் திருக்கயிலாய மலையில் வீடு பேறடைந்தது மாசி சிவராத்திரி ஆகும்.

சமண சமயம் மகாவீரரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்று கூறும் வழக்கம் இன்னும் பலரிடையே

தொடர்கிறது. இது வரலாற்றுக்கு முரண்பட்டது. அது முதல் தீர்த்தங்கரராகிய விருஷப தேவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்பதே சமணர் கொள்கை.

அவரை ஆதிபகவன் என்றும் ஆதிநாதர் என்றும் வழங்கும் வழக்கமும் சமணரிடையே உண்டு. “ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு” என்ற ஐயன் வள்ளுவர் சமணரே என்பது தமிழ்ச் சமணர்களின் கருத்து.

விருஷபதேவர் வரலாற்றுக்கு முற்பட்டவர் என்பதால் இக் கருத்தை சில ஆசிரியர்கள் ஏற்பதில்லை. ஆயினும் இருபத்தி மூன்றாம் தீர்த்தங்கரராகிய பார்சவநாதர் கி.மு. எட்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவர் என்பதாலும், அவருக்கும் முன்னவரான இருபத்தி இரண்டாம் தீர்த்தங்கரராகிய நேமிநாதருக்கும் வரலாற்றுச் சான்றுகள் கிடைக்கின்றன.

எனவே காலத்திற்கு ஏற்பச் சில சீர்திருத்தங்களை மகாவீரர் செய்தாரே ஒழிய, சமண சமயத்தைத் தோற்றுவித்தவர் அல்ல.

கொல்லாமை அல்லது அகிம்சைக் கோட்பாட்டைப் போற்றும் சமண சமயம் (ஜைன சமயம்) வேத காலத்திற்கும் முற்பட்டது. ஆதிநாதரைப் (விருஷபதேவரை) போற்றும் தோத்திரங்கள் பலவற்றை ரிக் வேதத்தில் காணலாம்.

யார் சமணர்?

சமணம் என்னும் சொல் ‘சிரமண’ என்னும் வடசொல்லின் திரிபு. சிரமணர்கள் இன்பதுன்பம் ஆகிய இரண்டையும் சமமாக ஏற்பவர்கள். நட்பு, பகை அற்றவர்கள்.

இகழ்வாரைக் கோபித்தலும் புகழ்வாரைப் போற்றலும் இல்லாதவர். அன்பும் அருளும் நிறைந்தவர்.

யான், எனது என்னும் சொருக்கினை அழித்தவர்.

எக்காரணத்தாலும் எவ்வுயிர்க்கும் தீங்கு நினையாதவர். ஒழுக்கத்தை உயிரினும் மேலாகக் காப்பவர்.

தீர்த்தங்கரர்கள் அருக பதவியை (பேரின்ப நிலை) அடைந்தவர்கள் என்பதால் அருகன் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

அருகனை வணங்குவோர் ஆருகதர் ஆனார்கள். அது ஆருகமதம் என்றும் வழங்கப்பட்டது. நிக்கந்தர் என்றால் பற்றற்றவர் என்று பொருள். அதனால் சமணர் நிக்கந்தர் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். சமண சமயம் நிகண்டமதம் என்றானது.

**ஓவ்வொரு மாதமும் 1ஆம் தேதி
உங்கள் கைகளில்**

ஓவ்வொரு மாதமும்
29 அல்லது 30ஆம் தேதியில்
'காக்கைச் சிறகினிலே'
அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது.
5ஆம் தேதிக்குள்
இதழ் கிடைக்கப்பெறாதவர்கள்
தொடர்புகொள்ள வேண்டிய
செல்பேசி எண்: 98414 57503

உறுப்பினர் கட்டணம்

தனி இதழ் விலை.....ரூ. 40
ஆண்டுக் கட்டணம்.....ரூ. 400
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்.....ரூ. 750
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்.....ரூ. 2000
மாணவர் சந்தா.....ரூ. 300
(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர்
அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றிதழோடு
விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)

பணவிடை (மணியாட்டர்) மூலமும்
சந்தா செலுத்தலாம். காசோலைகள், வங்கி
வரைவோலைகள் அணைத்து

KAACKAI,
A/c No. 60111010005660
CANARA BANK,
TRIPPLICANE, CHENNAI - 5.
IFSC: CNRB0016011

என்ற பெயருக்கு, சென்னையில்
மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.

வெளிநாட்டு உறுப்பினர் கட்டணம்

ஆண்டுக் கட்டணம்..... \$ 40

உறுப்பினர் கட்டணத்தை

KAACKAI,
A/C NO. 60111010005660
CANARA BANK,
TRIPPLICANE, CHENNAI - 5.

என்ற பெயருக்கு, சென்னையில்
மாற்றத்தக்க வகையில் அனுப்ப வேண்டும்.

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை, 288, டாக்டர் நடேசன் சாலை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-600 005.
செல்பேசி: 98414 57503,
தொலைபேசி : 04428471890

மின்னஞ்சல்:

kaakkaicirakinile@gmail.com

முகநூல்:

www.facebook.com/kaakkai.cirakinile

யஜூர் வேதத்தில் நேமிநாதர் துதி சிறப்புடன்
அமைந்துள்ளது. பதினெண் புராணங்களிலும்
தீர்த்தங்கரர்கள் பற்றிய செய்திகள் வருகின்றன.
சிவபுராணம், அக்கினிபுராணம் ஆகியவற்றிலும்
ஆதிபகவனின் துதியைக் காணலாம்.

சமணர்கள் தங்கள் தீர்த்தங்கரர்களுக்குப் பருத்த
உயர்ந்த உடலையும் நீண்ட ஆயுளையும் கற்பித்தார்கள்.
ஏன்? உயிர் உலகம் முழுவதும் பரவி நிற்கிறது. உடம்பின்
உருவத்திற்கு ஏற்றபடி அது சிறிதும் பெரிதுமாக அமையும்.
இந்தத் தத்துவமே மனிதக் கற்பனைக்கு எட்டாத
உருவத்தையும் உடலையும் தீர்த்தங்கரர்களுக்குக் கற்பித்த
காரணம்.

ஏறும்பின் மிகச்சிறிய உடலில் பரந்து நிற்கும் உயிர்
அதன் உடலுக்குத் தக்கபடி சிறியதாகவும், மிகப்பெரிய
யானையின் உடம்பில் பரந்து நிற்கும் உயிர் அதன் பெரிய
உடம்புக்குத் தக்கபடி மிகப் பெரியதாகவும் அமைந்து
நிற்கும்.

இதுவே சமணம் என்ற ஆருகதமதக் கொள்கை.
“பெரியதன் ஆவி பெரிது” என்று இதைச் சொல்வார்கள்.

தெய்வங்களாகத் தொழப்படுகின்ற 24
தீர்த்தங்கரர்களும் இறைவன் செயலாகக் கூறப்படுகின்ற
முத்தொழில்களைச் செய்வதில்லை. அதாவது ஆக்கல்,
அழித்தல், காத்தல் என்ற தொழில்களில் ஈடுபடுவதில்லை.

ஏனென்றால் அவர்கள் வேண்டுதல் வேண்டாமை
இல்லாதவர்கள். காய்தல் உவத்தல் அற்றவர்கள்.

அதனால் தம்மை வணங்குபவர்க்கு எதையும் தருவதோ,
தவறு செய்தோரைத் தண்டிப்பதோ இவர்களிடம்
இல்லை.

பிறகு ஏன் இவர்களை வணங்கவேண்டும்? எதையும்
தராதவர்களை ஏன் அடி பணிய வேண்டும்?

தீர்த்தங்கரர்கள் சென்ற பாதையில் அவர்கள் விளக்கும்
நற்காட்சி மற்றும் நல்ஞானத்தின் அடிப்படையில்,
நல்லொழுக்கத்தைப் போற்றி வாழவேண்டும் என்ற
தூண்டுதலைப் பெறத்தானே தவிர வேறு எதற்காகவும்
அல்ல.

வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து அதன்பின்
தெய்வநிலை அடைவதற்காகவே தீர்த்தங்கரர்களை
வணங்குகிறார்கள் சமணர்கள்.

ஏனென்றால் அதுவே மனிதப் பிறவியின் குறிக்கோள்.
சமண சமயத்தில் உருவ வணக்கம் இல்லை என்பது தவறு.
சாவகர்கள் (சமண இல்லறத்தார்) கோவிலுக்குச் சென்று
வணங்குதல் அவர் தம் அன்றாடக் கடமைகளில் ஒன்று.

சமண சரித்திரத்தின் மறக்கடிக்கப்பட்ட பகுதிகள்
தென் பாண்டி மண்டலத்தின் கற்குன்றுகளில் காணக்
கிடைக்கின்றன-கறுப்புத் தங்கக் கொள்ளையர்கள்
கைகளுக்குத் தப்பி.

அந்த மலைக் குன்றுகளின் மத்தியில் நாம் மேற்கொண்ட
பயணத்தில் கண்டதும் கேட்டதுமான அதிசயச்
செய்திகள் தான் எத்தனை, எத்தனை?

(மேலும் வளரும்)

பார்வை:

“சமணமும் தமிழும்” - மயிலை சீனி வெங்கடசாமி

“எண்பெருங்குன்றம்” - வெ.வேதாச்சலம்

ஒவ்வொரு அரசு மருத்துவமனையிலும் குழந்தைகளுக்கான சித்தமருத்துப்பிரிவைத் தொடங்க வேண்டும்

நவீன மருத்துவத்தில், சிறிய குழந்தைகளுக்காக எந்த மருந்தும் கண்டுபிடிப்பதில்லை. குழந்தைகளிடத்தில் மருந்து ஆராய்ச்சிகளை நேரடியாகச் செய்வதில் பல சிக்கல்கள் இருப்பதால், பெரிய மனிதர்களுக்காகக் கண்டுபிடித்த மருந்துகளையே, அதன் அளவை குறைத்து குழந்தைகளுக்கும் பயன்படுத்தும் வழக்கம் உள்ளது. தமிழனின் சித்த மருத்துவத்தில் மட்டும்தான், விதிவிலக்காக, குழந்தைகளின் நோய்களை தனியாகப் பகுத்து, அதற்காக பிரத்யேக மூலிகைகள் மற்றும் உணவுகளைப் பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கூறியுள்ளனர்.

ஆடு. மாடு, மான், யானை போன்ற பல விலங்குகளின் குட்டிகள் பிறந்த உடனே எழுந்து நடக்கும். முயல், கங்காரு, எலி போன்ற விலங்குகளின் குட்டிகள் பிறக்கும் போது கண்கள் திறக்காமலும், முடி முளைக்காமலும் பிறக்கும். இவைகள் பிறந்து தாயின் அரவணைப்பில் வாழும்போது சிலகாலத்துக்குப் பின்னர் முழுவளர்ச்சி அடையும். அதேபோல மனிதக் குழந்தையும் பிறக்கும்போது முழுவளர்ச்சி அடையாமலே பிறக்கிறது. எழுந்து நடக்கும் அளவு தசைகளும், நரம்பு மண்டலமும், எலும்புகளும், வலுப்பெற பல மாதங்கள் ஆகின்றன. மனிதனின் தனித்துவமான சிரித்தல், பேசுதல் முதலியவை உருவாக நரம்பு மண்டலம் வளர்ச்சியடைய வேண்டும். உள் உறுப்புகளாகிய இரைப்பை, குடல், கல்லீரல், சிறுநீரகம் போன்றவை சில மாதங்கள் அல்லது வருடங்கள் கழிந்த பிறகே முழுவளர்ச்சி அடையும். அதாவது, குழந்தை பிறந்த பின்னரும் கூட வளர்ச்சியடையும் செயல் சில வருடங்களாக தொடர்ந்து நடக்கும். குழந்தைகளை சிறிய உருவமுடைய பெரியவர்களாகக் கருத முடியாது. எனவே, பெரிய மனிதர்களுக்கான உணவுகளும், மருந்துகளும் இந்த குழந்தை பருவத்தில் ஒத்துவராது. நவீன மருத்துவத்தில், சிறிய குழந்தைகளுக்காக எந்த மருந்தும் கண்டுபிடிப்பதில்லை. குழந்தைகளிடத்தில் மருந்து ஆராய்ச்சிகளை நேரடியாகச் செய்வதில் பல சிக்கல்கள் இருப்பதால், பெரிய மனிதர்களுக்காக கண்டுபிடித்த மருந்துகளையே, அதன் அளவை குறைத்து குழந்தைகளுக்கு பயன்படுத்தும் வழக்கம் உள்ளது.

தமிழனின் சித்த மருத்துவத்தில் மட்டும்தான், விதிவிலக்காக, குழந்தைகளின் நோய்களை தனியாகப் பகுத்து, அதற்காக பிரத்யேக மூலிகைகள் மற்றும் உணவுகளை பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கூறியுள்ளனர். விலங்குகளுக்கு 448 நோய்களும், மனிதனுக்கு 4000 வகையான நோய்களும் வரும் என்று வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதில் 108 நோய்கள் குழந்தைகளுக்கு மட்டுமே வரும் நோய்களாக சித்த மருத்துவம் வகைப்படுத்துகிறது. குமரி மாவட்டத்தில் இரணியலுக்கு அருகிலுள்ள முரசங்கோடு என்ற ஊரில் என்னுடைய மூதாதையர்களில் இரண்டு தலைமுறைகளாக (பாக்யநாதன் வைத்தியர், பரஞ்சோதி என்ற கண்ணைய்யா வைத்தியர்) பிள்ளை வைத்தியராக (Pediatric Siddha specialist) இருந்துள்ளனர். அவர்களின் கைகளால் எழுதி

மணலில் வரைந்து விளையாடுதல், கற்களை வைத்து விளையாடுதல், சுட்டிக்கல் மேலே போட்டு பிடித்தல், ஒற்றைக்காலில் நொண்டியடித்து விளையாடுதல், குழுவிளையாட்டு, என எண்ணற்றவை நமது கலாசாரத்தில் இருப்பது கண்டிப்பாக மூளை-மன-நரம்பு மண்டலத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவும்.

வைக்கப்பட்டிருந்த குறிப்புகள் என்னிடம் உள்ளது. குமரி மாவட்டத்தில் இன்றளவும் 'பிள்ளை வைத்தியர்' என்ற பெயரில் பல பாரம்பரிய சித்த வைத்தியர் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. BSMS படிப்புக்கு பிறகு MD சித்த மருத்துவப் படிப்பில், குழந்தை மருத்துவம் பிரிவு இருப்பது, நவீன மருத்துவத்துக்கு அடுத்தபடியாக சித்த மருத்துவத்தில் மட்டும்தான். உலகில் வேறெந்த பாரம்பரிய மருத்துவத்திலும் இந்த அளவு குழந்தை மருத்துவத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் இல்லை என்பதிலிருந்தே, எந்த அளவுக்கு தமிழர்களிடத்திலே அந்த காலத்தில் சித்த மருத்துவம் தழைத்தோங்கி இருந்தது என்பது புரியும்.

குழந்தை மருத்துவ நூல்கள்

தமிழ்நாடு மற்றும் இலங்கை இரண்டையும் சேர்த்து 40 சித்த மருத்துவ நூல்கள் குழந்தை மருத்துவத்தைப் பற்றி விவரிக்கின்றன, இவற்றில் 23 சுவடிகள் புத்தக வடிவில் கிடைக்கின்றன. இராவணன் எழுதிய குமார தந்திரம் மற்றும் செகராஜ மன்னன் எழுதிய செகராஜ சேகரம் என்னும் இலங்கையை சார்ந்த குழந்தை மருத்துவ நூல்கள் நமக்கு இன்னும் கைகளில் கிடைக்கவில்லை. பிள்ளைப்பிணி கற்ப உற்பத்தி, பிள்ளைப்பிணிக்கு வாகடம், பால வைத்திய போதினி, பால வைத்திய திரட்டு வைத்தியம் போன்ற பல சுவடிகள் Government Oriental Library, சென்னையில் பாதுகாக்கப் படுகிறது. இதைபோல இன்னும் பல குழந்தை மருத்துவ நூல்கள் புத்தக வடிவில் வெளிவராமல் வைத்தியர்களிடமும் நூலகங்களிலும் இருக்கிறது. குமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளை வைத்தியர்களின் நூல்கள் தற்போது நமக்கு பயிற்சியில் உள்ளது. பிள்ளைப்பிணி வாகடம், கும்பமுனி பாலவாகடம், பால ஆச்சிரியம், பாலவாகட ஆச்சிரியம், பிள்ளைப்பிணி பால வாகடம், பாலவாத நிதானம், போதகம் மதலை சிகிச்சை வாகடம் போன்றவை சில குழந்தை மருத்துவ நூல்களுக்கு உதாரணமாகும். இந்த சுவடிகளை நூல்களாக மிகவும் சிரமத்திற்கிடையே வெளியிட்ட மருத்துவர் சிதம்பரதாணு மற்றும் மருத்துவர் மோகன்ராஜ் அவர்களுக்கு தமிழர்கள் என்றென்றும் கடமைப்பட்டுள்ளனர். இதில் பாலவாகடம் என்ற ஒரு நூலைத்தவிர மற்ற எந்த நூல்களும் ஒன்றிய அரசின் Drug and Cosmetic Act ன் கீழ் அங்கீகாரம் கொடுக்கப்படாததால், அவற்றில் சொல்லப்பட்ட மருந்துகளைச் செய்து விற்க அனுமதி கிடைப்பதில்லை. இதனால், நல்ல மருந்துகள் மக்களுக்கு கிடைக்காமல் போகிறது.

குழந்தைகளின் பருவங்கள்

குழந்தை பிறந்தநாள் முதலாக, ஒவ்வொரு மூன்று மாதமும் ஒவ்வொரு பருவமாக, அதாவது காப்புப் பருவம், செங்கீரைப் பருவம், தாலப்பருவம், சப்பாணிப்பருவம், முத்தப்பருவம் வருகைப்பருவம் என ஆறு பருவமும், முதல் ஒன்றரை வயதுக்குள் வரும். பின்னர் மூன்றரை வயது வரையிலும், ஆறாறு மாதகாலமாக, அம்புலிப்பருவம், சிற்றில் பருவம், சிறுதேர்ப்பருவம், சிறுபறைப்பருவம் என்ற நான்கு பருவங்களும் வரும். கடைசி மூன்று பருவங்களும் பெண் குழந்தைகளுக்கு அம்மாணைப்பருவம், கழங்குப்பருவம் மற்றும் ஊசல் பருவம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்த பருவங்கள், குழந்தையின் milestone என்னும் வளர்ச்சிகளையும் அந்தந்த பருவத்தின் விளையாட்டுகளையும் - செயல்பாடுகளையும் குறிக்கிறது. உதாரணமாக, காப்புப்பருவத்தில், வளையல் (காப்பு) அணிவிப்பர், கீரைத்தண்டு எவ்வாறு வாடியும் வாடாமலும் இருக்குமோ அதைப்போல, செங்கீரைப்பருவத்தில் கழுத்து உறையும் காலமாகும். தாலப்பருவத்தில் தாலாட்டுக்கு செவிசாய்ப்பர், வருகைப்பருவத்தில் நடக்க ஆரம்பிப்பர் என்று இதன் விவரம் நீண்டுகொண்டே போகும்.

குழந்தைக்கான பாடல்கள் விளையாட்டுகள்

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல, குழந்தை பிறந்தபிறகு கூட உறுப்புகள் சில காலம் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைகிறது. எனவே இவற்றை செம்மைப்படுத்துவதற்கான, பலவகையான குழந்தைப் பாடல்கள், விளையாட்டுகள் நம்மிடம் உண்டு. தாலாட்டுப் பாட்டைப் பாடினால் music therapy போல குழந்தையின் மூளை-மன-நரம்பு மண்டலத்தில் வேலைசெய்து, அதை தூங்க வைக்கிறது. கைவீசம்மா கைவீச முதல் பாட்டி வடை சுட்ட கதை வரையிலும் ஏராளமான தமிழ்ப்பாடல்களும் கதைகளும், மொழியை விரைவில் கற்க உதவுவதுடன், நன்னெறியை போதிக்கவும் உதவுகிறது. தாத்தா பாட்டிகளின் பொறுமையான பங்களிப்பு குழந்தைகளின் வளர்ப்பில் மிகவும் முக்கியமாக இருந்தது. குழந்தைகள் பாட்டி தாத்தாவுடன் வளர்வது, இருவருக்குமே ஒருவகையில் மன ஆரோக்கியத்தையும் தந்தது. பாடல்களைப் பாடுவதற்கு முயற்சிப்பதும், இசைக்கருவிகளை இசைப்பதும் குழந்தையின் நரம்பு மண்டலத்தின் வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்கு வகிக்கிறது. கிலுகிலுப்பை போன்ற ஒலி எழுப்பும் விளையாட்டுகள் குழந்தையின் மூளையில் வேலை செய்து, அதன் வளர்ச்சிக்கு உதவுகிறது.

மணலில் வரைந்து விளையாடுதல், கற்களை வைத்து விளையாடுதல், சுட்டிக்கல் மேலே போட்டு பிடித்தல், ஒற்றைக்காலில் நொண்டியடித்து விளையாடுதல், குழுவிளையாட்டு, என எண்ணற்றவை நமது கலாசாரத்தில் இருப்பது கண்டிப்பாக மூளை-மன-நரம்பு மண்டலத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவும்.

பொதுவாக குழந்தைகளுக்கான விளையாட்டு சாமானங்கள் நுணா (மஞ்சணத்தி), வெட்பாலை போன்ற மூலிகைமரங்களால் செய்யப்பட்டவைகளாக இருக்கும். அவற்றை வாயில் வைத்து கடிப்பதால், எந்த கேடும் இருக்காது, ஒவ்வாமையும் வராது, eco-friendly யும் கூட. குழந்தைகள் எதையும் வாயில் வைத்து கடித்துவிளையாடும் பருவத்தில், வசம்பு போன்ற மூலிகைகளாலான பொருட்களை கைகளில் நூலில் கட்டிவிடுவதன் மூலம், அவற்றை கடிப்பதால், வேறு வேண்டாத பொருட்களை கடிப்பதை தடுக்க முடியும். மேலும் வசம்பிலுள்ள சத்துக்கள் மூளையில் வேலைசெய்து, விரைவில் பேச்சு வருவதற்கு உதவுகிறது. தமிழரின் குழந்தை வளர்ப்பு முறை விஞ்ஞான ரீதியாக இருப்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளாதது வருத்தம் அளிக்கிறது. அதே நேரம், பல மூடநம்பிக்கைகளும் குழந்தை வளர்ப்பில் காலப்போக்கில் கலந்துவிட்டதையும் நாம் வெளிப்படையாக விவாதித்து அதை களையவும் தயங்கக்கூடாது.

குழந்தைகளின் நோய் வகைகள்

பிறந்த குழந்தை முதல் 16 வயது வரையிலும் உண்டாகும் 108 நோய்களை, அதற்கான மருந்துகளுடன் சித்த மருத்துவ நூல்கள் விவரிக்கின்றன. சிகப்பு (skin rashes), தாமரை முள், கரப்பான் (eczema) குட்டம் (skin discoloration), கிரந்தி போன்றவை தோல் நோய்களாகும். தோடம், பூப்பு, அக்கரம், வாந்தி, கிராணி, மூலநோய், பவுந்திரம், குளிகன், மாந்தம், கிருமி, கீரி நோய் (குடல் புழு), வாய்வு, விசபாகம், ஊழிநோய், கழிச்சல் போன்றவை வாய்-வயிறு சம்பந்தமான நோய்களாகும். தோடம் என்பதை தோயம் என்று புழக்கத்தில் சொல்வர். சூலை (abdominal and muscular pain) வாத நோய்கள், பித்த நோய்கள், கபநோய்கள், கணை நோய், மண்ணன் நோய்கள் (viral skin infections), வைசூரி (viral infections), பீனிசம் (sinusitis), சுரம், சன்னி நோய், இருமல், காசநோய், இளைப்பு (bronchial asthma), கபம், மஞ்சள் நோய் (liver diseases), ஈரல்முட்டி நோய் (hepatomegaly), பாண்டு (anemia), வலிப்பு நோய் (epilepsy), சந்திர நோய், பிறவீச்சு (fits), மூர்ச்சை, செவிநோய், என எண்ணற்ற குழந்தை நோய்கள் அக்காலத்திலேயே பட்டியலிடப்பட்டு, அதற்கான மருந்துகளும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

கணை என்னும் தலைப்பின் கீழ் 64 வகைகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. கணை நோய் குழந்தையின் ஒரு வயதுமுதல் 12 வயது வரையிலும் எப்போது வேண்டுமானாலும் வரலாம். நோயெதிர்ப்பு சக்தி குறைவால் வரக்கூடிய இந்த நோய்க்கூட்டம், சரியாக சித்த முறைப்படி பரிகரிக்கப்படாவிட்டால், பின்னாளில் குழந்தை வளர்ந்த பிறகு பல நோய்களை

கொண்டுவந்துவிடும். பொதுவாக குழந்தை எவ்வளவு சாப்பிட்டாலும் ஒல்லியாகவே இருக்கிறது, நெற்றி மற்றும் கழுத்தில் மட்டும் வியர்வை வருகிறது, நெஞ்செலும்பில் கைவைத்தால் சூடாக இருக்கிறது, நெஞ்செலும்பு கூடு தெரிகிறது, என்றெல்லாம் சாதாரணமாக சொல்லப்படும் குறிகுணங்கள் கணையின் கூறாகும். இந்த கணைநோயானது சித்த மருத்துவத்தில் மட்டுமே விவரிக்கப்பட்டதாகும். 64 வகையில் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு குறிகுணங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இதனுள் primary complex, metabolic disorders, disease of basal metabolic rate என மிக நுட்பமாக இந்த வகைப்பாடு உள்ளது.

“கழிவு நீரழிவு தான் கணையத்தின் குணத்தைக் கேளாய்
வழியும் நீரைத்தடுத்து வந்ததில் வெள்ளையும் சாயும்
விழியுமே உடம்பு வற்றி வெளுத்திடும் ரெத்தமில்லை
முழியுமே தாகமுண்டாய் ஊணில்லை உதர நோயே”
- கணை 64 நிதானம்.

அடிக்கடி சிறுநீர் கழிவுது, சிறுநீரில் வெள்ளையாக படிவது, உடல் வற்றுவது, இரத்தம் குறைவது, தாகமுண்டாவது, உணவு வேண்டாமை இவையெல்லாம் ஒரு குழந்தையிடம் கண்டால் அதை நீரழிவு கணை என்று சொல்ல வேண்டும். அதற்கென சொல்லப்பட்ட அமிர்தாதி கிருதம் என்ற மருந்தை கொடுத்தால் இது சரியாகும். இல்லையென்றால், பிற்காலத்தில் அந்த குழந்தை வளர்ந்தபின்னர் நீரழிவு எளிதில் வரும். இதைப்போல கிரந்தி கணை என்ற நோயை குழந்தைப் பருவத்திலேயே சிவனார் வேம்பு நெய் என்ற மூலிகை மருந்தைக் கொடுத்து குணமாக்க வேண்டும். இல்லையெனில், வருங்காலத்தில், தோலில் நீங்காத கரப்பான் நோய் ஒட்டிக்கொள்ளும். மேகக்கணையை கவனிக்காவிட்டால் சிறுநீரக பாதிப்பு ஏற்படும். சிலேற்பன கணையை சரி செய்யாவிட்டால், அது காசநோயை வரவழைக்கும்.

“பச்சையுடன் இளம்பிள்ளை வாதமதுறில்
பகருவேனதின் குணம் திறமாக
இச்சையுடன் மாதர் பெற்ற திரிமாதத்துள் ரெத்தமதிலே
சூடு தானெழும்பி
கச்சைவயிற் சுருங்கும் காலும் கையும் சுருங்கும்
குத்தும்”

அகத்தீசர் அரிவையர் சிந்தாமணி 446

இளம்பிள்ளை வாதம் என்பது பிள்ளை பெற்ற தாயின் உடல் இளகி அதனால் தாய்க்கு ஏற்படும் வாதமாகும். ஆனால், தமிழர்கள் சித்த மருத்துவ நூற்களை பார்க்காமல், தான்தோன்றித்தனமாக குழந்தைக்கு வரும் போலியோ நோயை இளம்பிள்ளை வாதம் என்று சொல்கின்றனர். பாலவாத நிதானம் மற்றும் பாலவாதம் 40 நிதானம் என்னும் இரண்டு நூல்களும் குழந்தைகளுக்கு வரும் பாலவாதம், இடுப்பு வாதம் போன்ற 40 வகையான வாதநோய்களை விவரிக்கிறது, எனவே போலியோவை பாலவாதம் என்று அழைப்பதுதான் சரியாகும்.

கரள் புற்று (liver cancer), வெள்ளீரல் புற்று (lung

கணை என்னும் தலைப்பின் கீழ் 64 வகைகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. கணை நோய் குழந்தையின் ஒரு வயது முதல் 12 வயது வரையிலும் எப்போது வேண்டுமானாலும் வரலாம். நோயெதிர்ப்பு சக்தி குறைவால் வரக்கூடிய இந்த நோய்க்கட்டம், சரியாக சித்த முறைப்படி பரிகரிக்கப்படாவிட்டால், பின்னாளில் குழந்தை வளர்ந்த பிறகு பல நோய்களை கொண்டுவந்துவிடும்.

cancer), தொண்டைப் புற்று (laryngeal cancer) போன்ற நோய்களையும் குறிப்பிட்டு, இவை குணப்படுத்த முடியாது என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து, அக்காலங்களில் தமிழ் மண்ணில், குழந்தைகளுக்கு வந்த புற்று நோயின் வகைகளை நம்மால் அறிந்துகொள்ள முடியும்.

“நாளினில் நீரிழிவு உண்டாகி நய்யவே தேகம் வாடி

காட்டிடும் கைகாலையும் கனவிழி ஒளியும் மாறி
தொட்டிடும் இலுப்பைப்பூ போல் துகரு நீர் .....
.....
கடினமாம் காலம் தானே”

- பாலமேக நிதானம்

குழந்தைகளுக்கு வரும் நீரிழிவு மேகம் (Type 1 Diabetes mellitus) என்ற நோயில் உடல் வாடும் (muscle wasting), கையும் காலும் ஓயும் (diabetic neuropathy), கண்களில் ஒளி மாறும் (diabetic retinopathy), சிறுநீர் இலுப்பைப் பூ போல மணக்கும் (இலுப்பைப் பூவில் சர்க்கரை இருக்கும்) என்றும், இந்த நோய் தீர்ப்பதற்கு கடினம் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எனினும் மருந்தாக ஆடு, உடும்பு மற்றும் மூலிகைகளைக்கொண்டு செய்த மருந்துகளும் இங்கே சொல்லப்பட்டுள்ளன. இதைப்போன்ற எண்ணற்ற நோய்களை பற்றி தமிழருக்கு தெரிந்திருந்தது என்று தமிழர்கள் உரக்கச் சொல்ல வேண்டும். உலக மருத்துவ வரலாற்றில், சித்த மருத்துவத்தைப் பதிக்க வேண்டும்.

நோய்கணிப்பு

குழந்தைகள் தனது பிரச்சனைகளைச் சரியாகச் சொல்லத் தெரியாது, குழந்தைகளுக்கு நாடிமூலம் நோயை கணிக்க முடியாது. தொடர்ந்து அழுதுகொண்டே இருக்கும், எதனால் என்று கண்டுபிடிப்பது மிகவும் சிக்கலானது. எனவே, குழந்தை அழும் குரல் எப்படி இருக்கிறது, பூணயின் குரலைப்போல உள்ளதா, வலது காதை அடிக்கடி தொடுகிறதா, வயிற்றை நெளித்து அழுகிறதா, கண்களை மேல்/வலது நோக்கி பார்க்கிறதா, கண்ணீர் வருகிறதா, கால் கைகளை அடித்து (அசைத்து) அழுகிறதா, தோலில் எந்த மாதிரியான குறிசுணம் தென்படுகிறது, சிறுநீரின் மணம் என்ன, மலத்தின் நிறம் பச்சையா-வெள்ளையா, என நுணுக்கமாக ஆராய்ந்தால் மட்டுமே சித்த மருத்துவ முறைப்படி குழந்தை நோய்களை கணிக்க முடியும். தற்காலத்துல் MD சித்த மருத்துவத்தில் குழந்தை மருத்துவம் படித்த மருத்துவர்கள், நவீன ஆய்வுகூட வசதிகளையும் பயன்படுத்தி நோயைக் கணிக்கின்றனர்.

மருந்துகள்

“ஊடுறவு கெற்பமதில் உற்றிடு கிரந்தியும் சூலையொடு
மேக அழலும்
உறுவாய்வு கெற்ப அழல் மலசலமடைப்புகள் ஓடுமினி
மதலைகட்கு
நாடும் சிவப்பு கரப்பன் கிரந்தியும் சூலை வகை மோது
கெடும்
நளினமோடு படுவனும் குஷ்ட வகையானதும் வராது
அறிந்து செய்யே”

பிள்ளைப்பிணி பாலவாகடம் 25

சூலெண்ணெய் என்ற மூலிகை தைலத்தை கற்பிணிப் பெண்கள் அருந்தி வருவதால், கற்பிணிப் பெண்ணுக்கு வரும் நோயாகிய கிரந்தி, சூலை, மேகஅழல், வாய்வு, கெற்ப அழல், மலம் அடைத்தல், சிறுநீர் அடைத்தல் போன்ற நோய்களைக் குணப்படுத்தும். இத்துடன், மதலை (குழந்தை) பிறந்த பிறகு வரப்போகும் நோய்களாகிய சிவப்பு, கரப்பான், கிரந்தி, சூலை, படுவன், குஷ்டம் போன்றவை வராமல் தடுக்கும் சக்தி இந்த சூலெண்ணெய்க்கு உண்டு. அதாவது, இந்த நோய்கள் பிறக்கப்போகும் குழந்தைக்கு நோய் வராமல் தடுக்கும். கருப்பைக்குள்ளிருக்கும் கருவுக்கே மருந்து (antenatal pediatrics) கொடுக்கும் அளவுக்கு ஆழ்ந்த அறிவை உள்ளடக்கியது சித்த மருத்துவம். சூலெண்ணெயை உட்கொண்ட கற்பிணித் தாய்க்கு பிறக்கும் குழந்தைக்கு மேற்சொன்ன நோய்கள் வராமல், நல்ல திடகாத்திரமான எதிர்ப்பு சக்தியுடைய குழந்தையாக இருக்க இது உத்தரவாதம் தருகிறது.

Eczema என்ற கரப்பான் நோய் தாய்க்கு இருந்தால், பரம்பரையாக குழந்தைக்கும் மரபணு மூலமாக தொடரக்கூடிய சாத்தியம் உண்டு.

“பிள்ளைபெறு மாதருக்கு இன்னும் நெய் தான்
.....
.....
.....
.....
.....
துடராது குழந்தைக்கு கரப்பன் போமே”

- யூகிமுனிவர் சூதகநூல்

இந்த நூலில் குழிமீண்டான் நெய் என்ற மூலிகை மருந்தை தாயார் உண்டால், குழந்தைக்கு கரப்பான் தொடராது என்று சொல்லப்படுகிறது. சித்த மருந்துகள் பரம்பரையாக கடத்தப்படும் Genetic expression ஐக் கட்டுப்படுத்தும் திறன்வாய்ந்ததை இந்த மருந்து குறிக்கிறது.

சிறுகுழந்தைகளுக்காக தனிப்பட்ட முறையில் செய்யப்பட மூலிகை மருந்துகள் ஆயிரக்கணக்கில் உள்ளன. உதாரணமாக தோல் நோய்களை சரிசெய்ய 39 மூலிகைகளும், கல்லீரல் நோயை சரிசெய்ய 113

மூலிகைகளும் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. பாலுண்ணும் குழந்தைகளுக்கு மருந்தை தாயின் மார்பகத்தில் தடவி பின்னர் பால் கொடுக்க செய்யப்படுகிறது, இதனால் மருந்து குழந்தையின் வாய்க்குள் செல்லும். சில நேரம் குழந்தைக்கு மருந்து கொடுக்கும்போது, தாயும் பத்தியமாக இருக்க வேண்டும், அதாவது சுத்தரிக்காய், தக்காளி, நண்டு, இரால், சோளம், கம்பு, மக்காசோளம் இவற்றை தாய் உண்ணக்கூடாது. ஏனென்றால் தாய் உண்ணும் உணவின் கூறு தாய்ப்பால் வழியாக சென்று குழந்தையின் நோயை அதிகரிக்கும். சில மருந்துகளை உச்சந்தலையில் தடவினாலே போதும் (உதா: உச்சிப்பொடி). சில மருந்துகளை (இரைகுழம்பு), நாக்கில் தடவி விட்டாலே போதும். சில தலைங்கள் சில துளிகள் வாயில் நேரடியாக சொட்டுமருந்து போல விட்டாலே போதும். வெளியில் தேய்க்கும் தலைங்களை தேய்த்து பின்னர் குளிக்கவேண்டும். குளிக்கும் தண்ணீரில் மூலிகைகளைப் போட்டு கொடுக்க வைத்து, அந்த நீரால் குழந்தையை குளிப்பாட்ட வேண்டும். மூலிகை புகையும் சித்த மருத்துவத்தில் குழந்தைகளுக்கு பயன்படுகிறது. குடிநீர் (கஷாயம்) தயார்செய்து அதில் தேன் அல்லது கருப்பட்டி கலந்து கொடுக்க வேண்டும். லேகியங்கள் இனிப்பாக இருப்பதால், குழந்தைகள் விரும்பி சாப்பிடும். குளிகையின் (மாத்திரை) அளவு கடுகு அல்லது உளுந்து அளவே இருக்கும், எனவே எளிதில் விழுங்கி விடலாம். முக்கியமாக ஊசிமருந்து இல்லாததால் குழந்தைகளுக்கு சந்தோசமே. இப்படி குழந்தைகளின் வயதுக்கேற்ப மருந்துகளை எளிதில் கையாளும் வகையில் சித்த மருத்துவத்தில் குழந்தை மருந்துகள் உருவாக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

இரை குழம்பு (வயிற்று புழுவை அழிக்க), முள்ளெலி தலைம் (asthma வை குணமாக்க), உச்சிப்பொடி, மாந்த எண்ணெய், கணை நெய், விளக்கெண்ணெய் இவைகளை உட்கொள்ளாமல் எந்த குழந்தையும் முற்கால தலைமுறையில் வளர்ந்து இருக்காது. முள்ளெலி தடைசெய்யப்பட்டதால் அந்த தலைம் இன்றைய நாட்களில் தயார் செய்யப்படுவதில்லை. உரை மாத்திரை என்னும் மாத்திரைதான் இன்று கொரோனா சூழலில் குழந்தைகளின் நோய் எதிர்ப்புத்திறனை அதிகரிக்க, அரசுபரிந்துரைசெய்து இருக்கிறது. குறைப்பிரசவத்தில் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு கண்டிப்பாக சித்த மருந்து தேவைப்படும், ஏனெனில் குழந்தையின் உறுப்புகள் வளர்ச்சியை சித்த மருந்துகள் உறுதி செய்கின்றன, நோய் எதிர்ப்பு திறனை வளர்க்கின்றன. இது எனது சொந்த அனுபவத்தில் நான் கண்டதாகும். இன்று நாம் இவற்றையெல்லாம் உதாசீனப்படுத்துவதால், எதிர்கால சந்ததியினரின் உறுதியான ஆரோக்கியத்துக்கு உத்தரவாதம் தரமுடியாமல் இருக்கிறோம்.

சென்னையைச் சார்ந்த சித்த மருத்துவர் பார்த்தீபன் அவர்கள், இன்றைக்கு சவாலாக விளங்கும் ஆட்டிசம் என்ற குழந்தைகளின் நோய்க்காக சிறப்பாக சித்த மருத்துவத்தை பயன்படுத்தி வெற்றிகண்டுள்ளார். உலகெங்கும் இருந்து அவரிடம் நோயாளிகள் வந்து பயன்பெறுகின்றனர். இவரின் இந்த சித்த வைத்திய

முறையை தமிழ்நாடு முழுவதும் அரசு விரிவுபடுத்தி அனைவருக்கும் பலம் கிடைக்குமாறு செய்ய வேண்டும்.

உணவுகள் மற்றும் வீட்டு வைத்திய முறைகள்

தாய்ப்பால், தேங்காய்பால், பருத்திப்பால், நிலக்கடலைப்பால் என எண்ணற்ற தமிழ் பாரம்பரிய உணவுகள் குழந்தைகளுக்கு வலியுறுத்தப்படுகின்றன. இன்றைக்கும் கிராமங்களில், மூலிகை உணவுகளை பாட்டிகள் பேரக்குழந்தைகளுக்கு கொடுக்கிறார்கள். மூன்று மாதத்துக்கொரு முறை விளக்கெண்ணெய் கொடுத்து வயிற்றை சுத்தம் செய்கிறார்கள். கணை நோயுள்ள சிறுவருக்கு நெல்லிக்காய், முருங்கைக்காய், துவரை, நெய், பால், தூதுவளைக்காய், முயல் இறைச்சி, ஆட்டிறைச்சி, விரால் மீன் இவற்றை உணவில் அதிகமாக சேர்க்க வேண்டும். உணவை சமைக்கும்போது, சீரகம், குருமிளகு, சாதிக்காய், கருவாப்பட்டை, கறிவேப்பிலை, மஞ்சள் இவற்றை அதிகம் சேர்க்க வேண்டும். இவையெல்லாம் சிறுவருக்கு நோயெதிர்ப்பை அதிகப்படுத்தும் உணவுகளாகும். இப்படி ஒவ்வொரு நோய்க்கும் ஏற்ற உணவுகளை சித்த மருத்துவ நூல்கள் தெளிவாக விளக்குகின்றன. பொதுவெளியில் சொல்லும் மூலிகைகளைத் தவறாகப் பயன்படுத்தும் ஆபத்து இருப்பதால், இங்கு நான் தவிர்க்கிறேன்.

தமிழகத்தில் உருவாகட்டும்

சித்த மருத்துவத்தில் குழந்தை மருத்துவம்

சித்த மருத்துவக் கல்லூரிகளில், சித்த மருத்துவத்தை அளிப்பதற்கென்றே குழந்தை மருத்துவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களை தமிழகம் பெரிய அளவில் பயன்படுத்தவில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன், ஒவ்வொரு வட்ட அரசு மருத்துவமனைகளிலும் கண்டிப்பாக குழந்தைகளுக்கான சித்த மருத்துவரை பணியமர்த்த வேண்டும். எல்லா பள்ளிகளிலும் விளையாட்டு நேரம் இருப்பது போல, மாதம் ஒருமுறை குழந்தைகளுக்கான சித்த மருத்துவரை வைத்து மாணவர்களை பரிசோதனை செய்து ஆலோசனை வழங்க வேண்டும். மாவட்ட தலைமை மருத்துவமனை, குழந்தைகள் மருத்துவமனை மற்றும் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் கண்டிப்பாக ஒரு குழந்தை சித்த மருத்துவர் இருக்க வேண்டும். தனியார் குழந்தை மருத்துவமனைகளும் குழந்தைகளுக்கான சித்த மருத்துவரையும் சேர்த்து ஒருங்கிணைந்த மருத்துவ முறையை செய்ய முன்வர வேண்டும். எடுத்த உடனே நவீன மருத்துவமும், ஆன்டிபயாட்டிக்கும் சிறிய வயதிலேயே உட்கொள்வதால் உடலின் ஆரோக்கியம் கெடும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. முடிந்த அளவு முதலில் சித்த மருந்துகளை பயன்படுத்துவது நல்லது, மீறும் போது மட்டும் நவீன மருந்தை நாடலாம். வளம் மிக்க ஆரோக்கியமான எதிர்காலத்துக்கு, மீண்டும் குழந்தைகளுக்கான சித்த மருத்துவம் புழக்கத்தில் வர வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர், மணிப்பால் பல்கலைக்கழகம்

ஜெய்பீழும், அஸ்வினியும்..!

சுரண்டல் நீடிக்கிற வரையில், சமத்துவம் என்பது இருக்க முடியாது. நிலபிரபு தொழிலாளிக்குச் சமம் என்றோ, அல்லது பசித்த மனிதன் வயிறாற உண்டு கொழுத்த மனிதனுக்குச் சமம் என்றோ கூற முடியாது.

-மாமேதை லெனின்

அண்மையில் சமூக வலைதளங்களில் மோடியையும், தமிழக முதல்வர் ஸ்டாலினையும் ஒப்பிடும் வகையில் இரண்டு புகைப்படங்கள் அருகருகே வைக்கப்பட்டுப் பார்வைக்கு வந்தன. ஒன்றில் பிரதமர் மோடி தீபாவளியன்று இந்திய எல்லையில் நிற்கும் படையணி வீரர்களைச் சந்திக்கும் காட்சியும், பிறிதொன்றில் தமிழக முதல்வர் நரிக்குறவ இன பெண் ஒருவரின் வீட்டில் அவருடன் பேசிக் கொண்டிருக்கும் காட்சியும். இவை இரண்டும் கன்னியாகுமரி தொடங்கி, காஷ்மீர் வரையிலான இந்தியாவின் சமூகப் பொருளாதார, அரசியல் நிலையை அதற்குமேலும் சொல்லாமல் சொல்வதாக இருந்தன.

ஒடுக்குமுறையை விரும்பும் அதிகாரம் மேல் நோக்கியும், மக்களாட்சியை விரும்பும் அதிகாரம் விளிம்பு நிலை மக்களை நோக்கியும் செல்வதுப் புரிந்து கொள்ளக்கூடியதே.

படைவீரர்களால்தாம் தீபாவளியை நிம்மதியாக மக்கள் கொண்டாடுகிறார்கள் என்கிறார் பிரதமர். அதாவது படைவீரர்கள் இல்லையென்றால் மக்கள் இல்லை என்பது அதற்குப் பொருள்.

ஒரு நரிக்குறவர் இன பெண்ணின் வீட்டிற்குச் சென்றதன் வழி மக்களால்தாம் எல்லாம் என்று சொல்ல முயல்கிறார் தமிழக முதல்வர்.

படைவீரர்களை நம்புமளவிற்கு மோடி மக்களை நம்பவிரும்பவில்லை. அதன் எடுத்துக்காட்டுதான் மோடியின் பெருமிதமான அந்தப் பேச்சு.

அதிகாரத்தை தக்கவைத்துக் கொள்ள விரும்பும் இரு தலைமைகளின் அரசியல், கலாசார பண்பை இப்படியும் சொல்லமுடியும். முதலாளித்துவ உலகில் அரசியலும், அதிகாரமும் இப்படி செயல்படவில்லை என்றால்தாம் ஆச்சரியம்.

அரசு என்பது ஓர் ஒடுக்குமுறை கருவி என்பார் மார்க்ஸ். அதை கையில் வைத்திருப்பவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பதைப் பொறுத்தே அதன் ஒடுக்குமுறை கூடுதலாகவோ குறைவானதாகவோ இருக்கிறது. ஆனால் அரசு ஒடுக்குதல் குறைந்துவிடுவதில்லை. ஏனெனில் மூலதனத்தைக் காக்கவே அரசு உருவாக்கப்படுகிறது. சுரண்டுவோருக்கும் சுரண்டப்படுவோருக்கும் இடையிலே அரசு ஓர் சமரச ஏற்படாகவே நீடிக்கிறது. நீடிக்கும். இதையே அரசு என்பது ஒரு வர்க்கம் மற்றொரு வர்க்கத்தால் ஒடுக்கப்பெறுவதற்கான ஓர் இயந்திரம். ஒரு வர்க்கத்திற்கு மற்ற அடிமட்ட வர்க்கங்களைக் கீழ் படிந்து இருக்க செய்யும் இயந்திரம் என்பார் லெனின்.

மக்கள் செல்வாக்கை அல்லது ஒடுக்குவோர் நம்பிக்கையை இழக்கும் அதிகாரவாக்கம் தம்மை சமூகத்தில் வலிமையான கருவியுடன் இணைத்து பேச முற்படும், மதம், சாதி, முதலாளிகள், ஊடகங்கள் படையணிகள் இவற்றுடன் தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும். அதே சமயம் ஒடுக்குவோரையும் உள்ளிழுத்துச் சமரசமாக இணைந்துப் போக விரும்பும். மக்களாட்சியின் கீழான அதிகாரவர்க்கம் தம்மை ஒடுக்குவோருடன் தற்காலிகமாகவேனும் இணைத்துக் கொள்ளும் அந்தவகையில் தமிழக முதல்வர் நரிக்குறவப் பெண்ணைச் சந்தித்திருப்பதை வரவேற்கலாம். ஒடுக்கும் வர்க்கம், ஒடுக்கப்படும் வர்க்கத்தை மெய்யாகவே தேடிச் செல்வது எப்போதாவது நடந்துவிடும் மக்களாட்சி வினோதம். அதற்கு அண்மையில் வெளிவந்த ஜெய்பீழ் திரைப்படம் மிக முக்கியமானக் காரணம்.

பொதுவாகவே அதிகாரவர்க்கத்தின்

துணைக்கருவிகளாகவே ஊடகங்கள் இருக்கும் நிலையில் ஓர் கலைப்படைப்பாக நின்று சமூகத்தை, அதிகாரவர்க்கத்தை நோக்கி மெய்மைகளைப் பேசியிருக்கிறது அந்தத் திரைப்படம்.

ஒரு திரைப்படம் என்ன செய்கிறது. என்ன செய்யும் என்பதற்குப் பல எடுத்துக்காட்டுகள் இருக்கின்றன. சமூகத்தில் அந்தப் கலை வடிவத்திற்குப் பலமான வீச்சும், அசைக்கும் சக்தியும் உண்டு.

அமெரிக்காவிலும், தமிழகத்திலும், ஆந்திராவிலும் கூட மக்களாட்சியானது திரைப்படங்களிலிருந்தே அதிபர்களையும், முதல்வர்களையும் தெரிவு செய்து தந்திருக்கிறது.

திரையையும், அதற்கு வெளியேயுமானக் காட்சியைப் பிரித்தறியத் தெரியாத அல்லது அறியாத மக்கள் சமூகத்தின் அசைவிக்கமானது இன்றைக்கு நெடுந்தொலைவு வந்துள்ளது. திரைத்துறையும் தான்.

எனினும் காட்சி வடிவம் ஓர் மறுக்கவியலாத அபாரமான வீச்சுக் கொண்ட கலைவடிவம். அதையார் பயன்படுத்துகிறார்கள், எப்படிப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தே சமூகம் தனது எதிர்வினையைப், பதிலிவினையைக் கொண்டிருக்கிறது. கொண்டிருக்கும்.

பரியேறும் பெருமாள், கர்ணன், மேற்குத் தொடர்ச்சிமலை, தேன் போன்ற ஒரு சில திரைப்படங்கள் பேசப்படாத தமிழர் வாழ்வியலின் பழங்குடிகளின் இருளானப் பகுதிகளைப் பேசின. முன்பும் பின்புமானத் திரைவிதிகளை அவை அழித்து எழுதின. அந்த வரிசையில் ஜெய்பீம் திரைப்படமும் இடம் பெறுகிறது. பெற வேண்டும். பெறட்டும்.

இந்தக் கட்டுரை ஜெய்பீம் பற்றி பேசவில்லை.

மாறாக ஜெய்பீம் ஏற்படுத்தியிருக்கும் பின்னதிர்வுகளில் மட்டுமே கவனம் செலுத்திப் பேசுகிறது.

தமிழ் கதாநாயக பிம்பங்கள் எப்போதுமே ஒடுக்கப்படுவோர் சார்பில் பேசும் ஒடுக்குவோர் பண்புகொண்டவையாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றன. கதைகளும், காட்சிகளும் வசனங்களும் ஒடுக்குவோர் சார்பாக இருக்குமே தவிர முழுமையும் அவர்களைச் சார்ந்திருப்பதில்லை. ஒடுக்குவோர்க் கதாநாயகனாக ஒருபோதும் இருக்க முடியாது.

மெய்மையில் எப்படியோ திரையிலும் ஓர் தலித் அல்லது நரிக்குறவ, இருளர் இன ஆண், பெண் கதைக்கு உள்ளாகவும், வெளியாகவும் நடிகனாக, நடிகையாக, கதாநாயகனாக, நாயகியாக இருந்துவிட முடியாது. தலித் அடையாளத்துடன் அல்லது நரிக்குறவ இன அடையாளத்துடன் கதாநாயகன் இருந்துவிட முடியாது. இது சமூகத் துயரம். இது திரைக்கு மட்டுமேயானதல்ல அதற்கு வெளியிலுமானதாகும்.

அப்படி விளம்பு நிலையிலான வர்க்கத்தை ஓர் சமூகமோ, கலைப்படைப்போ முன்றிறுத்திப் பேசுவதில்லை. பண்ணை அடிமை காலத்தில் அடிமையின் துயரத்தை ஆண்டான் மட்டுமே பேசுவதாக இருந்தது. ஏனெனில் வரலாறு என்பது ஒடுக்குவோரால் எழுதப்படுவது. முதலாளித்துவ வர்க்க காலத்தில் ஒடுக்கப்படுவோர் உரிமை, அவலம் குறித்து ஒடுக்குவோரே பேசுவதாக இருந்தது. கால வளர்ச்சியில் ஒடுக்குவோர் தம்மைப் பற்றி பேசும் ஜனநாயக வெளி விரிவடைந்து வருவது மெய்யே என்றாலும் அதுவும் குறிப்பிட்ட வரம்புக்குட்பட்டதாகும். அந்த வகையில் வரம்பிற்குள் நின்று ஜெய்பீம் பேசியது. அப்படி

பேசியதன் பின்னதிர்வாகவே முதல்வர், ஓர் நரிக்குறவ இனப் பெண்ணின் வீட்டிற்குச் சென்று நிகழ்வைப் பார்க்கலாம்.

மக்களாட்சியின் மாண்புகள் 21 ஆம் நூற்றாண்டைக் கடந்து அறிவியல் உள்ளிட்டத் துறைகள் கற்பனைக்கு எட்டாத தொலைவு சென்றுவிட்டது என்று எழுதிக் கொண்டும் பேசிக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில்தாம் 20 கோடி மக்கள் அன்றாடம் இரவில் பசியோடு தூங்கப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்போதும் ஜெய்பீம் போன்ற திரைப்படங்கள் என்ன சொல்கின்றன. சமூகத்தின் விளிம்பு நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ள ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் அடிப்படை உரிமை என்பதைப் போராடியே பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்பதைத்தான். அடிப்படை உரிமை என்பது சமாந்திரமாக இல்லை. மேல் சீழான இரு உலகு சமூகத்தில் இருக்கிறது. விளிம்பில் வைக்கப்பட்டுள்ள

சமூகம் தமது வாழ்வின் விடிவுக்குத் திரைக்கு வெளியேயும் திரைநாயகன் ஓர் தீர்வை தர முடியும் என்று நம்பவைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், ஜெய்பீம், கர்ணன் போன்ற படங்கள் சொல்லும் செய்தியை, வாழ்வை மவுனமாகக் கடந்து போவது ஏன்?

நரிக்குறவ பெண்ணான அஸ்வினிக்கு மெய்க்காட்சியில் என்ன நடந்தது?

மாமல்லபுரம் அருகேயுள்ள பூஞ்சேரி கிராமத்தைச் சேர்ந்த அஸ்வினி, தலசயன பெருமாள் கோயிலில் அன்னதானத்தில் பங்கேற்ற அவரை சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும்போதே இலையைப் பறித்து கேவலமாகத் திட்டி விரட்டியுள்ளனர். 'நாங்கள் குளிப்பதில்லையா, எங்களுக்குப் பசிக்காதா? அப்புறம் ஏன் அன்னதானம்? சம்பந்தி?, நாங்களும் உங்களைப் போல மனுசப்பிறப்பில்லையா என்ற அவரது அடுக்கடுக்கான கேள்வியின் அறச்சீற்றம் சமூக ஊடகம் ஒன்றில் பதிவான நிலையில்,

பிற்பட்டோர், மிகவும் பிற்பட்டோர் என்ற பட்டியலில் அல்லது அதற்கு மேல் என்ன இருக்கிறதோ அவற்றில் எங்களைச் சேர்த்துவிடுங்கள், தயவுசெய்து விளிம்பு நிலைச் சாதியுடன் சேர்த்துவிடாதீர்கள் என்று புலம்பும் சாதி ஆணவம், பெருமை பேசுவோருக்கு அஸ்வினியின் கோரிக்கை மெய்யாகவே புரியத்தான் இல்லை.

மக்கள் தமது வாழ்வை அன்றாடம் பதட்டத்துடனே கழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. தனது சக்திக்கு மீறிய உழைப்பைமேல்தட்டுமக்களுக்கு, ஆதிக்கசாதிகளுக்கு அதிகாரவர்க்கத்திற்குக் கொடுத்து விட்டு மூலதனத்தில் சேர்த்துவிட்டு, எஞ்சும் சிறு பகுதியைத் தாம் உயிர்த்திருப்பதற்காகமட்டும் அனுமதிக்கப்பட்ட வருவாயுடன் வாழ்வை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது என்பதைத்தான்.

சமூக சனநாயக வாழ்வு மக்களாட்சியில் உறுதிபடுத்தப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர, நம்பவைக்கப்படுகிறதே தவிர ஜெய்பீமின் கதைநாயகன் ராசாக்கண்ணுவும், செங்கேணியும் அல்லது அவர்களது குரும்பர், இருளர் இனம் அதைப்போன்ற கணக்கற்ற பழங்குடிகளின் வாழ்வும் ஏன் மற்ற முன்னேறிய(சமூக பொருளாதார, அரசியல்) சமூகங்களுக்கு இணையாக இருக்கவில்லை? ஏன் அவர்கள் வாழ்வு திரைப்படத்திற்கு வெளியேயும் அவலம் நிறைந்தாக இருக்கிறது.

கொடூரமாக ஒடுக்கப்படுவதாக இருக்கிறது. மேல்வர்க்கத்தின் வன்மம் நிறைந்த பலமான கால்கள் அவர்களை இரக்கமற்று நசுக்குவதாக இருக்கின்றன. திரைப்படத்தைப் பார்த்து கண்ணீர் விடும் இச்சமூகம் திரைக்கு வெளியே அவர்களுக்கு என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது? செய்து கொண்டிருந்தது?

திரையையும், திரைக்கு வெளியேயானக் காட்சிகளையும் பிரித்தறிய விரும்பாத தமிழ்ச்

அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அப்பெண்ணை வரவழைத்து அவருடன் அன்னதானப் பந்தியில் அமர்ந்து உணவருந்தினார். அப்போது வசிப்பிடம், பட்டா வழங்கப்படாதது என தமது வாழ்வின் அன்றாடச் சிக்கல்கள் வரை அமைச்சரிடம் முறையிட்டார் அஸ்வினி.

அமைச்சருடன் அமர்ந்து சாப்பிட்டதுமட்டும் போதாது எங்களுக்குத் தீர்வு வேண்டும் அடிப்படை உரிமைகள் வேண்டும் ஓட்டுப் போடும் உரிமை மட்டும் உரிமை அல்ல என்று பிறகு தொடரும் ஊடக நேர்கணால்களில் அஸ்வினி உரத்துப் பேசுவருகிறார். பேசட்டும். அவர் பேச வேண்டும். பேச அனுமதிக்க வேண்டும்.

அஸ்வினியின் ஊடகப் பதிவுகளை அடுத்து அவர்களது பகுதி நரிக்குறவ இன மக்களுக்கு உடனடியாகப்பட்டா உட்பட வாழ்வாதாரத்துக்கான அடிப்படைத் தேவைகளைச் செய்து கொடுக்க முதல்வர் ஆணையிட்டதுடன் நலதிட்டங்கள் வழங்கும் விழாவில் அஸ்வினியின் வேண்டுகோளை ஏற்று அவரது வீட்டிற்குச் சென்றார்.

இதுவரையிலான திரைப்படங்களில் நரிக்குறவர் உள்ளிட்டப் பழங்குடிகளின் அவர்களது வாழ்வு பேசப்படுவதில்லை. பேசப்பட்டதில்லை. அப்படியே பேசினாலும் அது மெய்வாழ்வைப் போல அல்லாமல் ஒடுக்குவோர் சிந்தனையின் மிக கேவலமானக் காட்சி சித்தரிப்பாக மட்டுமே இருந்து வந்துள்ளது. 'கரைக்கடந்த குறத்தி; என்ற ஒரு திரைப்படம் பெயர்

மாற்றப்பட்டு 'கரை கடந்த ஒருத்தி' என்கிற பெயரில் முன்னாள் முதல்வர் ஜெயலலிதா உள்ளிட்டோர் நடத்து வெளியாகியதாக நினைவு. அதுவும் வழமைபோல காதல் சிக்கலை மட்டுமே பேசியது. எம்.ஜி.ஆர். ஒரு படத்தில் சிறு வேடத்தில் நரிக்குறவராகத் தோன்றி நடத்ததையடுத்து கணிசமான எண்ணிக்கையில் அவரை நம்பி இன்றுவரை வாக்களித்து வரும் நன்றியுள்ள சமூகம் அது. ஈழத்தமிழருக்காக உண்ணாநிலை இருந்தபோது கறுப்புச் சிவப்பு வெள்ளையில் பாசிமணி கோர்த்து அவரது கரங்களில் கட்டி உண்ணாநிலை வெற்றி பெற வாழ்த்திய வெள்ளை உள்ளம் நிறைந்த சமூகம் அது.

நமது சமூகமும், அரசும் திருப்பி அவர்களுக்குச் செய்தது என்ன? என்ன மேம்பட்டுவிட்டது அவர்களது வாழ்வு. மிகவும் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் வைக்கப்பட்டு அவர்களது கல்வி, வேலைவாய்ப்பு முயற்சிகள் மிக கவனமாகத் தடுக்கப்பட்டதுதான் நடந்தது.

. உங்களுக்கு ஒரு கவுரவமானத் தொழில் இல்லையா அப்படித்தான் பாசிமணி விற்பதும் எங்கள் தொழில். உங்களுக்கு மரியாதையான ஒரு தொழில் இல்லையா?. ஆனால் எல்லா தொழிலும் மரியாதைக்குரியவை அல்ல. எல்லா மனிதர்களும் மரியாதைக்குரியவர்கள் அல்ல சமமானவர்கள் அல்ல என்பது சமூக நீதியாக இருக்கிறது. பிறப்பு அடிப்படையிலான மதுசட்டம் அவர்களையும் விட்டுவைக்கவில்லை.

அஸ்வினியின் பாசிமணி கோர்க்கப்பட்ட அறச் சீற்றச் சிலம்பின் கேள்விகள் முக்கியமானவை. எங்கள் சமூகத்தை மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர்(எம். பி.சி) பட்டியலிலிருந்து பழங்குடி பட்டியலுக்கு(எஸ்.

டி) மாற்றுங்கள் என்று அவர் கோரிக்கை விடுத்துக் கொண்டுள்ளார். சாதி முக்கியமில்லை. அதன் பெருமிதம் ஆணவம், கவுரவம் முக்கியமில்லை. அடிப்படை உரிமை மட்டும் இருந்தால் போதும் என்பதே அவரது கோரிக்கை.

பிற்பட்டோர், மிகவும் பிற்பட்டோர் என்ற பட்டியலில் அல்லது அதற்கு மேல் என்ன இருக்கிறதோ அவற்றில் எங்களை சேர்த்துவிடுங்கள் தயவு செய்து விளிம்பு நிலைச் சாதியுடன் சேர்த்துவிடாதீர்கள் என்று புலம்பும் சாதி ஆணவம், பெருமை பேசுவோருக்கு அஸ்வினியின் கோரிக்கை மெய்யாகவே புரியத்தான் இல்லை.

நீட் போன்ற தேர்வுகளில் எங்கள் பிள்ளைகள் தோற்றாலும் பரவாயில்லை. வேறு கல்விச் சலுகைகள் எதுவும் தேவையில்லை. கீழ்ச்சாதிப் பட்டியலில் மட்டும் சேர்த்துவிட வேண்டாம் என்று கோரும் உளவியல் மிகவும் பரிதாபமானது மட்டுமல்ல ஆபத்தானதும் கூட.

சாதி இழிவு என்பது இங்கு பெருமதவழிப்பட்ட உளவியலாக இருக்கிறது. வேலைப் பிரிவினையாக, பிறப்பு அடிப்படையாக இருக்கிறது. அதுவே நரிக்குறவ இன மக்களுடன் ஒன்றாக ஒரே பேருந்தில் பயணிப்பதற்குத் தடையாக இருக்கிறது. பேருந்து நடத்துநர் அவர்கள் மீது எறிந்து விழவும் காரணமாக இருக்கிறது.

ஜெய்பீம் விளிம்பு நிலை மக்களுக்குச் சட்ட வழியிலானப் போராட்டங்கள் வழி நீதி கிடைப்பதை காட்சிப்படுத்துகிறது. அந்தத் திரைப்படம் ஓர் மெய்நிகழ்வின அடிப்படையில் மறு காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நூற்றுக்கு நூறு கனவுகள் கூட அப்படியே நிகழ்ந்துவிடுவதில்லை. கலைக்குரிய இலக்கணங்களுக்குள் நின்று பேசுகிறது.

தமிழகத்திலுள்ள 36 பழங்குடியின மக்களுக்குமான ஒரு அரசியல் பிரதிநிதி கூட நாடாளுமன்றத்திலோ, சட்டசபையிலோ கிடையாது. அவர்களது சிக்கல்கள் பற்றிப் பேசும் எந்தக் குரலும் இந்த முதலாளித்துவ உலகிலும், மக்களாட்சி வெளியிலும் கிடையாது என்பதே நமது சமூகத்தின் ஆகப்பெரியத் துயரமாகும்.

எனினும் மெய்மைக்கு நெருக்கமாக அந்தத் திரைப்படம் பேசியிருக்கிறது. பாராட்டுவோம். எனினும் முதலாளித்துவ மற்றும் மனுவழிச் சட்டங்கள் அவ்வளவு எளிதில் விளிம்பு நிலைச் சமூகத்திற்கு நீதியை வழங்கிவிடுவதில்லை. சமூகக் கலப்பையும் உறுதிபடுத்திவிடுவதில்லை.

புறஞ்சேரிப் பகுதியில் பட்டா வழங்க அவசரப்படும் அரசு, அவர்கள் பொதுப் பகுதியில், ஊர்ப் பகுதியில் பட்டா வழங்க முன்வர வேண்டும் என்பது ஜெய்பீம் அல்லது அதனைக் கடந்த ஓர் மாற்று முயற்சியாக அமையக்கூடும். பேருந்திலிருந்து இறக்கிவிடப்படுவது போல அவர்களைப் பொதுச் சமூகம் தெருவிலிருந்து விரட்டிவிடாத வகையிலான சமூகப்பாதுகாப்பு உறுதிச் செய்யப்பட வேண்டும் விளிம்பிலிருந்து மையத்தை நோக்கி அவர்களது வாழ்வு உறுதிபடுத்தப்பட வேண்டும். ஜெய்பீம்ன் வெற்றி என்பது நடப்பில் இப்படித்தான் அமைய முடியும், முடிய வேண்டும்.

ஏற்கனவே சமத்துவபுரம் ஓர் நல்ல முயற்சியாக இருந்தும், பெருமத சாதியச் சமூகமே அத்திட்டத்தைத் தோற்கடித்துக் கொண்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அஸ்வினியின் கேள்விகள் கடந்த காலத்திலிருந்து ஒலித்துக் கொண்டிருப்பதுதான். ஆனால் சாதியச் சமூகம் அது ஒரு மானுட கோரிக்கையாகவேனும் பரிசீலிக்கத் தயாராக இருக்கவில்லைதான்.

இன்றைக்குச் சென்னைப் பெரு வெள்ளம் பற்றி பேசுகிறோம் தண்ணீர் வடிவதற்கு காலங்காலமாக இருக்கும் நீர் வழிப்பாதைகள் அடைக்கப்பட்டு அதன் மேல் தங்களது குடியிருப்புக்களையும், கட்டடங்களையும் கட்டிவைத்துக் கொண்டிருப்பாராலேயே இது நிகழ்கிறது என்பதை யாதொருவரும் வசதியாகப் பேசமறந்துவிடுகின்றனர். வெளியேறும் வாய்ப்பு மறுக்கப்படும்போது அதன் வழி அடைக்கப்படும் போது நீர் தேங்கிவிடுகிறது. இந்த எளிய மெய்மை சமூகத்திற்கும் பொருந்தும், சமூகத்தின் மேல் நிலை நோக்கி நகரும் இனங்களுக்கு பழங்குடியினர் போன்றோருக்கான வாய்ப்புகள், உரிமைகள் மீதான வழிகளை அடைத்துக் கொண்டு உயர் குடி மற்றும் ஆதிக்கச் சாதிகள் அமர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவேதான் சமூக தேக்கம் மட்டுமல்லாது, ஒரு இனத்தின் பல தலைமுறைகளும் தேங்கிவிடுகின்றன.

பழங்குடியினர் சாதாரண மக்கள் பெறும் கல்வி வேலை வாய்ப்பு உள்ளிட்டவைகளின் தேக்கம் வழியை அடைத்துக் கொண்டிருப்பாராலேயே நிகழ்கிறது. பார்ப்பனியம் போன்ற கடைந்தெடுத்த சமூக கருத்தியல் சீரழிவுகளாலேயே இவை நிகழ்கிறது. தனக்குக் கீழாக ஓர் மனிதச் சமூகத்தை

இப்படி வைத்திருப்பது குறித்து எந்த சிந்தையோ, வெட்கமோ, இரக்கமோ அதற்குக் கிடையாது.

தனக்கு ஊழியம் செய்யும் இனங்களை அப்படியே வைத்திருக்கும் பெருமத, சாதிய அரசியல் அது. மூலதனத்திற்குத் தேவையான உற்பத்தியின் உபரியை மட்டுமல்லாது அதற்கு மேலாக அவ்வினங்களின் குருதியையும் குடிக்கும் பார்ப்பனிய, முதலாளித்துவ அரசியல் அது.

உலகில் ஒடுக்கப்படும் இனங்கள் தம்மை ஒடுக்கவோரை அறிந்திருக்கின்றன. அதன் தடைகளை அறிந்திருக்கின்றன. எனவே அந்தத் தடைகளை உடைக்கும் வழிகளைக் கண்டறிந்து தகர்த்துக் கொண்டு முன்னேறுகின்றன. இங்கு ஓர் கீழ்சாதி மனிதன் சாதியாலும், தொழிலாலுமே கூட தான் அடிமை என்பதை அறிந்திருக்கவில்லை. ஒடுக்குவோரையும் அறிந்திருக்கவில்லை.

அதனால்தான் இங்கு ஒடுக்கப்படுவோன் தாம் ஒடுக்கப்படுவதை இழிவாகக் கருதாமல் அதை சாதியப் பெருமையாக ஏற்கிறான் என்ற பொருள்பட பெரியார் சுட்டிக் காட்டியதை மேல் நோக்கி நகர முடியாத, விரும்பாத சமூகங்களுடன் பொருத்திப் பார்த்துக் கொள்ள முடியும்.

பொதுவாகவே நரிக்குறவர் உள்ளிட்டப் பழங்குடியினர் ஆதி பொது சமூகத்தின் எச்சங்களுடன் வாழ்ந்துவருபவர்கள். நுகர்வு கலாசாரத்துக்கு ஈடு கொடுக்கவோ அவற்றை விரும்பவோ தயாராக இருப்பவர்கள் அல்லர். ஒரு குண்டுமணி தங்கமும் கூட அவர்களது உழைப்பின் வழி சேர்த்து வைத்துக் கொள்வதில்லை. உழைப்பதும், அதை மகிழ்வுடன் செலவழிப்பதுமான நாடோடிப் பண்பாட்டுக்குரியவர்கள். அவர்களை ஓரிடமாகக் குடியமர்த்தி, அதிகாரவர்க்கத்திற்கோ அல்லது ஆதிக்க சாதிகளுக்கோ கட்டுப்படச் சொல்வதற்கும், சேவை செய்ய வலியுறுத்துவதற்கும் பொது சமூகத்திற்கு எதுவித நியாயமும் இருக்க முடியாது.

பழங்குடிகள் தமது வாழ்வை உயிர்ப்புடன் கூடியக் கொண்டாட்டத்திற்குரியதாகவே அணுகுகிறார்கள். அவர்கள் மனிதத் தன்மையற்ற முதலாளித்துவத்தின் தீவிர நுகர்வுப் பண்பாட்டுக்கு எதிரானப் பண்பாட்டுக்கு உரியவர்களாக இருப்பதால் அவர்களால் இச்சமூகத்துடன் இணைந்துப் போவதில் பெரிதும் தயக்கம் இருக்கிறது. ஐயம் இருக்கிறது. இச்சமூகமும் அதனால்தாம் அவர்களை வெளியில் நிறுத்தி வைத்திருக்கிறது. புத்தனைப் போல, ஏசுவைப் போல அவர்கள் இச்சமூகத்திற்கு வெளியே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏனெனில் இது நுகர்வு உலகம், சாதியச் சமூகம்.

மேலோட்டமான சில சமரசங்களுக்கு மட்டுமே அதிகாரவர்க்கம் இவ்வினங்களுடன் இசைந்து

போக விரும்புகிறது. அஸ்வினி நம்பிக்கையுடன் பேசுகிறார். எங்களது பிள்ளைகள் நாளை நன்றாகப் படித்துப் பிறரைப் போல இச்ச சமூகத்தில் உயர்ந்த நிலைக்கு வருவார்கள் என்று அன்றைக்கு என்னைப் போல அவர்களை நடத்த முடியாது என்கிறார். நல்லது. வாழ்த்துக்கள். அவரது நம்பிக்கை வெற்றி பெறட்டும்.

இந்த முதலாளித்துவப் பெருமதவாதச் சாதிய சமூகத்தில் அது சவால் மிகுந்ததாகவே இருக்கும். இருக்கிறது. ஜெய்பீம் அதைத்தான் சுட்டிக் காட்டுகிறது. ஒரு கலைப்படைப்பு என்கிற வகையில் ராசாக்கண்ணுவின் கொடூரக் கொலைக்குப் பிறகு அவரது மனைவி செங்கேணிக்குத் தனது குடியிருப்புக்குப் பட்டாக்கிடைத்துவிடுகிறது. போராட்டம் வெற்றிப் பெற்றுவிடுகிறது. இது ஒரு திரைப்படத்தின் முடிவு. நிகழ்காட்சியில் செங்கேணி பார்வதியாக இருக்கிறார். வாழ்வும் துயரமும் இன்னும் தொடர்கிறது. ஓலைக் குடிசையில் இருக்கிறார். அவரது வாழ்வுக்கானப் போராட்டம் தொடர்கிறது. இதுதான் நிகழ் சமூகம்.

இந்த நிகழ்வுக்கு அருகாமையில் நின்று மெய்மையைச் ஜெய்பீம் பேசியதை அடுத்து அதிகாரவர்க்கச், சாதிப் பெருமதவாதக் கருத்தியல் வழிப்பட்டக் கும்பல்கள் அதிர்ந்துபோயுள்ளன. நிலைகுலைந்து போய்க் கொண்டுள்ளன.

கடலூர் மாவட்டம் விருதாச்சலம் ஒன்றியம் கம்மாபுரம் அருகிலுள்ள முதனைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர் பார்வதி இவர் கூடை பின்னும் தொழிலாளி. 1993 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்களில் அருகிலுள்ள கோப்புலாபுரம் கிராமத்தில் கூலி வேலைக்கு சென்றுவரும் நிலையில் அந்த கிராமத்திலுள்ள ஒரு வீட்டில் ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேலான மதிப்புடைய தங்க நகைகள் களவு போனது இதை ராசாக்கண்ணு -பார்வதி தம்பதியினர் களவாடியிருக்கலாம் என்ற சந்தேகத்தின் பெயரில் காவல்துறை ராசாக்கண்ணு, பார்வதி, அவரது மகன், அவரது மைத்துனன் ஆகியோரைக் கைது செய்து கொடுமையாக காவலில் வைத்து வதைப்படுத்துகிறது.

பின்னர் ஊருக்குள் புகுந்து அந்த பழங்குடி மக்களில் பலரையும் கைது செய்கிறது. ராசாக்கண்ணுவின் மனைவி தமது கணவர் களவாடவில்லை என்று எவ்வளவு கெஞ்சியும் அதிகாரவர்க்கத்தின் கூலிப் படையான காவலர்கள் அவரைத் தெருத் தெருவாக இழுத்துச் செல்கின்றனர்.

ராசாக்கண்ணு அவரது மைத்துனர், மகன் ஆகியோரைக் காவலில் நிர்வாணமாக வைத்து விடிய விடியத் தாக்கியது சாதியெறியேறிய காவல்துறை. விளிம்பு நிலைச் சமூகத்தின் மீது தமது ஆதிக்க வெறியைத் தீர்த்துக் கொண்டது. இதில் ராசாக்கண்ணு காவல்நிலையத்திலேயே உயிரிழக்கவும், அருகிலுள்ள காட்டுப் பகுதிக்குத் தூக்கிச் சென்று அவரது உடலை வீசிவிட்டு வருகிறனர் காவலர்கள்.

காவலர்கள் தாக்கும்போது தனது மடியிலேயே ராசாக்கண்ணு உயிரிழந்ததாக நினைவுகளை அசைபோடும் பார்வதி இன்னும் உறையாத

கண்ணீருடன் கதறுகிறார்

விபத்து என்று பதியப்பட்ட வழக்கை சி.பி.சி.அய். டி. விசாரணைக்குப் பிறகு கொலை வழக்காக மாற்றுவதற்கு வழக்கறிஞர் சந்துரு, அந்த பகுதியின் சி.பி.எம். தோழர்களின் இடைவிடாத முயற்சியை அடுத்தே அந்த வழக்கில் பெரும் மாற்றம் நிகழ்ந்தது.

வீரப்பன் தேடுதல் வேட்டை என்ற பெயரில் வாச்சாத்தியிலும், சிதம்பரத்தில் பத்மினிக்கும், அதிகாரவர்க்கத்தால் என்ன நிகழ்ந்ததோ அதுவேதான் பார்வதிக்கும் நடந்தது. விளிம்பு நிலையினர் மீது ஆதிக்க அதிகாரவர்க்க அரசும், சாதிப் பெருமதவாதக் கும்பலும் கட்டமைத்துத் தள்ளும் படுகுழியான வாழ்வில் அவர்களுக்கான நீதி என்பது உயிரைப் பணயம் வைத்துப் பெறவேண்டிய ஒன்றாகவே இருக்கிறது.

தமிழகத்திலுள்ள 36 பழங்குடியின மக்களுக்குமான ஒரு அரசியல் பிரதிநிதி கூட நாடாளுமன்றத்திலோ, சட்டசபையிலோ கிடையாது. அவர்களதுச் சிக்கல்கள் பற்றி பேசும் எந்த குரலும் இந்த முதலாளித்துவ உலகிலும், மக்களாட்சி வெளியிலும் கிடையாது என்பதே நமது சமூகத்தின் ஆகப்பெரிய துயரமாகும். வெட்கக் கேடாகும். அவர்களுக்கான நல ஆணையங்கள் மட்டுமே அவர்களது சிக்கல்களைத் தீர்க்கப்போதுமானதல்ல. அவர்களது பண்பாட்டைப் பேணிக் கொண்டே சமூகத்தின் சகல உரிமைகளையும் உதவி களையும் தேவைகளையும் பெற்று வாழ்வதற்கான வெளியை உறுதிபடுத்த வேண்டும்.

மெய்யாகவே சொத்துடையோரின் சொத்துக்களை சொத்தில்லாத மக்கள் திரள் தாக்குதலினின்றும் பாதுகாக்கவே அரசு இருக்கிறது என்பார் லெனின்.

கடலிலிருந்தும், கனிமவளக் காடுகளிலிருந்தும், உழு நிலங்களிலிருந்தும் பழங்குடியினச் சமூகங்களை வலுவில் வெளியேற்றுகின்றன. தொடர்ந்து திட்டமிட்ட வகையில் விளிம்பில் வைக்கப்படுகின்றனர். உழைப்புச் சுரண்டலுக்கும் ஆளாக்கப்படுகின்றனர். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கேயுரிய சாதி, பெருமதவாதத் தத்துவங்கள் அதற்குப் பேருதவி புரிகின்றன,

எவ்வளவு ஆடம்பரமாகப் பூசி மெழுகினாலும் சரி, உழைப்பாளர் மக்கள்நாயகம், குடிமக்கள் எல்லோருடைய சமத்துவம் என்றெல்லாம் பேசினாலும் சரி அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு வெட்கங்கெட்டதாகவும், இரக்கமின்றியும் மூலதனம் வேறெங்கும் ஆள்வதில்லை. என்பார் லெனின். இங்கு மூலதனத்தின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தும் பெருமதவாத அரசியல், சாதி மேலாண்மை ஆகியவற்றைக் கடந்தே நிகழ் வாழ்வில் அஸ்வினிகளுக்கும், பார்வதிகளுக்கும் நீதி வேண்டியிருக்கிறது. வேண்டும். அதை செய்யாதபோதே குரலற்றவர்களின் குரலாக ஜெய்பீமும், அஸ்வினிக்களும் முன் வந்து இச்சமூகத்தின் மனச்சான்றை என்றென்றைக்கும் உலுக்குபவர்களாக இருக்கிறார்கள். இருப்பார்கள்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

விக்கிலீக்ஸ் நிறுவனர் ஜூலியன் அசாஞ்

அமெரிக்காவின் வழக்கும்
கடத்தல்-படுகொலைத் திட்டமும்!

உண்மையான ஜனநாயகத்தில் விதிமீறல்களையும் அதிகாரத் துஷ்பிரயோகங்களையும் அம்பலப்படுத்துவோர் ஜனநாயகத்தின் பெயரால் பாதுகாக்கப்படுவர். ஆனால் அமெரிக்கா பெயரளவில் ஜனநாயகத்தைக் கொண்டிருப்பினும் நடைமுறையில் அப்படியல்ல என்பதற்கான எடுத்துக்காட்டாக அசாஞ் விவகாரத்தை அது கையாளும் முறைமை அமைந்துள்ளது.

உளடகச்சுதந்திரத்திற்கும் ஊடகவியலாளர் பாதுகாப்பிற்கும் பேரச்சுறுத்தல் விக்கிலீக்ஸ் நிறுவனர் ஜூலியன் அசாஞ் மீதான அமெரிக்க வழக்கு. கடந்த பல ஆண்டுகளாக உலகளாவிய கவனக்குவிப்பினைப் பெற்ற விவகாரமாக உள்ளது. அவரைக் கடத்துவதற்கு அல்லது படுகொலை செய்வதற்கு அமெரிக்க மத்திய புலனாய்வுப் பிரிவு (CIA) முடிவெடுத்ததும் இரகசியத் திட்டம் தீட்டியமையும் அண்மையில் வெளிச்சத்திற்கு வந்துள்ளது. இந்த விவகாரத்தை Yahoo News செய்தித்தளம் செப்டம்பர் இறுதியில் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது. அசாஞ்சை கடத்துவது அல்லது படுகொலை செய்வது தொடர்பான விவாதங்கள் டொனால்ட் டிரம்ப் நிர்வாகத்தின் 'உயர் மட்டத்தில்' நிகழ்ந்ததாக தகவல்கள் வெளியாகியுள்ளன.

இப்படியாகக் கொலைத் திட்டம் தீட்டிய ஒரு நாட்டிடம் விக்கிலீக்ஸ் நிறுவனரைக் கையளிப்பதிலுள்ள ஆபத்துகள் தொடர்பான உலகளாவிய விவாதங்களை ஊடகங்களும் கருத்தாளர்களும் எழுப்பி வருகின்றனர். இது வெறுமனே ஒரு நபருக்கு எதிரான வழக்காக மட்டும் பார்க்கப்படக்கூடிய விவகாரம் அல்ல. ஊடகத்துறை சார்ந்த ஒருவருக்கு எதிரான விவகாரம் என்ற குறுகிய வட்டத்திற்குள் பார்க்கக்கூடியதுமல்ல. ஊடகச்சுதந்திரம் மற்றும் ஊடகவியலாளர் பாதுகாப்புத் தொடர்பான இந்த நூற்றாண்டின் அதிமுக்கிய விவகாரமாக ஆகியுள்ளது.

மோசமான முன்னுதாரணம்

வழக்கில் அமெரிக்கா வென்று அசாஞ் கையளிக்கப்படுகின்ற நிலை ஏற்பட்டால், அது உலகின் ஒட்டுமொத்த ஊடகத்துறைக்கும் ஊடகவியலாளர்களுக்குமான மிகமோசமானதொரு

முன்னுதாரணமாகிவிடும் என்ற அச்சம் பல மட்டங்களில் நிலவுகின்றது. அதிலும் அமெரிக்காவினால் அது நிகழ்த்தப்பட்டுவிட்டால் உலகின் வேறெந்த நாடும் அதனைப் பின்பற்றத் தொடங்கிவிடும். குறிப்பாக சர்வாதிகார ஆட்சியாளர்கள், தமக்கெதிராகச் செயற்படுகின்ற ஊடகவியலாளர்களை இதனை முன்னுதாரணமாகக் காட்டி மோசமாக நடாத்தத் துணிவர் என்ற கருத்துகள் மேலோங்கியுள்ளன. உலகில் எந்தவொரு நாடும் தமது அதிகார மீறல்களையும் மனித உரிமை மீறல்களையும் அம்பலப்படுத்துகின்ற ஊடகவியலாளர்களைக் கையளிக்கக் கோருவதற்குரிய சட்ட அங்கீகாரத்தினை இதன் தீர்ப்பு வழங்கிவிடக் கூடாதென்ற அறவுணர்வுப் பார்வை பலமட்டங்களில் வெளிப்படுகின்றன.

அசாஞ்சின் உடல்-உள நலம் தொடர்பாக வழக்கு விசாரணைகளின் கடந்த சுற்றில் உள்நல நிபுணர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட மருத்துவ அறிக்கை தவறான தகவல்களை உள்ளடக்கியதென்ற வாதத்தை முன்வைத்து அமெரிக்கா மேன்முறையீடு செய்திருந்தது. அத்தோடு அவரின் உள்நலம் தொடர்பாக மருத்துவ நிபுணர்களின் சாட்சியத்திற்கு அளவிற்கு அதிகமான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் குற்றம்சுமத்தியது. இப்பொழுது விவகாரம் முற்றிலும் வேறு பரிமாணத்தினைப் பெற்றுள்ளது. அசாஞ்சின் உளநிலை பற்றிய விவகாரம் வழக்கின் போக்கிற்கு தேவையற்றதாகியுள்ளது. கடத்தவும் கொல்லவும் திட்டமிட்ட ஒரு நாட்டிடம் கையளிப்பதிலுள்ள ஆபத்துகள் பற்றியதே வழக்கின் போக்கில் தாக்கம் செலுத்தக்கூடிய அம்சம்.

வழக்கின் திருப்புமுனைகள்

இறுதி வாரங்களில் வழக்கில் திருப்புமுனையாக

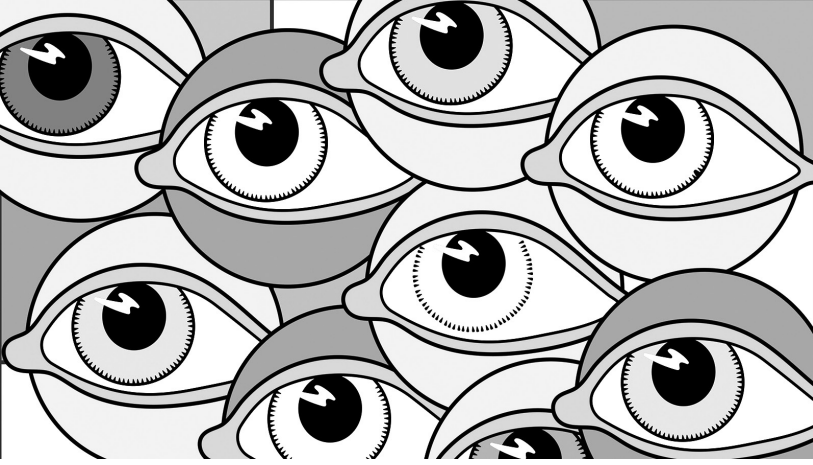
அமையத்தக்க மற்றுமொரு பரபரப்பான தகவலும் வெளிவந்துள்ளது. விக்கிலீக்கின் முன்னாள் பணியாளரும் (Hacker) அமெரிக்காவிற்கு ஆதரவாக அசேஞ்சிற்கு எதிராக சாட்சியமளித்துவருமான ஐஸ்லாண்டைச் சேர்ந்த Sigurdur Thordarson அசாஞ்சிற்கு எதிரான பல பொய்யான குற்றச்சாட்டுகளைத் தான் முன்வைத்ததாக ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்.

30 முன்னாள் அமெரிக்க புலனாய்வுத்துறை அதிகாரிகளுடனான உரையாடலை அடிப்படையாகக் கொண்டு அசாஞ் மீதான அமெரிக்க புலனாய்வுத் துறையின் இரகசியத்திட்டங்களை YahooNews தளம் அம்பலப்படுத்தியுள்ளது. செப்டம்பர் 26, அத்தளத்தில் மிக விரிவான தகவல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளனர். Kidnapping, assassination and a London shoot-out: Inside the CIA's secret war plans against WikiLeaks என்பது அச்செய்திக்கட்டுரையின் தலைப்பு. டிரம்ப் ஆட்சிநிர்வாகத்தின் கீழ், சி.ஐ.ஏ பொறுப்பதிகாரி MikePompeo தலைமையில் முன்னெடுக்கப்பட்ட இந்தத்திட்டம் முக்கிய சட்ட

Sigurdur Thordarson இன் வாக்குமூலம், அசாஞ் மீதான படுகொலைத் திட்டம் ஆகிய இரண்டு விவகாரங்களும் அமெரிக்கக் குற்றச்சாட்டுகளின் நம்பகத்தன்மையை வெகுவாக இழக்கச் செய்துள்ளன. அசாஞ் மீதான வழக்கினைத் தள்ளுபடி செய்து அவரை விடுதலை செய்யவேண்டுமென்ற குரல்களுக்கு மேற்படி சம்பவங்கள் வலுச்சேர்த்துள்ளன. அசாஞ் மற்றும் வீக்கிலீஸ்சிற்கு எதிரான அமெரிக்கப் புலனாய்வுத்துறையின் திட்டமானது பல்வேறு முனைப்புகளைக் கொண்ட ஒரு அம்சம். வீக்கிலீஸ் பணியாளர்களை உளவுபார்த்தல், அதன் பணியாளர்களிடையே முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவித்தல், அவர்களின் தகவல்தொழில்நுட்ப சாதனங்களைத் திருடுதல் உட்பட்ட பல்வேறு நோக்கங்களைக் கொண்டது.

அமெரிக்க - ரஷ்ய புலனாய்வுத் திட்டங்கள்

2017 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில், கடத்தல், கொலை உட்பட்ட இன்னபிற தீவிர நடவடிக்கைகள் பற்றி அமெரிக்க புலனாய்வுப் பிரிவு விவாதித்துக்கொண்டிருந்த வேளை, பிரித்தானியாவிலிருந்து அசாஞ்சைக் காப்பாற்றி ரஷ்யா விற்குக் கொண்டுசெல்கின்ற இலக்குடன் ரஷ்ய புலனாய்வுப் பிரிவு திட்டமிட்டதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இதையறிந்த அமெரிக்கப் புலனாய்வுத்துறை தாம் முந்திக்கொள்வதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டியதாக முன்னாள் அமெரிக்க புலனாய்வு அதிகாரிகளை மேற்கோள் காட்டி செய்திகள் வெளிவந்துள்ளன. ரஷ்ய புலனாய்வு அதிகாரிகளுடன் லண்டன் தெருக்களில் துப்பாக்கிச்சூட்டுத் தாக்குதல் - அசாஞ்சை ஏற்றிச் செல்லும் இராஜதந்திர வாகனம் மீது இன்னொரு வாகனத்தினால் மோதி

மொஸ்கோவிற்கு அவர் கொண்டுசெல்லப்படுவதற்கு முன்னர் பிடித்தல் - ரஷ்ய விமானம் புறப்படுவதற்கு முன்னர் அதன் சில்லுகள் மீது சூடு நாடாத்துதல் போன்ற திட்டங்களை அமெரிக்கப் புலனாய்வுப் பிரிவு தீட்டியுள்ளது.

மொஸ்கோவிற்கு அவர் கொண்டுசெல்லப்படுவதற்கு முன்னர் பிடித்தல் - ரஷ்ய விமானம் புறப்படுவதற்கு முன்னர் அதன் சில்லுகள் மீது சூடு நாடாத்துதல் போன்ற திட்டங்களை அமெரிக்கப் புலனாய்வுப் பிரிவு தீட்டியுள்ளது.

2018இல் சவுதியைச் சேர்ந்த ஊடகவியலாளர் ஜமால் காஷ்கொக்கி (Jamal Khashoggi) துருக்கியிலுள்ள சவுதி அரேபியத் தூதரகத்தில் வைத்துக் கொல்லப்படுவதற்கு முன்னரே, அசாஞ் தொடர்பான சி.ஐ.ஏ திட்டம் தொடங்கப்பட்டுவிட்டதாக விக்கிலீக்கின் தற்போதைய பொறுப்பாசிரியர் முசளைவின் ரசயகளை மூல தெரிவித்துள்ளார். அமெரிக்கா, பிரித்தானியா தவிர்ந்த வேறெந்த நாட்டிலாவது இத்தகையை படுகொலைத் திட்டம்தீட்டல் இடம்பெற்றிருந்தாலும் பரவலான கண்டனங்களுக்கு உட்பட்டிருக்கும் என்றும் அவர் மேலும் கூறியுள்ளார்.

மொஸ்கோவிற்கு அவர் கொண்டுசெல்லப்படுவதற்கு முன்னர் பிடித்தல் - ரஷ்ய விமானம் புறப்படுவதற்கு முன்னர் அதன் சில்லுகள் மீது சூடு நாடாத்துதல் போன்ற திட்டங்களை அமெரிக்கப் புலனாய்வுப் பிரிவு தீட்டியுள்ளது.

தேவைப்பட்டின் துப்பாக்கிச்சூடு நாடாத்தி உதவுமாறு தமது பிரித்தானிய சகாக்களிடம் சி.ஐ.ஏ கோரியதாகவும் அதற்குப் பிரித்தானியா ஒப்புக்கொண்டதான தகவல்களையும் Yahoo News வெளிப்படுத்தியுள்ளது. எக்குவாடோர் அரசாங்கம் அசாஞ்சிற்கு தூதரகத்தை விட்டு வெளியேறி, ரஷ்யாவிற்குப் பாதுகாப்பாகச் செல்வதற்குரிய இராஜதந்திர அந்தஸ்தினை வழங்கத் தயாராக இருந்துள்ளது. அசாஞ்சை தப்பிக்கவைக்கும் முயற்சி, கடத்தும் (கொலை செய்யும்) முயற்சி என முரண்பட்ட இலக்குகளுடன் அமெரிக்க, ரஷ்யப் புலனாய்வுப் பிரிவுகள் இயங்கியுள்ளன. எக்குவாடோர் தூதரகத்தைச் சுற்றி, அமெரிக்க,

வழக்கில் அமெரிக்கா வென்று அசாஞ் கையளிக்கப்படுகின்ற நிலை ஏற்பட்டால், அது உலகின் ஒட்டுமொத்த ஊடகத்துறைக்கும் ஊடகவியலாளர்களுக்குமான மிகமோசமானதொரு முன்னுதாரணமாகிவிடும் என்ற அச்சம் பல மட்டங்களில் நிலவுகின்றது.

பிரித்தானிய மற்றும் ரஷ்யப் புலனாய்வுப் பிரிவுகள் தத்தமது இரகசிய உறுப்பினர்களை நிறுத்திவைத்திருந்துள்ளன.

மேல்முறையீட்டில் அமெரிக்க (உத்தர)வாதங்கள்

மேல்முறையீட்டில், அமெரிக்கத் தரப்பு இரண்டு வாதங்களை முக்கியத்துவப்படுத்துகின்றது. ஒன்று, அசாஞ்சின் உள்நலம் தொடர்பான மருத்துவ அறிக்கைகளைக் கேள்விக்கு உட்படுத்துதல். மற்றையது பாதுகாப்பான சிறைச்சூழலில் அசேஞ் தடுத்துவைக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதோடு, அவரது தாயகமான ஆஸ்திரேலியாவில் சிறைத்தண்டனையைக் கழிப்பதற்குரிய உத்தரவாதத்தினை வழங்குவதாகவும் கூறுகின்றது. இவை வெற்று இராஜதந்திர வாக்குறுதிகள். இவற்றுக்கு எவ்விதமான சட்டரீதியான பெறுமதிகளும் இல்லை என்று எதிர்வாதங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

அசாஞ்ச் கையளிக்கப்பட்டால் பாதுகாப்பாக நடத்தப்படுவார் என்பது தொடர்பாக பிரித்தானியாவிடமிருந்து அமெரிக்கா வழங்கிய 'உத்தரவாதப் பொதி' அமெரிக்கத் தரப்பினால் நீதிமன்றத்தில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. கடுமையான தடுப்புக்காவல் நிபந்தனைகளுக்கு அவர் உட்படுத்தப்படமாட்டார் என்பதும், ADX-எனப்படும் Florence நகரில் உள்ள அதிகப்பட்சப் பாதுகாப்பு (Maximum security prison in Florence) சிறையில் அடைக்கப்பட மாட்டார் என்பதும் அப்பொதியில் அடங்குகிறது. தவிர அசேஞ்சிற்கு விதிக்கப்படும் எந்தவொரு சிறைத்தண்டனையையும் அவர் தனது தாயகமான ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து அனுபவிக்கலாம் என்றும் அந்த ஆவணத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அநேஞ்சின் வழக்கறிஞர்கள் அமெரிக்க உத்தரவாதங்களை நிராகரித்துள்ளனர். குறித்த ADX சிறையில் இல்லாவிடினும், அவரை தற்கொலைக்குத் தூண்டும் மோசமான நிலைமைகளின் கீழ் அவர் மற்றொரு அதிகப்பட்ச பாதுகாப்புச் சிறையில் வைக்கப்படலாம் என்று வாதிட்டுள்ளனர்.

கைதிகள் மீதான சித்திரவதைகள்

பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போரில் தனது கூட்டணி நாடுகளுக்கு வழங்கிய உத்தரவாதங்களை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. கைதிகளைச் சித்திரவதை செய்யவில்லை எனத்திரும்பத்திரும்பச் சொன்னது. ஆனால் இரகசியச் சிறைகளில் கைதிகள் மோசமான சித்திரவதைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டமை பரவலாக அறியப்பட்ட விடயமாகும். கைதிகள் Waterboarding எனப்படுகின்ற நீர்ப்பீச்சு வதைகளுக்கு உட்படுத்தப்படுவதும்

குறிப்பிடத்தக்கது. இது ஒருவகையான குற்றவிசாரிப்பு முறை. மூக்கிலும் வாயிலும் தண்ணீரைத் தொடர்ந்து பீச்சியடித்து விசாரிக்கும் போது, நீச்சல் தெரியாத ஒருவர் நீரில் மூழ்கித் தன் உயிருக்காகப் போராடும் துன்பத்தையும் அச்ச உணர்ச்சியையும் கொடுக்கும் இந்தச் சித்திரவதை.

அசாஞ் பிரித்தானியத் தலைநகர் லண்டனின் அதிகப்பட்ச பாதுகாப்பு Belmarsh சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ளார். அக்டோபர் இறுதியில் நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளின் போது, மெய்நிகர் காணொளி இணைப்புமூலம் அவர் சமூகமளிப்பதற்கு உடல்நிலை ஒத்துழைக்கவில்லை என முதலில் நீதிமன்றத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டது, ஆனால் பின்னர் அவர் திரையில் தோன்றினார். சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டால், 'தலைமறைவுக்கான உந்துதல்' ஏற்பட்டுவிடக்கூடுமெனக் கூறி, தீர்ப்புக்கு எதிராக அமெரிக்க மேல்முறையீட்டுக் காலங்கள் முழுவதும் அசேஞ் காவலில் வைத்திருக்கப்படவேண்டும் என்று கடந்த ஜனவரி தீர்ப்பில் நீதிபதி Vanessa Baraitser உத்தரவிட்டார்.

அசாஞ்சின் விடுதலை: உலகளாவிய குரல்கள்

உலகின் பல்வேறு மனித உரிமை, சுருத்துரிமை நிறுவனங்கள் அசாஞ்சின் விடுதலையைக் கோரி வருகின்றன. கடந்த செப்டம்பர் இறுதியில் சர்வதேச மன்னிப்புக் குழு, எல்லையற்ற ஊடகவியலாளர்கள், ஊடகவியலாளர் பாதுகாப்புக் குழு (Amnesty International, Reporters without borders, Committee to protect journalists) உட்பட்ட 25 மனித உரிமைக்குழுக்கள் அசாஞ் மீதான வழக்கினைக் கைவிடுமாறு அமெரிக்க நீதியமைச்சர் Merrick Garland இற்கு எழுத்துமூலக் கோரிக்கை விடுத்துள்ளன. லண்டன் தெருக்களில் பல நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் அசாஞ்சின் விடுதலையைக் கோரி கவனயீர்ப்பில் ஈடுபட்டிருந்தனர். ஓக்ரோபர் இறுதியில் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் முன்னாலும் கவனயீர்ப்புப் போராட்டங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஐக்கிய நாடுகள் அவையின் மனித உரிமைகள் ஆணையம் அசாஞ் மீதான மனித உரிமைகள் மீறல்களைப் பல மட்டங்களில் ஆவணப்படுத்தியுள்ளது. தன்னிச்சையான சிறைப்படுத்தலுக்கெதிரான ஐ.நா செயற்குழு, அசாஞ் நியாயமற்றுத் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டிருப்பதாக 2015இல் அறிவித்தது. அத்தோடு மனித உரிமைகளுக்கான ஐ.நா உயர்ஸ்தானிகரகம் 2018இல் எக்குவாடோர் தூதுவராலயத்திலிருந்து வெளியேறுவதற்கான அவரின் உரிமையை நியாயப்படுத்தியது. சித்திரவதைகள் தொடர்பான ஐ.நா சிறப்பு அறிக்கையாளர் Nils Melzer, அசாஞ்சின் உடல்நிலை

மோசமடைந்துள்ள காரணத்தினால் உயிராபத்தினை அவர் எதிர்நோக்குவதாகவும் (2019 நவம்பர்) தெரிவித்தார்.

இருநூற்றிற்கும் மேற்பட்ட மருத்துவர்கள் அசாஞ் மீதான துன்புறுத்தல்களை நிறுத்துமாறு பிரித்தானிய அரசாங்கத்திற்குத் திறந்த மடல் மூலம் கோரிக்கை விடுத்திருந்தனர். 'அவர் சிறையில் மரணிக்க நேர்ந்தால் நடைமுறை அர்த்தத்தில் அவர் வதைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு சாகடிக்கப்பட்டதாகவே கருதப்படும்' என அம்மடலில் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தனர். ஜனவரி 2021 ஐரோப்பிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் கூட்டமெப்பி தீர்மானமொன்றினை நிறைவேற்றியிருந்தது. ஐரோப்பாவில் ஊடக சுதந்திரமும் ஊடகவியலாளர்கள் பாதுகாப்பும் என்ற தலைப்பில் நிறைவேற்றப்பட்ட அத்தீர்மானத்தில் அசாஞ் மீதான சிறை மற்றும் குற்றச்சாட்டு ஆபத்தான முன்னுதாரணம் என்று சுட்டிக்காட்டியதோடு அவருடைய விடுதலையையும் வலியுறுத்தியிருந்தது.

கைவிடப்பட்ட விவகாரம். 2017இல் மீண்டும் கையில் தூக்கியவர் முன்னாள் ஜனாதிபதி டொனால்ட் டிரம்ப். அசாஞ் தூக்குத் தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டிய குற்றவாளி என டிரம்ப் கூறியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. மட்டுமல்லாது ஊடகவியலாளர்களுக்கு எதிரான வெறுப்புக் கருத்துகளை டிரம்ப் பல தடவைகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அமெரிக்காவின் மனித உரிமை மீறல்கள், போர்க் குற்றங்களை அம்பலப்படுத்தும் எந்தவொரு ஊடகவியலாளரும் ஊடக நிறுவனமும் தண்டிக்கப்படும் என்ற அச்சத்தை ஏற்படுத்துவது டிரம்ப் நிர்வாகத்தின் இலக்காக இருந்துள்ளது. விக்கிலீக்ஸ் ஆவணங்களை உலகின் பல்வேறு ஊடகங்களும் வெளியிட்டுள்ளன. New York Times உட்பட்ட ஊடகங்கள் விக்கிலீக்ஸுடன் இணைந்து செயற்பட்டன. இத்தகைய ஊடகங்கள் மீது வழக்குத் தொடுக்காமல் அசாஞ் மீது வழக்குத் தொடுக்க முடியாது என ஓபாமாவின் சட்டவல்லுனர்கள் அறிவுறுத்தியிருந்தனர். ஓபாமா அசாஞ் விவகாரத்தைக் கைவிட்டமைக்கு அதுவும் ஒரு காரணமாகும்.

விக்கிலீக்ஸ் என்பது கசிந்த ஆவணங்கள் அல்லது Hack செய்யப்பட்ட ஆவணங்கள். அதாவது நாடுகளின் இரகசிய இராணுவ, அரசியல் ஆவணங்கள் என்பதற்கு அப்பால், மிகமோசமான மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பானவை. மட்டுமல்லாது போர்க்குற்றம், அரசு பயங்கரவாதம் தொடர்பான ஆவணங்களுமாகும்.

போர்க்குற்றங்களை வெளிக்கொணர்ந்த விக்கிலீக்ஸ்

விக்கிலீக்ஸ் என்பது கசிந்த ஆவணங்கள் அல்லது Hack செய்யப்பட்ட ஆவணங்கள். அதாவது நாடுகளின் இரகசிய இராணுவ, அரசியல் ஆவணங்கள் என்பதற்கு அப்பால், மிகமோசமான மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பானவை. மட்டுமல்லாது போர்க்குற்றம், அரசு பயங்கரவாதம் தொடர்பான ஆவணங்களுமாகும். அமெரிக்காவின் ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் ஈராக் போர்களின் மனித உரிமை மீறல்களையும் போர்க்குற்றங்களையும் (2010 - 2011) விக்கிலீக்ஸ் வெளிக்கொணர்ந்திருந்தது. உலகின் பெரும் வல்லரசிற்கு எதிராக இவற்றை வெளிக்கொணர்ந்ததில் அசாஞ்சின் துணிச்சலும் முதிர்ச்சியும் பொறுப்புணர்வும் அசாத்தியமானது. அசாஞ் மீதான அமெரிக்க சதித்திட்டங்களும் கையளிக்கவேண்டுமென்ற வழக்கும் ஊடகவியலாளர்கள் மீதான மிகமோசமான அச்சுறுத்தல் செயற்பாடுகள். மனித உரிமை மீறல்கள், போர்க்குற்றங்கள் உட்பட்ட அதிகார சக்திகளின் அத்துமீறல்களை அம்பலப்படுத்த முயலும் ஊடகவியலாளர்களின் குரல்வளையை நெறிக்கின்ற முனைப்புக் கொண்டவை.

அமெரிக்காவின் புதிய ஜனாதிபதி இது விடயத்தில் தொடர்ந்தும் மவுனம் சாதித்து வருகின்றார். அடிப்படையில் ஓபாமாவினால் இது

உண்மையான ஜனநாயகத்தில்...

உண்மையான ஜனநாயகத்தில் மீறல்களையும் அதிகாரத்துஷ்பிரயோகங்களையும் அம்பலப்படுத்துவோர் ஜனநாயகத்தின் பெயரால் பாதுகாக்கப்படுவர். ஆனால் அமெரிக்கா பெயரளவில் ஜனநாயகத்தைக் கொண்டிருப்பினும் நடைமுறையில் அப்படியல்ல என்பதற்கான எடுத்துக்காட்டாக அசாஞ் விவகாரத்தை அது கையாளும் முறைமை அமைந்துள்ளது. எல்லைகளை ஊடகவியலாளர்கள் அமைப்பின் கருத்துச்சுதந்திர நிலைமைகள் தொடர்பான நாடுகள் ரீதியிலான பட்டியலில் பிரித்தானியாவும் அமெரிக்காவும் முறையே 33வது, 44வது இடங்களிலும் நோர்வே முதலிடத்திலும் உள்ளன.

ஒரு தசாப்த காலமாக நீடித்துவரும் அசாஞ் மீதான கைது, வழக்கு நடவடிக்கைகளின் இன்றைய நிலை இதுவாகும். கடந்த 2010இல் அசேஞ் லண்டனில் கைது செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. உயர்நீதிமன்றம் எவ்வாறான முடிவினை எடுப்பினும் இன்னும் பல மாதங்கள் அல்லது பல ஆண்டுகள் இந்த வழக்கு நடவடிக்கைகள் தொடரும் என்றே எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர், நார்வே

“கடலும் கடற்கரையும் மீனவர்களின் பாரம்பரிய உரிமைச் சொத்து. கடலோரத்தில் சுதந்திரமாக வாழ்வது எங்கள் உரிமை.”

போரசிரியர் வறீதையா கான்ஸ்தந்தின் எழுதியுள்ள ‘கன்னியாகுமரி முக்குவர்’ என்ற இனவரைவியல் நூல் குறித்த அறிமுகம் இது. ஆதி பதிப்பகம் வெளியிடும் இந்நூல் அடுத்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் வெளிவர உள்ளது.

- பொறுப்பாசிரியர்

பேராசிரியர் வறீதையா எழுதியுள்ள ‘கன்னியாகுமரி முக்குவர்’ என்னும் இந்நூல் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் பாரம்பரியக் கடலோடிகளான முக்குவர்களைக் குறித்த அறிவியல் சார்ந்த புரிதலை நமக்கு வழங்கும் இனவரைவியல் நூலாகும். ஆண்ட பரம்பரைப் பெருமிதம் பேசும் வழக்கமான வழித்தடத்தில் பயணிக்காது ஒரு சாதியின் பலத்தை மட்டுமின்றி பலவீனத்தையும் ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தும் தன்மையது. இந் நூலிற்குள் புகுமுன்பு சாதி குறித்த நூலாக்கம் தொடர்பான மூன்று கட்டங்களை அறிந்து கொள்வது அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

முதற்கட்டம்:

தமிழ்நாட்டில் வாழும் பல்வேறு சாதியினரும் தத்தம் சாதி குறித்த வரலாறை செய்யுள் வடிவில் அல்லது உரை நடை வடிவில் எழுதி வைக்கும் வழக்கம் பழமையான ஒன்றாகும். இவ்வாறு கருதுவதற்குக் காரணம் பல சாதியினரின் வரலாறுகள் ஒலைச் சுவடிகளில் எழுதப்பட்டிருப்பதுதான். மெக்கன்சி என்ற ஆங்கிலேயர் சேகரித்த தமிழ் ஒலைச் சுவடிகளில் சாதிகள் வரலாறு குறித்தவையும் உள்ளன.

பல்லவர் ஆட்சிக்காலத்துக்குள் எழுதப்பட்ட கல்வெட்டுக்களிலும் செப்பேடுகளிலும் இடம் பெற்றுள்ள மெய்க்கீர்த்திகளின் தாக்கம் இவற்றில் இடம் பெற்றிருந்தது. இவற்றில் காணப்படும் புராண மூதாதையர் போன்று ஒவ்வொரு சாதியும் புராணக்கதை மாந்தர்களுடன் தம் சாதியின்

தோற்றத்தை இணைத்துக் கொண்டது. தோற்றப் புராணம் (Origin Myth) என்ற வகைமைக்குள் இவற்றை அடக்கலாம். இவற்றுள் சில வாய்மொழியாக வழங்கிவந்து பின்னர் எழுத்து வடிவம் பெற்றன. இதனால் இவை பல்வேறு வடிவங்களை (version) பெற்றிருந்தன.

ஆங்கில ஆட்சியின்போது அச்சாக்கம் பரவலாக அறிமுகமானது. ஆயினும் இந்தியர்கள் அச்சகம் நிறுவி நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்குச் சில கட்டுப்பாடுகள் இருந்தன. 1835 இல் இக் கட்டுப்பாடுகள் சிறிது தளர்த்தப்பட்டன. இதன் பின்னர் சமூகத்தின் பல்வேறு தரப்பினரும் நூல் அச்சாக்க முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். இம் முயற்சியில் சாதிகளின் தோற்றப் புராணங்களை அச்சிடலும் இடம் பெறலாயிற்று. புராணம் என்ற சொல் புனிதமானதாகவும் உயர்வானதாகவும் கருதப்பட்டமையால் இவை பெரும்பாலும் புராணம் என்ற பின்னொட்டைப் பெற்றிருந்தன (வன்னியர் புராணம்) இதை வரலாறு என்று நம்பியதால் வரலாறு என்ற பின்னொட்டும் இடம் பெற்றது. (வலங்கையர் சரித்திரம்) இவற்றை அச்சிடுவதற்கான பொருள் உதவி அவ்வச் சாதி சார்ந்த புரவலர்களிடமிருந்து பெறப்பட்டது.

சாதிகளின் புராணம் அல்லது வரலாறு அவ்வச் சாதியைச் சேர்ந்த கற்றறிந்தவர்களால் மட்டுமின்றி, அயற்சாதி கற்றறிந்தவர்களாலும் எழுதப்பட்டது. சான்றாக பரவர் புராணம். தூத்துக்குடி மாவட்டத்தின் கடற்கரை ஊரான மணப்பாடு பரதவர்களில் வளம்பெற்றவர்கள் அருளம்பல முதலியார் என்பவரைக் கொண்டு செய்யுள்

கன்னியாகுமர் முக்குவர்

பண்பாட்டியல் வரலாறு

வற்தையா காஸ்ஸ்தந்தீன்

வடிவிலான இந் நூலை எழுதச் செய்து அச்சிட்டுள்ளனர். இது போன்று தூத்துக்குடி மாவட்டம் திருவைகுண்டத்தில் அச்சான மறவர் சரித்திரம் ஆயர் சாதியைச் சேர்ந்த தமிழாசிரியரால் எழுதப்பட்டது. புராணம், சரித்திரம் என்ற பின்னொட்டுகளுடன் மட்டுமின்றி சிற்றிலக்கிய வகைமை சாரந்த பின்னொட்டுடன் கூடிய சாதி வரலாறுகளும் உண்டு. கார்த்த வேளாளர் சாதி வரலாறு கூறும் 'கிளைவளப்பமாலை', 'மாலை 'என்ற சிற்றிலக்கிய வகைமையின் பெயரைக் கொண்டது.

மேற்கூறிய நிகழ்வுகளே சாதி வரலாற்று வரைவின் முதற்கட்டம் ஆகும். தத்தம் சாதியின் தொன்மையையும், பெருமையையும் வெளிப்படுத்துவதுடன் பெருமித உணர்வை ஊட்டுவதும் இவற்றின் தலையாய நோக்கமாக அமைந்தது.

இரண்டாவது கட்டம்:

முதற்கட்டத்தில் தம் சாதிகுறித்த நூல்களை எழுதுவதிலும் அவற்றை அச்சிடுதலிலும் அச்சாதியினரே பெரும்பாலும் ஈடுபட்டுவந்தனர். இரண்டாவது கட்டத்தில் மேலை நாட்டவரான ஐரோப்பியர் இம்முயற்சியில் ஆர்வம் காட்டினர். ஐரோப்பியக் காலனிய வாதிகள் குடியேற்ற நாடுகளை உருவாக்கி ஆதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்கிய பின்னர் 19ஆவது நூற்றாண்டில் மானுடவியல் என்ற அறிவுத் துறை முனைவிட்டுத் துளிர்க்கத் தொடங்கியது. தம் ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்த உதவும் அறிவுத் துறையாக அய்ரோப்பியர்கள் மானுடவியலைக் கண்டனர் இதனால்தான் காதரின் காஃப் என்ற அமெரிக்க நாட்டு மானுடவியலாளர் 'ஏகாதிபத்தியத்தின் குழந்தை' என்று மானுடவியலை அழைத்தார். ஏன் எனில் தம் ஆதிக்கத்திற்கு ஆட்பட்ட மக்கள் பிரிவை தம் பிடியில் வைத்திருக்க உதவும் பண்பாட்டு ஆயுதமாக அவர்கள் மானுடவியலைப் பயன்படுத்தினர்.

மானுடவியலை ஒரு பண்பாட்டு ஆயுதமாகக் கையாண்டவர்களில் ஐரோப்பிய அதிகாரிகள் கிறித்தவ மறைபரப்பாளர் என்ற இருபிரிவினர் முக்கியமானவர்களாக இருந்தனர். இவ்விரு பிரிவினரும் குடியேற்ற நாட்டின் மக்களின் இனவரைவியல் செய்திகளை அறிவதிலும் அவற்றை ஆவணப்படுத்தலிலும் ஆர்வம் காட்டிவந்தனர். இது இவர்களுக்கிடையிலான பொதுவான ஒற்றுமைக் கூறாகும். இது வெளிப்படையான ஒன்று. ஆனால்

இதற்கான காரணங்கள் வேறுபாடானவை. தம்மால் அடக்கி ஆளப்படும் மக்களைப் புரிந்துகொள்ளவும் அவர்கள் மீதான தம் ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்தவும் அவர்களைக் குறித்த இனவரைவியல் அறிவின் துணை காலனிய அதிகார வர்க்கத்திற்கு அவசியமாய் இருந்தது. மதமாற்றத்தை நிகழ்த்துவதற்கு முன்பாக அம்மக்களைப் புரிந்து கொள்ள குறிப்பாக அவர்களின் சமயம், நம்பிக்கைகள், பழக்க

வழக்கங்கள் சடங்குகள் குறித்த அறிதல் கிறித்தவ மறைப்பணியாளர்களின் அடிப்படைத் தேவையாக இருந்தது. இவ்விரு சாரரும் பண்பாட்டு மானிடவியலின் ஓர் உறுப்பான இனவரைவியலில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினர். இது குறித்த அறிவைத் தம்மை அடுத்து வருவோரும் அறிந்துகொள்ள ஏதுவாக அவற்றை நூல்களாக்கினர். 'கிறித்தவச் சமயப் பரப்பிகளால் சேகரிக்கப்பட்ட இனவரைவியல் செய்திகளின் அளவு மிகவும் அதிகம்' என்பார் மானுடவியலாளர் பக்தவத்சல பாரதி. இவ்வகையில் தமிழ்நாட்டில் பணிபுரிந்த அபி துபாய்ஸ், சீகன் பல்க், கால்டுவெல் போன்ற மறைப்பணியாளர்களின் எழுத்துகள் குறிப்பிடத் தக்கவை.

தமிழ் நாட்டின் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தனித்தனியாக ஆங்கிலேயர்கள் உருவாக்கிய மானுவல்கள், கெசட்டியர்கள் ஆகியவற்றில் அம்மாவட்ட எல்லைக்குள் வாழும் பழங்குடிகள், நாடோடிகள், சாதியினர் குறித்த பதிவுகள் இடம் பெற்றன. இத்தகைய பதிவுகளே குற்றப் பரம்பரையினர் என்ற இழிவான அடையாளத்தைச் சில சமூகங்களின் மீது இடுவதற்குக் காரணமாக அமைந்தன.

மொத்தத்தில் இரண்டாவது கட்டத்தில் இனவரைவியல் ஆய்வென்பது காலனிய வாதிகளின் அரசு நிர்வாகத்திற்கும் கிறித்தவ சமயப் பரப்பலுக்கும் துணை புரியவே பயன்பட்டது.

மூன்றாவது கட்டம்:

நாட்டு விடுதலைக்குப் பின்னர் விளிம்புநிலை மக்களை முன்னேற்றும் நோக்கில் அவர்களது இனவரைவியலைப் பதிவுசெய்யும் பணி நிகழ்ந்தது. அத்துடன் கல்விப் புலம் சார்ந்த ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுப் பொருளாகப் பழங்குடிகளும் நலிந்த மக்களும் இனங்காணப் பட்டார்கள். மற்றொரு பக்கம் நகரவாசிகளாகவும் உயர்கல்வி பெற்றவர்களாகவும் இருந்த மக்கள் பிரிவினர் இவர்களைக் காட்சிப் பொருளாக மட்டுமே

நோக்கினர். இவர்களுக்குத் துணைபுரியும் நோக்கில் இனவரைவியலின் பல்வேறு உட்கூறுகளைச் சேகரித்துக் கட்டுரைகளும் நூல்களும் வெளிவந்தன.

காலப்போக்கில் மானுடவியல், மற்றும் அதன் முக்கிய கூறான இனவரைவியல் என்ற இரு அறிவுத் துறைகளிலும் இரண்டு புதிய சிந்தனைப் போக்குகள் உருவாயின. முதலாவது வெறும் விவரணைப் பதிவுகளாக இன்றி சில கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அவற்றை ஆய்வு செய்தல். இரண்டாவது ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களின் இனவரைவியல் தொடர்பான தரவுகளை வெளியாளாக இன்றி அம்மக்களின் பார்வையிலேயே காணுதல். இது மானுடவியல் மொழியில் அகநோக்கு (Emic view point) என்றழைக்கப்படுகிறது. 'லைலாவைப் பார்க்க மஜனுவின் கண் வேண்டும்' என்று தன் தந்தை கயஸ் மன்னனிடம் மஜனு கூறிய கூற்றை ஒத்தது இது. இந்நூலின் ஆய்வுப் பொருளான முக்குவர் சாதியைச் சேர்ந்த வற்தையா. இவ்வகையில் 'அகத்தார்' ஆகச் செயல்பட்டுள்ளார். (பேராசிரியர் ஆ.தனஞ்செயனை நெறியாளராகக் கொண்டு முனைவர் மணி.கோ. பன்னீர்செல்வமும், முனைவர் பக்தவத்சல பாரதியை நெறியாளராகக் கொண்டு முனைவர் கோவிந்தராசுவம் தத்தம் சமூகம் குறித்து முனைவர் பட்ட ஆய்வை மேற்கொண்டு பட்டம் பெற்றுள்ளதாக மானுடவியலாளர் முனைவர் மகேஸ்வரன் உரையாடலின் போது குறிப்பிட்டார்.) ஆனால், முக்குவர் குறித்த இந்நூல் ஆய்வுப் பட்டத்திற்கான ஓர் ஆய்வேடல் என்பதால் நூலாசிரியர் கட்டுப்பாடுகளின்றி சுயேச்சையாகச் செயல்பட்டு சில ஆழமான கருத்துக்களைப் பதிவிட்டுள்ளார்.

இந் நூலில் முன்று முக்கிய செய்திகள் அமுத்தமாகப் பதிவாகியுள்ளன. ஒன்று மீன்பிடித்தொழிலில் நவீனத்துவம் அறிமுகமாகி முக்குவர்களின் சமூகப் பொருளியல் வாழ்வில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள். இரண்டாவது முக்குவரின் அரசியல். இவை இரண்டும் பண்டையப் பெருமிதத்தில் மூழ்காது நிகழ்காலச் சிக்கல்களை ஆய்வு நோக்கில் காணும் ஆசிரியரின் அணுகுமுறைய வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

மூன்றாவது கடல்தொழில் செய்வோரை மையப்படுத்தி அரசு உருவாக்கும் சட்டங்கள் இம் மக்களின் மீது எதிர்மறையாக ஏற்படுத்தும் விளைவுகள்

நவீனத்துவமும் முக்குவரும்:

கடலில் மீன்பிடித்தலே முக்குவரின் முக்கியமான பொருளாதார நடவடிக்கை. இது அவர்களின் பாரம்பரியத் தொழிலுமாகும். இத்தொழில் சாரந்த பாரம்பரியத் தொழிற் கருவிகள், மீன்பிடிக்கும் முறைகள், வசி பாரம்பரியத் தொழில் நுட்பம், சூழலியல் அறிவு, பிடிபடும் மீன்கள், அவை உருவாக்கும் மணம், அவர்களின் தொழில்சார் வழக்காறுகள், சூழலியல் அறிவு, இம்மீன்சார்

பொருளாதாரம், சந்தைப் படுத்தலில் நிகழும் சுரண்டல் என வாசிப்பவனை கடற்கரைக்குக் கடத்திச் சென்றுவிடுகிறார். இவை எல்லாம் ஓர் இனவரைவியல் நூலுக்கு உரித்தானவைதாம். இவற்றைக் கடந்து நவீனத்துவத்தின் தாக்கம் குறித்து இந் நூலின் ஐந்தாவது இயலில் (பக்கம்:76-125) அவர் முன்வைக்கும் செய்திகள் சமூகச் சிந்தனை கொண்ட ஒரு பொருளாதார அறிஞரின் பார்வையாக வெளிப்படுகிறது.

விசைப்படகுகள், நைலான் மீன்பிடி வலை, கட்டுமரங்களிலும் நாட்டுப்படகுகளிலும் யந்திரம் பொருத்தப்படல், கட்டுமரம் நாட்டுப்படகு மீனவர்கள் விசைப்படகு மீனவர்களுக்கு இடையிலான மோதல்கள் உருவாதல், நைலான் வலை பின்னும் யந்திரங்களின் அறிமுகம், இவை ஏற்படுத்திய பாதிப்புகள் குறித்து இவ்வியல் விரிவாக ஆராய்கிறது. ஆசிரியரின் சார்புநிலை பாதிப்புக்குள்ளாகும் நாட்டுப் படகு, கட்டுமர மீனவர்கள் பக்கமே உள்ளது. இச் சார்பு நிலைப்பாடானது வெறும் அனுதாப உணர்வின் வெளிப்பாடாகவோ, மரபு சார்ந்தோ வெளிப்படவில்லை. நவீனத்துவம் ஏற்படுத்திய எதிர்மறையான விளைவுகளை ஆய்வுக் களத்தில் அன்றாடம் அவதானித்த அகநோக்கின் அடிப்படையிலேயே வெளிப்பட்டுள்ளது. இதில் நூலாசிரியரின் குரல் மட்டும் ஒலிக்கவில்லை. அவரிடம் கலந்துரையாடிய பாவப்பட்ட மீனவர்களின் குரலும் இணைந்தே ஒலிக்கிறது. நவீனத்துவத்தின் அறிமுகம் மீனவர்களை மட்டுமின்றி கடலையும் பாதித்துவிட்டது. தன் மீன்வளத்தைக் கடலும் இழந்து நிற்கிறது. இவ்வண்மையை உணர்ச்சி சார்ந்த வெளிப்பாடாக அன்றி தரவுகள் சார்ந்து வெளிப்படுத்தி உள்ளார்.

முக்குவரின் அரசியல்:

'பனுவல்கள் அடிப்படை அரசியலை முற்றிலும் புறக்கணிக்கக் கூடாது' என்ற கருத்தை முன் மொழியும் பேராசிரியர் ரத்தின குமார், கவிஞர் வைரமுத்து எழுதிய நூல்கள் குறித்த திறனாய்வுக் கட்டுரையில், 'ஒரு இனக்குழுவின் பண்பாட்டு அசைவாக்கங்களான தொன்மங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உணவுமுறைகள், சடங்குகள், மொழிவழக்காறுகள் போன்ற கூறுகளை, ஆயிரம் பக்கங்களுக்கும் மேல் பதிவு செய்துவிட்டு, அவ்வினக்குழுவின் அரசியல் அடையாளங்களை மட்டும் துண்டித்திருப்பது வெகு ஜனத்தை அதன் வணிகச் சமன்பட்டை மையமிட்ட தேர்ந்தெடுப்பாகும்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அவரது இக் கூற்று இனவரைவியல் நூல்களுக்கும் பொருந்தும்.

இந்நூலின் முக்கியமான பதிவாக அமைவது முக்குவர்களின் அரசியல் குறித்த நூலாசிரியரின் திறனாய்வுடன் கூடிய அவதானிப்பு. இங்கு அரசியல் என்ற பெயரில் அவர் எடுத்துரைப்பது கட்சி சார்ந்த அரசியல் அல்ல. மாறாக அரசியல் சார்ந்த

நடைமுறைகளில் முக்குவர்களின் பங்களிப்பின்மையும், அதனால் ஏற்படும் எதிர்மறையான விளைவுகளும் தான். அரசியல் நடைமுறைகளிலும் அரசு எந்திரத்தின் உறுப்பான அதிகார வர்க்கத்திலும் அதன் பங்களிப்பு இல்லாமையால் ஏற்படும் எதிர்மறை விளைவுகளையும் அவர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். அரசியல் நடைமுறையில் முக்குவர் பங்கேற்பதை அவர் வலியுறுத்தியுள்ளார். இது ஒருவகையான அறிவு சார்ந்த அரசியல்.

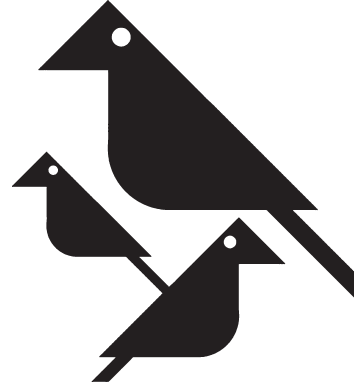
அரசியல் பங்கேற்பு என்பது தேர்தல்களில் வாக்களிப்பதுடன் முடிவடைவதல்ல. அல்லது ஓர் அரசியல் கட்சியில் இணைந்து செயல்படுவதுமல்ல என்பது நூலாசிரியரின் கருத்தாக உள்ளது. அரசு எந்திரத்தில் தமக்கென ஒருபங்கை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளாமல் ஒரு குறைபாடு என்பதையும் உயர்கல்வி பெறாமல் அதற்கான காரணமாக அமைவதையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். எடுத்துக் காட்டாக அவரது இக் கூற்றைக் குறிப்பிடலாம்:

‘ஐந்தாண்டுக்கொருமுறை அரசுகள் மாறுகின்றனவே தவிர, அரசு இயந்திரம் மாறுவதில்லை. திணிக்கின்றனர் மேட்டிமை, அறிவாதிக்கச் சாதிகளிடம் இருக்கிறது. பிராமணர்கள் எண்ணிக்கைப் பெரும்பான்மையால் கொள்கைத் தளங்களை கைப்பற்றவில்லை. மக்கள் போராட்டத்துக்கு மாற்று இல்லைதான். ஆனால் வெறும் பரப்புரைகளால், போராட்டங்களால் கொள்கை வகுக்கும் தளங்களைக் கைப்பற்ற முடியாது. அரசியல் பங்கேற்பு நிகழ்காலத்தில் நிகழலாம், நிகழாமல் போகலாம்; ஆனால் அரசு இயந்திரத்தில், கொள்கைத் தளங்களில் சமுதாயப் பங்கேற்பைத் தவறவிடக் கூடாது. அதற்கு அறிவுதான் சிறந்த ஆயுதம்.’ (அத்தியாயம் 7)

‘கொள்கை வகுக்கும் அதிகாரத் தளங்களில் மீனவ சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் சிலர் இருந்திருந்தால் கடல் வாழ்வின் சிக்கல்களை மற்றவர்களுக்குப் புரிய வைத்திருப்பார்கள்; கடல், மீனவளக் கொள்கைகள் மீனவர்களின் எண்ணங்களைப் பிரதிபலித்திருக்கும். (அத்தியாயம் 7).

‘விளிம்பு நிலை மக்கள் அரசியலில் பங்கேற்க வேண்டும்’ என்று வலியுறுத்தும் நூலாசிரியர் விளிம்புநிலை மக்களான முக்குவர்களின் வாழ்வியல் குறித்த புரிதலோடு, ‘ஆட்சி நிர்வாகத் தளங்களில் அவற்றை நிகழ்த்துவதற்கு மேலிருந்து மீட்பர் எவரும் இறங்கி வரப்போவதில்லை; மீனவ சமூகத்திலிருந்தே அவர்கள் வந்தாக வேண்டும்’ என்கிறார். இதன் தொடர்ச்சியாக மூன்று தளங்களில் முக்குவரின் பங்களிப்பை அவர் வலியுறுத்துறார்: (1) வாக்கு வங்கியை மட்டுமே சார்ந்திராத அரசியல் பங்கேற்பு, (2) கொள்கைகளை வகுக்கும் அரசு எந்திரத்தில் பங்கேற்பு, (3) பொதுச் சமூகத்துடனான உறவும் உரையாடலும்.

இவற்றை நடைமுறைப்படுத்தும் முயற்சியில்

எச்சம்

கனவானின் சட்டையில் எச்சம் விழுந்தது பரபரப்பான செய்தியானது. எச்சத்தைக் கழுவித் துடைத்த பிறகும் மிச்சமிருந்த கறை கனவானின் இருப்பை தொந்தரவு செய்தது.

கனவானின் அதிருப்தி அரசுக்கு ஆபத்து. பறவைகளைச் சுட்டுத்தள்ளுங்கள் அரசு அவசரச்சட்டம் போட்டது. காக்கைப்பாடினி கண்ணீர்விட்டாள். பறவையாளர்கள் பரிதவித்துப்போனார்கள். “காரில் பயணிக்கும் கனவானின் சட்டையில் எச்சம் விழுமா?” கேள்விகள் எழுந்தன. கார் பழுதானதும் கனவான் சாலையில் ஒதுங்கியதும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. பழுதான கார்தானே எச்சத்திற்கு காரணம். கார்கம்பெனியிடம் நஷ்டஈடு கேளுங்கள். போராட்டங்கள் வெடித்தன. இப்படியாக எச்சம் விழுந்து புரட்சி வெடித்ததால் பறவைகள் எச்சமிடுவதற்கு நேரமும் இடமும் தீர்மானிக்கப்பட்டன. இதை மீறுகின்ற பறவைகளைக் கண்டவுடன் சுட்டுவிட ஆணையிட்டது நாடாளுமன்றம். பறவைகளுக்கு விதவிதமான டைபர்ஸ் மாட்டிவிடப்பட்டு குழலியல் காப்பாற்றப்பட்டது. இப்போதெல்லாம் எச்சங்களின் பயமின்றி கன்வான்களின் வெள்ளைச்சட்டைகள் பளிச்சிடுகின்றன.

புதியமாதவி

கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் சமய அரசியலில் இருந்து விடுபடவேண்டும் என்ற கருத்தைப் பின்வருமாறு முன்மொழிகிறார்: 'மீனவர்கள் சமயத்தின் பிடியிலிருந்து விடுபட்டுத் தங்களுக்கான அரசியலைத் தேர்ந்துகொள்ள வேண்டும். மீனவர்களுக்கென்று தனித்த அரசியல் சாத்தியமில்லை; அண்டைச் சமுதாயத்தினரோடு இணைந்து பயணிப்பதில்தான் அவர்களின் எதிர்காலம் அடங்கியிருக்கிறது. (அத்தியாயம் 5).

நூலாசிரியர் இறைமறுப்பாளரோ, மதமாற்றச் சிந்தனையாளரோ அல்லர். 'நாம் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டிற்குத் திரும்ப வேண்டும்' என்று கத்தோலிக்க மீனவர்களை நோக்கியார் பொருட்டோ குரல் எழுப்பும் கடற்கரை அறிவுஜீவியுமல்லர். ஓர் உண்மையான கத்தோலிக்கர், தான் சார்ந்துள்ள விளிம்பு நிலை மக்கள் பிரிவின் முன்னேற்றம் கருதி சமய அரசியலை அவர் புறந்தள்ளுகிறார். இது தொடர்பாக அவர் மேற்கோள் காட்டும் கருத்துகள் முக்கியமானவை:

'இன்னும் குருக்களின் பிடியிலே தான் (கன்னியாகுமரிக்) கடற்கரை இருந்து கொண்டிருக்கிறது' என்கிறார் பாதிரியார் டயனீஷியஸ் 'கோயிலில் பாதிரியாரைத் தலைமையாகக் கொண்டு வழிபாடு நடத்தும் மனப்போக்கு மக்கள் வாழ்வியலிலும் தொடர்வதை விடுத்து, மக்கள் பக்குவமான, முதிர்ச்சியான தலைமையில் வளர வாய்ப்புகளைத் தேடவேண்டும்; மற்றவர்கள் அதற்கு வழிவிட வேண்டும்.' (அத்தியாயம் 7).

இந்த இடத்தில் புறவய நோக்காக (etic view point) ஒரு வினா எழுகிறது. முத்துக்குளித்துறைப் பகுதியில் வாழும் பரதவர்களின் அரசியலும் குமரி மாவட்டக் கடற்கரைப் பகுதியில் வாழும் முக்குவர்களின் அரசியலும் மட்டுமே கத்தோலிக்கத் தேவாலயக் குருக்களின் வழிநடத்தலுக்கு ஆட்பட்டுள்ளது. ஆனால், 'உள்நாட்டுப் பகுதியின் கத்தோலிக்கர்களும், கடற்கரைப் பகுதியில் முக்குவர் வாழாத பகுதிகளில் வாழும் கத்தோலிக்கர்களும் இந்த அளவுக்குத் தம் அரசியல் உரிமையை இழக்கவில்லையே, அது ஏன்?' என்பதுதான் அந்த வினா. கத்தோலிக்க சமயத்தின் திருஅவைச் சட்டம் (Canon Law) அனைத்துக் கத்தோலிக்கருக்கும் ஒன்றுதானே!

ஒன்றிய அரசும் மீனவர்களும்:

இந்திய மீனவர்களின் வாழ்வியலுடன் தொடர்புடைய திட்டங்களையும் சட்டங்களையும் அவ்வப்போது ஒன்றிய அரசு அறிமுகம் செய்வது வழக்கம். இவ்வகையில், ஆழ்கடல் மீன்பிடி கொள்கை மீன்வள மசோதா, தேசியக் கடல் மீன்வளக் கொள்கை, கடற்கரை ஒழுங்காற்று அறிவிக்கைகள், முரரிக் குழு பரிந்துரைகள் மீனாகுமாரி குழு அறிக்கை சுறாமீன் பிடிப்புத் தடைச் சட்டம் என்பன மீனவர்களின் வாழ்வாதாரமான கடலுடன் அவர்கள் கொண்டுள்ள பாரம்பரியமான தொடர்புகளை எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பதை நூலாசிரியர் விளக்கியுள்ளார்.

குமரி மாவட்ட மீனவர்களைப் பாதிக்கும் சரக்குப் பெட்டக முனையத்திட்டம் குறித்தும் ஆராய்ந்துள்ளார்

நூலின் சிறப்பு:

பொதுவாக இனவரைவியல் நூல்கள் விவரணைத் தன்மை கொண்டவையாகவோ ஒரு குறிப்பிட்ட கோட்பாட்டை இனவரைவியல் செய்திகளுடன் பொருத்திப் பார்த்து ஆராய்வதாகவோ அமையும் தன்மையன. இப்போக்கிற்கு விதிவிலக்குகளும் உண்டு. வந்தையாவின இந்நூல் விதிவிலக்கான வகைமையைச் சேர்ந்தது.

இந்நூல் உருவாக்கத்தில் இனவரைவியல் ஆய்வின் அடிப்படைக் கூறான கள ஆய்வின் அடிப்படையில், அவர்களின் வழக்காறுகள், பொருள்சார் பண்பாடு, பாரம்பரியத் தொழில்நுட்பம், சூழலியல் அறிவு என்பனவற்றுடன் ஆசிரியர் நின்றுவிடவில்லை. அப்படி நின்றிருந்தால் ஒரு புகைப்படப் பதிவாக மட்டுமே அமைந்திருக்கும். தொழில் பொருளாதாரம் சார்ந்த இம் மக்களது வாழ்வியல் சிக்கல்களையும், அரசியலையும் அரசுஎந்திரத்தின் அனுகூலமற்றையும் அவர்களது பண்பாட்டு வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்து நிற்கும் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் பங்களிப்பையும் ஆழமாகவும், திறந்த உள்ளத்துடனும் ஆராய்ந்துள்ளார்.

தன் நூலுக்காக இவர் தேர்வு செய்த மக்கள் பிரிவினர் தமிழ் நாட்டின் தென்கோடியில் இந்து மகாசமுத்திரம் பகுதியில் மீன் பிடித் தொழிலை மேற்கொண்டு வாழும் முக்குவர்கள். ஆனால் இனவரையில் செய்திகள் ஒன்றிரண்டு நீங்கலாக இவர் அலசி ஆராயும் மீனவர்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்கள் வங்காள விரிகுடாவின் முத்துக் குளித்துறை, பாக் நீரிணை, சோழமண்டலக் கடற்கரை ஆகிய மூன்று பகுதிகளிலும் வாழும் பல்வேறு சாதி மதம் சார்ந்த மீனவர்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்களுடன் பெரும்பாலும் பொருந்தி வருபவை. பிடித்த மீனுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யும் உரிமையற்று நிற்கும் மீனவனைப் போன்று தான் விளைவித்த வேளாண் பொருளுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யும் உரிமையற்று விவசாயி உள்நாட்டுப் பகுதியில் நிற்கிறான். மீன்வள மசோதா கடற்கரை ஒழுங்காற்றுச் சட்டம் போன்றே மூன்று வகையான வேளாண் ஒழுங்காற்றுச் சட்டங்கள் அவன் தலைக்கு மேல் கத்தியாகத் தொங்குகின்றன.

ஒரு குறிப்பிட்ட களம் சார்ந்த நூலென்றாலும் விரிந்து சென்று பரந்த களத்துடன் பொருந்தி நிற்கிறது.

நண்பரும் தோழருமான பேராசிரியர் வந்தையாவுக்கு வாழ்த்துகள். இது போன்ற சமூக அறிவியல் துறை சார்ந்த நூல்களைத் தமிழ்நாடு அவரிடம் இருந்து மேலும் எதிர்பார்க்கிறது.

நூல்: கன்னியாகுமரி முக்குவர். வந்தையா கான்ஸ்தந்தின். ஆதி பதிப்பகம். 2021.

கட்டுரையாளர்: நாட்டாரியல் ஆய்வாளர்.

எட்டியது நூறு கோடி இலக்கு இன்னும் வெகுதூரம்

இந்தக் கட்டுரையை எழுதுகிற நவம்பர் 14ஆம் தேதி, இந்தியாவில் ஒரு ஊசி மட்டும் போட்டுக் கொண்டவர்களின் விகிதம் 54% ஆகவும், இரண்டு தவணையும் போட்டுக் கொண்டவர்களின் விகிதம் 27% ஆகவும் உயர்ந்திருக்கிறது. எனினும் இது பல வளர்ந்த நாடுகளோடு ஒப்பிடும்போது மிகவும் குறைவே. ஐக்கிய அரபு நாடுகளில் இது 98%/88%. சீனாவில் 80%/74%. ஆஸ்திரேலியா 76%/69%, பிரிட்டன் 74%/67%, அமெரிக்கா 67%/58%.

அக்டோபர் 21, காலை 9:37, டில்லி ராம் மனோகர் லோகியா மருத்துவமனை, அருண் குமார் ராய் என்பவருக்குக் கொரோனாத் தடுப்பூசி செலுத்தப்பட்டது. அது இந்தியாவின் நூறாவது கோடித் தடுப்பூசி. நூறு கோடி என்பது ஒரு பெரிய எண். நிச்சயமாக ஒரு மைல்கல். அடுத்த நாள், பிரதமர் மோடி தேசத்துக்கு விடுத்த செய்தியில் மாநில அரசுகளுக்கும், மருத்துவப் பணியாளர்களுக்கும், விஞ்ஞானிகளுக்கும் நன்றி சொல்லி இருந்தார். கூடவே, இந்தியாவிலேயே தடுப்பூசி தயாரிக்கப்பட்டதால்தான் இது சாத்தியமானது, இது நமது தற்சார்புக் கொள்கைக்கு கிடைத்த வெற்றி என்றும் சொல்லியிருந்தார்.

பிரதமரின் கூற்று சரியானது. அயல் நாடுகளைத் தடுப்பூசிக்குச் சார்ந்திருந்தால் இந்த மைல்கல்லை இந்தியாவால் இப்போதைக்கு எட்டியிருக்க முடியாது. 75% தடுப்பூசிகளை வளர்ந்த நாடுகள் கையகப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றன. ஏழை நாடுகளில் பிறந்த துரதிருஷ்டம் பிடித்த மக்களில் 4.5% பேருக்கே ஒரு தடுப்பூசியேனும் பெறுகிற பாக்கியம் வாய்த்திருக்கிறது. இந்தச் சூழலில் இந்திய நிறுவனங்கள் தடுப்பூசிகளைத் தயாரித்ததால் மட்டுமே இந்தக் மைல்கல்லை எட்ட முடிந்தது.

அதே வேளையில், இந்திய மருந்துத் தயாரிப்பின் வரலாற்றை அறிந்தவர்கள், நம்மால் இன்னும் அதிகத் தொலைவைக் கடந்திருக்க முடியும் என்கிறார்கள். 'உலக நாடுகளின் மருந்தகம்' என்று பேரெடுத்த நாடு இந்தியா. மருந்துத் தயாரிப்பில் முன்னணியில் விளங்கி வருவது. எனினும் 100 கோடி எனும் இந்த மைல்கல்லை எட்டுவதற்கு நமக்கு ஒன்பது மாதங்கள் வேண்டி வந்திருக்கிறது. இந்தியாவோடு ஒப்பிடத்தக்க மக்கள் தொகையுடைய சீனா 225 கோடியைத் தாண்டிவிட்டது. மேலும், இந்த நூறு கோடியில் இரண்டு தவணைத் தடுப்பூசிகளும் செலுத்திக் கொண்டவர்கள், 29.36 கோடிப் பேர், அதாவது இந்திய மக்கள் தொகையில் 21% மட்டுமே. ஒரு தடுப்பூசி செலுத்திக் கொண்டவர்கள் 70.96 கோடி (51%).

இந்தக் கட்டுரையை எழுதுகிற நவம்பர் 14ஆம் தேதி, இந்தியாவில் ஒரு ஊசி மட்டும் போட்டுக் கொண்டவர்களின் விகிதம் 54% ஆகவும், இரண்டு தவணையும் போட்டுக் கொண்டவர்களின் விகிதம் 27% ஆகவும் உயர்ந்திருக்கிறது. எனினும் இது பல வளர்ந்த நாடுகளோடு ஒப்பிடும்போது மிகவும் குறைவே. ஐக்கிய அரபு நாடுகளில் இது 98%/88%. சீனாவில் 80%/74%. ஆஸ்திரேலியா 76%/69%, பிரிட்டன் 74%/67%, அமெரிக்கா 67%/58%.

காப்புரிமையா முற்றுரிமையா?

இப்போது இரண்டு கேள்விகள் நம் முன் நிற்கின்றன. 1.இந்தியா, இன்னும் சாதித்திருக்க முடியும் என்று எப்படிச் சொல்கிறோம், அல்லது மருந்துத் தயாரிப்பில் இந்தியா முன்னணிக்கு வந்தது எப்படி? 2. முன்னணிக்கு வந்தவிட்ட போதும், 100 கோடி எனும் இலக்கு தாமதமானது ஏன்?

முதல் கேள்விக்கான விடை 1970-ல்தொடங்குகிறது. அந்த வரலாற்றில் காப்புரிமை விதி கலந்திருக்கிறது. உயிர் காக்கும் மருந்துகள் பல உலகெங்கிலும் ஏழை மக்களுக்கு எட்டாகக் கனியாக இருப்பதற்குக் காரணம் அறிவுசார் சொத்துரிமை எனும் சட்டம். இது காப்புரிமையின் கீழ் வரும். ஒரு தனி நபரின் அல்லது ஒரு கூட்டமைப்பின் உழைப்பில் உருவான கண்டுபிடிப்போ, நூலோ, மருந்தோ அவர்களது சம்மதமின்றி மற்றவர்கள் பயன் கொள்வதைத் தடுப்பதுதான் காப்புரிமைச் சட்டங்களின் நோக்கம். ஆனால் மருந்துகளைப் பொறுத்த மட்டில் இது பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் முற்றுரிமை பெறுவதற்கும், உயிர் காக்கும் மருந்துகள் வறிய மக்களுக்குக் கட்டுபடியாகாத விலையில் விற்கப்படுவதற்கும் காரணமாக அமைந்துவிட்டது.

இதை நேரிடுவதற்காக இந்தியா தனது காப்புரிமைச் சட்டத்தை 1970-இல் திருத்தியது. இதன்படி ஒரு மருந்தின் செய்முறைக்குக் காப்புரிமை உண்டு. அதன் மூலப் பொருட்களுக்குக் காப்புரிமை அவசியமில்லை. இதனால் இந்திய மருந்து நிறுவனங்கள் பல வெளிநாட்டு மருந்துக் கலவைகளைப் பின்னோக்கி நுணுகி ஆராய்ந்து, அதன் மூலப் பொருட்களைக் கண்டறிந்து, அதைப் புதிய செய்முறையில் உருவாக்குவது சாத்தியமாகியது. இந்த மருந்துகளுக்குப் புதிய பெயரில் இந்தியாவில் காப்புரிமை பெறமுடிந்தது. இவற்றின் விலை மிகக் குறைவாகவும் இருந்தது. இந்திய மக்கள் பயனடைந்தனர். மருந்து உற்பத்தி இந்தியாவில் ஒரு பெரிய தொழிலாகவும் வளர்ந்தது. எய்ட்ஸ் போன்ற உயிர்க் கொல்லி நோய்களுக்கான மருந்தை இந்திய மருந்து நிறுவனங்கள் சகாய விலையில் தயாரித்தது. பல ஏழை நாடுகள் பயன் பெற்றன.

இந்த நிலை 1995-இல் மாறியது. அந்த ஆண்டில் உலக வணிக அமைப்பு அறிவுசார் சொத்துரிமையில் வணிகம் தொடர்பாக புதிய சட்டங்களை நிறைவேற்றியது. இதற்கு டிரிபிள் (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights-TRIPS) என்று பெயர். இந்த ஒப்பந்தத்தில் இந்தியா உட்படப் பல நாடுகளும் இணைந்தன. இதன்படி புதிய மருந்துகளின் மூலப்பொருட்கள், செய்முறை இரண்டும் காப்புரிமை வளையத்திற்குள் வந்தன. இதனால் இந்திய மருந்து நிறுவனங்களால் அயல் நாடுகளில் உருவாக்கப்பட்ட மருந்துகளைப் பின்னோக்கி ஆராய்ந்து மீட்டுருவாக்குவதைத் தொடர முடியவில்லை. ஆனால் 1970-இல் தொடங்கி அடுத்த கால் நூற்றாண்டு காலத்தில் இந்திய மருந்துத் துறை நல்ல வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. அதனால், இந்திய நிறுவனங்களால் புதிய மருந்துகளின் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடவும் அவற்றை உருவாக்கவும்

முடிந்தது. மேலும் டிரிபிள் வழங்கும் காப்புரிமை 20 ஆண்டுகளில் காலாவதியாகும். அப்படியான மருந்துகளை இந்தியச் சந்தையில் குறைந்த விலையில் தயாரிக்கவும் ஏற்றுமதி செய்யவும் முடிந்தது.

பெருந்தொற்றுக்கள்

இந்தச் சூழலில்தான் கோவிட் வந்தது. மனிதகுலம் இதற்கு முன்பும் பல பெருந்தொற்றுக்களை நேரிட்டிருக்கிறது. ஆனால் கோவிட்-19 வித்தியாசமானது. இந்த முறை வருமுன் காக்கும் தடுப்பூசிகள் பலவற்றை விஞ்ஞானிகள் குறுகிய காலத்தில் உருவாக்கிவிட்டனர். ஆனால் கைக்கு எட்டிய மருந்தை உடலுக்குள் செலுத்த முடியாமல் சிலர் முட்டுக்கடை போடுகிறார்கள். அவர்கள் வியாபாரிகள். அவர்கள் கொரோனாத் தடுப்பூசிகளுக்குச் சொந்தம் கொண்டாடுகிறார்கள். அதில் ஆதாயம் தேடுகிறார்கள்.

2002-இல் வந்த சார்ஸ் கிழக்காசியாவை அச்சுறுத்தியது. 2012-ல் வந்த மெர்ஸ் மத்திய கிழக்கு நாடுகளைப் பீடித்தது. இரண்டும் கொரோனாக்குடும்பத்தைச் சார்ந்தவை. இரண்டுக்கும் மருத்துவ உலகால் முறிவைக் கண்டறிய முடியவில்லை. 1980களில் படம் எடுத்தது எய்ட்ஸ். அந்த நோயை வாராது தடுத்துவிட முடியும்; வந்துவிட்டால் கடைசி நாளை ஒத்திப்போட முடியும்; ஆனால் நோய்க்கான முறி மருந்து இன்னும் உருவாகவில்லை. 2012-இல் வந்த எபோலாத் தொற்றுக்குத் தடுப்பூசி கண்டறியப்பட்டது. அதற்கு மூன்றாண்டுகள் வேண்டியிருந்தது. 2009-இல் வந்த பன்றிக் காய்ச்சலுக்கான தடுப்பூசி ஓராண்டுக்குள் வந்தது. ஆனால் ஒரேயொரு மருந்துதான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

உலகை உலுக்கும் கோவிட்-19க்கு ஒற்றை மருந்து போதாது என்பதையும், அந்த மருந்து விரைந்து உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் அறிவியலாளர் அறிந்திருந்தனர். டிசம்பர் 2019-இல் கோவிட் உள்நுழைந்தது. ஜனவரி 2020-இல் அதன் மரபுக் கட்டமைப்பு அறியப்பட்டது. அடுத்த பத்து மாதங்களில் தடுப்பூசிகள் தயாராகிவிட்டன.

இம்மாதிரி உயிர் காக்கும் மருந்துகள் மக்களைச் சென்றடைவதற்கு டிரிபிள் தடையாக இருக்கிறது. மருந்து நிறுவனங்கள் புதிய மருந்துகளைக் கண்டறியப்பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொள்கின்றன. ஆய்வு வெற்றியடையும்போது நிறுவனங்கள் மருந்தின் கலவையையும் செய்முறையையும் பகிர்ந்துகொள்வதில்லை. எனவே மருந்துகள் அகீத விலைக்கு விற்கப்படுவதைத் தடுக்க முடிவதில்லை. டிரிபிள் ஒப்பந்தம் இவர்களின் நலனைக் காக்கிறது

டிரிபிள் சட்டத்திற்கு ஆதரவாகச் சொல்லப்படும் வாதம், சிலர் பாடுபட்டு உருவாக்கிய அறிவுசார் சொத்து பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டால், நிறுவனங்களுக்குத் தொடர்ந்து ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடும் ஆர்வம் இராது என்பதாகும். சில பொருளியல் அறிஞர்கள் இதற்கு ஒரு மாற்றை முன்வைக்கின்றனர். மனித குலத்துக்கு அவசியமான மருத்துவக் கண்டுபிடிப்புகளுக்குத் தக்க பரிசும்

பணமும் பாராட்டும் வழங்கி அந்த அறிவைப் பொதுவுடமை ஆக்கிவிடவேண்டும். அப்போது எல்லா நிறுவனங்களாலும் அந்த மருத்தைத் தயாரிக்க ஏலும். ஆனால் அப்படி எதுவும் நடந்துவிடவில்லை.

மக்கள் பணத்தில் ஆய்வு; தனியார் கைகளில் உரிமம்

இந்த முறை தடுப்பூசி ஆய்வுகள் தொடங்கியதிலிருந்தே அரசுப் பணத்தைப் பல நாடுகள் தாராளமாகச் செலவு செய்தன. இதுகாறும் உலக அளவில் ரூ.7 லட்சம் கோடி பொதுப் பணம் செலவிடப்பட்டிருப்பதாக ஒரு மதிப்பீடு தெரிவிக்கிறது. ஆனாலும் இந்த தடுப்பூசிகளின் உரிமம் சில நிறுவனங்களின் கைகளில்தான் இருக்கிறது. எப்படி?

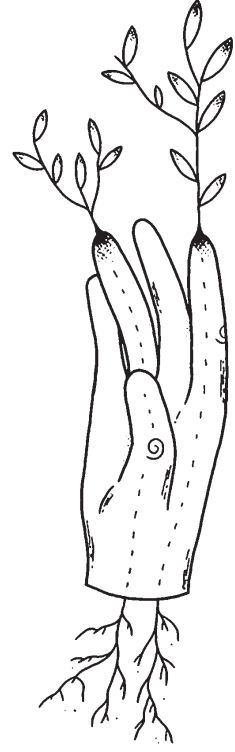
மடோர்னா என்கிற தடுப்பூசியை உருவாக்குவதில் அந்த நிறுவனத்துடன் இணைந்து செயல்பட்ட நை-எய்ட், பார்டா ஆகிய ஆய்வு நிறுவனங்கள் அமெரிக்க அரசின் நிறுவனங்கள். எல்லாச் செலவையும் அரசே வகித்தது. ஆனால் உரிமம் மடோர்னாவிடமே இருக்கிறது. பைசர் அமெரிக்க நிறுவனம். அதனுடன் இணைந்து பணியாற்றிய பையோ-என்-டெக் என்கிற ஜெர்மானிய நிறுவனம், சீனாவிடமிருந்தும் ஐரோப்பிய நாடுகளிடமிருந்தும் நிதியுதவி பெற்றது. எனினும் உரிமம் பைசரிடமே இருக்கிறது.

ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகமும் அஸ்ட்ரா ஜெனிகா என்கிற பிரிட்டிஷ் நிறுவனமும் இணைந்து உருவாக்கியதுதான் ஆக்ஸ்போர்ட்-அஸ்ட்ரா ஜெனிகா தடுப்பூசி. இந்த உருவாக்கத்தில் 97% செலவினம் பிரிட்டிஷ் அரசால் ஏற்கப்பட்டது. ஆனால் அதன் உரிமம் அஸ்ட்ரா ஜெனிகாவிடம்தான் இருக்கிறது.

ரஷ்யத் தடுப்பூசியான ஸ்புட்னிக் அரசு ஆதரவில்தான் உருவாகியது. சீனத் தடுப்பூசிகளான சினோபார்ம், சினோவாக் ஆகியவையும் அரசு நிறுவனங்களில் உருவாகியவை. அரசு நிறுவனங்களே இந்தத் தடுப்பூசிகளைத் தயாரித்தன.

டிரிப்சுக்கு விலக்கு

இந்தப் பின்னணியில்தான் உலக அரங்கில் டிரிப்சு சட்டத்திற்கு விலக்குக் கோரின இந்தியாவும் தென்னாப்பிரிக்காவும். கடந்த ஆண்டு காந்தியடிகளின் பிறந்த நாளன்று இவ்விரண்டு நாடுகளும் உலக வணிக அமைப்பில் ஒரு கோரிக்கையைச் சமர்ப்பித்தன. கோவிட் தடுப்பூசிகளின் மூலக்கூறுகளையும் செய்முறைகளையும்

எனக்கு மரம் வளர்க்கப் பிடிக்காது என்று சொல்பவர்கள் வீட்டில் எல்லாம் கதவாகிக் கிடக்கிறது மரம் எனக்கு வானம் பார்க்கப் பிடிக்காது என்று சொல்பவர்கள் வீட்டில் எல்லாம் ஜன்னலாகிப் பார்க்கிறது வானம் நேரகாலத்தை வெறுத்தவர்களை கடிக்காமாக்கிப் பார்க்கிறது நேரம் பறவையைப் பிடிக்காது என்று சொல்பவர்கள் வீட்டில் எல்லாம் இறகை உதிர்த்து அன்பை விட்டுச் செல்கிறது அந்தப்பறவை வெப்பத்தைப் பிடிக்காது என்று சொல்பவர்கள் வீட்டில் அடுப்பாய் எளிகிறது சூரியன் வெறுப்பவையெல்லாம் நம்மை அறியாமல் நெருங்கியே இருக்கிறது நாம் நெருக்கமாக இருப்பதாக நினைப்பவையெல்லாம் நம்மைவிட்டு விலகியே இருக்கிறது இந்த வாழ்வில்.

ப. தனஞ்செயன்

மருந்து நிறுவனங்கள் வளரும் நாடுகளோடு பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இப்படியான தளர்வுகளை 'விதிவிலக்கான சூழல்களில் டிரிப்சு அனுமதிக்கிறது. இந்தக் கொரோனாக் காலத்தைவிட விதிவிலக்கான சூழல் வேறெதுவும் இருந்துவிட முடியுமா? இந்த அடிப்படையிலேயே இந்தியாவும் தென்னாப்பிரிக்காவும் இந்தத் தளர்வுகளைக் கோரின. முதலில் வளரும் நாடுகள் ஆதரித்தன. பிறகு அமெரிக்கா, கனடா உள்ளிட்ட மேலை நாடுகளும் ஆதரித்தன. இப்போது சுமார் 100 நாடுகள் இந்தக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கின்றன. ஆனாலும் ஐரோப்பிய ஒன்றியம், சவிட்சர்லாந்து, இங்கிலாந்து உள்ளிட்ட மேற்குலக நாடுகளும் அவற்றின் மருந்து நிறுவனங்களும் இந்தத் தளர்வை ஏற்கவில்லை.

உலக வணிக அமைப்பு பெரும்பான்மை சித்தாந்தத்தில் இயங்கவில்லை. ஒவ்வொரு உறுப்பு நாடும் இந்தத் தளர்வை

அங்கீகரிக்க வேண்டும். அனைத்து நாடுகளும் இணங்கினாலும் அடுத்த நாளே வளரும் நாடுகள் தடுப்பூசித் தயாரிப்பைத் தொடங்கிவிட முடியாது. குறிப்பிட்ட மருந்து நிறுவனம் மூலப்பொருட்களையும் செய்முறையையும் வளரும் நாடுகளோடு பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். வளரும் நாடுகளில் மருந்துத் தயாரிப்புக்கான உள்கட்டமைப்பு இருக்க வேண்டும். நல்வாய்ப்பாக இந்தியாவின் மருந்துத் துறை அதற்கேற்ற வகையில் வளர்ந்திருக்கிறது. அப்படி வளர்ச்சியடையாத நாடுகளுக்கு இந்தத் தொழில்நுட்பத்தில் தயாரிக்கப்படும் தடுப்பூசிகளை ஏற்றுமதி செய்கிற அனுமதியையும் உலக வணிக அமைப்பு வழங்க வேண்டும். இவை உடனடியாக நடக்கப் போவதில்லை. ஆனால் அதற்கான முயற்சிகள் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

இந்தியத் தடுப்பூசிகள்

அயல் நாடுகளிலிருந்து தொழில் நுட்பம் இலவசமாக வராது என்பது இந்தியத் மருந்துத் துறைக்குத் தெரியும். ஆகவே அது கோவிட்டுக்கான தடுப்பூசி உரிமத்தை வெளிநாட்டிலிருந்து விலைக்கு வாங்குவதிலும், உள்நாட்டிலேயே தயாரிப்பதிலும் ஈடுபட்டது.

இந்தியா இப்போது இரண்டு தடுப்பூசிகளைப் பயன்படுத்துகிறது. முதலாவது கோவிஷ்ல்ட். ஆக்ஸ்போர்டு - ஆஸ்ட்ராஜெனகா தடுப்பூசியின் உரிமத்தை சீரம் இன்ஸ்டிடியூட் என்கிற நிறுவனம் விலைக்கு வாங்கி இந்தியாவிலேயே தயாரிக்கிறது. அதுதான் கோவிஷ்ல்ட்.

இந்தியாவில் பயன்பாட்டில் இருக்கும் இன்னொரு தடுப்பூசி கோவாக்கின். இதன் தயாரிப்பாளர் பாரத் பயோடெக் எனும் ஹைதராபாத் நிறுவனம். இந்த மருந்தின் உருவாக்கத்தில் இந்திய மருத்துவ ஆய்வுக் கழகத்திற்குக் (ஐ.சி.எம்.ஆர்) கணிசமான பங்கு இருக்கிறது. இந்திய அரசின் நல்கையும் இருக்கிறது. ஆனால் மேலை நாடுகளைப் போல அரசின் பங்கு எவ்வளவு என்பது பொதுத்தளத்தில் அறியக்கூடவில்லை.

இன்னும் பானேக்கியா, டாக்டர் ரெட்டி லேப் ஆகிய நிறுவனங்கள் ரஷ்யாவின் ஸ்புட்னிக் தடுப்பூசியைத் தயாரிப்பதற்கான உரிமத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன. பயாலஜிகல் ஈ, ஜெனோவா பயோ பார்மா ஆகிய நிறுவனங்கள் புதிய தடுப்பூசிகளுக்கான மூன்றாம் கட்ட சோதனைகளில் இருக்கின்றன. இவற்றின் தடுப்பூசிகள் சந்தைக்கு வர இன்னும் சில மாதங்கள் எடுக்கலாம்.

இந்தியா என்னவெல்லாம் செய்திருக்கலாம், செய்யலாம்?

முதலாவதாக, கோவாக்கின் தடுப்பூசி இந்திய அரசின் ஐ.சி.எம். ஆரின் பங்களிப்பில் உருவானது. அதை பாரத் பயோடெக் எனும் தனியார் நிறுவனம் மட்டுமே தயாரிக்கிறது. அதன் காப்புரிமையை நமது நாட்டில் உள்ள தகுதி வாய்ந்த பொதுத்துறை

நிறுவனங்களுடனும் தனியார் நிறுவனங்களுடனும் அரசு பகிர்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். மருந்துத் துறையில் அரை நூற்றாண்டு கால அனுபவமுள்ள பல நிறுவனங்களால் கோவாக்கினை விரைந்து தயாரித்திருக்க முடியும். இப்போதும் அதை ஒரே நிறுவனத்தின் பிடியில் விட்டு வைத்திருப்பது ஏன் என்று விளங்கவில்லை.

சர்வதேச அளவில் உயிர் காக்கும் தடுப்பூசிக்கான காப்புரிமைத் தடையை நீக்கி உலக மக்கள் அனைவரும் பயன்பெறுவதில் இந்தியா முன்கை எடுத்துப் பணியாற்றி வருகிறது. ஆனால் அதை உள்நாட்டில் நடப்பிலாக்குவதில் என்ன தடை இருக்க முடியும் என்பது புரியவில்லை.

மேலும், கோவாக்கின் இவ்வாண்டு ஜனவரியிலேயே புழக்கத்தில் வந்து விட்டது. ஆனால் உலக சுகாதார அமைப்பின் ஒப்புதல் நவம்பர் முதல் வாரத்தில்தான் கிடைத்தது. திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டார் அதை அங்கீகரிக்க வேண்டும். சோதனை முடிவுகளை சமர்ப்பிப்பதில் நேர்ந்தாமதம் ஒப்புதலையும் தாமதமாக்கியிருக்கிறது.

இரண்டாவதாக, கோவிஷ்ல்ட்டை இந்தியாவில் சீரம் இன்ஸ்டிடியூட் எனும் ஒரே நிறுவனம்தான் தயாரிக்கிறது. மேலும் பல இந்திய நிறுவனங்கள் கோவிஷ்ல்ட்டின் காப்புரிமையை விலைக்கு வாங்கி உள்நாட்டில் தயாரிக்க அரசு உதவ வேண்டும்.

மேலும், ஸ்புட்னிக் உற்பத்தியிலும், புதிய தடுப்பூசி ஆய்விலும் ஈடுபட்டிருக்கும் நிறுவனங்களுக்குப் போதிய உதவிகளை வழங்கி அவர்களது தடுப்பூசிகளையும் விரைவில் சந்தைக்கு கொண்டு வரவேண்டும்.

மூன்றாவதாக, தடுப்பூசிகளை வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டும். விலைகளில் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கவே செய்யும். அமெரிக்கச் சந்தையில் புழங்கும் தடுப்பூசிகளில் விலை கூடியது மர்டோனா, ஒரு டோஸ் ரூ. 2400. விலை குறைந்தது அஸ்ட்ராஜெனகா - ரூ. 225. ஆயினும் அமெரிக்காவின் ஒன்றிய அரசே எல்லா மருந்துகளையும் வாங்கி மக்களுக்கு விலையின்றி வழங்குவதால் பொதுமக்களை இந்த விலை வித்தியாசம் பாதிப்பதில்லை.

திரள் எதிர்ப்பு

இரண்டாம் அலைக் கொரோனா ஓய்ந்து வருகிறது. எனினும் குறைந்தபட்சம் 70% மக்களுக்கு இரண்டு தடுப்பூசிகளும் போடப்பட்டால் மட்டுமே திரள் எதிர்ப்புசக்தி உருவாகும் என்று வல்லுநர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்தியா நூறு கோடியைத் தாண்டியது நன்று. இன்னும் நாம் போக வேண்டிய தூரம் அதிகம். இந்தியாவில் மருந்து நிறுவனங்களுக்கு ஆற்றல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வாய்ப்புகளை வழங்க வேண்டும். அனைவரும் தடுப்பூசி பெற வேண்டும். அது விரைவில் நடக்க வேண்டும். அதை ஒன்றிய அரசால் செய்ய முடியும்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர், பொறியாளர்

நவம்பர் மாதக் 'காக்கைச் சிறகினிலே' இதழ்பலவகைகளில் சிறப்பிற்குரியதாக அமைந்திருந்தது. செக்கிழுத்த செம்மல் வ. உ. சிதம்பரனார் பற்றிய கட்டுரைகள் அனைத்துமே சிறப்பு. வ.உ.சி.யின் பல்வேறு பரிமாணங்களைச் சிறப்பாக எடுத்துரைப்பவை இக்கட்டுரைகள். வ.உ.சி தூத்துக்குடிப் பகுதியில் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்த போது பேச்சை இடையில் சிறிது நிறுத்தி பக்கத்திலிருந்து கிறித்தவ தேவாலயத்தில் வழிபாடு தடையின்றி நடக்க உதவினார் என்பது இதுவரை அறிந்திடாத செய்தி. வ.உ.சி . சிவஞான போதத்திற்கு உரை எழுதியதைச் சைவர்கள் ஏற்கவில்லை என்ற கருத்து அன்றைய பொது மனநிலைகளைப் படம்பிடிப்பது; அரசியலில் மதத்தைக் கலப்பதை அவர் ஏற்கவில்லை என்று கூறுவதானது வ.உ.சி.யின் ஆளுமையை விளக்குகிறது. இவ்வகையில் அவர் தனது குருவான திலகரிடமிருந்து கூட மாறுபட்டு விளங்கினார் என்பது அவரது தனித்தன்மையைக் காட்டுகிறது. திரு ரெங்கையா முருகன் வ.உ.சி. பற்றிய குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வுகளைச் செய்து வருபவர் . அவர் தனது கட்டுரையில், 'எழுதும் போனா ஆங்கிலேயர் தயாரிப்பு என்பதால் அனைத்துப் பயன்படுத்தாமல் சிறகுப் பேனாவைப் பயன்படுத்தினார்' என்பது அதிசயப்பட வைக்கும் செய்தி! வ.உ.சி.யைப் பற்றிய கதிர் நம்பி கட்டுரை முற்றிலும் புதிய கோணத்தில் வ.உ. சி.யை ஆய்வு செய்கிறது. அரசியலில் சமயத்தைக் கலக்கக்கூடாது என்பதில் வ.உ. சி. உறுதியாக இருந்தார் என்பதைக் கூறுகிறது. இந்தியச் சூழலில் வ. உ. சி.யின் இடம் தனித்தன்மை மிக்கது என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இந்தியா அடிமைப்பட்டதிலும் அடிமைப்படுத்தப்பட்டதிலும் வியாபாரம் தான் அடித்தளம் என்பதை உணர்ந்தவர் வ.உ.சிதம்பரனார்; அதனால் கப்பல் வணிகத்தில் ஈடுபட்டார் என்பதைக் கட்டுரையாசிரியர் விளக்குவது சிறந்த ஆய்வாக உள்ளது. ஜீவா அவர்கள் வ.உ.சி. பற்றிக் கொண்டிருந்த உணர்வுபூர்வமான எண்ணங்களையும் வ.உ. சி.யின் இலக்கிய நிலைப்பாடுகளையும் குறித்து முனைவர் ராமச்சந்திரன் விளக்குவது அருமை. திரு டி.எம். மூர்த்தியின்கட்டுரை வ.உ.சி. அவர்களின் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளை ஆய்கிறது. இக்கட்டுரைகள் அனைத்தையும் இணைத்து ஒரு புத்தகமாகக் கூட வெளியிடலாம் .

'நகுலம்' நூல் பற்றிய கட்டுரை அந்த நூலை வாங்கத் தூண்டியது. பணம் அனுப்பியிருக்கிறேன். 'தேரோடும் வீதி' நாவலில் நகுலனைக் 'கோரி' என்ற கதைமாந்தராகச் சித்திரித்த நீல. பத்மநாபன் இந்த நூலை எழுதியிருக்கிறார் என்பது எனக்கு ஒரு செய்தி. 1988 -2021க்கு இடைப்பட்ட முப்பத்து மூன்றாண்டுகள் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன போலும்.

மனிதர்களுக்கிடையிலான வேறுபாடுகளின் காரணத்தைத் தெளிவாக விளக்குவது சு. இராமசுப்பிரமணியனின் கட்டுரை ; பொதுவாக அறிவியல் கட்டுரைகள் படிப்பதற்கு எளிதாக இருப்பதில்லை; விதிவிலக்காக இக்கட்டுரை மிக எளிதாக அமைந்துவிட்டது சிறப்பு. முனைவர் க. பஞ்சாங்கம் , அமரந்தா, முனைவர் கி நாச்சிமுத்து ஆகியோரின் கட்டுரைகளும் தரவுகளும் நிறைந்தவை . இவ்விதழின் மிக முக்கியமான கட்டுரை தமிழர்களின் சித்த மருத்துவம் பற்றிய கட்டுரையாகும். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராகக் கடமையாற்றியபோது சித்த மருத்துவத் துறையை வளர்க்க

அரும்பாடுபட்டவன் என்ற முறையில் இக்கட்டுரை என்னை மிகவும் கவர்ந்தது.

உணவு சேகரிப்பதில் இருந்த சமூகம் உற்பத்திச் சமூகமாக மாறி, தொடர்ந்து வணிகச் சமூகமாக மாறிய பின்னர் நகரங்கள் தோன்றுகின்றன . வணிகத்திற்கான பெருவழிப் பாதைகள் உருவாக்கப்பட்டன. இந்த வளர்ச்சி நிலையை எடுத்துக் காட்டும் முனைவர் மு.ரமேஷின் கட்டுரை பாராட்டத்தக்க முறையில் அமைந்திருக்கிறது. அணுக்கழிவு பற்றிய கட்டுரையும் கவிஞர் மீராவின நினைவைப் போற்றும் கட்டுரையும் மனத்தில் நிற்பவை. இப்போது கையில் சிறு பெட்டியுடன் நடந்து வரும் மீரா கண்களில் தோன்றுகிறார். அணுக்கழிவு பற்றிய எச்சரிக்கையைத் தருவது திரு இரா.மோகன்ராஜின் கட்டுரை . வழக்கமான இதழ்களைப் போலல்லாமல் பாதுகாத்து வைக்கப்பட வேண்டியதாக இந்த இதழ் தோன்றுகிறது.

-முனைவர் ம.திருமலை, முன்னாள் துணைவேந்தர், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

அக்டோபர் மாதக் காக்கையில் வெளியான ஆறு-மனிதன், கடல்-மரணமென்று வணைந்து எழுதப்பட்ட கலில் கிப்ரானின் கவிதை அவரைத் தேடிப் படிக்கத் தூண்டுகிறது. ஒரு நல்ல கவிதைப் படித்தத் திருப்தி கிடைத்தது. அது போலவே புத்த மயூரி கதையும். அருமையான சிறுகதை. மலையாளத்தில் ஈழப்போர் சார்ந்து இப்படி ஒரு கதையா என வியக்க வைத்தது. அதை வெளியிட்ட காக்கையின் உணர்வைப் பாராட்டுகிறேன். ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டக் காட்சிகளை கவிதைகளாகவும் கதைகளாகவும் கட்டுரைகளாகவும் காலம் காலமாக மீண்டும் மீண்டும் எழுதப்பட்டு சிங்களமேல் படிந்திருக்கும் தமிழினப் படுகொலைக் கறைகள் களையப்படாமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். முனைவர் மருத்துவர் அருள் அமுதனின் கட்டுரை ஒரு அத்தியாய வசியமான கட்டுரை. புற்று நோயாளிகள் நவீன மருத்துவம் எடுக்கும் அதே வேளையில் சித்த மருந்துகளையும் நவீன மருத்துவருக்குத் தெரியாமலேயே உண்கின்றனர் எனும் அவரின் கருத்து அப்பட்டமான உண்மை. அதோடு ஒரு நோய்க்கு நவீன மருத்துவம் செய்துகொள்ளும் ஒரு நோயாளி சித்த மருந்துகளையும் நாடினால் நவீன மருத்துவரின் கோபத்துக்கு அவர் ஆளாக வேண்டியுள்ளது என்ற அவரின் கூற்றும் உண்மைதான்.

-ஜே.ஜெ. ஃபர்னாண்டஸ், பாளையங்கோட்டை

சுபிக்கா அம்பேத்கராக மாறுவாள்

“அம்பேத்கரைப் பற்றிய உங்கள் பேச்சுக்காக, அழைத்து வந்த நான் பணிமாறுதல் செய்யப்படுகிறேன் என்றால் அதனை விட ஆகச்சிறந்த பரிசு எனக்கு வேறு இல்லை தம்பி” என்றார்.

ஏன் அம்பேத்கரைப் பற்றி பேசும்போதும் எழுதும்போதும் மட்டும் திரும்பத் திரும்ப கண்காணிக்கப்படுபவர்களாகவே நாம் திரும்பத்திரும்ப பார்க்கப்படுகிறோம் என்கிற கேள்வியை நான்காம் வகுப்பு படிக்கும் சுபிக்கா தான் என்னுள் விதைத்தாள்.

கல்வியைச் சமூக மாற்றத்திற்கான திறவுகோலாகப் பயன்படுத்தியவர் புரட்சியாளர் அம்பேத்கர். கல்விக் கூடங்கள் பெரும்பாலானவற்றில் எல்லா தலைவர்களுடைய படங்களும் இருக்கும். அம்பேத்கர் படம் தவிர. வேண்டுமானால் காவல் நிலையங்களில் மறக்காமல் வைத்திருப்பார்கள்.

எழுத்தாளர் வே. மதிமாறன் சொல்வார். பனியனில் பெரியார் படத்தையோ சேசுவேரா படத்தையோ பக்தசிங் படத்தையோ அணிந்து செல்லும்போது துணுக்குற்று பார்க்காதவர்கள் அம்பேத்கர் படத்தை அணிந்து சென்றால் ஒரு நிமிடம் துணுக்குற்றுப் பார்க்கப்படுகிறார்கள் என்று.

காந்திநகரில், நேரு நகரில், காமராசர் நகரில் எல்லோரும் குடி இருப்பார்கள். ஆனால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் குடியிருப்பு அம்பேத்கர் காலனி ஆகவே இருந்து விடுகிறது.

அம்பேத்கர் என்ற பெயர் கொண்ட காவல்துறை அதிகாரிவங்கியில் காசோலைமாற்றகாத்திருக்கும்போது காசாளர் அம்பேத்கர் என்று அழைக்கும் போது வங்கியில் உள்ள அத்தனைக் கண்களும் தன்னையே உற்றுப் பார்க்கும் என்று சொல்லி இருந்தார். ஆனாலும் அவர் பிற்படுத்தப்பட்டவர் என்பது இன்னும் மனிதர்களும் இருக்கிறார்கள் என்கிற நம்பிக்கையை நமக்குள் விதைக்கிறது.

நான் ஆறாவது ஏழாவது படித்துக் கொண்டிருந்த நேரம். எங்கள் வீட்டில் மலரக்காவுக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்தபோது என் அப்பா பேரனுக்கு அம்பேத்கர் என்று பெயர் வைத்தார்.

எனக்கு 11,12 வயதிருக்கும். அப்போதே அப்பாவிடம், “அம்பேத்கர் என்று பெயர் வைக்காதீங்க.. எல்லோரும் ஒரு மாதிரியா பார்ப்பாங்க..” என்று வாக்குவாதம்

செய்தேன். ஆனாலும் அப்பா அம்பேத்கர் என்றே பெயர் வைத்தார். அம்பேத்கர் என்ற பெயரை முதன்முதலில் எனக்குள் கடத்தியவர் என் அப்பாவாகத்தான் இருக்கக்கூடும்.

இப்போது நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அந்த அறியாத வயதில் அம்பேத்கர் என்ற பெயரை சாதியாக எனக்குள் கடத்தியவர் யார். ஆனால் அது இன்று எமக்கான அறிவாயுதமாக மாறிவிட்டது என்பது தான் உண்மை. ஆனாலும் இந்தச் சமூகம் இன்னும் அந்த உண்மையை நம்ப மறுக்கிறது என்பது தான் உண்மையாகவும் இருந்து தொலைக்கிறது.

ஒரு நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என் இலக்கிய நண்பர் செழியரசு. அவர் பணியாற்றிய பள்ளிக்கு என்னைச் சிறப்பு விருந்தினராக சொற்பொழிவாற்ற அழைத்திருந்தார். என்னுடைய சொற்பொழிவில் நான் அம்பேத்கர் கல்வி கற்ற அனுபவங்களை மாணவர்களிடம் பேசினேன்.

ஓரிரு மாதங்கள் கழித்து அவருக்கு கட்டாயப் பணி மாறுதல் காரணம், பள்ளிக்கூடத்தில் யாரோ ஒருவரை அழைத்து வந்து அம்பேத்கரைப் பற்றி பேசி சாதிப் பிரச்சினையை கிளப்பினார் என்று. காந்தியைப் பற்றிப் பேசும்போது, நேருவைப் பற்றிப் பேசும் போது, என் பெரியாரைப் பற்றிப் பேசும் போது வராத குற்றச்சாட்டு அம்பேத்கரைப் பற்றிப் பேசினால் வருகிறது. இவர்கள் பார்வையில் அம்பேத்கரைப் பேசினால் சாதியைப்பற்றி பேசுவதாகவே இந்த மெத்தப்படித்த மேதாவிடம் உணர்ந்து கொள்கிறார்கள்.

நண்பர் செழியரசு கட்டாயப் பணி மாறுதல் செய்யப்பட்டு தண்டிக்கப்படும்போது அவரின் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டு, “என்னன்னே இப்படி ஆகிடுச்சு..” என்றேன். என் கை விரல்களுக்குள் உண்டான நடுக்கம் மின்சார அதிர்வாய் அவருக்குள் ஊடுருவியிருக்க வேண்டும். கைகளை உதறிக்கொண்டு அவர் சொன்னார்..

“அம்பேத்கரைப் பற்றிய உங்கள் பேச்சுக்காக, அழைத்து வந்த நான் பணிமாறுதல் செய்யப்படுகிறேன் என்றால் அதனை விட ஆகச்சிறந்த பரிசு எனக்கு வேறு இல்லை தம்பி” என்றார்.

வணங்குதலுக்கு உரிமவர்கள் வரிசையில் நண்பர் செழியரசின் பெயரும் சேர்ந்து கொண்டது.

சுபிக்சா. என் நண்பர் போஸின் மகள்.சுபிக்சா படிக்கும் பள்ளியில் பேச்சுப் போட்டி.தலைப்பு நான் விரும்பும் தலைவர்.எனக்கு அலைபேசி செய்து எழுதிக் கேட்டார்

“என்னய்யா.. தலைப்பு நான்காம் வகுப்பு படிக்கும் பிள்ளைக்கு நான் விரும்பும் தலைவர் என்று. வேண்டுமானால் நான் விரும்பும் நிலவு.நான் விரும்பும் மழை, நான் விரும்பும் பூனைக்குட்டினு எழுதித் தரட்டுமா..?” என்றேன்.

“இல்லண்ணே.. போட்டி நடத்த றவங்க தலைப்பு தராங்க..நீங்க நான் விரும்பும் தலைவர் என எழுதிக் கொடுங்க” என்றார்.

“சரி சுபிக்சா கிட்ட கேளுங்க..நான் விரும்பும் தலைவர் யாருன்னு..”

“அண்ணே அது அம்பேத்கர் என்று சொல்லுது.. ஜீ தமிழ் தொலைக்காட்சியில் அம்பேத்கர் சீரியல் விருப்பமா எப்போதும் பார்க்கும்”என்றார்.

என் மனசுக்குள் ஒளி வெளிச்சத்தை கண்கிமிட்டி உமிழ்ந்தபடி ஆயிரம் ஆயிரம் மினுக்கட்டாம்பூச்சிகள்.

எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு சொன்னேன்.

“பரிசு எதிர்பார்க்க வேண்டாம். கட்டாயம் கொடுக்க மாட்டாங்க. ஆனால் போட்டியில் கலந்து கொள்ளட்டும்” என்றேன்.

போட்டி நடப்பதற்கு முதல்நாள் சுபிக்சா என்னிடம் அலைபேசி வழி பேசிக் காட்டினாள். சுபிக்சாவின் மழலைக் குரல் ஆனந்த யாழை எனக்குள் மீட்டியது. சுபிக்சா வுக்கு வாழ்த்தும் முத்தமும் என்றேன்.

போட்டி நடக்கும்போது நண்பர் போஸ் பேசினார்.

“அண்ணே நீங்க எழுதிக் கொடுத்த தாளை என்னிடம் கொடுத்துவிட்டு நானே பேசி விடுகிறேன் என்று நம்பிக்கையாய் சொல்லிச் செல்கிறாள்.” என்றார்.போட்டி நடக்கும்போது பெற்றோரை அனுமதிக்கவில்லை.கொஞ்ச நேரம் கழித்து ஒரு டீச்சர்,

“போட்டி முடிந்து விட்டது.உங்கள் குழந்தையை அழைத்துச் செல்லுங்கள்” என்று சொல்லி இருக்கிறார். இவரும் குழந்தையை அழைத்துக் கொண்டு வந்துவிட்டார்.

இரண்டு நாட்கள் கழித்து போட்டி நடத்திய பள்ளி நிர்வாகம் போட்டி முடிவு அறிவித்திருக்கிறது.முடிவில் சுபிக்சாவின் பெயர் இல்லை. அதற்காக பெரிதாக வருத்தம் ஒன்றும் இல்லை.ஆனால் அவர்கள் சொன்ன காரணம்..

“நாங்கள் ரிகர்சல்தான் பார்த்தோம்.. நீங்க போட்டி நடப்பதற்கு முன்பாகவே அழைத்துக்கொண்டு சென்று விட்டீர்கள்” என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். கலந்து கொள்வது இருக்கட்டும். களத்திலிருந்தே விரட்டப்படுகிறாள்.

“அப்பா எனக்கு மார்க் போடலையாம்.நான் போட்டியிலேயே இல்லையாம் அப்பா என்கிற சுபிக்சாவின் குரல் இப்போதும் என் விரல் வழி வலிமிகுந்து கசிகிறது.

நான் நண்பரிடம் சொன்னேன்.

சுபிக்சாவின் பேச்சு எல்லோருக்கும் பிடிக்கும். அவள் அம்பேத்கரைப் பற்றி பேசியது வேண்டுமானால் பிடிக்காமல் போய் இருக்கலாம்.” என்றேன்.

அன்று அம்பேத்கர் பேசியதற்காக வகுப்பறையில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டார். இன்று அம்பேத்கரைப் பற்றி பேசியதற்காக சுபிக்சா போட்டியில் இருந்து வெளியேற்றப் படுகிறாள். சுபிக்சா அம்பேத்கராக மாறும் புள்ளியை அனுபவம் அவளுக்குக் கற்றுத் தரட்டும்.

வகுப்பறையில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட அம்பேத்கர் பாராளுமன்ற படிக்கட்டுகளில் அரசியல் அமைப்பின் சட்ட விதிகளின் தொகுப்போடு ஒரு சட்ட அமைச்சராக நின்றார். போட்டியில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட சுபிக்சாவும் செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டைப் படிக்கட்டுகளில் கல்வி அமைச்சராகவும் நிற்கக்கூடும்.

சுபிக்சா அம்பேத்கராக மாறுவாள்.

தமிழக அருந்ததியர் வரலாறும் வாழ்வும்

இனவரைவியல் என்னும் இலக்கண சட்டகத்திற்குள் தலித் இலக்கியங்களைக் குறிப்பாகத் தலித் கதைப் பாடல்களை உட்படுத்தி ஆய்வு செய்யும்போது, தலித் இன மக்களின் சமூக வரலாறு வெளிப்படும். ஆதிக்க சாதியினருக்குச் சமமான இன வரலாறு, அருந்ததிய இனத்தாருக்கும் இருக்கிறது என்னும் உண்மை இனவரைவியல் ஆய்வு மூலம் வெளிப்படும்.

தமிழக, அறிவு மரபின் ஊற்றுக் கண்ணாகத் திகழ்வது தொல்காப்பியம்' எனும் தொல்பெரும் தமிழ் நூல். இந்நூலின், பண்பாட்டுப் பெருவெளியில், இன வரைவியல் கோட்பாட்டிற்கு வேரும் வித்துமாக அமைந்து வெளிச்சம் பாய்ச்சிக் கொண்டிருப்பது,

“ஆயர் வேட்டுவர் ஆடுஉத் திணைப்பெயர்
ஆவியின் வரூஉம் கிழவரும் உளரே”
(தொல். அகம். 967)

எனும் தொல்காப்பிய நூற்பாவே ஆகும்.

இது, ஆயர் வேட்டுவர் மற்றும் 'இவர்கள் போன்ற' பழங்குடி இன மக்கள் பற்றிப் பேசுகிறது.

இதை எவ்வாறு விரித்து மேலெடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதற்குரிய வழித்தடத்தையும் அமைத்துத் தருகிறது - கீழ்வரும் நூற்பா.

“கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும் ஆற்றிடைக்
காட்சி உறழ்த் தோன்றி”
(தொல். 1037)

இத்திசை வழித்தடத்தில் சிந்தையைச் செலுத்திப் பயணித்துப் பயன் கொள்வது, மகனே! உன் சமர்த்து- என்று சொல்லி ஒதுங்கிக் கொள்கிறது - தொல்காப்பியம்.

மேற்சொன்ன பாதையில் பயணிக்கும் பொழுது, விறலியர்- வயிரியர்- கோடியர்- குறவர்- குறும்பர் -இருளர்- பள்ளர் - பளியர் - பண்ணாடி வெட்டியான் போன்ற இன்னபிற இனக் குழுக்களையும் சேர்த்துக் கொள்ள உரிமம் தருகிறது தொல்காப்பியம்.

மேற்கண்ட நூற்பாவில் உள்ள 'ஆவியின் வரூஉம்' என்னும் சொற்றொடரே -இதற்கு இனமான பல்வேறு இனக் குழுக்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள- தொல்காப்பியர் நமக்குக் கொடுத்த உரிமம் ஆகும்.

குன்றக் குறவின் ஆர்ப்பின் எழிலி' -எனும் ஐங்குறு நூற்றுத் தொடரும் (ஐங்குறு நூறு 251)இந்த இனக்குழு வரைவியலை, தன்னுள் பொதிந்து வைத்துக்கொண்டிருப்பதை அறியலாம்.

இனி, சிலம்பில் வேட்டுவவரி, ஆய்ச்சியர் குரவை, குன்றக்குரவை, போன்ற பகுதிகளில், குறவர் மற்றும் ஆயர் இனமக்களின் ஒழுக்கலாறுகள், வரலாற்று இனவரைவியல் தொனியுடன் தொடர்புகொண்டு மிக விரிவாகப் பேசப்படுவதைப் பார்க்கலாம். (விரிவஞ்சி அவை சொல்லும் சான்றாதாரங்களை இங்கு எடுத்துச் சொல்லவில்லை)

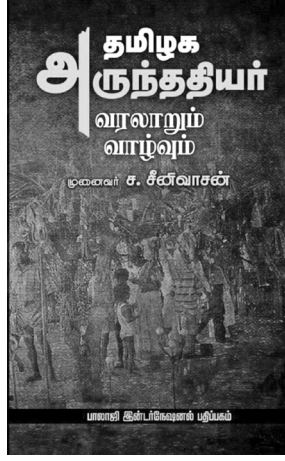
இவ்வாறு இடையறவுபடாது வரும் இந்தநீரோட்டத்தில்-தொடர்ந்து- மீனாட்சியம்மை குறும்- முக்கூடற்பள்ளு- குற்றாலக்குறவஞ்சி போன்ற சிற்றிலக்கிய நூல்களும் இந்த நீரோட்டத்தோடு கலந்து மிதந்து ஓய்மாரமாய்ப் பயணித்து வருவதைப் பார்க்கிறோம்.

இலக்கியவாதிகளிடம் அகப்படாமலும், ஏடுகளுக்குள் இடம்பெறாமல் நழுவிப்போன நாட்டுப்புறப் பாடல்களும், இந்த இனக்குழு மக்களின் பண்பாட்டு வரலாறு, சுற்றுச் சூழல், குடும்ப அமைப்பு, உணவுப் பழக்கம், நடை உடை பாவனை, ஆடை அணிகலன், காலநிலை, வாழ்வியல், சடங்குகள், விழாக்கள், சமய நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றையும் அழகுற எடுத்துச்சொல்லி, இன வரைவியல் கோட்பாட்டிற்கு வேரும் வித்துமாய் அமைந்து வலுவும் வளப்பும் சேர்க்கின்றன.

இந்தத் தொடரோட்டத்தின் நீட்சி, நவீன இலக்கியத்தின் ஒரு பகுதியான- நாவல் இலக்கிய இன வரைவியலுக்குள்ளும் பாய்ந்து, மறுபோகமாய்ப் புதிய விளைச்சலைத் தந்து கொண்டிருக்கிறது.

நீலகிரி மலைப்பகுதி வாழ் 'படகர்' பற்றிப் பேசும் 'குறிஞ்சித்தேன்' எனும் நாவலும் இருளர் பற்றிப் பேசும் 'வனம்', 'பனியில் பூத்த நெருப்பு' எனும் நாவல்களும், கொல்லிமலைப் பழங்குடி இன மக்களைப்பற்றிப் பேசும் 'சங்கம்' எனும் நாவலும், இவை போன்ற இன்ன பிறவும், இதற்குச் சிறந்த சான்றுகளாகும்.

இவ்வாறு தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை தொடர்ந்து வரும் இந்த இனவரைவியல்

தொடரோட்டத்தில், தன்னை இணைத்துக்கொண்ட, தனித்துவமிக்க தனியொரு நூல்தான், முனைவர் ச. சீனிவாசன் அவர்களின் 'தமிழக அருந்ததியர்: வரலாறும் வாழ்வும்' எனும் இந்த ஆய்வு நூலாகும்.

ஆய்வுச் செந்நெறி சொல்லும் படிமுறை வளர்ச்சியின் அடியொற்றி, தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்ட தலைப்பிற்கேற்ப, அதை மறு விசாரணைக்கு அல்லது மறு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி, வினாத் தொடுத்து விடைகாண முற்பட்டு வேகமெடுத்துச் செல்கிறது இந்த ஆய்வு நூல்.

இந்த இனவரையியல் ஆய்வு எதற்காக என்பதை, வீரியம் மிக்க மருந்தைச் சின்னஞ்சிறு கேப்ஸ்யூலில் அடைத்துத் தருவது போலத் தருகிறார், ஆசிரியர். அதை அவர் சொல்லும் சொல்லாலேயே கேட்போம்.

“இன வரையியல் என்னும் இலக்கண சட்டகத்திற்குள் தலித் இலக்கியங்களைக் குறிப்பாகக் தலித் கதைப் பாடல்களை உட்படுத்தி ஆய்வு செய்யும் போது, தலித் இன மக்களின் சமூக வரலாறு வெளிப்படும். ஆதிக்க சாதியினருக்குச் சமமான இன வரலாறு, அருந்ததிய இனத்தாருக்கும் இருக்கிறது என்னும் உண்மை இனவரையியல் ஆய்வு மூலம் வெளிப்படும்.” (பக்.23)

மேலும், தமிழக அருந்ததியர் பற்றிய சிந்தனைச் செறிவு மிக்க சொல்லாடலை இவ்வாறு தருகிறார் ஆசிரியர்.

‘மாதியர் என்பது அருந்ததியருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மற்றொரு பெயராகும். அதியமான் என்பவர் மாதியர் குலத்தின் மிகச் சிறந்த மன்னராகத் திகழ்ந்தவர். மன்னன் அதியமானின் அதியர் குடி வழி வந்தவர்களே ஆதித்தமிழர்கள் என்னும் அருந்ததியர்கள் ஆவர்.’ (பக்.31)

நில உடைமையாளராகவும், பாளையத் தலைவராகவும் மன்னனாகவும் படைத் தளபதியாகவும் திகழ்ந்த ஓண்டி வீரனைப் பற்றிய வரலாற்றுச் செய்திகளை பளிங்கெனத் தெளிந்த நடையில் படிப்போர் மனங் கொள்ளச் சொல்லும் பாங்கு மிக அருமை.

‘அறியப்படாத அருந்ததியர் பாளையங்கள்’ எனும் தலைப்பில், உண்மை வரலாற்றைத் திட்டமிட்டே திரித்தும் மறைத்தும் எழுதி வைத்துள்ளதை தோலுரித்துக் காட்டும் இப்பகுதி, பொய் மெய்களைப் புரிந்து, புத்தியில் இருத்தி வைத்துக்கொள்ள உதவுகிறது.

அருந்ததிய வீரன் பாளையம் பூலித்தேவன் பாளையமாக மாறிய வரலாற்று உண்மை. அருந்ததிய வீரன் பாளையப்பட்டுத் தலைவனாய் அமர்ந்து, இணை துணையாய்ப் பூலித்தேவனை அமர்த்தி

அரவணைத்து ஆண்டு வந்த ஓண்டிவீரன், அரசியல் மாற்றம் மற்றும் பிற சூழ்நிலை இறுக்கத்தாலும், சூழ்ச்சி வஞ்சனையாலும், நிர்ப்பந்தத்தாலும், தலைமைப் பொறுப்பைப் பூலித்தேவனுக்கு விட்டுக்கொடுத்து அல்லது மாற்றிக் கொடுத்து விலகியது தான் உண்மை வரலாறு. இதை இந்நூலாசிரியர் இவ்வாறு பதிவு செய்கிறார்.

“ஓண்டி வந்த பிடாரி ஊர்ப் பிடாரியை விரட்டிய கதையாக புகழ்மிக்க அருந்ததிய வீரன் பாளையம், பூலித்தேவன் பாளையமாக மாறியது.” (பக்.65)

இருட்டடிப்புச் செய்து, மறைக்கப்பட்ட இந்த வரலாற்று இருட் குகைக்குள் சென்று வெளிச்சம் பாய்ச்சி, இதுதான் உண்மை வரலாறு என ஓங்கிக் குரலெடுத்து உண்மையை ஊர் அறிய உலகறியப் பட்டவர்த்தனமாய் முரசறைந்து முழக்கிச் சொன்ன செய்தி தான், நூலின் இப்பகுதியிலுள்ள உயிர்ப்பான செய்தியாகும்.

இத்தோடு நில்லாமல் பிற ஓண்டிவீரர்கள் பற்றிய செய்திகளையும், தன் வரலாற்று ஆய்வுக்கண் கொண்டு, தேடித் தருவிச் சலித்தெடுத்துத் தருகிறார் ஆசிரியர்.

சேர்வாரன் சாமி, முத்துவீரன் சாமி, கொலையில் உதித்த குலசாமிகள் போன்ற அருந்ததியரின் குலதெய்வங்களை எல்லாம், ஒரு குடைக்கீழ் கொண்டு வந்து நிறுத்தி, அதன் அளப்பரிய ஆற்றல் இவ்வின மக்களின் வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை ஒளியூட்டி, அவர்களை எழுச்சியுடனும், மகிழ்ச்சியுடனும், உயிர்ப்புடனும், வாழ வைத்துக் கொண்டிருப்பதை எல்லாம் விண்டு சொல்கிறது, குலசாமி எனும் இப்பகுதி.

நெஞ்சுரத்தோடு மதி நுட்பமும் சேர்ந்து பெற்ற வீரமங்கை குயிலியின் தியாக வரலாற்றை, ஊனுருக, உயிருருக, உள்ளமெல்லாம் நீராய்க்கிந்து நெக்குருகி நிற்கும்படி சொல்லி, இந்நூல் நிறைவு கொள்கிறது.

இவ்வாறு 'தமிழக அருந்ததியர் வரலாறும் வாழ்வும்' எனும் இந்நூலினை, தம் ஆய்வின் வழி நம் வசமாக்கி, நலம் கூட்டி வைத்திருக்கும் ஆசிரியருக்கு பாராட்டும் வாழ்த்தும்.

தமிழக அருந்ததியர் : வரலாறும் வாழ்வும்
முனைவர் ச. சீனிவாசன்
பாலாஜி இண்டர்நேசனல் பதிப்பகம்
புது தில்லி -110 021. தொடர்புக்கு : 9911223484

கட்டுரையாளர் : தமிழ் நாடு அரசுநூலக அதிகாரி
(பணி நிறைவு)

மூன்றாம் பாலினம்

ஓர் அறிவியல் தேடல்

மூன்றாம் பாலினத்தவர் பற்றிய அறிவியல் பகுப்பாய்வுகள், சமீபத்தில் தோன்றியவைதான். ஆனால், தமிழ்மொழியில் அப்படிப்பட்ட பகுப்பாய்வுகளும், அவர்கள் எப்படி அழைக்கப்படவேண்டும் என்பதும் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே தோன்றி நிலைபெற்றிருக்கிறது என்பதும் தமிழ்மொழியின், தமிழ் இனத்தின் தனிச்சிறப்பாகும்.

இளம் வயதில் சில சிறுவர்கள், பெண்களைப்போல உடை, நகை அணிவதும், பெண்களைப்போலவே நடந்துகொள்வதும், சில சிறுமிகள் ஆண்களுக்கான உடையைப் போட்டுக்கொள்வதும் தங்களை ஆண்களாக உணர்வதும், மனித சமூகத்தில் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

இப்படிப்பட்டப் பாலியல்திரிபு காரணமான மனநிலை, மிகுந்த மனஉளைச்சலை ஏற்படுத்திவிடுகிறது. பள்ளியில் சக மாணவர்களால் துன்புறுத்தப்படுவதும், பொதுவெளியில் கேவலமாகப் பார்க்கப்படுவதும், வீடுகளில் பெற்றோர் அப்படிப்பட்டப் பிள்ளைகளை வெறுத்து ஒதுக்குவதோடு வீட்டைவிட்டே வெளியேற்றிவிடுவதும் நிகழ்கிறது.

வளர்ந்தபிறகு, உடல் ஒன்றாகவும், உணர்வுகள் வேறாகவும் இருப்பதை இப்படிப்பட்டவர்கள் உணர்வதால், உணர்வு உந்தித்தள்ளும் பாலினமாக மாறிவிடுகின்றனர். அதன்பொருட்டு சிலர் அறுவை மருத்துவமும் செய்துகொள்கின்றனர்.

மிகவும் சிறுவயதிலேயே, பாலினத்திரிபு உணர்வுகள் ஏற்பட்டுவிடுவதால், 'ஒழுக்கக்கேடு' 'ஊழ்வினை' போன்ற பொதுப்புத்தியிலிருந்து விலகி, உயிரி-அறிவியல் அடிப்படையிலான காரணங்களை ஆய்ந்தறியும் பல்வேறு ஆய்வு முயற்சிகளுக்கு உயிரியலாளர்களை இட்டுச்சென்றது.

ஒவ்வொரு உயிரி-அறையின் கருவிலும் (cell nucleus), டி.என்.ஏ மூலக்கூறுகள் (DNA molecules), திரியைப்போன்ற அமைப்புடைய குரோமசோம்களில் (chromosome) பொதியப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு உயிரி-அறையிலும் (cell), 24

குரோமசோம் இணைகள் (chromosome pairs) உள்ளன. 22 குரோமசோம் இணைகள் பொதுவானவை (autosomes). 2 குரோமசோம் இணைகள் பாலினத்தை முடிவுசெய்யக்கூடியவை (sex chromosomes). ஆண்களுக்கு, X, Y என்று இரண்டு பாலின குரோமசோம்களும், பெண்களுக்கு இரண்டு X-பாலின குரோமசோம்களும் உள்ளன. ஆக மொத்தம் 46 குரோமசோம்கள் உள்ளன. X குரோமசோம் அளவில் பெரியது; Y குரோமசோம் அளவில் மிகவும் சிறியது.

அப்பாவிடமுள்ள X அல்லது Y குரோமசோம், அம்மாவிடமுள்ள X குரோமசோமுடன் இணைசேர்ந்து, பிறக்கும் பிள்ளை ஆண் அல்லது பெண் என்பதை முடிவுசெய்கிறது. X X என்றால் பெண்; X Y என்றால் ஆண். பிறக்கும் பிள்ளை ஆணா அல்லது பெண்ணா என்பதை முடிவுசெய்யும் குரோமசோம் ஆணிடமே உள்ளது (பெண்பிள்ளை பிறக்கிறது என்று மனைவியைக் குறைசொல்லும் ஆண்கள் கவனத்திற்கு).

மூன்றாம் பாலினம் (Transgender or non-binary)

இயற்கையில், ஆணாகப்பிறந்து ஆணாகவே வளர்வது (XY) ஒரு பாலினம். பெண்ணாகப்பிறந்து, பெண்ணாக வளர்வது (XX) மற்றொரு பாலினம். இவைதான், 'பாலின-இருமை' (binary in sex or cis-gender) ஆகும். இதற்கு மாறாக, ஆணாகப்பிறந்து, வளரும்போது பெண்ணாக மாறுவதும், பெண்ணாகப்பிறந்து ஆணாக மாறுவதும் அவ்வப்போது நிகழ்கிறது. இப்படிப் பால்திரிபவர்களைத்தான், மூன்றாம் பாலினம் அல்லது இருபிறப்பாளர் (non-binary or Transgender) என்று சொல்கிறோம்.

லைன்பெல்டர் பாலின-முரண் (Klinefelter syndrome)

இது, ஆண்களிடம் காணப்படும் பாலின குரோமசோம் குறையாகும். ஒரு X-குரோமசோமும் ஒரு Y-குரோமசோமும் இருந்தால் (X Y) ஆண். இரண்டு X-குரோமசோம்களும், ஒரு Y-குரோமசோமும் இருந்தால் (X X Y), ஆண் உடல், பெண் உணர்வுகளைக் கொண்டிருப்பதாக மாறுகிறது. இப்படிப்பட்ட மரபணுக்குறைபாடு இருக்கும் ஆண்பிள்ளைகள்தான், பெண் என்னும் உணர்வுகாரணமாக, வளையல் அணிவது, பொட்டு வைப்பது போன்ற பெண்ணுடல் தொடர்பானவற்றை செய்கிறார்கள்..

இக்குறை உள்ளவர்கள், வழக்கத்தைவிடவும் கூடுதல் உயரம்கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள். ஆனால், இயற்கையான முறையில் அவர்களால் ஒரு குழந்தைக்கு தந்தை ஆக முடியாது . ஆண் அடையாளத்திற்கான உறுப்புகள் வளர்வதற்குத்

மற்றும் ஃபெலோபியன் குழாயும் (fallopian tubes) உருவாகியிருக்கும். இவர்கள் பொதுவாகப் பெண் என்னும் அடையாளத்துடன் வளர்க்கப்படுவர். என்றாலும், இவர்களுக்கு மாதவிடாய் வருவதில்லை. இவர்களுடைய பாலியல் குரோமசோம்களில், ஒரு X குரோமசோமும், ஒரு Y குரோமசோமும் (XY) இருக்கும். இந்த அமைப்பு, ஆண்பாலுக்கானது. அதனால், பெண் உடல் என்றாலும், உணர்வுகள் ஓர் ஆணுக்கானதாக இருக்கும்.

முதன்முதலில், 1955-இல் டாக்டர் ஸ்வையர் (Dr. Swyer) என்பவரால், இப்பிறப்புக்குறைபாடு என்னும் சொல்லாக்கம் மருத்துவ அகராதியில் சேர்க்கப்பட்டது. மருத்துவம் செய்து, இவர்களைக் கருவுறச்செய்யலாம் என்றும் ஆனால் அது மிகவும் ஆபத்தானது என்றும் மருத்துவர்கள் கூறுகின்றனர். அப்படிப்பட்ட மருத்துவமுறை புற்றுநோய்க்கு வழிவகுக்கும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

குரோமசோமில் ஏற்படும்

திரிபுகள்

(Variants in chromosomes)

பாலுட்டிகளில், Y-குரோமசோமில் உள்ள SRY மரபணு (Sex determining region of the Y) , கருவில் (embryo) ஆண்பாலுக்கான விரைகள் (testes) உருவாக்கத்தைத் தூண்டுகிறது. விரைகள் ஹார்மோன்களை சுரக்கின்றன. அந்த ஹார்மோன்கள், குழந்தையை ஆணாக உருவாக்குகிறது. இக்குறிப்பிட்ட மரபணுவில் ஏற்படும் மாற்றம், பாலினத்திரிபிற்குக் காரணமாக இருக்கக்கூடும் என்று மெல்போனைச்சேர்ந்த உளவியல் வல்லுநர் டாக்டர்.

ஹெர்பர்ட் போவர் (Dr. Herbert Bower of Melbourne) சந்தேகிக்கிறார்.

எந்த ஒரு ஆளுமைப்பண்பு சார்ந்த மரபணுத்திரிபு (gene variants in traits) பற்றிய தேடல் எப்போதுமே இரட்டைப்பிறவிகளில் இருந்தே தொடங்குகிறது என்று ஆய்வாளர்கள் சொல்கின்றனர். இரட்டையர்கள் இருவகைப்படுகின்றனர். பெண்ணின் கருமுட்டையுடன், ஆணின் விந்தணு சேர்ந்து கருவுற்றபிறகு, அக்கருமுட்டை இரண்டாக உடையுமானால், பிறக்கும் இரட்டையர்கள் இருவரும் ஆணாக இருப்பார்கள், அல்லது இருவரும் பெண்ணாக இருப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட இரட்டையர்கள், புறத்திலும், அகத்திலும் முழுவதும் ஒத்திருப்பார்கள் (identical twins). இந்த இரட்டையர்கள் இருவருமே நேர்பாலினமாக இருப்பார்கள் (straight or cisgender), அல்லது இருவருமே மூன்றாம்பாலினமாக (transgender) இருப்பார்கள். ஒருவர் நேர்பாலினமாகவும் , மற்றவர் பால்திரிந்தவராகவும் இருப்பதில்லை.

ஃபின்லாந்து கல்வையில் கிடைத்த மூன்றாம் பாலினத்தின் எச்சத்திலிருந்து, உருவாக்கப்பட்ட பெண் உருவம்

தேவையான டெஸ்டோ-ஸ்டெரோன் (testosterone) என்னும் ஹார்மோனை, விரைகளே (testicles) சுரக்கின்றன.. இவர்களது விரைகள் வளர்ச்சியடையாமல் மிகவும் சுருங்கியிருப்பதால், அந்த ஹார்மோன் சுரப்பது தடைபடுகிறது. எனவே, அவர்களது ஆண்குறி, ஆரம்பகட்டவளர்ச்சியிலேயே, மிகவும் சிறியதாக இருக்கும். அதனால்தான் அறுவைச் சிகிச்சை செய்து, அகற்றிவிடுகிறார்கள். இந்த மூன்றாம் பாலினத்தவரைத் 'திருநங்கையர்' என்று அழைக்கிறோம்

ஸ்வையர் பிறப்புக்குறை (Swyer Syndrome)

அரிதிலும் அரிதாக, பெண்களிடம் காணப்படும் பாலின குரோமசோம் குறையாகும். இக்குறை உள்ளவர்களின் பிறப்புறுப்பு, பெண்களுக்கு இருப்பது போன்றே இருக்கும். சிலருக்கு, பிள்ளைப்பேறுக்குத் தேவையான கர்ப்பப்பை

ஆணின் இரண்டு விந்தணுக்கள், பெண்ணின் இரண்டு தனித்தனி முட்டைகளுடன் சேர்ந்து கருக்கள் உருவாகும்போது, இரண்டும் ஆணாக இருக்கலாம், இரண்டும் பெண்ணாக இருக்கலாம் அல்லது இரட்டையர்களில் ஒன்று ஆணாகவும், மற்றது பெண்ணாகவும் பிறக்கலாம். அந்த இரட்டையர்கள் முற்றிலும் ஒத்திருப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட இரட்டையர்களில், ஒருவர் நேர்ப்பாலாகவும் (Straight), மற்றவர் மூன்றாம்பாலினமாகவும் (transgender) இருக்க வாய்ப்புண்டு.

ஆணாகப் பிறந்து, வளர்ந்தபிறகு அறுவைமருத்துவம் செய்துகொண்டு பெண்ணாக மாறிய (transwomen) 380 பேரிடம் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கருப்பையில், பாலினத்தை உறுதிசெய்யும் ஹார்மோன்களை மாற்றும் 4 மரபணுக்களில் திரிபுகள் (variants) நிகழ்வதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

பிறக்கும் பிள்ளை ஆணா அல்லது பெண்ணா என்பதை முடிவுசெய்யும் மேலும் சில மரபணுக்கள் இருக்கக்கூடும். ஆனாலும் அவை, பாலின ஹார்மோன்களில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதில்லை. அவற்றில் சில மரபணுக்கள், மூளை மற்றும் நடத்தையை பாதிக்கக்கூடும் என்றும் கண்டறிந்துள்ளனர்.

அடுத்த கட்டமாக, முதல் இரண்டு பாலினத்தவரோடு, மூன்றாம் பாலினத்தவரின் 'மரபணுத்தொகுப்பு' (genome) முழுமையாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படவேண்டும். 'பாலின ஓர்மையை' (sexual identities) ஏற்படுத்தும் நூற்றுக்கணக்கிலான மரபணுக்கள் (genes) இருக்கக்கூடும் என்று அறிவியலாளர்கள் கருதுகின்றனர். 'பாலின ஓர்மை' (sexual identities) என்பது எதிர்பாலின ஈர்ப்பு (Heterosexuality), இருபாலின ஈர்ப்பு (bisexuality), ஒருபாலின ஈர்ப்பு (homosexuality), பாலின ஈர்ப்பு இல்லாமை (asexuality) என்று பலவகைப்படுகிறது.

பாலினத்தை அடையாளப்படுத்தும் மரபணு (sexual identity genes), பாலின குரோமசோம்களில் (sex chromosomes) இருக்கவேண்டும் என்பதில்லை. அதாவது, Y குரோமசோம் மற்றும் SRY மரபணுவுடன் ஒத்திருக்க வேண்டியதில்லை என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். முடிந்த முடிவாக இந்த மரபணுதான் பாலினத்திரிபிற்குக் காரணம் என்று சொல்லமுடியவில்லை. தொடர்ந்து ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன.

நன்மதிப்புடன் நடத்தப்பெற்ற மூன்றாம் பாலினம்

இரும்புக்காலகட்டத்தில் (iron-age), மூன்றாம் பாலினத்தவர் நன்மதிப்போடு நடத்தப்பட்டனர் என்பதற்கு அகழாய்வில் சான்று கிடைத்துள்ளது.

ஃபின்லாந்து (Finland) நாட்டில், 1,000 ஆண்டுகள் பழமையான ஒரு கல்லறையில் புதைக்கப்பட்டிருந்த ஓர் உடல், பெண்ணுக்குச் சொந்தமானது என்று நம்பப்பட்டுவந்தது. அந்த உடலுடன் புதைக்கப்பட்ட

நகைகள், கம்பளி, அதில் மாட்டப்பட்டிருந்த ஊக்கு (brooch) ஆகியவை அது ஒரு பெண்ணுடல் என்று நம்புவதற்குக் காரணமாக இருந்தன.

இவை எல்லாவற்றையும் ஒருங்கிணைத்துப் பார்க்கும்போது, அங்கு புதைக்கப்பட்டிருந்தது, வீர மரணம் அடைந்த, ஓர் உயர்குடிப்பெண் என்பதான முடிவுக்கு ஆய்வாளர்கள் வந்தனர்.

ஆனாலும், அந்த உடலுக்கு இடது பறத்தில், கைப்பிடியற்ற வால் ஒன்றும் வைக்கப்பட்டிருந்தது. இறந்துபோனவர் ஓர் ஆணாக இருந்தால் மட்டுமே, அப்படி இடதுபுறம் வால்வைத்துப் புதைப்பது அன்றைய வழக்கமாக இருந்திருக்கிறது. அது ஒரு முரணாகப் பார்க்கப்பட்டது.

அதற்கு இப்போது விடை கண்டுபிடித்திருக்கிறது ஓர் ஆய்வுக்குழு. டி.என்.ஏ. ஆய்வு செய்ததில், புதைக்கப்பட்டிருந்த உடல் ஓர் ஆண் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மாத்திரமல்ல, இரண்டு X குரோமசோம்களும், ஒரு Y குரோமசோமும் (X X Y) இருப்பதும் கண்டறியப்பட்டது. ஆக, டி.என்.ஏ.

நர்த்தகி நடராஜ் (திருநங்கை)

அடிப்படையில், அங்கு புதைக்கப்பட்டிருக்கும் உடல், ஓர் ஆண் என்றும், ஆணாகப்பிறந்துப் பெண்ணாகமாறிய மூன்றாம்பாலினம் (திருநங்கை) என்றும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

மூன்றாம்பாலினத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர், படைக்குத் தலைமைதாங்கி நடத்தும் அளவிற்கு சமூகத்தில் உயரமுடிந்திருக்கிறது என்பதும், மிகவும் மரியாதையுடன் அவரது உடல் புதைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் புரிகிறது.

பழந்தமிழ்நாட்டில் மூன்றாம் பாலினம்

ஆணுடல் பெண்ணாக மாறுவதும், பெண்ணுடல் ஆணாக மாறுவதும் பற்றிய குறிப்புகள் தொல்காப்பியத்தில் காணக்கிடைக்கின்றன.

கல்கி (திருநங்கை)

திருநங்கை நமீதா (பிக்-பாஸ், சீசன் 5)

அப்படிப் பால்திரியும் மூன்றாம் பாலினத்தவரை, தொல்காப்பியர் உயர்திணையில் சேர்த்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் மற்றவர்களைப் போலவே பண்டைய தமிழ்ச்சமூகத்தில் வாழ்ந்திருக்கின்றனர் என்று புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

“ஆடூஉ அறிசொல், மகடூஉ அறிசொல், பல்லோ ரறியுஞ் சொல்லொடு சிவணி, அம்முப்பார் சொல் உயர்திணை யவ்வே” (தொல். சொல்லதிகாரம், 485)

“பெண்மை சுட்டிய உயர்திணை மருங்கின் ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவியும் தெய்வஞ் சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவியும் இவ்வென அறியும் அந் தம்மகக் கிலவே உயர்திணை மருங்கின் பால் பிரிந் திசைக்கும்.” - (தொல். சொல். 487)

ஆடூஉ என்பது ஆணையும், மகடூஉ என்பது பெண்ணையும் குறிக்கும் சொற்கள். தொல்காப்பியர் கூற்றின்படி, ஆண், பெண் உயர்திணையாகும். அவர்களோடு தெய்வமும், பால்திரிந்தவர்களும் உயர்திணையாகும்.

ஆண் என்னும் பாலினத்தைக் குறிக்கும் சொல்லின் ஈற்று எழுத்து ‘ன்’ ஆகும்.

(எ.கா) இருந்தான், எழுந்தான்.

பெண் என்னும் பாலினத்தைக் குறிக்கும் சொல்லின் ஈற்று எழுத்து ‘ள்’ ஆகும்.

(எ.கா) வந்தாள், சென்றாள்

ஆண், பெண்ணாகப் பால்திரிந்தால், அந்த மூன்றாம் பாலினத்தவர், ‘பேடி’ எனப்படுவார்.

(எ.கா) பேடி வந்தாள். (பெண்பாலுக்கான ஈற்றெழுத்து)

பெண், ஆணாகப் பால்திரிந்தால், அந்த மூன்றாம் பாலினத்தவர், ‘பேடன்’ எனப்படுவார்.

(எ.கா) பேடன் சென்றான். (ஆண்பாலுக்கான ஈற்றெழுத்து)

பேடன், பேடி என்னும் இருவருக்கும் பொதுப்பெயர், ‘பேடு’ . இம்மூவருக்கும் பலர்பால்பெயர் முறையே, பேடர், பேடியர்,

பேடுகள்.

ஆண், பெண், தெய்வத்தோடு பேடி, பேடன் ஆகிய இருபிறப்பாளர்களும் உயர்திணையில் வைக்கப்படுவதாகத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. பேடி என்பது இழிசொல்லாக மாறியது, பிற்காலத்தில்தான் என்றும் நம்பலாம்.

மூன்றாம் பாலினத்தவர் பற்றிய அறிவியல் பகுப்பாய்வுகள், சமீபத்தில் தோன்றியவைதான். ஆனால், தமிழ்மொழியில் அப்படிப்பட்ட பகுப்பாய்வுகளும், அவர்கள் எப்படி அழைக்கப்படவேண்டும் என்பதும் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே தோன்றி நிலைபெற்றிருக்கிறது என்பதும் தமிழ்மொழியின், தமிழ் இனத்தின் தனிச்சிறப்பாகும்.

மூன்றாம் பாலினமும், பொதுப்புத்தியும்

தமிழ்த்திரைப்படங்களில், மூன்றாம் பாலினத்தவர் அளவிற்கு வேறு எவரும் கேலிப்பொருளாகக் காட்சிப்படுத்தப்படவில்லை என்று சொல்லலாம்.

மூன்றாம்பாலினம் பற்றிய சரியானப்புரிதல் இல்லாததனால்தான், அப்படிப்பட்ட சிறுவர்களை, அவர்களது பெற்றோரே வீட்டைவிட்டு வெளியேற்றிவிடுகின்றனர். அதனைத்தொடர்ந்து, அவர்கள் பள்ளியில் படிக்கமுடியவில்லை, எந்த ஒரு பணிக்கும் செல்லமுடிவதில்லை. அப்படி வீட்டைவிட்டு துரத்தப்படுபவர்களுக்கு, ஏற்கனவே துரத்தப்பட்டவர்களே ஆறுதல் சொல்லி அடைக்கலமும் கொடுக்கிறார்கள். அதுதான், அவர்கள் ஒரு தனி இனம்போல, பொதுச்சமூகத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களாக, குழுக்களாக வாழ்வதற்குக் காரணமும் ஆகிறது.

மூன்றாம் பாலினத்தவர் பேருந்துகளிலும், பொது இடங்களிலும் கைகளைத்தட்டி பிச்சை எடுப்பதற்கு, அப்படிப்பட்ட நிலையை அவர்களுக்கு உருவாக்கிய மக்கள் சமூகம்தான் பொறுப்பேற்கவேண்டும், வெட்கப்படவும் வேண்டும்.

தொடர்ந்து செய்யப்பட்டுவரும் விழிப்புணர்வு பரப்புரைகளால், இன்று ஓரளவிற்கு அவர்களில் சிலர் கல்விகற்று, நீதிபதியாக, பேராசிரியராக, பரதநாட்டியக் கலைஞராக, இன்னும் இதுபோன்ற

Joyita Mondal
இந்தியாவின் முதல் திருநங்கை நீதிபதி
(மேற்கு வங்கம்)

பல கவுரவமான பணிகளிலும் அமர்ந்துள்ளனர். கடந்த சில ஆண்டுகளாக, இப்படி பாலினத்திரிபிற்கு உள்ளான மூன்றாம் பாலினத்தவரை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சமூகத்தில் உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. என்றாலும், இன்னமும் போகவேண்டிய தூரம் அதிகம்.

மூன்றாம்பாலினக் குழந்தைகளின் பெற்றோருக்கு, இது ஒன்றும் அவமானகரமானதில்லை என்னும் புரிதல் வரவேண்டும். மற்ற உடல் ஊனமுற்ற, மனநிலைப்பிறழ்ந்த குழந்தைகளை எப்படிப் பாதுகாக்கிறார்களோ, அதுபோல இவர்கள் மீதும் அன்புசெலுத்திப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்னும் உணர்வு என்று வருகிறதோ, அன்றுதான் மூன்றாம் பாலினத்தவர் பிரச்சினைக்கு ஒருதீர்வுகிடும்.

மாத்திரமல்ல, இப்படிப்பட்ட குறைபாடுடையக் குழந்தை பிறந்ததற்குப் பொறுப்பேற்கவேண்டியவர்கள் பெற்றோர்களே தவிர மூன்றாம்பாலினக் குழந்தைகள் அல்ல. ஆனால், அதற்கான தண்டனையை அனுபவிப்பவர்கள் மூன்றாம் பாலினக் குழந்தைகளாக இருக்கிறார்கள் என்பது எந்த வகையிலும் ஞாயம் இல்லை.

தங்களது தனிப்பிரச்சினையை, பெற்றோர்கள்தான், பொதுப்பிரச்சினையாக, சமூகப்பிரச்சினையாக மாற்றிவிடுகின்றனர். குழந்தை பிறந்த உடன் பாலின மரபணுப்பரிசோதனை செய்துகொண்டால், சிறுவயதிலேயே இக்குறையை அறிந்துகொள்ளவும், சிலருக்கு சரிசெய்யவும், முடியாதபோது அதற்கேற்றாற்போல் நடந்துகொள்ளவும் முடியும்.

மூன்றாம்பாலினத்தெய்வத்தைக் கையெடுத்துத் தொழுவவர்கள்தான், அப்படிப்பட்ட மனிதர்களைக் கால்களால் மிதிக்கவும் செய்கிறார்கள் என்பது வெட்கக்கேடு.

கலைஞரின் திருநங்கையும், திருநம்பியும்

பல்வேறு பெயர்களால், மூன்றாம் பாலினத்தவர் அழைக்கப்பட்டுக் கொச்சைப்படுத்தப்பட்டுவந்தார்கள் என்பது நாம் அறிந்ததுதான். 2006-இல் அன்றைய தமிழக முதல்வர் கலைஞர் மு.கருணாநிதிதான் ஆணாக இருந்து பெண்ணாக மாறுபவர்களை 'திருநங்கைகள்' என்றும், பெண்ணாக இருந்து ஆணாக மாறுபவர்களை 'திருநம்பிகள்' என்றும் அழைக்கவேண்டும் என்று அரசு-ஆணைப் பிறப்பித்தார். அது, தங்களுக்கு சமூகத்தில் ஓர் நன்மதிப்பை உருவாக்கியதாகப் பெருமையுடனும், நன்றியுடனும் நினைவுகூர்கிறார்கள் தமிழக மூன்றாம் பாலினத்தவர்கள்.

பிக்-பாஸ் (Big-Boss) சீசன்-5-இல் கலந்துகொண்ட திருநங்கை நமீதாவும் இதுபற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி அமைத்த 'திருநங்கை நலவாரியம்' வாக்களிக்கும் உரிமை உட்பட பல்வேறு நன்மைகளைத் தங்களுக்குப் பெற்றுத்தந்ததாகவும், சமூகத்தில் மரியாதையும் கிடைத்ததாகவும், அதற்காகத் திருநங்கைகள் எப்போதும் கலைஞருக்கு நன்றியுடன் இருப்பார்கள் என்றும் அழுதுகொண்டே கூறியிருக்கிறார். வீட்டில் உள்ளவர்கள் அடித்ததில் தனது உடல் மரத்துப் போய்விட்டதாகவும் அவர் கூறியிருப்பது, அன்புசெலுத்தவேண்டிய பெற்றோரே மூடநம்பிக்கைகள் காரணமாக மிருகங்களாக மாறிவிடுவதையே காட்டுகிறது.

மூன்றாம் பாலினம் என்னும் அடையாளத்தை, உச்சநீதிமன்றம் உறுதிசெய்துள்ளது. 'மூன்றாம் பாலினம்' என்பது திருநங்கையரை மட்டுமே குறிக்கும் என்று மேலும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது உச்சநீதிமன்றம். என்றாலும், மூன்றாம் பாலினம் என்று அழைப்பதில் தங்களுக்கு உடன்பாடில்லை என்று திருநங்கையர் கூறிவருகின்றனர்.

சமூகப்புரிதல் உள்ளவர்கள் கலந்துகொண்ட இணையவழிக்கூட்டமொன்றில் படைப்பாளியான திருநங்கை ஒருவர் உரையாற்றிமுடித்தபோது, "நீங்கள் தேவையின்றி அறுவைசெய்து திருநங்கையாக மாறுகிறீர்கள்" என்று ஒருவர் குற்றம்சாட்டினார். அது உணர்வுசார்ந்தது என்றும், அகற்றும் உறுப்பும் பயன்றது என்றும் வேதனை ததும்ப அவர் விளக்கமளித்த பிறகும், பொதுவெளியில் கேள்விகேட்டவர் தொடர்ந்து குற்றம்சாட்டிக்கொண்டே இருந்தார். அவர்போன்ற புரிதலற்றவர்களுக்கு, இந்தக்கட்டுரை ஓரளவிற்கேனும் தெளிவேற்படுத்துவதாக அமைந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

கட்டுரையாளர்: இயற்பியல் பேராசிரியர் (பணிநிறைவு)

அசைபோட்டுப் பார்த்ததில் என் ஆசிரியப் பணி

வகுப்புக்குச் செல்லும்போது நாம் ஒரு வித்தியாசமான சமூகத்தில் வேறுபாடுகளுடனும், ஏற்றத் தாழ்வுகளுடனும் வாழ்கிறோம் என்பதை மனதில் வைத்து வகுப்புக்குள் இருக்கும் மாணவர்களின் பின்புலத்தை அறிந்து மாணவர்களுக்கு வகுப்பெடுக்க வேண்டும். வகுப்பில் மாணவர்களுக்கு பாடம் நடத்தும்போது நமக்குத் தெரிந்தவற்றையெல்லாம் கூறுவதற்குப் பதில் அவர்களின் கற்றுக்கொள்ளும் திறன் என்ன என்பதை அறிந்து அவர்களுக்கு கற்றுக் கொள்ளும் ஆர்வத்தையும், திறனையும் ஆற்றலையும் வளர்க்க ஆசிரியர்கள் முயல வேண்டும்.

ஆசிரியர் தினத்தன்று எனக்கு வந்த வாழ்த்துக்களுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கவில்லை. இன்னும் பாக்கி இருக்கிறது. இருந்தபோதும் அந்த வாழ்த்து மழை என்னிடம் ஒரு கேள்வி கேட்டது. நீ ஆசிரியராய் இருந்தாயா? ஆசிரியர் என்பவர் யார்? உன் ஆசிரியர் யார்? அவர்கள் செயல்பட்டதுபோல் நீ செயல்பட்டாயா? இந்தக் கேள்விகளுக்கு பதில் தேட ஆரம்பித்தபோது என் கண்முன் வந்து நின்றவர் என் தந்தை. முதன் முதலில் நான் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக சேர்ந்தபிறகு, முதல் மாதச் சம்பளத்தை என் தந்தையிடம் கொடுத்தேன். அதை வாங்கிக் கொண்டு, இந்தப் பணத்துக்கு எத்தனை மூட்டை நெல் வாங்கலாம் என்றார்.

சொன்னேன்; இத்தனை மூட்டை நெல்லை உற்பத்தி செய்ய ஒரு விவசாயி எவ்வளவு உழைக்க வேண்டியிருக்கும் என்று எண்ணிப்பார்த்து, அந்த உழைப்பை உன் ஆசிரியப் பணிக்கு தந்திட வேண்டும். நீ ஒரு விவசாயியின் மகன், விவசாயத்தில் ஒரு மூட்டை நெல்லை சாகுபடி செய்ய எவ்வளவு உழைப்புத் தேவை என்பது உனக்குத் தெரியும். எனவே ஒவ்வொரு மாதமும் சம்பளம் வாங்கியவுடன் அந்தப் பணத்தில் எத்தனை மூட்டை நெல் வாங்கலாம் எனக் கணக்கிடு, அதன் படி அத்தனை மூட்டைகளை உற்பத்தி செய்ய ஒரு விவசாயி எவ்வளவு உழைக்க வேண்டும் என்பதை கணக்கிட்டு நீ அப்படி உழைத்தாயா என்று உன்னையே கேள்வி கேட்டுக் கொண்டு பதில் தேடு உனக்கான பதில் கிடைக்கும் என்றார். மேலும், நீ ஒரு விவசாயியின் மகனாக எல்லா விவசாய வேலைகளும் தெரிந்தவன். உழைத்தவன். உழைப்பதற்குத் தயங்காதவன். நீ செய்த உழைப்பு விவசாயத்தில் பெரும்பாலும் உடல் உழைப்பு. அது எவ்வளவு கடினம் என்பது உனக்குத் தெரியும். அதிலிருந்து விடுபட்டு வேறு ஒரு தொழிலை நோக்கிச்

செல்ல நீ முனைந்ததன் விளைவு படித்து இன்று ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க பல்கலைக்கழகத்தில் பணியில் சேர்ந்துள்ளாய். அதை ஒரு வாய்ப்பாகக் கருதி அதில் உச்சம் பெற முயற்சிக்க வேண்டும். இனிமேல் நீ பணி செய்வதில் பணம்சேமித்து ஊரில்வந்து நிலம்வாங்கி, சரிபாதி ஆசிரியராகவும் பாதி விவசாயியாகவும் இருந்து இரண்டுக்கும் களங்கம் விளைவித்து விடாதே என்றார். ஆசிரியர் பணி என்பதை உள்ள சுத்தியோடு அதே உணர்வில் செயல்பட்டு சமூகத்திற்கு நலம் விழைய உழைத்திடு என்றார். இன்றுவரை சொத்தின் மேல் ஆசை வளர்க்காது எங்கள் தந்தை வைத்திருந்த சொத்தை வைத்துக்கொண்டு நான் 24x7 ஆசிரியராகவே பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றேன்.

அடுத்து ஒரு கருத்தைக் கூறினார். உனக்கு பல்கலைக் கழகம் கொடுக்கும் சம்பளம் உன் வாழ்க்கையை நடத்தப் போதுமானது. அதில் நீ சேமிக்க பழக வேண்டும். தேவைக்கு வாழ், ஆசைக்கு வாழாதே. அப்படி வாழ்ந்தால் நீ நறைய சேமிக்கலாம். எளிய வாழ்வு வாழ்வதில் நாம் நிறைவு பெற வேண்டும். உன் வாழ்வில் வறுமையை நம் குடும்பத்தில் பார்த்து அனுபவித்து விட்டாய். எனவே இந்தப் பணி தரும் வாய்ப்பு மிக அதிகம். சேமித்த பணத்தில் உன் குழந்தைகளுக்கு நல்ல கல்வியைக் கொடு. அது உன் வாழ்க்கையை அமைதியாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் வாழ வழி வகுக்கும் என்றார். உன் ஆசையை அவர்கள் தலையில் கட்டிவிடாதே. அவர்களை சுதந்திரமாக வாழவிடு. நான் உனக்குக் கொடுத்த சுதந்திரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்து விடு என்றார். அவர் கூறிய அத்தனை ஆலோசனையும் நான் என் ஆசிரியப்பணியில் கடைப்பிடித்ததன் விளைவு, ஆசிரியப்பணியைத் தவிர வேறு எதுவும் எனக்குத் தெரியாது. என் இல்லப் பொறுப்பு, குழந்தைகளின் படிப்பு அவர்களின் வாழ்வு அனைத்தும் என்

மனைவியின் பொறுப்பாக்கி விட்டு நான் ஆசிரியப் பணியிலேயே என் வாழ்நாளைக் கழித்தேன். ஓய்வு பெற்ற பிறகும் கூட என் ஆசிரியப்பணி தொடர்கிறது.

அடுத்து நான் ஆசிரியப் பணியில் சேர்ந்தபோது என் ஆசிரியர் எனக்குக் கூறிய அறிவுரை மிக முக்கியமானது, என் தந்தையும் என் ஆசிரியர் கூறியதையும் அப்படியே உள் வாங்கினேன். வகுப்புக்குச் செல்லும்போது நாம் ஒரு வித்தியாசமான சமூகத்தில் வேறுபாடுகளுடனும், ஏற்றத் தாழ்வுகளுடனும் வாழ்கிறோம் என்பதை மனதில் வைத்து வகுப்புக்குள் இருக்கும் மாணவர்களின் பின்புலத்தை அறிந்து மாணவர்களுக்கு வகுப்பெடுக்க வேண்டும். வகுப்பில் மாணவர்களுக்கு பாடம் நடத்தும்போது நமக்குத் தெரிந்தவற்றையெல்லாம் கூறுவதற்குப் பதில் அவர்களின் கற்றுக்கொள்ளும் திறன் என்ன என்பதை அறிந்து அவர்களுக்கு கற்றுக் கொள்ளும் ஆர்வத்தையும், திறனையும் ஆற்றலையும் வளர்க்க ஆசிரியர்கள் முயல வேண்டும். மாணவர்களுடன் ஆசிரியர்கள் உயிரோட்டமுள்ள உணர்வு மிக்க தொடர்பினை ஏற்படுத்தி செயல்பட வேண்டும் என்று என் ஆசிரியர் கூறிய அறிவுரையை நான் பணி ஓய்வு பெறும்வரை மனதில் வைத்துச் செயல்பட்டேன். என்னைவிட ஆழமாக என்னுடன் பணி செய்த ஆசிரியர் ஒருவர் மாணவர் பின்புலம் அறிந்து செயல்படுவார். நான் துறைத்தலைவராக இருந்த 19 ஆண்டுகாலம் மாணவர்கள் பற்றி எந்த முடிவெடுக்க வேண்டுமென்றாலும் அவரை என் பக்கத்தில் வைத்து அவர் கருத்தைக் கேட்டபின்தான் முடிவெடுப்பேன்.

நான் பணியாற்றிய காந்திகிராம கிராமியப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒரு இந்திய முறைமை கல்வியியல் புகுத்தப்பட்டிருந்தது. அந்த முறைமையில் ஒன்று வித்தியாசமான ஆசிரியர் மாணவர் உறவு. ஆசிரியர் மாணவர் உறவில் ஆசிரியர்களை அண்ணா அக்கா என்று கூறி சார் மேடம் என்ற மேற்கத்திய முறையிலிருந்து மாறுபட்டிருந்தது. அது மட்டுமல்ல மாணவர் கருத்தறிந்து செயல்பட குருகுல அமைப்பு ஒன்று இருந்தது. அந்தக் கல்வி நிறுவனத்தை நிறுவிய நிறுவனர்கள் சான்றிதழ் வழங்கி வேலைக்குச் செல்லும் பணியாளர்களை உருவாக்க ஆரம்பிக்கவில்லை. மாறாக சமூக மாற்றத்திற்கான தலைவர்களை உருவாக்கும் பணியைச் செய்யத்தான் அந்த கல்விக்கழகத்தை உருவாக்கினார்கள். மாணவர்களை சேர்க்கும்போது கடைக்கோடி நிலையில் வாழும் விளிம்புநிலைக்குடும்பங்களிலிருந்து வரும் மாணவர்களைத்தான் கல்விக் கழகத்தில் சேர்த்திருக்கின்றார்கள். காந்திய கல்விச்சாலை கடையனுக்கும் கடைத்தேற்றம் செய்யும் பணியைத்தான் செய்ய வேண்டும் என்று பணித்திருந்தனர். இந்தக்கல்வி நிறுவனத்தில் ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் ஒரு வகுப்புக்கு குருவாக இருந்து மாணவர்களை வழிநடத்த வேண்டும். எதாவது மாணவர்கள் பிரச்சினையில் சிக்கிக் கொண்டார்கள் என்றால் அந்த மாணவருடைய குருவை அழைத்து கருத்துக் கேட்பார்கள். அப்பொழுது அந்த மாணவர் பற்றிய முழு விபரத்தோடு அந்த ஆசிரியர் கருத்துக் கூறி முடிவெடுக்க வைப்பார். அது ஒரு இதய பூர்வ

உறவுமுறை. அது பின்னாளில் சடங்காகிப் போனது. அதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள்.

ஒருமுறை மாணவர் ஒருவர் குடித்து விட்டு வகுப்புக்குள் இருக்கிறார் என்பதை என்னிடம் வந்து ஓர் ஆசிரியர் தெரிவித்தார். உடனே என் அலுவலக உதவியாளருடன் வகுப்புக்குள் சென்று அந்த மாணவனை வெளியேற்றி, மருத்துவமனைக்கு அனுப்பி குடித்திருப்பதை உறுதி செய்தவுடன் சான்றிதழ்களையெல்லாம் கொடுத்து பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து வெளியேற்றிவிட்டேன். அதற்காக பலர் என்மேல் குறை கூறினார்கள். ஒட்டுமொத்த வகுப்பு மாணவ மாணவியர்களைப் பாதுகாக்க வேறு வழியில்லை என்பதால் அதனை எடுத்து விட்டு, அந்த முடிவை எங்கள் துணைவேந்தருக்கும் அனுப்பி வைத்தேன். அவர் ஒரு விளக்கத்தை என்னிடம் கேட்டார், கொடுத்தவுடன் அதை அனுமதித்து ஒப்புதல் வழங்கி விட்டார். அந்த மாணவன் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவன். பலர் என்னிடம் வந்து முறையிட்டனர், அது அரசியல் என்பது தெரியும், ஆகவே அதன்மேல் எந்த முடிவும் எடுக்கவில்லை. ஒரு நாள் மாலை 6 மணியளவில் பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் இருந்த என் இல்லத்திற்குச் சென்றபோது ஒரு வயதான பெண்மணியுடன் அந்த மாணவன் வந்தான். அந்த வயதான பெண்மணி ஐயா, என்மகன் குடித்துவிட்டான் என்பதற்காக இவன் படிப்பையே காலி செய்து விட்டீர்களே என்றார். குடிப்பது தவறு இல்லையா என்றேன். அது என்ன தவறுய்யா, இவன் அப்பன் குடிக்கிறார், நான் குடிக்கிறேன், இவன் அண்ணன் குடிக்கிறான், எங்கள் தெருவில் உள்ள ஆண் பெண் என அனைவரும் குடிப்போம். இனிமேல் வகுப்புக்கு வரும்போது அவன் குடிக்கமாட்டான் ஐயா. மன்னித்துவிடுங்கள் என்றார்.

வீட்டில் நடந்த இந்த உரையாடலைக் கவனித்த என் மனைவி இந்த மாணவனின் சமூகப் பின்புலத்தை நீங்கள் விசாரிக்காமல் முடிவு எடுத்து விட்டீர்கள் என்று வருத்தத்துடன் கூறினார். என் மனைவி கேட்டார், அம்மா, நீங்கள் எல்லாம் என்ன வேலை செய்கிறீர்கள் என்று. உடனே அந்தப் பெண்மணி செருப்புத் தைக்கின்றோம், அதை வைத்துத்தான் கஞ்சி குடிக்கின்றோம் என்றார். நீங்கள் செய்தது அநீதி என்றார் என் மனைவி. இதில் நீதலையிடாதே என்றேன். நியாயத்தை யார் வேண்டுமானாலும் கேட்கலாம். இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தையும் காந்திகிராம நிறுவனங்களையும் உருவாக்கிய நிறுவனர்கள் எதைக் குறிக்கோளாக வைத்து ஆரம்பித்தார்கள் என்பதைக் கட்டுரை எழுதுகின்றீர்கள். திக்கற்றவர்களுக்கு திசைகாட்ட, உருவான நிறுவனத்தில் குடிப்பது தவறு என்று தெரியாமல் பழக்கத்தில் வந்த நடத்தையை திருத்த முடியாமல் அவனை மீண்டும் செருப்புத் தைக்க அனுப்பி நியாயம் கற்பிக்காதீர்கள் என்றார். உடனே நான் சுதாரித்துக் கொண்டு, சரி அப்படியானால் நீ இனிமேல் குடிக்க மாட்டேன் என்று எனக்கு ஒரு கடிதம் கொடு என்றேன். மாணவன் கொடுத்த கடிதத்தை எடுத்துக் கொண்டு அன்று இரவு ஒன்பது மணிக்கு துணை வேந்தர் இல்லம் சென்றேன். என் மீது அதிக நம்பிக்கை வைத்துச் செயல்பட்ட

துணைவேந்தர் மிகவும் கண்டிப்பானவர். அவரிடம் அந்தக் கடிதத்தையும் “துணைவேந்தர் பார்வை”க்கு என்று எழுதி விபரமாக ஒரு விளக்கத்தையும் கொடுத்து அந்த மாணவனை மீண்டும் சேர்ப்பதுதான் நியதியும் நீதியுமாகும் என்று எழுதியிருந்தேன். அவன் திருந்துகிறேன் எனக்கு ஒரு வாய்ப்புக் கொடுங்கள் என்று கூறுகிறான். காந்திய நிறுவனத்தில் அதற்கு இடமில்லை என்றால் அவன் எங்கே நீதி தேடுவது என்று எழுதியிருந்தேன். அதைப் படித்துவிட்டு சிரித்தார். சற்று நேரம் அமைதியாக இருந்து விட்டு, அவனை வந்து சேரச் சொல்லுங்கள், நான் அதற்குத் தேவையான உத்தரவைப் பிறப்பிக்கின்றேன் என்றார், இரண்டு நாட்களில் வந்து சேர்ந்தான் அந்த மாணவன். தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி வரை படித்து முனைவர் பட்டத்துடன் வெளியேறி கர்நாடகத்தில் ஒரு கல்லூரியில் பணியாற்றுகின்றார் அந்த நிகழ்வு என் வாழ்நாளில் மறக்க முடியாத ஒன்று.

இன்னொரு சம்பவம். ஒரு நாள் ஒரு ஆசிரியர் இரண்டு மாணவர்களை அழைத்துக் கொண்டு வந்து நிறுத்தி, இந்த இருவரும் நான் வகுப்பு எடுத்துக் கொண்டிருந்தபோது ஒன்று தூங்குவது அல்லது செல்போன் பார்ப்பது என்று தொந்தரவு செய்கின்றார்கள் என்றார். நான் உடனே ஏன் அவர்களை வெளியே அனுப்பவில்லை என்று கேட்டேன். அவர் கூறினார். தேவையில்லாமல் ஏன் பிரச்சினையாக்க வேண்டும் என்று அதைச் செய்யவில்லை, அவர்களை கண்டித்து அனுப்புகள் என்று கூறிவிட்டுச் சென்று விட்டார். அவர் சென்றபிறகு அவர்களை விசாரித்தேன். அவர்கள் இருவரும் கழிப்பறை துப்புறவுத் தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகள். இவர்களின் தாய் தந்தை இரண்டு பேரும் குடிபோதைக்கு அடிமையானவர்கள். படிப்புச் செலவுக்கு இரவுநேர வேலைகளுக்கு சென்று சம்பாதித்து தன்னுடைய படிப்பைத் தொடர வேண்டிய சூழலில் இருந்து வருகின்றனர். இந்த நிகழ்வு நடந்ததற்கு முதல்நாள் இரவு ஒரு வீட்டில் டைல்ஸ் ஒட்டுவதற்கு உதவியாளர்களாகச் சென்று பணியாற்றிவிட்டு 500 ரூபாய் சம்பளம் பெற்று வந்துள்ளனர். அந்தப் பணம் தேர்வுக் கட்டணம் கட்டுவதற்கு சம்பாதித்துள்ளனர். தொடர்ந்து இரவு நேரப் பணி செய்து தான் நாங்கள் படித்து வருகின்றோம் என்றனர். இரவு கண் விழித்ததால் வகுப்பில் தூக்கம் வந்துவிட்டது என்றார்கள். சரி, எதற்காக செல்போன் பார்த்தீர்கள் என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறிய பதில்தான் என்னை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது.

வகுப்பில் நடந்த பாடத்தை நாங்கள் யூடியூப்பில் பார்த்தோம். அதிகமான செய்திகளுடனும், விளக்கங்களுடனும், படங்களுடனும், உதாரணங்களுடனும் வருகிறது. எனவே தூங்கிய நேரத்தில் நடந்தவைகளை படிக்க யூடியூப்பில் இருக்கிறதா என்று பார்த்தோம். இருந்தது உடனே நிறுத்தி விட்டோம். அவ்வளவுதான் என்று முடித்தனர். நீங்கள் இருவரும் ஏதாவது பாடங்களில் தோல்வியுற்றிருக்கிறீர்களா என்றேன். எல்லாப் பாடங்களிலும் தேர்வாகிவிட்டோம் என்றனர். உடனே துறை அலுவலகத்தில் எழுத்தரை வரவழைத்து இந்த மாணவர்களின் தேர்வுகளை சரிபார்த்தேன்.

பஞ்சு பரிசில்-2021

பேராசிரியர் முனைவர் க. பஞ்சாங்கம் அவர்கள் பெயராலமைந்த “பஞ்சு பரிசில் 2021” விருதுத் தேர்விற்கு நூல்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன. இவ்விருது உருவாக்கம் 10,000, நினைவுக்கேடயம் மற்றும் சான்றிதழ் ஆகியனவற்றை உள்ளடக்கியதாகும்.

விதிமுறைகள் :

1. இலக்கியம், இலக்கணம், மொழியியல், வரலாறு, நுண்கலைகள், தொல்லியல், நாட்டுப்புறவியல், மானுடவியல் சார்ந்து நிகழ்த்தப் பெற்றத் திறனாய்வு நூல்களும், ஆய்வுநூல்களும் தேர்வுக்குரியன.
2. தேர்வுக்கு அனுப்பப் பெறும் திறனாய்வு நூல் 2021 சனவரித் திங்கள் முதல் 2022 சனவரித்திங்கள் வரையிலான காலப்பகுதியில் வெளியிடப்பட்டதாக இருந்தல் வேண்டும்.
3. திறனாய்வு நூலின் ஒரு படி மட்டும் அனுப்பினால் போதுமானது.
4. ஓர் ஆய்வாளர் குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் வெளியிடாதிருப்பின் அவற்றையும் அனுப்பலாம்.
5. படைப்பிலக்கியம் சார்ந்த கவிதை, புதினம், சிறுகதை, நாடகம் ஆகிய நூல்கள் தேர்வுக்குரியனவல்ல.
6. தேர்வுக் குழுவின் தீர்ப்பே இறுதியானது. தேர்வு பெறாத நூல் திருப்பியனுப்பப்பட மாட்டாது.
7. பேராசிரியர் க.பஞ்சாங்கம் அவர்களின் பிறந்த நாளையொட்டி 2022 பிப்ரவரித்திங்கள் புதுவை நிகழ்வில் ‘பஞ்சு-பரிசில் விருது’ வழங்கப்படும்.
8. நூல்கள் வந்து சேர வேண்டிய இறுதி நாள்: 20.01.2022

இவன்,

பஞ்சு பரிசில் குழு

தொடர்பு முகவரி:

பாரதிபுத்திரன், 10, 4ஆம் குறுக்குத்தெரு, தூங்கா காலனி, செம்பாக்கம், சென்னை -600073
கைப்பேசி : 94442 34511

எல்லாப் பாடங்களிலும் அதிக மதிப்பெண்கள் பெற்றிருந்தனர். உடனே அவர்களுக்கு குருவாக இருக்கும் ஆசிரியரை அழைத்து இவர்கள் எப்படி என்றேன். இவர்கள் இருவரும் வகுப்புக்கு சரியாக வரமாட்டார்கள். வருகைப்பதிவு இவர்களுக்குக் குறைவாக இருக்கும், ஆனால் எப்படியோ தேர்வு நன்றாக எழுதி வெற்றியும் பெற்று விடுகின்றனர் என்று கூறிவிட்டு நல்ல பையன்கள்தான், மரியாதையாகவும் இருக்கக் கூடியவர்கள் என்றார். இவர்களுடைய சிரமங்களை எண்ணிப் பார்த்தால், இவர்கள் எவ்வளவு பொறுப்புடையவர்களாக நடந்து கொள்கிறார்கள், இவர்களை ஆதரிக்க வேண்டியது யாருடைய கடமை? சிந்தித்துப் பார்த்தால், அது ஆசிரியருடைய கடமையல்லவா? இந்த மாணவர்களின் பின்புலம் அறியாத காரணத்தால் பொறுப்பான மாணவர்களை குற்றவாளிகளாக ஆக்கிவிட்டாரே அந்த ஆசிரியர்! என மனம் வருந்தியது. இவர்கள் படிப்பினை முடித்தவுடன் ஒரு தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனத்தில் மாதம் ரூ 25000க்கு வேலையில் சேர்ந்து விட்டனர். அதற்கு நான் ஒரு சிறு உதவிதான் செய்தேன். அவர்கள் இன்றுவரை மறவாமல் என்னுடன் தொடர்பில் இருக்கின்றனர்.

மற்றுமொரு நிகழ்வு என்னை உலுக்கி எடுத்துவிட்டது. முதுகலை கடைசியாண்டு படித்த மாணவி ஒரு நாள் என்னிடம் வந்து எனக்கு உடனே ஒரு வேலை வேண்டும். எவ்வளவு சம்பளமாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, அங்கு எனக்கு பாதுகாப்பு மட்டும் வேண்டும் என்றார். இந்தப் பெண்ணைப் பற்றி இன்னொரு ஆசிரியர் இது ஒரு பாவப்பட்ட நல்ல பெண் என்று கூறியிருந்தார். அந்தப் பெண்ணுக்குத் தாயும் இல்லை, தந்தையும் இல்லை. அந்தப் பெண்ணை வளர்ப்பவர் அவரின் உறவினர். அவர் நல்ல அனிதர் இல்லை. அவரிடமிருந்து அந்தப் பெண்ணைப் பாதுகாக்க அந்த நபரின் மனைவி படிக்க வைக்கின்றேன் என்ற பெயரில் இந்த மாணவியை வெளியில் அனுப்பியுள்ளார். தற்போது அந்த நபர் இந்தப் பெண்ணை திருமணம் செய்ய முனைகின்றார். அதை அவரின் மனைவி இந்தப் பெண்ணிடம் கூறி எப்படியாவது தப்பித்து நல்ல பையனைப் பார்த்து திருமணம் செய்து கொள், இங்கு வராதே என்று கூறிவிட்டார். எனவே எங்காவது ஒரு பாதுகாப்பான நிறுவனத்தில் எதாவது ஒரு பணிசெய்ய வாய்ப்பிருந்தால் உதவுங்கள் என்றும் என்னை கேட்டுக் கொண்டார் அந்த ஆசிரியர். உடனே ஒரு பெரிய நகரத்தில் உள்ள பெண்கள் மேம்பாட்டுக்கென செயல்படும் நிறுவனத்தில் இந்த மாணவியின் பின்புலத்தைக் காட்டி பணியில் சேர்த்துவிட்டேன். சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்த நிறுவனத்தின் நிகழ்வில் பேச அழைத்திருந்தனர். அந்த நிறுவனத்தின் தலைவர் ஒரு பண்பில் உயர்ந்த பெண்மணி, அவரிடம் உரையாடும்போது அந்த மாணவியைப் பற்றிக் கேட்டேன். எங்கள் நிறுவனத்தின் சொத்தாகிவிட்டார். நான் உங்களுக்குத்தான் நன்றி சொல்ல வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு பெண்ணை எங்கள் நிறுவனத்திற்கு தந்ததற்கு என்று கூறினார். எனக்கு வியப்பாக இருந்தது. நிகழ்வு முடிந்து அந்தப் பெண்ணை அழைத்து விசாரித்தேன். “நான் எனக்குக்

கொடுத்த சம்பளத்தை அப்படியே சேமித்து வைத்துள்ளேன். அதை வைத்து திருமணம் செய்து கொள்வேன். இங்கு நான் பாதுகாப்பாக இருக்கிறேன். நான் தங்குவது இந்த நிறுவனத்தில்தான். இந்த நிறுவனம் பல பெண்களுக்கு பாதுகாப்பு அளித்து வருகிறது. அதில் பணியாளராக இருக்கும் என்னையும் பாதுகாத்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று கூறினார்.

ஒரு நாள் காலை 9.50க்கு என்னுடைய அறைக்கு 2 மாணவர்களும், 2 மாணவிகளும் வந்தனர். நாங்கள் வகுப்புக்கு தாமதமாக வந்ததால் துறைத் தலைவரைப் பார்த்து விட்டு வா என்று உங்களிடம் அனுப்பிவிட்டார்கள் என்று ஒரு மாணவி கூறினார். நான்கு மாணவர்களும் எளிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது அப்பட்டமாகத் தெரிந்தது. ஏன் தாமதமாக வந்தீர்கள் என்று கேட்டேன். சார், எங்கள் வீடுகளில் காலை உணவு இருக்காது. நாங்கள் பட்டினியாகத்தான் காலையில் வகுப்புக்கு வருவோம். மதியத்துக்கு மட்டும் நம் கேன்டீனில் சாப்பிடக் காசு தருவார்கள். அதை வைத்து சாம்பார் சாதமோ, தயிர்சாதமோ மட்டும் வாங்கி வந்து வகுப்புக்குள் மற்ற மாணவர்கள் கொண்டு வரும் உணவையும் பகிர்ந்து சாப்பிடுவோம். தினமும் காலையில் பட்டினிதான். இதை அறிந்த சில ஆசிரியர்கள் காலையில் பசியுடன் வரும் மாணவர்களுக்கு உணவளிக்க கேன்டீன் டோக்கன் தருகிறார்கள், இன்றும் அந்த டோக்கன் வாங்கி உணவு உண்ண கேன்டீன் சென்றோம். உணவு தீர்ந்து விட்டது, அதன்பிறகு புதிதாக தயார் செய்து தந்தார்கள், அதை உண்டுவிட்டு வருவதற்கு நேரமாகிவிட்டது என்றனர். அதை ஆசிரியரிடம் வகுப்பில் அனைவர் மத்தியிலும் சொல்லக் கூச்சமாக இருந்தது என்றும் கூறினார். சரி வகுப்புக்குச் செல்லுங்கள் இனிமேல் தாமதமாக வராதீர்கள் என்று அவர்களை அனுப்பிவிட்டு, அந்த ஆசிரியரிடம் விபரத்தைச் சொன்னேன். அந்த ஆசிரியர் உடனே இனிமேல் நாமும் இதுபோல் செய்யலாம் என்று கூறிவிட்டு நாங்களும் எங்கள் துறை மாணவர்களுக்கு உதவினோம்.

இப்படி எத்தனையோ சம்பவங்கள் இந்தியாவில். சமூக பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளில் சிக்குண்டு வாழும் மாணவர்களைக் காப்பதும் வழிகாட்டுவதும் நம்மைப் போன்ற ஆசிரியர்கள்தான் என்று எண்ணியதால் இவைகளும் நம் பணியே என்று செயல்பட்டேன். இப்படி எங்கள் பல்கலைக் கழகத்தில் நிறைய ஆசிரியர்கள் மாணவர் நலனுக்காக யாருக்கும் தெரியாமல் உதவி செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆசிரியர் தினத்தன்று எனக்கு வாழ்த்துக்கள் வந்தபோது என் பணியை அசை போட்டேன். எதோ ஒரு நிறைவு எனக்குக் கிடைத்தது. அந்தப் பணியும் வாழ்வும் பொருளுள்ளதாகவே பட்டது. ஆசிரியப் பணியை அறப்பணியாகச் செய்தால் உலகில் மாற்ற முடியாதது எதுவுமில்லை. ஊரைக் குறை கூறுவதில் பயன் என்ன, உன்னால் முடிந்ததைச் செய் என்று என் தந்தை கூறுவார். அதுபோல் நம்மால் முடிந்ததைச் செய்தாலே பெருமாற்றம் வந்துவிடும் நம் சமூகத்தில்.

கட்டுரையாளர்: அரசியல் அறிவியல் பேராசிரியர் (பணிநிறைவு)

ஓளிரும் இந்தியாவின் இருண்ட பகுதி மஹாஸ்வேதாதேவியின் 'ஒதுக்கப்பட்டவர்கள்' நூலினை முன்வைத்து

உலகம் எப்படி இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது? மரபு என்பதன் அறுதியிட்ட பொருள்தான் என்ன? இயல்புநிலை என்றவொன்று எப்போது நிலவியது? வாழ்க்கை எதை மையமிட்டு நகர்கிறது? இப்படியான கேள்விகளுக்குப் பதில்கள் நம்மிடம் ஏராளம் இருக்கும். சரிதான்! ஆண்மை x பெண்மை, ஆண்டான் x அடிமை, மானம் x அவமானம் இப்படியும் இயங்குகிறதே இந்த உலகம். தாராளமயவாதத்தின் கோரப்பிட்யால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வேரோடு வேரடி மண்ணோடும் பிடுங்கி எறியப்பட்டு வருகிறது மரபு. காலச் சுழற்சியில் கண்விழித்து, கண் தூங்கும் நேரம் வரை அத்தனையிலும் நிலைகுலைந்து போயிருக்கிறது இயல்புநிலை. இதனைக் கடந்து மறுபக்கம் இந்தியா உலக வல்லரசு என்ற நிலையை நோக்கிப் பீடுநடை போட்டுக் கொண்டிருப்பது போல் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. மக்கள் மத்தியில், என்றாவது மரணம் நிகழும் என்ற எண்ணம் மாறிப்போய், கணத்திற்குக் கணம், எப்போது வேண்டுமானாலும் அறுத்தெறிவதற்குக் கத்தியோ, இறுக்குவதற்குக் கயிறோ, சுடுவதற்குத் துப்பாக்கியோ, சாணியை மிதிப்பதைப் போல ஏறி மிதிப்பதற்கு அஞ்சாத பாதுகாப்பு வாகனங்களோ உயிர்ப் பசியுடன் காத்திருப்பதை யாரால் மறுக்க முடியும்?

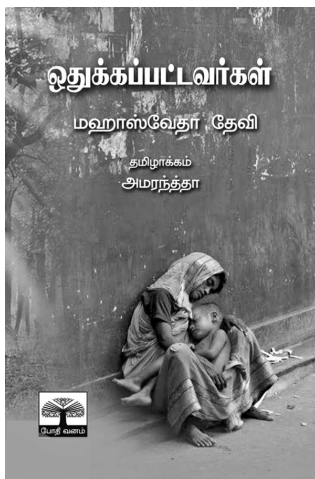
ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் கண்ணீரில் தன் வாழ்நாளைக் கழித்த சமூகச் செயற்பாட்டாளர், வங்க எழுத்தாளர் மஹாஸ்வேதா தேவி ஓளிரும் இந்தியாவின் திரைக்குப் பின்னால் இருக்கும் இருண்ட பகுதிகளை தெளவி, ஷானிசாரி, ஜோஸ்மினா, சிந்த்தா, மேரி, வேட்டை ஆகிய குறுநாவல்களில் பழங்குடிப் பெண்களின் வலி நிறைந்த வாழ்வைப் பதிவு செய்திருக்கிறார். இந்தக் கதைகளை "ஒதுக்கப்பட்டவர்கள்" என்னும்

தலைப்பில் போதிவனம் வெளியீடாகத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பார்வைக்குத் தமது தமிழ் மொழிபெயர்ப்பின் மூலம் கொண்டுசேர்த்திருக்கிறார் தோழர் அமரந்தா. மேலெழுப்பப்பட்ட வினாக்களுக்கும் இப்படைப்பிற்கும் உள்ள தொடர்புதான் என்ன? மஹாஸ்வேதாதேவியின் எழுத்துகளுக்குமுன்பாரா அறிமுகமோபின்பாராவோ தேவையில்லைதான்.

◆ ◆ ◆

இந்தியாவில், ஏன் உலக அளவில்கூட வனங்களில் வாழும் பூர்வகுடிகளின் அடிப்படை உரிமை பாதுகாப்பிற்கான சட்டப் பாதுகாப்பு இருக்கின்றனவா? என்று பார்த்தால், பழங்குடி நலவாழ்வு வாரியம், வனப் பாதுகாப்புச் சட்டம், காடு அழிப்புக்கெதிரான தடைச்சட்டம் போன்ற அனைத்தும் பெயரளவில் மட்டும் இருப்பதைப் பார்க்கலாம். இச்சட்டங்களும் வாரியங்களும் இவர்களுக்கெதிராகச் செயல்படுவதற்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்டனவா? என்ற கேள்வியும் எழுகிறது. அந்த வகையில், ஒருங்கிணைந்த இந்தியாவின் வடகிழக்கு மூலையின் முக்கிய நகரமான ராஞ்சிக்கு அருகிலுள்ள தஹார் பகுதியில் பன்னெடுங்காலமாக மலைக்காடுகளின் மடியில் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்து வரும் துசாத், கஞ்சு ஆகிய பழங்குடி இன மக்களுக்கு அவர்களின் அடிப்படை வாழ்வாதாரத்திற்கான உரிமை கோரும் குரல்வளை நெறிக்கப்பட்டிருப்பதைத் 'தெளவியின் வாழ்க்கைப்பாடுகளை எந்தவித மேற்பூச்சுமில்லாமல் மிக யதார்த்தமாகப் பதிவு செய்கிறார் மஹாஸ்வேதாதேவி.

துசாத் இனப் பெண்ணான தெளவி இளம் வயதிலேயே ரண்டி (விதவை) ஆகி, இறந்த பிராமண சமூகத்தைச் சேர்ந்த கணவனின்

அண்ணனால் பாலியல் சீண்டலுக்கு உள்ளாகி, வாழ வழியின்றி தன் தாயுடன் சேர்ந்து வாழ வருகிறாள். பழங்குடி மக்களைச் சுரண்டிக் கொழிக்கும் குடும்பப் பின்னணியில் வாழும் பிராமணனான மிஸ்ரிலால் தெளலியின் உடல் வனப்பில் மூழ்கி, பலமுறை தெளலியிடம் போலிக் காதலை வெளிப்படுத்தி, அவளுக்கு ஒரு பிள்ளையையும் கொடுத்துவிட்டு, வீட்டார் பார்த்து வைத்த பெண்ணோடு மணம்புரிந்து கொண்டு நகரத்திற்கு (தன்பாதி) சென்று விடுகிறாள். இது அந்தக் கிராமத்தில் வாழும் அனைத்துப் பழங்குடிப் பெண்களுக்கும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் துயரக்கதை. இத்தகைய நெருக்கடியான சூழலில் தெளலி எடுக்கும் முடிவு வாசகர்களைத் திடுக்கிடச் செய்கிறது. வற்றிய வயிறோடு பசிக்குத் தவிக்கும் குழந்தையைப் பார்க்க எந்தத்தாயின் மனம் துணியும்? உலகின் யதார்த்தத்தை மெல்ல மெல்ல உணர்கிற தெளலிக்கு, தான் தேர்ந்தெடுத்த “வேசி” வாழ்க்கையைக்கூடத் தன்னுடைய போக்கில் நடத்துவதற்கு, கௌவரத்தின் பெயரால் மிஸ்ரிலால் குடும்பத்தாரின் தலையீடு முட்டுக்கட்டையாகி, பிறந்து வளர்ந்த மண்ணைவிட்டு ராஞ்சிக்கு விரட்டியடிக்கப்படுகின்ற அபத்தத்தைக் காணும்போது மனதில் கணம் கூடுகிறது.

இப்படி எல்லா அத்துமீறல்களும் தன்னுடைய வாழ்வில் நிகழ்ந்து முடிந்தபிறகும் தெளலியின் இருப்பைப் பின்வருமாறு பதிவு செய்கிறார்:

“பேருந்து வேகமெடுத்தது. தெளலிக்கும் ராஞ்சிக்குமான இடைவெளி மெல்லக் கரையலாயிற்று. சூரியன் பளிச்சென்று ஒளி வீசினான். எப்போதும் போல ஆகாயம் நீலமாகவும் மரங்கள் பசுமையாகவும் காட்சியளித்தன. தன் வாழ்வில் ஏற்பட்ட கொடுமையான நிகழ்வுகளால் இயற்கையில் எந்தப் பாதிப்பும் இல்லை என்று தெளலி உணர்ந்தான்”. (ப.74)

என்னும் வரிகளை அவ்வளவு எளிதில் கடந்துசெல்ல முடியாது. இருளும் ஒளியும்போல தெளலியின் வாழ்வு இரண்டு பக்கங்களைக் கொண்டது. ஆனால் அன்றாடத்தில் உழலும் உலகம் அந்த இருண்ட பகுதிகளை முகம்கொடுத்துப் பாராமல் கடந்துசென்று கொண்டே இருக்கிறது. இந்த இடத்தில்தான் அவர்களுக்கான ஒரே நம்பிக்கைக் கீற்றாக மஹாஸ்வேதாதேவி இருக்கிறார். ஆதிவாசிகளின் வலிகளை, வேதனைகளை, மறுக்கப்பட்ட மனிதஉரிமைகளைக் குறைந்தபட்சம் செவிமடுக்க இந்த உலகில் ஒருவராவது இருப்பது என்பதே பேராறுதல்தான். வெறும் ஆணுறுப்புக்குத் தீனி போடும் சதைப்பொருளாக மட்டுமே ஒடுக்கப்பட்ட இனத்துப் பெண்களை பிராமணர்களும் உயர்சாதி இந்துக்களும் பார்க்கின்ற வரையில் இப்படி இலட்சோப இலட்சம் தெளலிகள் ஏதிலிகளாக்கப்படுவார்கள் என்பதை உணர்ந்தும் மஹாஸ்வேதா தேவி,

“அம்மா கதறினாள் “உன் மைத்துனரோட இருந்திருந்தா இதவிட நல்லா இருந்திருக்கும்”. தெளலியின் முகத்தில் இன்னதென்று விவரிக்க முடியாத பரிதாபமான புன்னகை தோன்றியது.

அப்படி நடந்திருந்தா அவள் மனமறிய வேசி ஆகியிருப்பாள். இப்போது தொழில்முறை வேசி ஆகப் போகிறாள். வைப்பாட்டியாக இருந்தால் தனியாக இருந்துவிடலாம். ஆனால் இப்போது சமூகத்தில் ஓர் அங்கம். தனியொருத்தியின் பலத்தைவிட சமூகத்தின் பலம் அதிகம். அவளை விபசாரத்தில் தள்ளியவர்கள்தான் சமூகத்தினைக் கட்டுப்படுத்துகிறவர்கள். அவர்கள் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தவர்கள்! அவளுடைய அம்மாவுக்கு எதுவும் புரியாது. ஆனால் தெளலிக்குப் புரிந்தது.” (ப.74)

என்று சமூகத்தின் வெளிப்பூச்சிற்குள் ஒளிந்திருக்கும் கறைகளை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுகிறார்.

18ஆம் நூற்றாண்டில் பிரிட்டிஷ் அரசு தங்களது ஆளுகைக்குட்பட்ட ஒருங்கிணைக்கப்படாத இந்தியப் பரப்பில், பெரிய பெரிய வனாந்திரப் பிரதேசங்களை அழித்து அப்பகுதிகளில் அதிக அளவிலான இலாபம் தரும் தேயிலை, அவுரி போன்ற தோட்டப் பயிர்களை அறிமுகம் செய்து அவற்றின் உற்பத்தியைப் பெருக்கியது. மேலும் அழிக்கப்பெற்ற மலைச்சரிவுகளில் சுரங்கங்களை ஏற்படுத்தி, நிலக்கரி, இரும்புத்தாது மற்றும் பிற உலோகங்களைக் கொள்ளை, கொள்ளையாகச் சுரண்டி எடுக்க அந்தந்தப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களையே வைத்து வேலைவாங்கியது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம்.

பிரம்மபுத்திரா ஆற்றுப் படுகையை ஒட்டிய சோட்டாநாகபுரி, ஜார்கண்ட் (அப்போதைய பீகார்) - கோல் (1831-32), முண்டா (1899-1900), சந்தால் (1855) இனப் பழங்குடி மக்களின் கிளர்ச்சிகளை இந்திய வரலாற்றில் நிலவுடைமையாளர்களுக்கு எதிராக நிகழ்ந்த முக்கிய நிகழ்வுகளாகப் பார்க்கலாம். அத்துடன் Permanent Settlement of Bengal எனப்படும் ஒழுங்கமைவுச் சட்டத்தினால் ஜமீன்தாரி முறையில் (1793) மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்து, அரசின் வருவாயைப் பெருக்குவதற்கான முனைப்போடு ஈடுபட்டனர் ஆங்கிலேயர்கள்.

இந்தியாவின் பெருமதித்திற்குரிய அடையாளச் சின்னமாகக் கொள்ளப்படும் முதல் இரயில் பாதையான பம்பாய் - தானே இரயில் வழித்தடத்தை ஏற்படுத்த பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் வங்காளம், ஜார்கண்ட் (அப்போதைய பீகார்), கல்கத்தா உள்ளிட்ட கிழக்கிந்தியப் பகுதிகளிலிருந்து பல்லாயிரக் கணக்கான பரப்பளவில் காடுகளை அழித்து, தண்டவாளத்திற்குத் தேவையான மரக்கட்டைகளைக் கொணர்ந்தது. இப்படியான காடழிப்பினைத் தாண்டி, அங்கு வாழக்கூடிய கோல், முண்டா, சந்தால் போன்ற ஏராளமான பழங்குடியினர் வலுக்கட்டாயமாக விரட்டியடிக்கப்பட்டனர்; அடிபணியாதவர்களின் கேள்விகளுக்குத் துப்பாக்கியின் குண்டுகள் பதில் கூறின. இப்படித்தான் ரத்தா பகுதியில் “ஆதி ஜாதி ரக்ஷா மோர்ச்சா” (ஆதிவாசிகள் பாதுகாப்புச் சங்கம்) “ஷானிசாரி” எனும் கதையில் இடம்பெறுகிறது.

பரிஜா முர்முவே என்பான் இந்த இயக்கத்திற்குத் தலைமை தாங்கி, “காடு எங்களுக்கானது. இனி மரங்களை வெட்டக்கூடாது” என்று முழக்கமிட்டுக் கொண்டிருக்கையில், வில் அம்புகளுடன் வந்த தஹார் பகுதி பழங்குடிகளின்மீது, பி.எம்.பீ. மிலிடிசிப் படை தூப்பாக்கிச் சூடு நடத்தி, லாரியில் ஏற்றும் அளவிற்குப் பழங்குடிகளைக் கொன்று குவித்துவிட்டு, வெறும் 11 பிணங்களை மட்டும் அதிகாரப் பூர்வமாகக் கணக்கில் காட்டி, விறுவிறுவென்று ஏனையோரை யார் கண்ணுக்கும் படாமல் சம வெளித் தொழிற்சாலைகளில் வெட்டப்பட்டிருக்கும் குழிகளில் போட்டுப் புதைப்பதும் அப்பகுதியிலுள்ள குடியிருப்புகள் சூறையாடப்பட்டும் பழங்குடியினப் பெண்கள் இராணுவத்தாரின் வன்புணர்வுக்குள்ளாக்கப்பட்டும் உடைகளையெல்லாம் சாம்பலுக்கு இரையாக்கி நிர்வாணமாகக் காட்டுக்குள் தஞ்சம்புகும் பெண்களின் அவலநிலையை வாசிக்கையில் மனிதம் செத்துப் போனதைச் சுரீரென்று நம் உச்சிக்கு ஏற்றுகிறார் மஹாஸ்வேதா தேவி.

இதற்கிடையில் பொருளாதாரத் தேவைக்காகச் சந்தைக்குச் சென்று எஜமானரின் பொருள்களை விற்பனையாளர்களிடம் நைச்சியமாகப் பேசி விற்பனையும் ஷானிசாரிக்கும் சாந்த் டிர்க்கிக்கும் இடையேயான அற்புதமான காதல் வாழ்க்கை, இடையில் நடந்த தூப்பாக்கிச் சூட்டினால் கானல்நீராகிப் போகிறது. இந்தச் சூழலில் சோளமாவுக் கஞ்சிகூட கிடைக்காமல் வறுமையின் பிடியால் ஆட்டுவிக்கப்படும் பழங்குடியினப் பெண்களிடம் கரிசனப் பார்வையோடு பேசி மயக்கும், கொஹுமான் பீபி எனும் இடைத்தரகுப் பெண்ணின் மூலம் செங்கல் சூளை வேலைகளுக்குச் சென்றால் நல்ல உணவு, உடை, இருப்பிடம் கிடைக்கும் என்னும் ஆசை வார்த்தைகளின் சிலந்தி வலையில் சிக்கும் பெண்களில் ஷானிசாரியும் சிக்கிவிடுகிறாள். இப்படி, பிறந்த மண்ணிலிருந்து இரயில் ஏறிப் புறப்பட்டு வந்து தற்போது எந்தத் திசையில் இருக்கிறோம் என்பதுகூடத் தெரியாமல் கோட்டைச் சுவர் போன்ற மதில்களைக் கொண்ட செங்கல் சூளையில் குறுக்கெலும்பு வலிக்க செங்கல் சுமந்து அரை வயிற்றுக் கஞ்சியோடு நலிந்திருக்கும் தருவாயிலும் எஜமான் ரஹ்மத்தின் வன்புணர்வுக்குப் பலியாகிக் கருவுற்றுவிடும் ஷானிசாரியின் நிலையை,

“வயிற்றிலிருப்பது சாந்து டிர்க்கியின் பிள்ளையாக இருந்தால் உறவினர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். திக்கு (ஆதிவாசியல்லாத வேற்று மனிதர்)வின் குழந்தையோடு எப்படி நீ வீட்டுக்குத் திரும்பலாம்? அவள் மனக்கண்ணில் நெல் வயலெல்லாம் சால் மரங்களடர்ந்த காடுகளாகவும் வயல் நடுவே உள்ள குறுகலான பாதை அலையலையாக உயரும் மலைப்பாதையாகவும் தூரத்தே உள்ள அமைதியான கிராமம் துர்ஹாவாகவும் தெரிகிறது” (ப.98)

என்று கூறுகையில் வஞ்சிக்கப்பட்டு சுரண்டலின் உச்சத்தில் இருக்கும் பெண்ணின் ரணங்கள் தோலுரித்துக் காட்டப்படுகின்றன. தெளலியைப் போலவே ஷானிசாரியும்,

“கொஹுமான் பீபியும் குற்றவாளி இல்லை. உனக்கது தெரியவில்லை. ஆனால் எனக்குத் தெரியும். நம்மைச் சுற்றியுள்ள எல்லாமேதான் காரணம். எல்லாமே... என்று ஷானிசாரி கைகளை அகல விரித்தாள். கல்லைப்போல அசையாமல் நின்றவளின் கைகள் இந்த உலகத்தையே வளைத்துவிடுவதுபோல விரிந்திருந்தன”

என்ற வரிகளைப் படிக்கும்போது மூலஆசிரியர் எதை வலியுறுத்த விரும்பி, அதற்கான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினாரோ அதை அப்படியே தமிழுக்குக் கொண்டுவந்த தோழர் அமரந்தாவின் மொழியாளுமை மனசாட்சியைப் பிசையும் உருக்கமான வரிகளாக அமைந்திருக்கின்றன.

ஆசை ஆசையாய்க் காதலித்து மணம் புரிந்த சர்ஜோம் - ஜோஸ்மினா மண வாழ்விற்குப் பின்னர் பொருளாதாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளும் பொருட்டுச் சொந்த மண்ணைவிட்டு வெளியேறி நேரெதிர்திசையிலுள்ள பஞ்சாப் பகுதியில் நடைபெறும் ‘மனிதச் சந்தை’ காண்ட்ராக்டர்களின் மூலம் வெவ்வேறாட்களுக்கு அடிமைகளாக்கப்பட்டு அடிமாட்டுச் சம்பளத்திற்கு உழைத்துக் கணவனின் கண்ணறிய செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் அரங்கேறிய தொடர் வன்புணர்வினைத் தாங்கிக் கொண்டு மீண்டும் சொந்த ஊருக்கே திரும்பிய பின்னரும் சொந்த சாதி மக்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டு, பழியை சுமந்து திரியும் ஜோஸ்மினாவின் நிலையைப் படிக்கும்போது ஆப்பிரிக்கப் பழங்குடியினப் பெண்களின் துயரம் மின்னல் வெட்டாய் வந்துபோகிறது. மனித உரிமை மீறலும் பாலியல் சுரண்டலும் உலகப் பொதுவழக்கம்தானே? நாம் உண்ணும் ஒவ்வொரு கோதுமையும் இப்படி எத்தனை எத்தனையோ ஜோஸ்மினாக்களின் கண்ணீரில் நனைந்தவை என்று எண்ணும்போது உப்புக் கரிக்கிறது தொண்டைக் குழியில்.

சிந்தா... சிந்தாவின் வாழ்க்கைப் பாடுகளை இதைவிட ஓர் எழுத்தாளரால் சுயவிமர்சனத்தோடு பதிவுசெய்துவிட முடியாது. தன்னை அந்நியப்படுத்திக் கொள்ளாமல் தன்னையும் நடுத்தரவர்க்க மக்களோடு, அவர்களின் மனநிலையோடு பொருத்திக் கதை கூறலை நிகழ்த்துவதன் வாயிலாக மஹாஸ்வேதாதேவி மிகநுட்பமாக நடுத்தரவர்க்கப் பொதுபுத்தியை, அவர்களது மன அரிப்பை, அடுத்தவரது வேதனையை ரசிக்கும் மனநிலையைப் பதிவுசெய்வதன் மூலம் நடுத்தரவர்க்கப் பொதுப்புத்தியின் முகத்தில் அறையும் அதே நேரத்தில் தன்னையும் அவ்வப்போது மிகநேர்மையாக சுயவிமர்சனத்திற்கு உள்ளாக்குவதென்பது மிகச் சிறப்பான உத்தியாகக் கதைமுழுவதும் விரவிவருகிறது. இளமையிலேயே கணவனை இழந்து, ஒரு குழந்தையும் பெற்று, சுயசாதிக்காரர்களின் புறக்கணிப்புக்கும் வஞ்சனைக்கும் ஆளாகி, எப்படியாவது வாழ்ந்தே தீரவேண்டும் என்ற

உறுதியோடு கைக்குழந்தையோடு வீட்டு வேலை செய்யும் சிந்த்தா, உத்சவ் என்கிற போலி வாக்குறுதிகளுக்குப் பலியாகி, ஊராரின் புறக்கணிப்பு மற்றும் குழந்தையை ஒதுக்கிவைப்பது போன்ற இன்னல்களுக்கு ஆளாகிப் பின்னர் அதே உத்சவ் என்பவனால் வஞ்சிக்கப்பட்டு இரண்டு குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்து, அந்தக் குழந்தைகளோடு தன் சீவனைத் தள்ள கதாசிரியரின் வீட்டுக்கு எதிர்வீட்டில் வேலைக்குச் சேர்ந்த பின்பு, கதாசிரியரோடு நடக்கும் உரையாடல்களின் நீட்சியாகத் தொடர்கிறது துயரக்கதை... வீட்டு வேலைகள் செய்து கிடைக்கின்ற சொற்ப ரூபாயில் பஞ்சம் பிழைத்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையில், பார்த்துப் பார்த்துப் பெற்றெடுத்தப் பிள்ளைகளைச் சரிவரப் பராமரிக்கப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் சூழலில் வெறும் பதினெட்டு ரூபாய்க்கு பெற்ற குழந்தைகளை விற்கும் துயரநிலைக்கு ஆளாகி, இனக்குழுவினரின் நெருக்குதலுக்கு ஆளாகி, அவமானப்படுத்தப்பட்டு, இனக்குழுவினரின் சட்டத்தின்படிச் சொந்த ஊருக்குச் சென்று குற்றத்திற்கான தண்டமாக ஊரார்களுக்கு விருந்தளிக்கச் செல்லும் சிந்த்தாவின் வாழ்க்கையை இனி யாரால் எதிர்கொள்ள முடியும்?

“வேட்டை” இந்தத் தொகுப்பில் உள்ள மற்ற நான்கு கதைகளைவிட மிகவும் மாறுபட்டது. பழங்குடி இனப் பெண்களுக்கு முன்மாதிரியாகத் திகழும் வகையில் தன்னை எந்தச் சூழலிலும் விட்டுக் கொடுக்காத, தன் உடல்மீதான உரிமையைத் தீர்த்தோடு நிலைநாட்டிய மேரி ஓராவொன் கதையைப் படிக்கும்போது அவநம்பிக்கை என்பது துடைத்தெறியப்பட்டு புதுஉத்வேகத்தை அளிப்பதாக உள்ளது. பிக்கி என்ற பழங்குடியினப் பெண்ணுக்கும் டிக்கன் என்பவரின் மகனுக்கும் பிறந்தவள்தான் மேரி ஓராவொன். அற்புதமான பேச்சுத் திறனும் தைரியமான மனோபாவமும் கொண்ட மேரிக்கு ஜாலிம் என்கிற இஸ்லாமியன் காதலனாகியிருக்க, பிரசாத் என்பவருக்குச் சொந்தமான காடுகளிலுள்ள சால் மரங்களை வெட்டிச் செல்ல வரும் கலெக்டரின் காமஇச்சைக்குக் கட்டுப்படாமல், முள்ளை முள்ளால் எடுப்பதுபோன்று, கலெக்டரை அவன் வழியிலேயே தொடரவிட்டு, இறுதியில் பழங்குடியினப் பெண்ணுக்கேயுரிய அறத்தை நிலைநாட்டுபவளாய் மேரி தோன்றுகிறாள்.

கலை கலைக்காகவா? சமூகத்திற்காகவா? என்கிற விவாதங்கள் சென்ற நூற்றாண்டிலிருந்து நிகழ்ந்த வண்ணம் இருக்கிறது. இதில் பெரும்பான்மையினரின் கருத்தொற்றுமையைப் பெற்று விளங்கும் கலை சமூகத்திற்கானதே என்கிற தளத்தில் மஹாஸ்வேதா தேவியின் எழுத்துகள் பயணித்துள்ளன. அரசாங்கச் சட்டங்களின் மீதான நம்பகத் தன்மையைச் சோதனைக்குள்ளாக்கும் மஹாஸ்வேதா தேவியின் இப்படைப்புகள் தன்னளவில் கலையாக்க அம்சத்தோடும் அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடும் பதிவாகியிருப்பதைக்

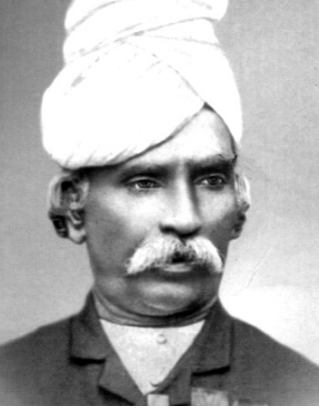
காணலாம். ஆனால் எந்த இடத்திலும் அவர்களது வேதனைகளை, வலிகளை, வஞ்சிப்புகளை கலையம்சத்தோடு அணுகாமல், தான் சொல்லவந்த கருத்துக்கு ஒரு வடிவம் தேவை என்பதையே கலையாகப் பார்க்கிறார் மஹாஸ்வேதாதேவி.

“ஆளுவதை மட்டுமே தொழிலாகக் கொண்ட ஒருதனிப்பிரிவினர் தோன்றும்பொழுது, பிறருடைய சித்தத்தைக் கட்டாயப்படுத்துவதற்கும் கீழ்ப்படுத்துவதற்குமான தனி இயந்திரம் - சிறைச்சாலைகள், தனிப்பட்டப் படைப்பிரிவுகள், இராணுவம் முதலியவை அவர்களுக்குத் தேவைப்படும்பொழுது, அரசு என்பது தோன்றுகிறது” என லெனின் குறிப்பிடுவதைக் கருத்திற்கொள்ளவேண்டும். உண்மையில் இந்தக் கதைகள் வெளியாகிச் சுமார் 40 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகிவிட்டன. எனினும் இன்றைக்கும் அரசாங்கத்தின் கட்டுமானம் எதனடிப்படையில் ஆக்கப்பெற்றுள்ளது என்கிற சூட்சுமத்தைத் தெளவி, ஷானிசாரி, ஜோஸ்மினா, சிந்த்தா, மேரி போன்ற பெண்களின் வாயிலாக எந்தவித கோஷமோ, முழக்கமோ இல்லாமல் வாசகனிடம் கொண்டு சேர்ப்பதில் மஹாஸ்வேதா தேவி தனக்கெனத் தனி இடத்தைப் பிடித்துள்ளார். அதனால்தான் பழங்குடியினப் பெண்களும் அவரைத் தங்களது தெய்வமாகவே கருதுகிறார்கள். ஆனால் முடைநாற்றம்வீசிக் கொப்புளித்துக் கொண்டிருக்கும் அதன்மீது நறுமணப் போர்வை போர்த்தி இந்திய ஜனநாயகம் என்பது தன்னை உலகளவில் மிகப்பெரிய ஜனநாயக சக்தி என்று பறைசாற்றிக் கொள்ளும்போது அதன் அம்மணம் நம் கண்முன்னே விரிகிறது.

இந்தியச் சமூகத்தில் பெண் என்றாலே ஒதுக்கப்பட்டவள், ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாகுவள். இதையும் தாண்டி அந்தப் பெண் பழங்குடி என்றால் மேலும் சுரண்டலுக்கு உள்ளாகிறாள். எளிதாக அவளை எந்த ஆட்சேபணையும் இல்லாமல் அனைத்து அதிகார நிறுவனங்களும் இணைந்து கூட்டுப் பாலியல் வன்புணர்விற்கு உட்படுத்த முடிகிறது. அரசு, இராணுவம், சட்டம், முதலாளிகள், அதிகாரிகள், ஆளும் வர்க்கத்தினர் ஆகிய அனைவரும் திட்டமிட்டு எளியவரை, உழைக்கும் மக்களை, விலிம்புநிலை மக்களைச் சுரண்டிக் கொழிக்கின்றனர் என்பதற்கு இக்கதைகள் சான்று.

தேசிய வன உரிமைச் சட்டம் (2006) கொண்டுவரப்பட்டு ஏறத்தாழ 15 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. இந்திய மக்கள் தொகையில் ஏறத்தாழ 5% பழங்குடியினர் இருக்கின்றனர். இதுவரை வனச் சட்டங்களினால் எந்தவொரு பழங்குடி இனமக்களும் தங்களின் வாழ்வாதாரத்திற்குக் குந்தகம் ஏற்படாத வண்ணம் வாழ்கிறார்கள் என்பதற்குச் சான்றுகள் காட்டுவது அரிதினும் அரிது. இன்னமும் செய்தித் தாள்களிலும் செய்தி அறிக்கைகளிலும் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கான திட்டப்பணிகள் என்ற பெயரில் பழங்குடிகள் மீது நிகழ்த்தப்பெறும் வன்முறைகள், பாலியல் சுரண்டல்கள் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டேதான் இருக்கின்றன. முடிவு! ●

புதுவை சவராயலு ஊரும் வேரும்

புதுவை சவரிராயலு என்கிற சவராயலு (பிறப்பு 09.12.1829) அவர்களுக்கு, சிறுவயது முதற்கொண்டே, தமிழ்மொழிபால் தீராக் காதல் இருந்து வந்தது. தன் சொந்த முயற்சியாலேயே, தமிழ் நூல்களைக் கற்றார். தொடர்ந்து மேடைகளில் உரையாற்றவும் துவங்கினார். இருந்தபோதும், அவர், தன் மொழி அறிவையும் ஆளுமையையும் மேலும் செம்மைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்தார். அந்தக் காலத்தில், பள்ளிகளும் கல்லூரிகளும், தமிழ்நாட்டில் பரவலாகத் தோற்றம் கண்டிருந்தாலும், ஓர் ஆசிரியரோடு பல மாணவர்கள் ஒன்றாக உண்டும், உறைந்தும் கல்வி பயிலும் முறையும் இருந்தது. சவராயலு, திருச்சிராப்பள்ளியில், மகா வித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் என்பார் இம்முறையில் மாணாக்கர்களுக்குத் தமிழ்பயிற்றுவிக்கின்றார் என்பதை அறிந்து, அவரிடம் தாமும் சென்று பாடம் கேட்க விழைந்தார். இதற்காக, தன்னை ஆதரித்து வந்த தாசில்தார் அ. சஞ்சீவி என்பவரின் உதவியைப் பெற்று, திருச்சிராப்பள்ளி வந்து அவ்வமயம் திருச்சிராப்பள்ளி மலைக்கோட்டை அடிவாரத்தில் உள்ள கிழக்கு வீதியில், ஒரு வீட்டில் வசித்து வந்த மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்களிடம் மாணாக்கராய்ச் சேர்ந்தார். ஆசிரியர் பெருமானும், தனது புது மாணாக்கருடைய அடிப்படைத் தமிழறிவை சோதித்துப் பார்த்துவிட்டு, அவருக்குப் பாடம் சொல்லத் துவங்கினார்.

சில அடிப்படை நூல்களைப் பயிற்றுவித்த பின்னர், ஆசிரியர் மீனாட்சி சுந்தரம், மாணாக்கர் கேட்டுக்கொண்டபடி, தேம்பாவணி, திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் முதலிய கிறித்துவ மறை இலக்கிய நூல்களைப் பாடம் சொன்னார். மதவேறுபாடு கருதாது, தமிழ் மொழியில் செய்யப்பட்டிருந்த அனைத்து இலக்கியங்களையும் அவர் ஏற்கனவே கற்று தெளிந்திருந்தமையால் சவராயலுக்குத் தேம்பாவணியின் இலக்கிய நயங்களை விவரித்தும் மற்ற இலக்கியங்களோடு ஒப்பிட்டும் பாடம் சொல்லுதல் எளிதாயிருந்தது.

சிலகாலம் தனது ஆசிரியர் பெருமானுடன் உண்டும் உறைந்தும், அவருக்குத் தொண்டு செய்தும் தமிழ் கற்ற சவராயலு தன் சொந்த ஊரான புதுவைக்குத் திரும்பியவுடன், அவருக்குக் கிறித்துவர் குழாங்களில் மதிப்பும் பெருமையும் கூடியது. பட்டி தொட்டியெங்கும் அவர் பயணித்து, தேம்பாவணி விளக்க உரைகள் நிகழ்த்தினார். அதன் மூலம் அவரது செல்வ நிலையும் உயர்ந்தது.

பொதுமேடைகளில், தான் ஒவ்வொரு முறை உரையாற்றத் துவங்கு முன்னரும், தன் ஆசிரியர் பெருமான் மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்களைப் போற்றி ஒரு செய்யுள் பாடுவதை வழமையாகக் கொண்டிருந்தார்.

“ஓதுதற் கருநூ லியாவையு முணர்ந்த வுணர்வினன் றிரிசீர கிரியாம்
மேதகு பதியி லொளிந்தரு ஞான விளக்கமா யடியவ ருளத்திற்
நீதுறு மவிச்சை யாமிருள் சீத்துத் திகழுமெந் தேசிக னாய
கோதினமீனாட்சி சுந்தர னருளாற் கூறுது மிஃதுளந் துணிந்தே”
“விளங்குறுவெண் புகழ்வனைந்த மீனாட்சி சுந்தரப்போக்
களங்கமில்லதே சிகனென்பாற் கருணைநனி புரிந்ததனாற்
றுளங்குறுதேம் பாவணிக்குச் சொலத்துணிந்தே னுரைவிரிந்து
வளங்கெழுமவ் வருளிலையேல் வகுத்தலரி தரிதரிதே”

கவிஞர் சவராயலு அவர்களின் இவ்விரு கவிதைகளும், அவர் தன் ஆசிரியர் பால் கொண்டிருந்த பெருமதிப்பின் மீது வெளிச்சம் பாய்ச்சுகின்றன.

தனது மாணாக்கர் சவராயலுவுடன் தமிழால் இணைந்த மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்கள், பிற மறை இலக்கியங்களைக் கற்றறிருந்ததை, குறுகிய மனம் படைத்த சைவர்கள் சிலரால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. மேலும், சவராயலு என்ற கிறித்துவரை மாணாக்கராக ஏற்று, அவருக்குத் தேம்பாவணி, திருவாநூர் கலம்பகம் ஆகிய நூல்களை பாடம் சொன்னதும் கசந்தது. இது தகுதியன்று, முறையன்று என்றும் அவர்கள் குறைகூறத் தலைப்பட்டனர். அச்சைவச் சிறியோரின், முதிரா மனமறிந்த மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்களிடம் கூறினார், “நான் தேம்பாவணியைப் பாடம் சொல்லுதலும், கிறித்துவர் முதலிய பிற மத மாணாக்கர்கள் என்பாற் பாடங்கேட்டலும் கூடாத செயல்களென்று சிலர் சொல்லி வருவதாகத் தெரிகிறது. மாணாக்கராக யார் வந்தாலும், அன்போடு பாடம் சொல்லுதலையே என் முதற்கடமையாக எண்ணியிருக்கிறேன். எல்லாத் தானத்திலும் வித்தியாதானமே சிறந்தது. அன்னமிடுதற்குப் பசியுள் எவரே பாத்திரர். அதுபோலப் பாட்டு சொல்லுதற்கு படிப்பில் ஆர்வம் உடைய யாவரும் பாத்திரர்களே. அன்றியும் தமிழ் நூல் யாதாயிருப்பினும், அதில் உள்ள சொற்பொருள் நயங்களை உணர்தல் பிழையாகாதே” (உ.வே.சாமிநாதர் அவர்களது “மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம்” என்ற நூலிலிருந்து இக்கூற்று எடுக்கப்பட்டுள்ளது)

மாணாட்டேயம் மிக்க உயர்ந்த சிந்தனைகளால் பண்பட்டிருந்த மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்கள், தன் மாணாக்கர் சவராயலுவையும் அவ்வழியிலேயே ஆற்றுப்படுத்தினார்.

சவராயலு, திரிசிரபுரம் மகா வித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்களிடம் தமிழ்ப் பாடம் கேட்டு, புதுவைதிரும்பியவுடன் வெளிநாட்டினருக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியராகவும், தமிழ் நூல்களுக்கான அச்சுக்கூடம் ஒன்றில் மேலாளராகவும் பணியாற்றினார். தேம்பாவணி, திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் ஆகிய இரு நூல்களையும் மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்களிடமிருந்து ஐயந்திரிபறக் கற்றிருந்ததனால், அவர் பொது அரங்குகளில் நிகழ்த்திய உரைகளெல்லாம் மக்களது கவனத்தை ஈர்த்தன. இலக்கியங்களுக்கான விளக்கவுரைகள் மட்டுமல்லாது, மிக விரைவாக கவிதை யாத்தலிலும் ஆழ்ந்த புலமை பெற்றவராக விளங்கினார். இவரது கவிவளம் குறித்து, உள்ளூர் மக்கள் மட்டுமன்றி, பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளிலுமுள்ளவரும் வெகுவாகப் பாராட்டி, பட்டங்கள் அளித்துச் சிறப்பித்துள்ளனர். மைசூரு மாமன்னர் திருவிதாங்கூர் மாமன்னர் இருவராலும் இவர் பெருமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளார்.

1981, செப்டம்பர் திங்களில், புதுவை அரசு, முதலமைச்சர் தெ. இராமச்சந்திரன் அவர்களது நிர்வாகத்தின்கீழ் இயங்கி வந்தது. அவ்வமயம் கவிஞர் சவராயலு அவர்களின் 150வது பிறப்பாண்டு, அரசு விழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டது. கவிஞரை நினைவுகூர்ந்து, அவரைப் பெருமைப்படுத்தும் முகத்தான், “கவிஞர் சவராயலு நாயகர் கவிதைகள்” என்ற கவிதைத் தொகுதி நூல் வெளியிடப்பட்டது.

இதற்காக அரசு பதினமர் கொண்ட குழு ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அக்குழுவின் ஆலோசனைகளுக்கேற்ப கவிஞரின் கவிதைத் திரளில் சிறந்த கவிதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, இந்நூலைப் பதிப்பித்தது.

கவிஞர் சவராயலு பன்முகச் சிந்தனையும் ஆற்றலும் கொண்டவராய்த் திகழ்ந்தார். பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் அவரது கல்வி வளர்ச்சிக்காகவும் அவர் அளப்பரிய தொண்டாற்றியுள்ளார். விழா நடந்த காலை, அந்நாளில் புதுவை கல்வி அமைச்சராகப் பணியாற்றிய திருமதி ரேணுகா அப்பாதுரை அவர்கள், விழா மலரில், கவிஞரின் கீழ்க்காணும் கவிதையைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

“போற்று மெழிற்கல்வி வளமிஃதென்று மஃதுணரிற் பூவைமார்கள்
ஏற்ற முடனற மறங்கண்டெழின் மனைக்கோர்
தீபமெனத் திகழ்வாரென்று
மாற்றன் மிகுபுவவர் சொற்ற கூற்றுக்கள் சிற்சில
விங்க னறைவே னென்னென
ஏற்ற வறிவினர் தூற்றாரஃதிலார் தூற்றுதற்கேர்
எதுமுண்டோ”

1820-களின் துவக்கத்தில், புதுவையில் பெண் குழந்தைகளுக்கென்று தனியே பள்ளி எதுவும் இல்லாதிருந்தது. பிரெஞ்சு குடியரிமை பெற்றிருந்தவர்களின் குழந்தைகளுக்காக ஒரு பள்ளியும், கிறித்துவர்களின் பெண் குழந்தைகளுக்காக மற்றொரு பள்ளியும் இயங்கி வந்தன. புதுவை குடிமக்கள் தங்களது பெண் குழந்தைகளுக்கு, கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு வேண்டுமென்று போராடி வந்தனர். இந்நிலையில், கவிஞர் சவராயலு அனைத்து சாதி, மத, மக்களின் பெண்குழந்தைகளின் கல்விக்காகத் தமது கவிதைகளின் மூலம் குரலெழுப்பி, அரசை, இக்கோரிக்கைக்கு உடன்பட வைத்தார். 1865-ஆம் ஆண்டு, புதுவை அரசு, சவராயலு அவர்கள் கொடையாக அளித்த நிலத்தில், “செயிண்ட் டெனிஸ் பெண்கள் பள்ளி” என்ற பெயரில் ஒரு கல்விக் கூடத்தைத் துவங்கியது. பள்ளி துவக்கப்படுவதற்கு கவிஞர் இரு நிபந்தனைகளை அரசுக்கு விதித்தார். பள்ளி, அனைத்து சாதி, மதப் பெண் குழந்தைகள் பயிலும் பள்ளியாக இருக்க வேண்டும், எதிர்காலத்தில், இது இருபாலர் பள்ளியாக மாற்றப்படக்கூடாது, அவ்வாறு மாற்றப்பட்டால், தாம் அளித்த நிலக்கொடை செயலிழந்துவிடும் என்றும் தெளிவுபடக் கூறியதன் விளைவாக இன்றளவும் இப்பள்ளி வளாகத்தில் சவராயலு அரசு பெண்கள் துவக்கப்பள்ளி, சவராயலு அரசு பெண்கள் மேனிலைப்பள்ளி என்ற பெயர்களில் இரு பள்ளிகள், அவரது உயர்ந்த நோக்கங்களுக்காகவே செயல்பட்டு வருகின்றன. பொதுவுடைமைக் கட்சித் தலைவர் திரு. ஜி. ராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் 2019-ல், இப்பள்ளியை ஆய்வு செய்து, எழுதிய கட்டுரை ஒன்று, முதல் நாள் “தினமணி” நாளேட்டிலும், அடுத்தநாள் “தீக்கதிர்” ஏட்டிலும் வெளிவந்தது.

சமய வேறுபாடின்றி அனைவருக்கும் தமிழ்ப்பாடம் சொன்ன தமது ஆசான் மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்களை அடியொற்றி, கவிஞர்

சவராயலுவும் சாதி, மத வேறுபாடின்றி பெண் கல்விக்கான வழிவகைகள் அமைத்தார் என்ற வரலாறு, ஆசிரியருக்கும் மாணாக்கருக்கும் புகழ் சேர்க்கின்றது. இத்தகு மாணாக்கரைப் பெற அவ்வாசிரியர் தாம் என்ன பேறு பெற்றிருக்க வேண்டும்! மீனாட்சி சுந்தரம் தமது மாணாக்கரை, தமிழ்ப் பாடத்தோடு, அகன்ற சமூகப் பார்வை கொண்ட நன்னெறிக் கல்வியையும் சேர்த்து அல்லவா பயிற்று வித்திருக்கின்றார்! இல்தன்றோ முழுமையான கல்வி எனப்படுவது. புதுவை அரசின் விழா மலரில், சவராயலு அவர்களுக்குப் புகழ்மாலை சூட்டி மகிழ்ந்தவர்கள் என்ற பட்டியலில், அவரது ஆசிரியரான திரிசிரபுரம் மாகவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்தான் முதன்மையாக இருக்கின்றார். தனது மாணாக்கரைப் பாராட்டி அவர் எழுதிய பதினெட்டு கவிதைகள் அவரது அப்பழுக்கற்ற அன்புக்கு எடுத்துக்காட்டு. அப்பதினெட்டு கவிதைகளில் இரண்டு மட்டும் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

“சொன்னயமும் பொருணயமு மணிநயமும் பணினயமும்
சொல்லாமற்றைப்
பன்னயமும் வெளிப்படுத்திநீ செய்பிரசங்க நயப்
பயன் பாராட்ட
என்னயமு முணர்ந்தே மாவொரோ வொன்றே
சிறிதுணர்ந்தே மெல்லாம் வல்லார்
தன்னயமாக கொளுஞ் சவராயலு சகுண புனிதாநீ
சாற்றுவாயே”
“ஆடு கொடிமணிமாட வனப் புதுவை வளர் சவராயலு
பூவாவிந்
நீடுலகினின் கல்விபோன்றைவான் மதியென்று
நிரம்பி பார்க்குஞ்
சூடுபுகழ் நின்கைபோற் பொழிந்திடுவான்
முகிலென்றுஞ்
சொரிந்து பார்க்கு
மீடு சரியாகாது தேயும் விளர்த்திடு மவையா
தியற்றுந்தானே”

கவிஞர் சவராயலு பாமரமக்களின் வாழ்க்கையில் காணக்கூடிய இன்னல்களையெல்லாம், தன் மனதால் முழுமையாக உணர்ந்து, அவற்றைக் கவிதைகளாக வடித்துள்ளார். அற்றை நாளில், தேர்தல் காலத்தில் இன்று போலவே வன்முறையும் மிகுந்திருந்தது. இதில் பாதிக்கப்பட்டோர் எளிய மக்களே. அரசியல் தெளிவு இல்லாத அப்பாமர மனிதரை, சமூகப்பலம் மிக்க செல்வந்தர்கள் பகடைக் காய்களாகப் பயன்படுத்தினர். இவ்வவல நிலையைக் காணப் பொறா கவிஞர், மனம் பதை பதைத்து கீழ்க்கண்டவாறு கவிதை செய்தார்.

“துட்டர் எலெக்சிய நாளில் வீடுகளில் புகுந்தடிக்கச்
சேரமாந்தர்
நட்டமிகச் செய்து பெண்டர்களைக் கெடுக்க அதிகாரர்
நாடி வந்து
சுட்ட குண்டால் குற்றம் அற்றோர் பட்டிடிக்கப் பரிகள்
வெட்டால் சோர்ந்து வீழ்க்
கட்டமுடன் வாக்களிக்கும் இச்செயலால் ஓர் பலனூங்
கண்டிலோமே
அல்லது சாராயங்கள் ஆடை காசுக்காக
ஆசை கொண்ட

புல்லாகளை நீக்கிவிட்டுத் தீவைவரி கொடுக்கின்ற
போதம் உள்ள
நல்லவர்களைக் கொண்டிலேங் கியரைப்போல்
வாக்களிக்க
நாளுஞ் செய்தால்
வல்ல சேனாதீர் தெப்புய்த்தேமாரே நலமாம்
மாந்தருக்கே”

எளிய சொற்களில், கவிஞர் தோலுரித்துக் காட்டிய சமூக அவலங்கள் அவரது சமூக அக்கறைக்குச் சான்று. அன்றைய காலத்தில், உலகின் பல பகுதிகளில் இருந்தது போலவே, ஆட்படையும், மிகுந்த செல்வமும் உடையோர் எளிய மனிதரை ஏமாற்றி, அவருக்கு உரிமையான நிலத்தைத் தவறான முறைகளில் பிடுங்கிக் கொள்வது வழமையாக இருந்தது. கல்வி அறிவு இல்லாத அவ்வெளியோரை, அரசு அதிகாரிகளின் துணையோடு ஏமாற்றுவதும் நிகழ்ந்தது. இதோடு, கல்வியறிவு இல்லா அவ்வறியோர் தங்களுக்குள் னேயே பிணக்குற்று, பகை பாராட்டுவதும், இது தொடர்பான நீதிமன்ற வழக்குகளில் தங்கள் சொத்தைத் தொலைப்பதும் அடிக்கடி அரங்கேறின. கவிஞர் சவராயலு, தாம் வாழ்ந்த பாகூர் பகுதியில், வறிய, எளிய மக்கள், படும் தொல்லைகளையும் இன்னல்களையும் கவிதையில் அறச்சீற்றத்துடன் பதிவு செய்துள்ளார்.

“கல்லைநட்டோம் பணந்தாரும் என்கின்றீர்
அடுத்தநிலக் கார்தங்கள்
எல்லையைவிட் டெட்டிஎட்டி இட்டகல்லை
நட்டுவரு கின்றார்மிக்க
தொல்லையடை கின்றதல்லால் சுகங்காணோம்
கொல்லையெனில் சுருங்கிற்றென்றால்
பல்லைஇளிக்கின்றார் கைப்பலம் உடையார்
யாங்கள் துன்பப்படுகின்றோமே”
“எத்தனைகல் நடட்டர்கள் என்றறியக் குறிப்பில்லை
இடத்திற்சென்றால்
பித்தனைப்போல் அலைந்து அடுத்த நிலக்கல்லோ
நம்கல்லோ பிரிகால் கல்லோ
அத்தனைக் கேட்டறியலாமே யன்றிப் பிறராலே
யறிதற்கில்லை
இத்தகை சங்கட்டங்கள் ஏற்படுத்திப் பணமுந்தா
என்பார் உண்டோ”

புதுவையை நிர்வகித்து வந்த ஓர் ஆளுநர், தமது அலுவலக ஆசனத்திலிருந்து நீதி உரைக்க வேண்டிய தருணங்களில் கூட மது அருந்திய மயக்க நிலையிலேயே இருப்பாராம். அவர் நெஞ்சில் சிறிதும் ஈரமின்றி, ஒடுக்கப்பட்ட பறையர் பள்ளர் மக்களிடமிருந்தும், தனது வீட்டு விருந்துக்காக ஆடுகளையும் கோழிகளையும் பறித்துக் கொள்ளும் கீழ்ப் பண்பினர் என்பதைக் கீழ்க்கண்ட கவிதையில் விவரிக்கின்றார்.

“முறை அறியா ஊரில்தான் இட்டதே சட்டம் என்று
மொழித் திழிந்த
பறையர் பள்ளர்களினிடத்தும் ஆடுகள்
கோழிகள் மற்றும் பறித்துக் கொண்டு
மறையறிந்த மேலோரின் வழக்கையழித்
தவரையென்றும் வாதிக்கின்ற
குறையடர்ந்த கூழ்தொப்பை என்றொழிவான்
என்றெவருங் கூறுவாரே”

சவராயலு அவர்கள் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் ஒரு மகத்தான மக்கள் கவிஞராகவே வாழ்ந்தார் என்பது அவரது கவிதைகளிலிருந்து புலப்படுகிறது. இந்திய விடுதலைக்கு முன்னர், புதுவை பிரெஞ்சு ஆளுகையின் கீழ் இயங்கியபோது, அரசில் மக்கள் பங்களிப்பு முழுமையாக இல்லாத காரணத்தால், அரசு அதிகாரிகளால் அவர்கள் தாங்கவொண்ணா கொடுமைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர். இந்நிகழ்வுகளையெல்லாம் நேரில் கண்டு மனம் துடித்த சவராயலு, தன் வேதனையை, தன் கவிதை வரிகளில் கொட்டித் தீர்த்தார். அவர் மிகப்பெரிய செல்வந்தராயிருந்தபோதும், தங்களது வறிய நிலையிலிருந்து மேலே எழ முடியாத பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழை மக்களோடு, அவர் தன்னை ஒருமைப்படுத்திக் கொண்டார். கையூட்டு மற்றும் பல முறைகேடுகள் மூலம் மக்களிடமிருந்து பணத்தைப் பிடுங்கும் அதிகாரிகளை நோக்கி கலகக் குரல் எழுப்புகிறார், “அம்புவியில் உமக்கு நல்ல சம்பளம், ஆள் வீடு வண்டி அளித்திருக்க எம்பொருளைப் பறிக்கின்றீர்”. “மச்சுமனை கட்டுதற்குத் தூண்தூலம் உத்திரம்கை மரங்கள் மற்றும் / அச்சம் அற்புதம்போக்குகளில் வெட்டிக் குளங்களிலே அடுக்கிப்பின்னர் / தச்சு வேலைகள் செய்துர்க்கிரவினிலே அனுப்பும் இவர்” என்று அரசுச் சொத்தை அபகரிக்கும் அதிகாரிகளது தவறுகளைத் தோலுரித்துக் காட்டுகின்றார். “பொதுக்கேசுப் பணம் என்றும், அதற்கு மா(மெ)ம்பர்கள் என்றும் பொருந்தக்கூட்டி மதுக்கேசுமமா அலையும் அதிகாரர் அப்பணத்தை வளைத்துக் கொள்வார்” என்ற வரிகள், அன்றைய நாள் அதிகாரிகள் மக்களை மதுவாங்கி வரச் சொல்லி அருந்தும் கயமைப் பண்பைக் கொண்டிருந்ததைச் சுட்டுகிறது. எந்த ஊரில் நிகழக்கூடிய சமூக மோதலிலும், சில சதிகாரப் புல்லர் பிறர் வீட்டுக் கிணற்றிலே மலத்தைக் கொட்டும் அநியாயத்தை தன்னலம்மிகு அதிகாரிகள் அறிந்தும்வாளாவிருப்பர், அற்ப வழக்குகளில் பொய்சாட்சி சொல்லப்பட்டு, அதிகாரிகள் இதைக் காணாதிருக்கப் படிவாங்கிப் பங்கும் வாங்கி, எளிய மக்களை நசுக்கின்றனரே என்று ஒரு கவிதையில் கண்ணீர் வடிக்கின்றார். கல்லறையில் பதித்த கருங்கல்லை இடித்துடைத்தெடுத்த கயவரைக் காவல் அதிகாரிகள் கண்டும் காணாமலும் விட்டுவிடுவதை இன்னோரிடத்தில் இடித்துரைக்கின்றார். காய்கறி விற்கின்றவர் இவ்வதிகாரிகளுக்கு, நிதம் கடன் கொடுத்துத் தேய்ந்தார் என்றும், இவருக்குச்சி மீன் விற்பவரும் இடம் பெயருகின்றார் என்றும் இவர் அதிகாரவர்க்கத்தை நோக்கித் தன் கண்டனக் குரலை எழுப்பும்போது, நமக்குள்ளும் சினம் கொப்பளிக்கின்றது. அதிகாரிகளை எதிர்த்துக் கேள்விகேட்கும் மனவலுவும் திறனும் இல்லாத, பேன் பிடித்த துணிகட்டும் பறைச்சிகளும் பறையரும் (அனுமதியின்றி) மீன் பிடித்தாரென்று வழக்குப்போட்டு, அதற்காக ஏராளமாகப் படிப்பணமும் தேடிக்கொண்டார்கள்” என்று, அரசு அதிகாரிகளைப் பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்ட அவர் என்றுமே தயங்கியதில்லை. “ஏரியிலே அடர்ந்த மண்ணைப் பறித்தெடுத்து பள்ளம் ஆக்கிட

எண்ணாமல் மாரியினால் வரும் நீர்க்குமடை கட்டுவார் இடிப்பார்” என்று, அரசுப் பொறிஞரையும் அவர் கண்டிக்கின்றார். “ஆறுபேர் வேலை செய்தால் அவர்க்கிரு சூர்வையான்மார் (சூப்பர்வைசர்) வேறு வேறானைக் கூட்டி மெய்க் கணக்கென்று காட்டி / கூறுகறாப் பங்கிட்டுக் கொள்கின்றார் எம்பணத்தை” என்று பொதுப்பணித்துறை அதிகாரிகளின் ஊழல் குறித்து, ஏறக்குறைய 150 ஆண்டுகட்கு முன்னரேயே சவராயலு அவர்கள் கவிதை வாயிலாகக் குற்றப் பத்திரிகை படித்திருக்கின்றார். வறிய மக்கள் தங்கள் குடிசைகளைப் பிரித்து ஓலை மாற்றினால் வரி, சிறிய மனைகளில் ஓடுமாற்றினால் வரி, வெள்ளையடித்தால் வரி, பந்தல் அமைத்தால் வரி என்று அரசு மக்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து கொண்டிருந்தது, சவராயலு அவர்களின் பார்வையில், அரசுப் பணிகளில், குணத்தைப் பாராது, படிப்பினை மட்டும் சோதித்து, அலுவலர்களைத் தெரிவு செய்வது தான் அனைத்து சமூகப் பணிகளுக்கும் காரணமாய் இருந்தது. இவ்வண்மையை, அவர் தன் கவிதைகளில் எளிய மொழியில் பதிவு செய்துள்ளார்.

அரசின் அதிகாரிகளின் கொடுமைகளோடு, மக்களும், மது அருந்தும் பழக்கத்திற்கு அடிமையாகி, தங்களைத் தாங்களே மேலும் கொடுமைகளுக்கு உட்படுத்திக் கொண்டனர் என்பதையும் அவர் கவிதைகள் வாயிலாக விவரித்துள்ளார். “தீய சாராயங்கள் அயன்பெண்டிர் களையிழுக்கச் செய்யும் / நாய் என்றும் கழுதையென்றும் நரி என்றும் கத்தி மிக நடிக்கச் செய்யும் / நோயனைத்தும் உறச் செய்யும்” என்று அவர் எச்சரிக்கை மணி அடித்தும் விழிப்புணர்வு ஊட்டியும் சமுதாயத்தின் கீழ்த்தட்டு மக்களுக்கு அறிவுரை கூறியபோதும், மக்கள் தொடர்ந்து “கொண்டவளை அடித்துதைத்துச் சுடச் செய்யும் ... கண்ட பெண்டிர்களை சோரஞ் செயச் செய்யும்... தண்டனைக்கும் அஞ்சாமல் அலுவலும் நீங்கிடச் செய்யும்” புன்னெறிகளிலேயே அமிழ்ந்து திளைத்திருந்தனர் என்று மனவேதனையோடு பாடுகின்றார். மதுமயக்கம் மனிதரை எத்தகு கீழ்ச் செயல்களையெல்லாம் செய்யத்தூண்டும் என்பதை ஒரு பட்டியலிட்டே காண்பிக்கின்றார். “கள்ளுண்டு கிடந்தவனைக் கடடையென்று வெறிநாய்க் காலைத்தூக்கி விள்ளும்... தெள்ளு தமிழ்ப் புலவர்களைத் திட்டியடித்திடச் செய்யும், திருடச் செய்யும்” என்ற வரிகளிலிருந்து, அவர் மதுவுக்கு அடிமையானாரை நல்லுரை கூறி திருத்த முற்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பதும், அவ்வமயம், அப்புல்லர், அவரது அறிவுரையை ஏற்காது அவரையேத் தாக்கியிருக்க வேண்டுமென்பதும் விளங்குகிறது.

கவிஞர் சவராயலு அவர்கள், இந்த இடத்தில் ஒரு சமூக முரணைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

“புட்டி புட்டியாகக் குடித்து தைதை என்றாடி நிதம் புரண்டுருண்டு திட்டி மெத்தையிடயதுடிக்கின்ற உத்தியோகஸ்தர்களைத் தெண்டிக்காமல் வெட்டி மண்ணைச் சமந்த நோய்நீங்க அரையணாவுக்கு மேற்படாமல்

மட்டில் சரக்குண்பவரை மகாகுடியர் என்று மன்னர் வாதிப்பாரே”

நெடுங்காலமாகவே, சமுதாயத்தில் செல்வருக்கு ஒரு நீதி, அஃதில்லாதோருக்கு ஒரு நீதி என்ற பிறழ்வை அல்லது பிளவை எவ்வளவு துல்லியமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது இக்கவிதை!. தொடர்ந்து கவிஞர் கேள்வி எழுப்புகிறார், “கொடியரையும், கொலைஞரையும், திருடரையும், பொய்யரையும்... தண்டித்துக் காக்கும் மன்னர்... இவர்களுக்கெல்லாத் தாயாஞ் சாராயம் மதுபானஞ் செய்யும்/ குடியர்களைத் தண்டிக்காதேன் விடுத்தார், பணம் இவரால் குவியுதென்றோ?” கவிஞர் மறைந்து நூற்றி ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும், இந்தச் சமுதாயக் கேடுகளெல்லாம் சற்றும் மாறாதிருப்பதைக் காணும் சான்றோர் எவரும் மனம் வாடவேச் செய்வார்.

இவையனைத்தையும் விட, மதுவினால் விளையும் மற்றொரு மிகப்பெரிய கொடுமையைக் கவிஞர் நெஞ்சில் பதற்றத்துடன் பாடுகின்றார்.

“பெண்டுகளும் இப்போது சாராயங்கள் மிகப் பிரியமாக உண்டுதம் பிள்ளைகளுக்கும் ஊட்டலால் நன்மைகள் ஒழிவதோடு மண்டுபெரும் பொருள்வீடுமணி துணிகள் ஒழிந்தீன மாந்தருக்குத் தொண்டு செய்து இங்கழுகின்றார், சாராயங்களால் இச்சுகம் கண்டாரே”

ஒரு குடும்பத்தில் தலைவி நேரிய சிந்தனையும் பண்பு நலன்களும் கொண்டிருந்தால்தான், அக்குடும்பமும் சிறக்கும், அக்குடும்பத்தை உள்ளடக்கிய ஊரும் சிறக்கும், சமுதாயமும் சிறக்கும். ஆனால் குடும்பத்தலைவியரே தவறானவழிதேர்ந்து, சீர் இழந்தால், அக்குடும்பமும் உய்யும் வழி மறக்கும், சமுதாயமும் கேடுறும் என்ற உண்மையைத் துணிவுடன் சொல்லி, இடித்துரைத்த கவிஞர் போற்றுதலுக்குரியவர். இத்தகைய பெண்டிர் “கொடிபோலேத் தள்ளாடிக் கோவிலுக்குள் நுழைகின்றார், கொடுமையன்றோ” என்று சொல்லி அவர் தமது கவிதையை முடிக்கும் வேளையில், மதுவுக்கு அடிமையான பெண்கள் கோவிலுக்குள் வந்தால், கோவிலின் புனிதத் தன்மையன்றோ கெடும் என்றும், உண்மையில் அவரது இறைப்பற்று போலியானதே என்றும் மறைமுகமாகச் சாடுகின்றார்.

கவிஞர் சவராயலு அவர்கள் தன் தமிழ்த் திறத்தால், ஏராளமாகக் கவிதைகள் வடித்தார். அவையனைத்தும் மிக எளிய சொல்லாடலைக் கொண்டவை. தன் கவிதைகள் எளியவருக்கும் பாமரருக்கும் போய்ச் சேரவேண்டும் என்ற திட்டத்துடன், அவர் அலங்கார மொழிநடையைத் தவிர்த்தார்.

தான் சார்ந்திருந்தகிறித்துவமறைத்துறவியர்களைப் பாராட்டி நிறையவே கவிதைகள் செய்தார். புதுவையில் பிரெஞ்சு அரசு இயங்கியபோது, நெஞ்சில் நேர்மையுடன் செயல்பட்ட பல “சுவர்னர் களைப்” (ஆளுநர்களைப்) பாராட்டியுள்ளார். கிறித்துவ வளையத்திற்குள்

அடைக்கப்பட்டு, அவர் ஒரு “கிறித்துவக் கவிஞர்” என்று அறியப்பட்டிருந்த அளவிற்கு ஏழை எளிய மக்களின் கவிஞர் என்று அறியப்படவில்லை. இதன்மூலம் கவிஞருக்கு ஒரு பெரும் அநீதி இழைக்கப்பட்டுள்ளது என்று தான் கருத வேண்டும்.

திரிசிரபுரத்தில் மகாவித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்களிடமே தமிழ் பயின்ற காலை, ஆசிரியர் பெருமான் சில சைவரின் கண்டனங்களையும் மீறி தம்மை ஆதரித்துப் பாடம் சொன்ன பேருதவியை, சவராயலு அவர்கள் என்றும் மறந்திலர். ஆசிரியரிடம் தான் கற்ற தமிழ் தன் செல்வநிலையை உயர்த்தியது என்பதையுணர்ந்து, ஆசிரியர் பெருமான், அவரது பிற மாணாக்கர்கள் அனைவருக்கும் ஏராளமாகப் பொருளுதவி செய்தார். மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்களது மைந்தர் சிதம்பரம் அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்க ஆசிரியர் படும் இன்னல்களையறிந்து, சற்றும் தயங்காமல், ஒரு மிகப்பெரிய தொகையை ஆசிரியருக்கு அனுப்பி, திருமணத்தை நடத்துவிக்க உதவினார். ஆசிரியர் புதுவைக்கு அருகிலுள்ள ஊர்களுக்கு வருகைதரும் போதெல்லாம், ஓடோடிச் சென்று, அவர வரவேற்று, அவரைப் புதுவைக்கு கூட்டி வந்து, தமது இல்லத்திலேயே நெடுநாட்கள் தங்கவைத்து, அவர் பிரியும் நாளில் ஏராளமாக வெகுமதிகள் கொடுத்தனுப்பும் உயர் பண்பைக் கொண்டிருந்தார். இந்நாட்களிலெல்லாம் புதுவை தமிழறிஞரெல்லோரும் மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்களைச் சந்தித்து, அளவளாவவும், ஐயங்களைக் களைந்து கொள்ளவும் ஏற்பாடு செய்வார் என்ற செய்தி, அவர் எவ்வளவு பெரிய தமிழ்ப் புற்றாளராய் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதை நமக்கு உணர்த்துகிறது.

(பிரெஞ்சு மொழியில் உள்ள பெயர்களில் இறுதி எழுத்து உச்சரிப்பை இழந்து அமைதிப்படும். எடுத்துக்காட்டாக, ஜாவர் சீத்தாராமன் என்ற பெயரைக் குறிப்பிடலாம். விக்டர் ஹியூகோவின் “லெ மிசரபிளே” என்ற புதினம், தமிழில் திரைப்படமாக்கப்பட்டபோது, இன்ஸ்பெக்டர் “ஜாவர்ட்” (JAVERT) பாத்திரத்தில் சீத்தாராமன் திறம்பட நடித்ததால், பாத்திரத்தின் பெயர் அவரது பெயரோடு ஒட்டிக்கொண்டது. ஆனால் Javert என்ற பெயர், உச்சரிப்பில், தன் இறுதி எழுத்தான ‘t’ யின் ஒலியை இழந்து ஜாவர் என்று நின்றுவிட்டதால் சீத்தாராமன், ஜாவர் என்ற அடைமொழியோடு அழைக்கப்படலானார். இதுபோலவே, சுவரி என்ற பெயரின் இறுதி எழுத்தான ரி, ஒலியை இழக்க அப்பெயர் “சவ” என்றும் கவிஞரின் பெயர் “சவராயலு” என்றும் வழங்கலாயிற்று.)

கருவி நூற்கள்

“மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம்”

- உ.வே. சாமிநாதர்.

“சவராயலு நாயகர் கவிதைகள்”

- புதுவை அரசு வெளியீடு, 1981.

“எட்டாக் கனியாகும் கல்வி”, கட்டுரை,

ஜி. ராமகிருஷ்ணன், “தினமணி” 18.10.2019,

“தீக்கதிர்”, 23.10.2019.

சோசலிச கியூபாவைக் காப்போம்

வட அமெரிக்கா விதித்துள்ள பொருளாதாரத் தடைகளாலும் வர்த்தகத் தடைகளாலும் சின்னஞ்சிறிய கார்ப்பியத் தீவு நாடான கியூபா கடந்த அறுபது ஆண்டுகளாக கடுமையான பொருளாதார இழப்பைச் சந்தித்துள்ளது. இது சற்றேறக் குறைய 14,800 கோடி டாலர் என்கிறார் கியூப வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர்.

இது போதாதென்று பதவி விலகுமுன் டிரம்ப் நிர்வாகம் புதிதாக 243 தடைகளை விதித்து கியூபாவின் கழுத்தை நெரித்தது. வெளிநாடுவாழ் கியூப மக்கள் கியூபாவில் வசிக்கும் தங்கள் சொந்தங்களுக்கு பணம் அனுப்புவது தடை செய்யப்பட்டது. மேலும் பிற நாடுகளுக்கு மருத்துவ சேவை அளிப்பதன் மூலம் பெறப்படும் வருமானத்துக்கும் தடை செய்யப்பட்டது. இவ்விரண்டு நடவடிக்கைகளும் கியூப மக்களைக் கொல்ல திட்டமிட்டே மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இதனிடையே டெல்லா வேரியண்ட் கோவிட் - 19 வேறு கியூபாவில் கோரமாக தாண்டவமாடத் தொடங்கிவிட்டது. போதாக்குறைக்கு இரண்டு முக்கிய மின்சார நிலையங்கள் பழுதடைந்து நாட்டு மக்களை கடும துன்பத்தில் ஆழ்த்திவிட்டன.

இந்த நிலையில்தான் ஜூலை 11, 2021 ஞாயிற்றுக் கிழமையன்று, மதன்சாஸ், பால்மா சோரியானோஸ், ஆகிய பகுதிகளில் மக்கள் தெருவில் இறங்கிப் போராடினார்கள். விரைவிலேயே இந்தப் போராட்டம் ஹவானா, சியன்ஃப்யூகோஸ், காமாகுவே, சாந்தியாகோ தெ கியூபா ஆகிய பகுதிகளுக்கும் பரவியது. உணவு உள்ளிட்ட அத்தியாவசியப் பொருட்கள் பற்றாக்குறை, கோவிட் பெருந்தொற்று சிகிச்சைக்கான மருத்துவ உபகரணங்கள் தட்டுப்பாடு, கடும மின்சாரத் தடை ஆகியவற்றால் துயரற்ற மக்கள் தங்கள் அதிருப்தியை வெளிக்காட்ட போராட்டத்தில் இறங்கினார்கள்.

மக்களில் பெரும்பான்மையோரும் காவல்துறையினரும் தெருவுக்கு வந்தார்களே தவிர வன்முறையில் இறங்கவில்லை. சிலர் அடிவாங்கியிருக்கிறார்கள், பலபேர் கைது செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஹவானாவில் மூன்று ரோந்துக் கார்கள் கவிழ்க்கப்பட்டன. ஒருசில கடைகள் சூறையாடப்பட்டன. கையில் கோடாலியை வைத்திருந்த ஒருவரைக் கைது செய்ய நான்கு காவலர்கள் முனைந்தபோது போராட்டக்காரர்கள் காவலரைத் தடுக்க ஏதும் செய்யவில்லை.

திங்கட்கிழமை - அதாவது மறுநாள் காலையிலேயே

குடியரசுத் தலைவரும் பிரதமரும் பிற அமைச்சர்களும் தொலைக்காட்சியிலும் ரேடியோவிலும் போராட்டம் குறித்துப் பேசி, மக்களை அமைதி காக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டனர். தற்போதைய நெருக்கடிக்கு வட அமெரிக்கா விதித்துள்ள மனிதாபிமானமற்ற தடைகளே காரணம் என்று குடியரசுத் தலைவர் எடுத்துக் கூறினார். அந்த வாரத்துக்குள்ளேயே இரண்டு மின்சார நிலையங்கள் செயல்பாட்டுக்கு வந்து இருளை விரட்டிவிடுமென்ற உறுதியும் அளிக்கப்பட்டது.

குடியரசுத் தலைவர் மிகுவெல் தீயஸ் கேனெல் ஜூலை 14 அன்று தானே நேரில் சென்று மக்களை சந்தித்துப் பேசினார். அனைவரும் ஒன்றிணைந்து புரட்சியைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டார். “தெருக்கள் புரட்சியாளர்களுக்கு சொந்தம்” எனவே “தெருக்களை மீண்டும் ஆக்கிரமிப்புகள்” என்று கேட்டுக் கொண்டார். அதன்பின் போராட்டக்காரர்கள் ஃபிடெல் காஸ்ட்ரோவின் புகழை முழங்கினார்கள்.

கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடிக்கு உடனடிக்க காரணமான கோவிட் - 19 பெருந்தொற்றுக்கான செலவு குறித்து, கியூபாவின் பொருளாதாரம் மற்றும் திட்டமிடல் அமைச்சர் புளளி விவரங்களை அளித்துள்ளார். 2020 ஆம் ஆண்டில் பத்து கோடியே இருபது லட்சம் டாலர் செலவானது என்றும், 2021 முதல் அரை ஆண்டில் ஏற்கெனவே எட்டு கோடியே இருபது லட்சம் டாலர் செலவாகியுள்ளது என்றும் அவர் கூறினார். இது கியூபா சற்றும் எதிர்பாராத செலவு என்பதால் கடும பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளதாகவும் விளக்கினார்.

கியூபாவில் நிலைமை இவ்வாறிருக்க, வட அமெரிக்க அதிபர் ஜோ பைடன், “நாங்கள் கியூப மக்கள் பக்கம் நிற்கிறோம். சுதந்திரத்திற்கான அவர்கள் கோரிக்கையை மதிக்கிறோம்” என்றார். இதனை அவர் ஆட்சி மாற்றத்திற்கான வாய்ப்பாகக் கருதினார்! உண்மையிலேயே கியூப மக்கள் மீது அக்கறை இருந்தால், பைடன் நிர்வாகம் குறைந்தபட்சம் கடைசியாக டிரம்ப் விதித்த 243 புதிய தடைகளையாவது நீக்கி இருக்கலாம்.

கியூபா அரசை “பயங்கரவாத அரசு” என்று கூறும் வட அமெரிக்கா, டிரம்பின் “அதிபட்ச நெருக்கடி கொடுக்கும் கொள்கை” யைத் தான் இன்றும் பின்பற்றுகிறது. கடந்த 60 ஆண்டுகளாக முயன்றவாறே இப்போதும் கியூப அரசைக் கவிழ்க்கவே முயல்கிறது. ஏனென்றால் கியூப அரசால் மக்கள் அனைவருக்கும் வீட்டு வசதி, கல்வி,

மருத்துவம் ஆகியவை இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு கியூபா உலகிற்கே முன்னுதாரணமாக இருப்பது வட அமெரிக்கா போன்ற ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கு கடும் எரிச்சலாக உள்ளது. ஆகவேதான் பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் மருந்துகளோ மருத்துவ உபகரணங்களோ கியூபா சென்றடைவதை இயன்றவரை வட அமெரிக்கா தடை செய்து வருகிறது. ஏற்கெனவே நடைமுறையிலுள்ள தடைகளால் அத்தியாவசிய பொருட்களில் 60 விழுக்காட்டை இறக்குமதி செய்யும் கட்டாயத்தில் இருந்து வருகிறது கியூபா. புரட்சியை கட்டிக்காக்க மக்கள் செய்த தியாகங்கள் தான் இதுநாள்வரை கியூபா தாக்குப் பிடித்து நிற்கக் காரணம்.

இந்தப் போராட்டங்களில் தியூபிஸ் லாவரன்சியோ தஹேதா என்பவர் இறந்து விட்டார். இது போன்றதோர் 'முதல் இறப்பு' வட அமெரிக்க படையெடுப்புக்கு உகந்த காரணமாகும் என்பது உண்மை. ஆனால் எந்தப் பக்கத்திலும் இறப்பு நிகழக் கூடாது என்பதே புரட்சியின் கொள்கையாகும். அதனால்தான் சிலே, கொலம்பியா, ஈக்வடோர் ஆகிய நாடுகளைப் போல மக்களுக்கு எதிராக கியூபாவில் டாங்குகள் வீதிக்கு வரவில்லை.

ஆனால் புரட்சியின் எதிர்ப்பாளர்கள் இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி ஆயிரக்கணக்கில் வீதிக்கு வந்தார்கள். இவ்வாண்டு ஜனவரியில் அந்நிய செலாவணிக் கடைகள், இருவித பெசோக்களின் இணைப்பு, கியூப பெசோவின் மதிப்புக் குறைப்பு, சம்பளம் அதிகரிப்பு என்று பல

நடவடிக்கைகள் கியூப அரசால் எடுக்கப்பட்டன. ஆனால் அவை எதிர்பார்த்த விளைவுகளை ஏற்படுத்தவில்லை. மாறாக, அவை பற்றாக்குறையை ஏற்படுத்தின. ஏழை மக்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டார்கள். இத்தகைய ஏழை மக்கள், உழைக்கும் மக்கள், தங்கள் கோபத்தை வெளிக்காட்ட போராட்டத்தில் இறங்கினார்கள். ஆனால் புரட்சியின் எதிர்ப்பாளர்கள் தருணம் பார்த்து போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டு, வட அமெரிக்க தலையீட்டை வேண்டினார்கள். இவ்வாறாகத்தான் இந்த நெருக்கடியான நிலைமையை எதிர்ப் புரட்சியாளர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

கடந்த ஜூன் மாதத்தில் கியூபா மீதான தடைகளை நீக்கவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தின் மீது ஐ.நா.வில் ஓட்டெடுப்பு நடந்தது. வட அமெரிக்கா, இஸ்ரேல் தவிர மற்றெல்லா நாடுகளும் தீர்மானத்தை ஆதரித்தன. 1992

தொடங்கி கடந்த 29 ஆண்டுகளாக வட அமெரிக்க தடைகளை நீக்க வேண்டுமென இந்த ஓட்டெடுப்பு நிகழ்கிறது. சர்வதேச சமூகம் வட அமெரிக்கத் தடைகளை நீக்கவே ஒவ்வொன்றும் ஓட்டளிக்கிறது. ஆனால் வட அமெரிக்கா இந்தத் தடைகளை நீக்காமல் ஐ.நா. சபையைக் கேலி செய்து வருகிறது.

பல ஐரோப்பிய நாடுகளும் கனடாவும் இந்தத் தடைகளை நீக்க வேண்டுமென்றே கூறி வருகின்றன. சுற்றுலாத் துறையிலும், கியூப ரம் மற்றும் புகையிலை விற்பனையிலும் ஈடுபட விரும்புகின்றன. கனேடிய கம்பெனிகள் கியூப நிக்கல் சுரங்கங்களில் தொடர்பு வைத்துள்ளன. அண்மையில் கியூபாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கோபால்ட் சுரங்கங்களில் கியூபாவுடன் இணைந்து கொள்ள பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் பலவும் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றன. வட அமெரிக்க தொழில் முனைவோர் பலரும் தடைகள் விலக்கப் படவேண்டும், கியூபாவில் உள்ள தொழில் வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றே விரும்புகிறார்கள். ஆனால் உலகுக்கே முன்னுதாரணமாக சோசலிச நாடாக கடும் நெருக்கடியிலும் தாக்குப் பிடிக்கும் கியூபா அரசைக் கவிழ்க்கும் நோக்கம் கொண்ட வட அமெரிக்கா, மேலும் மேலும் தனது பிடியை இறுக்கி வருகிறது.

கொரோனா நோயாளி ஒருவருக்கு சிகிச்சை அளிக்க ஒரு நாளைக்கு 180 டாலர் செலவாகிறது. அதி தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவில் ஒரு நாளைக்கு ஒருவருக்கு சிகிச்சை அளிக்க 550 டாலர் செலவாகிறது. ஆனால் சிகிச்சை எப்போதும்போல முற்றிலும் இலவசமாக அளிக்கப்படுகிறது. இறப்பு விகிதமும் பத்து லட்சம் பேருக்கு 47 பேர் மட்டுமே. வட அமெரிக்காவில் பத்து லட்சத்துக்கு 1,724 இறப்பு என்று பதிவாகியுள்ளது.

கோவிட்-19 பெருந்தொற்றுக்கு ஐந்து வகையான தடுப்பு மருந்துகளைக் கண்டுபிடித்துள்ள கியூபா, அதனை செலுத்துவதற்கான சிரிஞ்சுகள் பற்றாக்குறையால் அவதிப்படுவது எத்தகைய முரணாக ! சீனா, கனடா போன்ற நாடுகளிலிருந்து வரும் மருத்துவ உபகரணங்களை கியூபாவுக்கு ஏற்றிச் சென்றால் வட அமெரிக்கா தண்டனை விதிக்கும் என்று அஞ்சி, பல சரக்கு கம்பெனிகள் மறுத்துள்ளன.

மருத்துவம், மருத்துவ ஆராய்ச்சி ஆகியவற்றில் பல சாதனைகளை நிகழ்த்தி உலகிற்கே முன்னுதாரணமாக விளங்குகிறது கியூபா. கடந்த அறுபது ஆண்டுகளாக உலகின் வறிய நாடுகளுக்கும் வளரும் நாடுகளுக்கும் கியூப மருத்துவர்கள் மற்றும் பணியாளர்கள் அடங்கிய ஹென்றி ஈவ் பிரிகேட், இலவசமாக துயர் துடைப்புப் பணியாற்றி வந்துள்ளது. இப்பணிக்காக கியூபாவுக்கு அமைதிக்கான நோபல் பரிசு வழங்கப்பட வேண்டும். இன்றைய நெருக்கடியான நிலையில், கியூபாவுக்கு ஆதரவு அளித்து அதன் இறையாண்மைக்கு ஊறு ஏற்படாமல் காப்பது நமது கடமை. ஹோசே மார்த்தி, சே கெவாரா, ஃபிடெல் காஸ்ட்ரோ ஆகியோரின் தன்னலமற்ற உயரிய கொள்கைகளால் வளமுட்டப்பட்ட கியூப மக்களுக்கு, பொருளாதார உதவியையும் மருத்துவ உதவியையும் அளித்து உதவ வேண்டியது நமது கடமை. உலகெங்கும் பேரிடர் காலத்தில் இலவசமாக துயர் துடைப்புப் பணியாற்றிய கியூபாவுக்கு நமது ஆதரவை வழங்க வேண்டிய தருணமிது.

கலைஞரும் நானும்

கடந்த பதிவில், ஒருநாள், கலைஞர் என்னை நேரடியாக அழைத்துவரச் சொல்லி ஆளே அனுப்பிவிட்டார் என்று சொல்லி இருந்தேன் இல்லையா! எதற்காக அழைத்தார்; என்ன பேசினார்; என்ன செய்யச் சொன்னார் என்பதையெல்லாம் சொல்வதற்கு முன் அவரின் கவனம் ஈர்த்த முக்கிய நிகழ்வுகள் ஒன்றிரண்டை நான் இங்கு சொல்லியாகவேண்டும். பல தருணங்களில் பல பதிவுகளில் நான் சொன்னதுதான். இருந்தாலும் அவற்றை இங்கே கோர்வையாகப் பதிவுசெய்வது அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

சின்னஞ்சிறு பருவத்திலேயே பக்த்சிங், சேசுவாரா, லெனின், டிராட்ஸ்கி போன்ற புரட்சிகரத் தலைவர்களையும் பெரியார், அண்ணா, கலைஞர் உள்ளிட்ட திராவிட இயக்கத் தலைவர்களையும் கதைகதையாய் எங்கள் தந்தை சொல்ல கேட்டுக்கேட்டு வளர்ந்தோம். தலையணையைப் போட்டு வாகாகச் சாய்ந்து உட்கார்ந்துகொண்டு என்னையும் என் தம்பிகளையும் சுற்றி உட்கார வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு தலைவரின் வரலாறுகளையும் ஒரு கதை சொல்லியைப்போல எங்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுத்து வளர்த்தவர் எங்கள் தந்தையார்.

முரசொலி செல்லம் வரைந்த ஓவியங்களைத் திருப்பித் திருப்பிக் கிறிப்பார்த்ததும் 1967இல் நடந்த தேர்தலில் திமுகவுக்காக மதுரை மாநகரச்சுவர்களில் நான் உயிர்ப்பித்துக் காட்டிய சித்திரங்களும் கோடுகளும்தான் பிற்காலத்தில் ஒரு ஓவியனாய் உருக்கொள்ள எனக்குக் கைகொடுத்தது.

பிறகு ஓவியக் கல்லூரியில் படிப்பதற்காக சென்னை வந்ததும் திண்டுக்கல்லிலிருந்து ஓவியம் பயிலவந்து கல்லூரிக்கால நட்பாய் அறிமுகமாகி வாழ்நாள் நட்பாய் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிற சுந்தரபாண்டியுடன் திராவிடக் கருத்தியலின் பாசறையில் வளர்ந்ததும் அப்படியே பெரியார் திடல் தொடர்பு கிடைத்து அவர்தம் பல வெளியீடுகளுக்கும் உண்மை இதழுக்கும் அந்த வயதிலேயே அட்டைப்படங்கள் வரைந்து அளித்ததும் இயல்பாகவே தன்போக்கில் நடந்தது. அந்தக்காலகட்டத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட அவசரநிலைப்பிரகடனம்; அப்போது ஆட்சியிலிருந்த கலைஞரின் சாதுரியமான அரசியல் நகர்வுகள்; ஆட்சிகலைக்கப்படுவதற்கு முன்னதாக தீவுத்திடலில்

கலைஞர் நிகழ்த்திய உரை; ஆட்சி கலைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு இராதாகிருஷ்ணன் சாலையில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் கலைஞர் பேசிய பேச்சில் பொடிவைத்துப் பொடிவைத்து மடித்து மடித்து எதிரிகளைத் துவம்சம் செய்து அவர் ஆற்றிய உரையிலிருந்த நியாயம்; எள்ளல்; கோபம்; அது கொண்டிருந்த ஈர்ப்பு, பின்னர் ஓவியக் கல்லூரிப்படிப்பு முடித்து விஜயவாடாவில் போய் கொஞ்சகாலம் பணியாற்றிவிட்டு சென்னை வந்தபிறகு ஆதிமூலம் அருகிலேயே இருந்து பணிசெய்தபோது கிடைத்த சா.கந்தசாமி, பாவைச்சந்திரன் ஆகியோரின் நட்பு; வாரத்தில் ஐந்துநாள் பணிபோக சனி ரூயிறுகளில் எங்களுக்குப் புகலிடமாக மாறிய லலித்கலா அகாடமி லேண்ட் மார்க் புத்தக அங்காடி, பாவைச்சந்திரன் பணி செய்த குங்குமம், முரசொலி அலுவலகம் அமைந்திருந்த கோடம்பாக்கம், பெரியார்திடல் சிறுபத்திரிகைகளில் மட்டுமே வந்துகொண்டிருந்த ஆதியின் ஓவியங்களும் அப்படியே எனது ஓவியங்களும் வெகுசனப் பத்திரிகைகளிலும் வெளிவரக் காரணமாக இருந்தவர்கள் விகடன் இரா. வேலுச்சாமியும் பாவையும்தான். பாவையோடு ஒருமுறை பயணித்து ஆலிவர் சாலையில் இறக்கிவிடும் போது “உங்கள் சித்திரங்களை எப்போதும் பாராட்டுவார்; நீங்கள் வாருங்கள் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்” என்பார். நான் அவர் சொல்லி பிடிக்காத வேலையை மறுக்க முடியாமல் செய்ய வேண்டி வருமோ என்று தவிர்ப்பேன். குங்குமத்தில் பின் கலைஞர் எழுதிய தொடருக்கு கோபுலு இல்லாத சமயங்களில் சித்திரம் வரைய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வந்து எனக்கும் கலைஞருக்குமான தொடர்பு ஊடும் பாவுமாய் நடந்து கொண்டே இருந்தது.

சிறுபத்திரிகைகளுக்கும் வெகுசனப் பத்திரிகைகளுக்கும் சித்திரம் வரைந்துகொண்டிருந்த அதே காலகட்டத்தில் திரைத்துறையில் நுழையும் வாய்ப்பும் நிகழ்ந்தது. குறிப்பாக, நாசரின் “தேவதை” திரைப்படத்தில் எனது பங்களிப்பு பலராலும் வெகுவாகப் பாராட்டப்பட்ட ஒன்று. அப்போது அந்த ஆண்டில் சிறந்த கலை இயக்குநருக்கான விருதுபெற்ற ஜி.கே. வீட்டுக்கேவந்து இது உங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய விருது என சொல்லிச் சென்றதும் நடந்தது. பின்னர் என்.கே. விசுவநாதன், இராமநாராயணனுடன் தொடர்ந்து கலைப்பயணம். அந்தக் காலகட்டங்களில்தான்

12 ஆண்டுகளுக்கு முன் அண்ணா நூலகம் திறப்புவிழாவின்போது..

ரஜினிகாந்தையும், சரத்குமாரையும் தன்வயப்படுத்திக்கொள்ள விருதுகளையெல்லாம் அளித்துச் சிறப்புச் செய்தது அரசு என்பது இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய செய்தி.

இப்படி விரும்பியோ விரும்பாமலோ ஓவியச் சித்திரங்கள் மூலமாகவும் திரைச் சித்திரங்கள் மூலமாகவும் கலைஞரிடம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்த காலத்தில்தான் ஜமதக்னி எழுதிய மூலதனம் நூல்களை பேராசிரியர் நாகநாதன் அவர்கள் கலைஞரை வைத்து வெளியிட்டார். அப்போது மேடையில் எனது பெயரை உச்சரித்து அழைத்தபோது அரங்கின் கடைசி வரிசையில் நான் இருந்தேன். அங்கிருந்து எழுந்து நான் மேடைக்குப் போகும்வரை கௌரவப் பரிசுப் பொருளை கையில் வைத்துக்கொண்டே நின்று கொண்டிருந்தார். ஓடிப்போய் அவரிடம் அதை வாங்கியபோது தோளைத் தொட்டு அருகில் நிறுத்தி புகைப்படம் எடுக்கச் செய்தார்.

ஒருநாள் தமது பயன்பாட்டுக்கு எனது காரை அனுப்பச்சொல்லி முன்னாள் அமைச்சர் பொன் முத்துராமலிங்கம் அவர்கள் எனக்குத் தகவல் அனுப்பினார். காரை அவரிடம் கொடுப்பதற்காக எடுத்துக்கொண்டு போனபோது ஆலிவர் சாலையிலுள்ள கலைஞர்வீட்டில் அவர் இருந்தார். உள்ளே வீட்டு முற்றத்தில் கலைஞர், துரைமுருகன், முரசொலிமாறன், தமிழ்க்குடிமகன், பொன் முத்துராமலிங்கம் எல்லாம் நின்று பேசிக்கொண்டிருந்தனர். நான் வீட்டுவளாகத்திற்குள் போய் ஒரு ஓரமாக காரை நிறுத்திவிட்டு காருக்கருகில் காத்திருந்தேன். அங்கிருந்து என்னைப் பார்த்துவிட்ட துரைமுருகன் அவர்கள் கையசைத்து வரச்சொன்னார். அவர்கள் நின்றிருந்த இடத்துக்குப்போய் அனைவருக்கும் வணக்கம் சொன்னேன்.

அப்போது நான் கருப்புச் சட்டை அணிந்திருந்தேன். அதைக் குறிப்பாகக் கவனித்த கலைஞர் அவர்கள் 'எப்பொழுதும் கருப்புச் சட்டைதான் அணிவீர்களா?' என்று கேட்டு

மென்மையாகப் புன்முறுவல் செய்தார். இல்லங்கய்யா... எப்பவாவது போடுவேன் என்றேன். 'அவரோட முழுப்பேரு என்னன்னு கேட்டீங்களா' என்று துரைமுருகன் கலைஞருக்கு எடுத்துக் கொடுத்தார். அது எனக்குத் தெரியும் என்பதுபோல முகக்குறியைக் காட்டிய கலைஞர், அவர் பெரியாருடன் இருந்த காலத்தில் கருப்புச்சட்டை அணிந்ததையும் அதுவும் ஒரே சட்டையை தாமும் சம்பத்தும் மாற்றி மாற்றி அணிகிற நேர்வுகளில் சம்பத்துக்கு அளவெடுத்து தைக்கப்பட்ட சட்டையை நான் போடும்போது கைக்கு வெளியே சட்டைத்துணி 'தொளதொளவென' தொங்கிக் கொண்டிருந்ததை அப்படியே எல்லோர் முன்னிலையிலும் செய்துகாட்டி எல்லாரையும் மகிழ்வுட்டினார். அந்த நிகழ்வெல்லாம் கலைஞருடனான அறிமுகத்தில் மறக்க முடியாத பதிவுகளாய் நிலைத்து நெஞ்சில் நிழலாடுகின்றன.

அதைத் தொடர்ந்து அண்ணாவின் அரசியல் நிலைப்பாடுகளை விவரித்து நாடெங்கும் பல்வேறு பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த கருத்துப்படங்களை 'கார்ட்டூனாயணம்' என்ற தலைப்பில் பெரிய நூலாகத் தொகுத்து வெளியிட்டோம். தொகுப்புப்பணியில் சுபகுணராஜன் எம்.எஸ்.எஸ். பாண்டியன் ஆகியோருடன் நானும் பங்களிப்பு செய்து அந்தநூல் வெளிவந்தது. அந்த நூலுக்கு 'திராவிடச் சித்திரங்கள்' என்ற தலைப்பில் கட்டுரை ஒன்றையும் எழுதித்தந்தேன். அந்த நூலின் முதல் கட்டுரையாக அந்தத் தொகுப்பில் அது வெளியிடப்பட்டிருந்தது. திராவிட அரசியலை எழுதும் முறையிலும் காட்சிப்படுத்தும் முறையிலும் வெளிப்படுத்தும் முறையிலும் பெரியார், அண்ணா, கலைஞர் உள்ளிட்ட தலைவர்கள் கொண்டிருந்த முன்னெடுப்பினை அதில் சுட்டிக் காட்டியிருந்தேன். அதையெல்லாம் படித்தபிறகு என்மீதான ஈர்ப்பு முன்னிலும் அதிகரித்திருக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அந்தச் சமயத்தில்தான் அவர் என்னை அழைத்துவரச் சொல்லி ஆள் அனுப்பியிருந்தார். அவருடனான சந்திப்பை சொல்கிறேன்.

முன்னடியான்

மடலுதிர்த்த தாமழ்பூ வாசத்தில் காடே கமாளிச்சி கெடந்தது.. உச்சிப்பொழுது இருந்தும் வானம் இருண்டு திரண்டு பொடித்தூத்தல் போடத்தயாராயிருந்தது...

சுதைமண்புரவிகள் வரிசைகட்டி நிற்கும் பெருங்காடு. கையூன்றி படர்ந்திருந்த பெரியய்யா கோவிலடி ஆலமரம், நெடுங்காலமாக வளைத்தணைத்து இறுக்கியிருந்த பனைமரத்தை மேலும் இறுக்கியது....

பெரியய்யாவுக்கு நேரெதிரில் வெறித்த விழிகளோடு அமர்த்திவைக்கப்பட்ட நிலையில் தூண்டிக்காரன். இரண்டு கைகளும் இருபுறமும் இழுத்து உள்ளங்கைகளை இடுப்புயர மரத்திண்டின் நடுமத்தில் வைத்து ரத்தம்வழிய அறையப்பட்டிருந்தது. பத்தாதற்கு நாக்கை இழுத்து அடித்தாடையில் வைத்து நடுநாக்கிலும் ரத்தம் வழிய ஓற்றை ஆணி. இரண்டு மரத்திண்டிலும் கழுமும் காகமும். இத்தனை ஆக்கினைக்களுக்கும் முகத்தில் வேதனைக்கு பதிலாக ஆக்ரோசம் தெறித்தது. சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்ட காலடியில் இருபுறமும் பசியோடும் பரிவோடும் நரியும் நாயும், தூண்டிக்காரனை முகம்பார்த்திருந்தன.

பெரியய்யாவுக்கும் தூண்டிக்காரனுக்குமிடையிலான காட்டுவழி பாதையின் நடுவே கொஞ்சம் ஒதுங்கி மூன்றாம் திசைபார்த்தபடி ஒரு சன்னதி. இடது காலை முன்வைத்து ஓங்கிய அருவாளோடும் இடுப்பில் மணிக்கச்சம், சல்லடம், கழுத்தில் கவுடு, காலில் தண்டை, நெற்றியில் கிறிபட்டை, மடித்து கடித்த நாக்கோடு வலது கையில் வெட்டருவாள் இடது கையில் சுக்குமோத்தடி உணர்றியபடி தோள்களில் சடைபுரள முன்னடியார்.

நறுவிலிப்பழத்தை கொத்தும் தவிட்டுக்குருவிகளும் வண்ணாத்தி குருவிகளும் கீச்சலிட, எங்கிருந்தோ தூக்கிவந்த கோழிக்குஞ்சொன்றை படர்ந்து உயர்ந்திருந்த வாகமரக்கிளையில் வைத்து அதன் உயிர் கூச்சலை கொஞ்சமும் பொருட்படுத்தாமல், நடுநெஞ்சில் அலகு பதித்து சதையைப் பிய்த்திழுத்தது ஒரு ராசாளிப்பருந்து. தோல்கிழிந்த கோழிக்குஞ்சின் இறக்கைகள் மரத்திலிருந்து மெதுமெதுவாக

காற்றிலாடியபடி கீழிறங்கிகொண்டிருந்தன. அதன் துயரம் தோய்ந்த அழைப்பொலி காட்டில் கரைந்துகொண்டிருந்தது.

அடிமணலே தெரியாமல் பல்லாண்டுகளாய் சருகுகள் விழுந்து விழுந்து, மக்கிப்போய் அதன்மேல் புதுச்சருகுமூடிய பழங்காடு. முன்னடியான் சன்னதிக்கு பின்புறம் மருகு மண்டிய புதருக்குள் உடலை பிரிமனையாக சுருட்டிவைத்துகொண்டு, நடுச்சமதியில் முக்கோண தலையை வான்நோக்கி வைத்தபடி இரைக்குதவமிருந்தது கண்ணாடிவிரியன். திடீரென மூக்குருனியில் விழுந்து தவத்தைக் கலைத்த பொட்டுதூத்தலை உதறிக்கொண்டு மீண்டும் வானத்தை வெறித்தது விரியன்.

வருடம் ஒருமுறை கோவில் கெடாவெட்டு, செறப்பு தவிர்த்து மற்ற நாட்களில் காடு, அதற்குமட்டும் புரியும்மொழியில் தனக்குத்தானே பேசிக்கொண்டிருக்கும். கிருட்டிசத்தம், மறுகணம் கௌதாரியின் கெக்கலிப்பினூடே ஆக்காட்டி குருவியின் எச்சரிப்பொலி, சருகுதளத்தில் உடம்பு நகரும் சரசரப்பு, அவ்வப்போது செங்கரந்தி, வெப்பால, சீந்தில் இலைகளை பறிக்கவரும் செங்காங்காட்டு நாட்டுவைத்தியர் கோவிந்தனின் காலடியோசை இதைத்தவிர வருடாந்திரமாக வேறெந்த அரவங்களும் கேட்டுப்பழகாத காட்டுக்குள், கடந்த ஒரு வாரமாக புதிதாக ஒரு பெருஞ்சத்தம்...

ப்பீப்....ப்பீப்.....உரர்ரர்.....ம்ம்ம்ம்....பொரர்ரர்... தொடர்ந்து விஸ்.....பொத்.....ஒரு பெருமரம் விழும் சத்தம்...என்றோ இறந்து மண்ணுக்குள் அவிந்து ரசமான உயிர்த்திரவம் குடித்த ஒரு வாகனம் புகையைக் கக்கியபடி தான்குடித்த பழைய காட்டின் உறுமலை உதிர்த்தது.

எரிச்சலில் முதலில் தலைசிலுப்பியது முன்னடியான்தான்.. வெட்டருவாளை தொங்கவிட்டு காலடியில் கிடந்த நாகத்தை பொறங்காலால் எத்திவிட்டு, சாலையை நோக்கி அமர்ந்திருக்கும் நொண்டிவீரனைப்பார்த்து பெருங்குரல் கொடுத்தார்.

“எலேய் வீரா.. என்னடாது நம்ப காட்டல் புதுச்சத்தம்... பொட்டுக்காத் தே இல்லாம

பொசலடிச்சமாதிரி மாவட
மரவடயெல்லாம் முறிஞ்சி உளுவுதே..?”

துண்டான ஒற்றைக்காலை மடக்கி
ஒருகையில், வெட்டருவாளை உயர்த்தி
மறுகையில் சுக்குமோத்தடியோடும்
முறுக்கியமீசையோடும் முண்டாசோடும்
இருந்த நொண்டிவீரன் பவ்யமாக
பதிலிருத்தினார்...

“அது என்னமோ மண்ணு அன்ற
மெசினு நறாய்க் ஐயா ...
தண்ணிதொட்டு விராலிமஞ்சள
கல்லுல எளைச்ச கணக்கா
மஞ்சமஞ்சேள்ன்னு இருக்கு.
யானபெருசுக்கு மஞ்சளா ஒரு
நட்டுவாகாலி நடந்து வந்தா
எப்டியிருக்கும்?! அது மாதிரி
முன்னையும் பின்னையும் நவருது...

பின்னாடி பாத்தாக்க ரெண்டுகைய
ஒன்னா சேத்துமீன அம்முறுதுக்கு
வச்சாமாரி பெருசா இருக்கு. முன்னாடி
பாத்தாக்க நம்ம கமல ஏத்தம் பெருசுக்கு
ஓத்தகையி. சும்மா அர பனமர
ஓசரத்துக்கு தூக்கி சொழட்டி சுத்துது
பெரும்பெரும் மரமெல்லாம் அப்டி
கையி தண்டுனா போதும்... தூர...
போய் உளுவுது. ரெண்டு நிமுசத்துல
பத்தாளு வேல செய்யிது...ஐயா.

அத மூக்கனாங்கயிற இழுத்து வேல
வாங்கறத்துக்கு ஒரு ஆளு வேணும்..
அவன் கண்ணாடி பொட்டிக்குள்ள
ஓக்காந்துருக்கான்.”

“அப்டியா?! நீ எப்படா வீரா இதல்லாம் பாத்த?...”

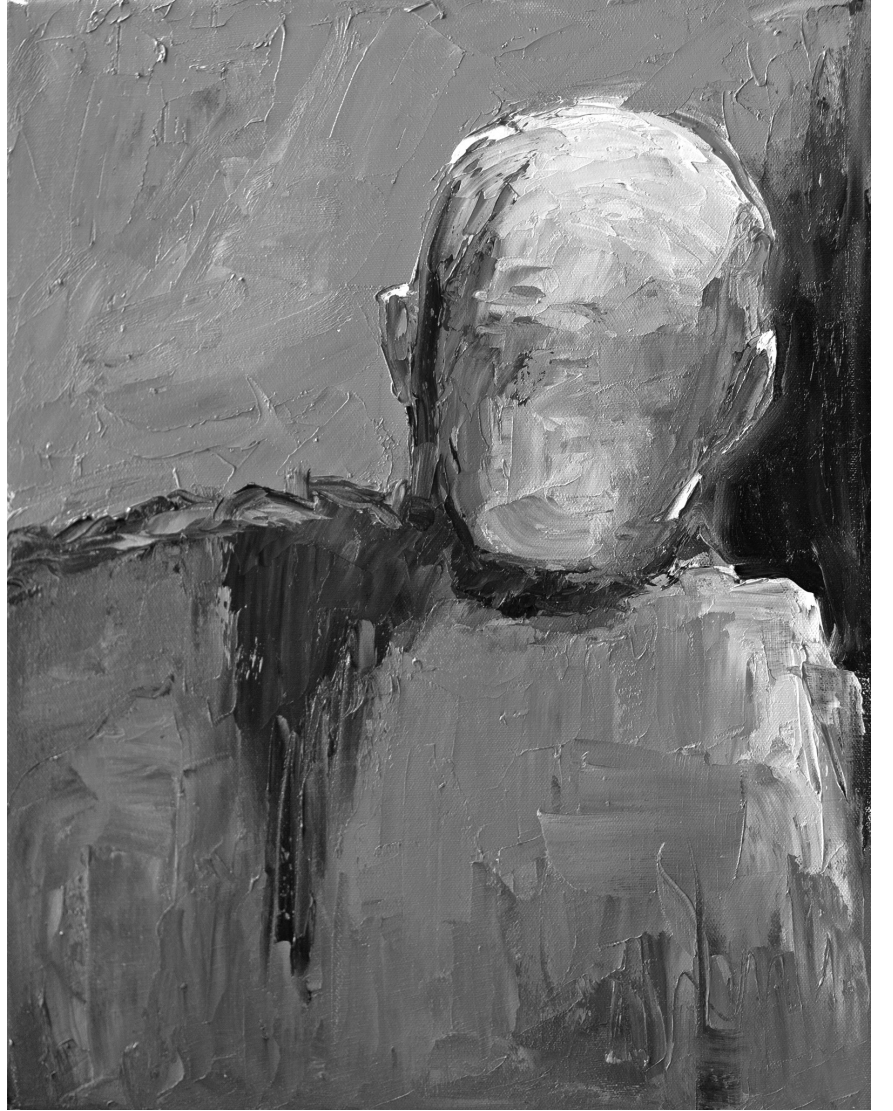
“போனவாரம்தான் நம்ப வேம்பையன் வகையறாவுல
ஒருத்தன் புதுவண்டி எடுத்துருக்கானாம்... வந்து ரோட்டுல
நிறுத்தி சூடங்கொளுத்தி, செதறுதேங்கா ஓடச்சிட்டு போனான்.
காட்டுகுள்ள அவம் மட்டும் ஓங்கள சேவிக்க வந்தானே
மறந்துட்டியளா? வண்டிய அங்க கொண்டு வர முடியாதுனு
வண்டி வரல இங்கயே கெடந்துச்சி ஐயா”

முன்னடியான் குனிந்து பார்த்தபோது காலடியில் ஒரு கட்டு
சுருட்டும் மூடி பாதி திறந்த நிலையில் ஒரு குவாட்டரும்
இருந்தது.

“முன்பறமா வரலனா என்ன பின்னடியால வந்துடுவானுவோ
போலருக்கு. ரெண்டு நா முன்ன தூரத்துல கேட்ட சத்தம் இப்ப
கிட்டக்க நெருங்கி நெருங்கி வருதுடா வீரா..”.

“கலவமண்ணு ஏத்துறானுவோ ஐயா.. பத்து லோடு ஏத்துனா
போதுமாம் நமக்கு ஒரு வருச செறப்பு வைக்கிற செலவுக்கு
பணம் சம்பாரிக்கலாமாம் இப்ப ஊர்ல தாட்டியமுள்ள
ஆளெல்லாம் அததான் பன்றாயங்க..”

“சரியாபோச்ச போ..ஒருகாலத்துல ஊருக்குள்ள துடியான

நம்பல்லாம் ஊரு சாதிசனத்துக்கு
எல்லகொல்லைக்கு ஆவத்து வாரப்ப
எதுத்து நின்னோம். இந்த மண்ண உரும
கொண்டாட வெட்டுப்பட்டோம். இப்ப
நம்ம வாரிசுகளே அந்த மண்ண வெட்டி
வித்து யாவாராம் பன்றாயங்களா?...”

“ஆமாஐயா, இப்பலாம் அய்யாகோயில்
காடுன்ற பயமே எவனுக்கும் இல்லாம
போயிட்டு... நாப்பது வருசுக்கு
முன்னாடி தூண்டிக்காரனுக்கு பக்கத்துல
ஒரு பெரிய வேங்கமரம் நின்னுச்சி
கையெடுத்து கும்புடுற அத்தனபேரும்
மனக்கணக்குல இது நெலமனைக்கு
ஆவும் வாசமாலைக்கும் ஆவுமனு
நெனச்ச மாத்ரத்தலயே ‘தப்பு தப்பு’ னு
கன்னத்துல போட்டுக்குவானுக...
அப்பறம் அடுத்தவருசமே நந்தானா வருச
பொசல்ல அந்த வேங்கமரம் அடியோட

உள்ளதுச்சி, கிட்டத்தட்ட எட்டுவருசமா சன்னதிலேயே கெட்டு உலுத்து கொட்டுச்சே தவற ஒரு பய தொடலயே... ஆங்... நங்கொப்புறான.. ஒரு மம்பட்டி புடிக்காவ மொழங்கையி பெருசுக்கு பூவரசங்களை வெட்டவே அந்தோ பெயம் பெயப்பட்டானுக. ஆனா, இப்ப போனமாசம் மட்டும் அறுவது மரம் இப்படியாலவண்டில ஏத்தி போவுனிச்சி எசமான். கொத்துனா பாலு வடியிதுங்குற ஒரே காரணத்துக்காவதான் நம்ப ஆலமரத்தையும் உட்டு வச்சிருக்காவோ... இல்லனா அதையும் பேத்து ரீப்பா அறுத்துருப்பானுவ..”

“அது என்னமோ உண்மதாண்டா வீரா...”

“யேன் இப்ப நாலு வருசத்துக்கு முந்திகோட நம்பல்லாம் மரநெழல்லையும் மழையிலயும் வெயிலல்லயும்தான நின்னோம்?. ஆனா இப்ப பெரும்பெரும் மரமெல்லாம் சாச்சிபுட்டு நாலு கருங்கல்லு கால உட்டு இந்த ஆஸ்படா சீட்டா கொடண்டாந்து கூர போட்டுக்கானுவோ.... மொட்ட வெயிலுக்கு உள்ள சும்மா வெந்து அடங்குது.... விட்டா மீதி காட்டையும் அழிச்சிபடுவானுவோ போலருக்கு... ஏன் நீங்க ஒரு அதட்டல போட்டு இவனுவள மெரட்டியுட புடாதா?...”

“அடேய் நம்புனவனுக்குதாண்டா நாம சாமி. எல்லாவனையும் நம்ப போய் மெரட்டமுடியாது.”

“மக்கும் இவனுக்க நம்பவும் மாட்டறானுக.. கனவுல போயி மெரட்டலாம்னா இவனுவ ராத்திரி தூங்கவும் மாட்டறானுக. பகலெல்லாம் மண்ண குவிச்சிட்டு ராவுல ஏத்துறானுக. இவனுக்க என்னதா பண்ணசொல்றீங்க?...”

“சரி நம்பதான் கேக்கலானா ஊருக்குள்ள எவனுமா இல்ல?...”

“இருக்க ஒன்னு ரெண்டு பேரையும் எதுத்ததுக்கு கமுக்கமா சோலியமுடிச்சிட்டானுவ ஐயா. அரசாங்கமும் இதுக்கு தொணபோவுது. நம்ப காலத்துல அரசாங்கத்த எதுத்து நம்ப தூண்டுகாரன் பேசுனான். அவம்பேச்சுக்கு நாடே தெரண்டுச்சிங்குற காரணத்துக்காவதான் இப்பி நாக்க இழுத்து தாவகொட்டவைல ஆணி போட்டு ஆக்கின செஞ்சி ஊருச்சமதில ராசாக்க மாருக வச்சானுக. இது பாத்துட்டு இனி எவனும் அரசாங்கத்த எதுத்து பேசுபுடாதுனு. அங்கயே இருந்து பொணம் அழுகி காக்கா,கழுகு,நே(நாய்),நரி தின்னுச்சி. மக்கள் ‘நமக்காவ ஏவங்கேட்டு இப்பி ஆக்கினபட்டு செத்தானே’னு கும்புடுதுங்க.. இப்ப நடக்குறது மக்களே விரும்பி இவுகதான் எங்களுக்கு ராசாவா வேணும்னு தேந்தெடுத்த மக்களாட்சியாம்... அதனால, எல்லாத்தையும் வெளில தெரியாம கமுக்கமா முடிக்கச் சொல்லி அரசாங்க உத்தரவு ஐயா”

“சரியாபோச்சு போ... நாம வாழ்ந்த காலத்த வுட ஆவத்தான காலமா இருக்கே இவனுக்க வாழ்க்க?...”

“அடங்கியோடுங்கி இருந்தா எல்லா காலத்துலயும் சவுரியமா இருக்கலாம். இல்லனா அப்ப சாமி யாக்கிடுவானுவோனா இப்ப தியாகியாக்குறானுக எசமான்..”

“சரி,நாம இவனுக்காக்காவதான இப்பி செத்தோம் எதுக்கு நம்மகண்டு பயப்படுறானுக எவனுக்கும் பக்தியே இல்லயாடா வீரா நம்ப மேல”

“யே(ன்) இல்ல, இருக்கானுக.. போனவருசம் நம்ப பள்ளியமேட்டு ரெத்துனம், இந்தோ எதுத்தாப்ள நிகுது பாருங்க... அந்தா அந்த ஒத்தபனமரத்துல நமக்கு படைய வைக்கதான் கள்ளு ஏறக்கிட்டு இருந்தான்... மடகொண்டு பானய அவுத்து கள்ள வடிச்சிட்டு மறுவடி பானகட்ட பானைய சீவுனான்ல்ல... அப்போ கருக்குல, இருந்த ஒரு தேன பொரங்கைல கொட்டிபுட்டு... பட்டுனு அருவா பொடங்கால தேன தட்டிவுட்டான்... விருவிருவு வெசம் மண்டைக்கு ஏற ஆரம்பிச்சிட்டு... மரத்த கட்டிபுடிச்சவடியே ‘முன்னடியாரப்பா வீரப்பா தூண்டுகாரா..’னு நம்ப பேர சொல்லிகிட்டே அவனோ வேதனயோடையே ஏறங்கி நேரா ஒரு துளி சிந்தாம கள்ள கொண்டாந்து நம்ப மூனுயேருக்கும் நெறந்து வச்சான். ஞாவகம் இருக்கா...? அது பத்தி இல்லாம வேற என்னனு சொல்வீங்க...?”

“உண்மதாண்டா. ரெத்தனம் உண்மயான பத்தன்தான். அந்த ரெத்துனத்து மொவந்தான் மூனாவருசம் மேலக்கர பொதியப்பன் மொவள திருப்பூருக்கு கூட்டிகிட்டு ஓடிட்டான். இவனுவ தேடிப்போய் வெரட்டி கண்டுபுடிச்சி தெக்க பாமினியாத்தங்கர அலயாத்திகாட்ல கொண்டாந்துவச்சி ரெண்டுவேரையும் வெட்டி பொதச்சிபுட்டதா கேள்வி...?”

“ஆமா ஐயா. அதுக ரெண்டும் சின்னவயசுலேருந்து பள்ளிகோடத்துக்கு இந்த பாத வழியாதான் ஒன்னா போவுங்க...நானே நேர்ல பாத்துருக்கேன். சோடியா தோளுக்கு தோளா நடந்துபோவும்போது எனக்கே இதுங்க கூடிப்பெருவி வாழ்ந்தா நல்லாருக்கும்னுதான் தோணும். எப்பித்தான் இவனுவ இப்பி எனம்புள்ளையள கொல்ல துணியிறானுவனோ?... ஓடம்பும் மனசும் ஏத்துகிருச்சினா போதுமே.. நடுவுல இந்த சாதி மயிறெல்லாம் எதுக்கு...?”

“இது காலங்காலமா நடக்குற பழய கத தானடா. சாதிமாறி மனசு ஒத்து சின்னஞ்சிறுகுசு சேந்துகிட்டா ‘சரி வாழட்டுமே’னு உட்டுவைக்க மாட்டானுக.. கொன்னுபடுவானுக. கொலபண்ணவனுக்கூடும்பத்துல நாளபின்ன நோவுநொடி வந்து ரெண்டொன்னு போயிட்டினா, தெய்வமாகும்படுவானுக.. யேன் நாளைக்கே நம்ப மருதையாட்ட சொல்லி ரெத்துனத்து மொவளயும் பொதியப்பன் மொவனையும் செலயா செஞ்சி நம்ப சன்னதிக்கு கொண்டாந்தாரும் வந்ததுதான். கழுவுல ஏத்துறதும் இவனுக்கதான் கனவுல வந்து தூக்கங்கெட்டு நோவு வந்தா கையெடுத்து கும்புடுறதும் இவனுக்கதான்டா. இவனுவ கூத்துக்கு ஒரு அளவே இல்லாமபோச்சு... ஆங்...”

இவனுவளுக்கு இப்ப என்னதான் வேணுங்கிற. கொடலு ரொம்பத் திங்கனும், குட்டிபோடனும், பெறவு கொரட்ட உட்டு தூங்கனும் அவ்ளதான? அதப்பண்ண இந்த மண்ணுல என்ன கொறச்சல்? ஆனா, அத்தோட சும்மா இருக்கமாட்டறானுகளே.. அம்மணமா பொறந்து ஆயிபோறது கூட தெரியாம

இங்க வந்தவனுவுளுக்கு 'எல்லாமே 'தாந்தா' ந்ற ஆணவம் எங்கேருந்துதான் வந்து சேருதோ?... அத்தோட மதம்,சாதி கவுரவம்னு எல்லா கருமமும் வந்துஓட்டிகிடுது... இதுல பெருங்கூத்து என்னனா செலசமயம் உசுற காக்குற சாமிய காரணமா வச்சே.. உசுற காவு வாங்கிரானுக. அதாங்கொடும். கெழக்கசெதம்பரத்துலதில்லைவாழ் அந்தணங்கன்னு ஒரு கூட்டம், நம்ப நந்தனுக்கும் சாம்பானுக்கும் உசுரோட கொள்ளி வச்சானுக பாரு அதாங்கொடும்...."

முன்னடியானின் ஆதங்கப்பேச்சில் காடு அமைதி கண்டது. தொலைவில் ஜேசிபி மட்டும் உருமிக்கொண்டிருந்தது.

பெரியய்யா மெலிதான புன்முறுவலோடு பாந்தமான குரலில்,

"அங்க எதுத்தாப்ள நந்தி இருக்கதே உன்ற என்ன நடக்குதுனு வெளில தெரியபுடாதுன்னுதான?..."

எனக்கேட்டு முடித்துவைத்தார். குதிரைகள் வால் சுழற்றி, கனைத்து, குளம்படித்து தலையலுக்கின.

நள்ளிரவு

முன்னடியானுக்கு எதிராக கோடெடுத்து வைத்த பொங்கல் பாணைகள் வரிசைகட்டி நின்றன.

ஆளுயர மூங்கில் கம்புகள் வரிசையாக ஊனப்பட்டு டியூப்பலைட் கட்டப்பட்டிருந்தது. ஓடிக்கொண்டிருந்த ஜெனரேட்டரை நிறுத்தாமல் கையியை காலிடையில் இறுக்கிகொண்டு டீசலை ஒருவர் டேங்கில் நிரப்பிக்கொண்டிருந்தார்.

வரிசையாக நின்ற மண்குதிரைகளுக்கு பின்னால் பேப்பர் கப்பில் கடைசி மிடறை விழுங்கிவிட்டு "எலேய் நம்ம சிவாவுக்கு கால் போடு.. முத்துப்பேட்டயிலதான் லாரி நிக்கிது.. அடுத்த லோடுக்கு வரும்போது இன்னோரு ஆஓப் வாங்கிட்டு வர சொல்லு" சிகரெட்டை பத்தவைத்துக் கொண்டு பந்தலடிக்கு நகர்ந்தான் முருகேசு.

ஊரில் அவனுக்கு 'ஏழ்றமுருகேசு' என்பது மற்றொரு பெயர்.

கோவிலுக்கு இடதுபுறம் தார்ப்பாய் விரித்து பந்தலில் சீட்டாட்டம் வெகுஜோராக நடந்துகொண்டிருந்தது.

ஓவ்வொரு ஆளுக்குப்பின்னாலும், இரண்டிரண்டு பேர் அமர்ந்து ஆட்டத்தை மேலும் குடுபிடக்க

தங்கை

மச்சான்...

இவங்க தான் உன் தங்கை என்று தன் காதலியை உரிமை நவிலலில் அறிமுகம் செய்யும் நண்பனின் சொல்லாடலில் அழையா விருந்தாளியாக அறிமுகமாகிறது அவள் ஒழுக்கத்தின் மீதான இவனது சந்தேகமும் நண்பன் மீதான நம்பிக்கை இழப்பும் அப்படியே கொஞ்சம் ஆணாதிக்கமும்....

கதிரிளவன் இரவிக்குமார்

வைத்தனர்.

"யாண்டா வேம்பயாத்தங்கரயில் நம்ப வைரவநாதண்ணை தவுற வேற எவனுக்காவது இந்த காட்டு புடிக்க தெறம் இருக்கா?..."

பங்காளி.. அந்த வெத்தல பொட்னத்த இங்க நவத்துங்க. ஒருதரத்துக்கு போடுவோம்...

இல்ல நாங்க கேக்குறன்.. எவனுக்காவது இந்த தெறம் இருக்கானு கேக்குறேன்?.. இருந்தா அடுத்த ஆட்டத்துல ஒக்காரு பாப்போம்?.."

கூட்டம் தன்பாட்டுக்கு ஆட்டத்தில் மட்டும் கவனம் செலுத்தியது. முருகேசு உசுப்பலுக்கு காதுகுடுத்த பாடில்லை...

"இவ்ளோ எளம்புள்ளய இருக்கியளே என்னபன்னுவிய..? போனால எவளுவோட்டயாச்சம் மணிக்கணக்குல குசுகுசுனு பேசுவிய... இல்லனா குடிச்சிட்டு மூத்தரம் பேயிவிய. ஆங்.. யாருக்காவது காட்டு புடிக்க தெரியமாடா..? ம் சொல்லுங்க. அட என்ன பெரியமாமா ரம்மி சேந்துட்டு போல...?"

"எலேய் குடியகாரமட்ட, குடிச்சா ஆலமரத்தடில தார்ப்பா கெடக்கு போயி படு.. இல்லனா நீ என்னத்தயாவது ஓளறிட்டு கெட.. ஆனா ஆட்டத்தபத்தி இங்க எடுத்துகுடுத்தனு வையி.. ந் கொப்புறான எடுத்து சொருவிபடுவேன்."

"அடேங்கப்பா..அதென்ன நாங்க மட்டும் குடிகார மட்ட..? நீங்கலாம் பெரிய யோக்கிய

சிகாமணி, யாருதாங்குடிக்கல இந்தா நம்ப முன்னடியானுந்தான் குடிக்கிது. ஆங்...அப்பறம் என்னமோ எடுத்து சொருவிடுறதுனா நாங்க எதுக்கு செம்பளியாட்டுக்கு மயிறு செறைக்கிறதுக்கா வாங்கருவா வச்சிருக்கோம்?.. மாமன்னு கோடபாக்கமாட்டேன் எங்க எந்திரியேன் போட்டு பாத்துக்குவோம்..."

"எலேய் முருகேசு இப்ப வாயமுடுறியா இல்லயா? மூனாவருசுமும் இதேமாரி ஒன்னாலதான் எளவு கூத்தாடுனுச்சி.. மூட்டறா வாய." பெரியதம்பியின் கோபாவேச அதட்டலோடு கவனம் ஆட்டத்துக்கு திரும்பியது.

முன்னடியார் காலடியில் நாலுதார் வாழைப்பழம், இரண்டு பலாப்பழம், டசன்கணக்கில் ஆப்பிள், ஆரஞ்சு, மாதுளையென குவிந்து கிடந்தன. ஒரு தவலையில் பச்சரிசி ஊறிக்கொண்டிருந்தது. பெரும்பெரும் செவ்வந்தி மாலைகள் கேரிபேக்கில்

கட்டி முட்டுமுட்டாக கிடந்தன.

வைரப்பன் ஒவ்வொரு வீட்டிலிருந்தும் வந்த தேங்காய்களை பிரித்து ஓரங்கட்டிக்கொண்டிருந்தார்.

“எலேய் சிவகண்ணு.. இந்த பானசுத்த ஊத்திதான் ஆளுவோளுக்கு குண்டா.. ஏலாக்கா, வெல்லம் இடிச்சி போட்டு ருசியா இருக்கு இப்பி அனாமத்தா கெடக்குது பாரு”

“பெரியப்பா நீ பேசாம பூச வேலய மட்டும் பாரு. பானக்கம் குடிக்கிற ஆளுவோல்லாம் சாயந்தரம் அஞ்சுமணிக்கே ஊடு போயிட்டு. இப்ப இருக்கதெல்லாம் பாணம் சாட்டுறதுவோதான். அவனவன் மூனு கோட்டு குடிச்சிட்டு நிக்கிறானுவோ.. படையல போட்டுட்டு கிடாய வெட்டுனா போதும் பொழுதுவிடிய நேரத்தோட ஊடுபோயி சேந்தரலாம். அதுக்குள்ளே எவனும் ஒருத்தன் ஒருத்தன் குத்திகிட்டு சரியாம் இருந்தா சரி”

சிவகண்ணு தேங்காயை ஒருகையில் பிடித்து ஒரு பேப்பரில் வெல்லக்கட்டியை வைத்து இடித்து இடித்து தவலையில் போட்டுக்கொண்டிருந்தான். இன்னும் ஐந்துகிலோ வெல்லம் மீதமிருந்தது.

“அதுவுஞ்சரிதான். ச்செரி.. எங்க பன்னீரும் மூர்த்தியும்? அவனுவோள கூப்படு. இந்தநல்லெண்ணய தொட்டுகிட்டு ரெண்டு பலாப்பழத்தையும் பூரி சொளயெடுத்து வைக்க சொல்லு...”

இந்தா நம்ப நடுவன் மொவன் நிக்கிறான் பாரு.. கூப்படு செத்த, அவங்கிட்ட இந்த வானகட்டையும் அவுட்டையும் குடுத்து கொளுத்த சொல்லு. வேற எவங்கிட்டையும் குடுக்காத. எல்லாவனும் குடிச்சிட்டு நிக்கிறானுவ. அப்பறம் மூனாவருசம் தொர்ராசு தட்டு பந்தல்ல வானத்த உட்டு பத்திகிட்டு எரிஞ்சா மாரி ஆயிடபோவது.

ம்...மளமளமளனு வேலைய பாருங்கடா..”

வைரப்பன் துண்டை உதறி கழுத்தையும் மார்பையும் துடைத்துக் கொண்டு இடுப்பில் கட்டிக்கொண்டார்.

சாம்பிராணி வாசம் காடுமுழுக்க கமகமத்தது.

“ஆங்...அப்பிதான் அடிபுடிக்காமகிண்டிக்கிட்டே இரு... இன்னங்கொஞ்சநேரத்துல நெய்ய ஊத்தி ஒரு கிண்டு கிண்டி ஏறக்கிவச்சுபுடலாம்.” பொங்கமுட்டடியில் முருகையன் தன் பேரனுக்கு பதஞ்சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.

ஏழெட்டு கோட்டுடுத்து முப்பது பாணைகளுக்கு மேலாக வெந்துகொண்டிருந்தது. வருசத்துல ஒரே ஒருநாளு அடுப்போரம் நிக்கவே ஆண்கள் நொந்துகொண்டார்கள். வேர்த்து ஊத்த... சதீஸ், முருகையன் அலுத்துகொண்டான். “ஸ்...ச்செய்... யேந்தாத்தா... பொம்பளயானு கோயிலடிக்கு வந்து செத்த இந்த பொங்கலம்ட்டுமாச்சும் வச்சி ஏறக்கிட்டு போனாதான் என்னவாம்...?”

“எலேய் இங்கருக்க சாமியெல்லாம் துடியான தெய்வம்டா. தீட்டு தொடப்பு ஆவாது. அதுவும் பொம்பள வாசம் அரவே ஆவாது.”

“ஓஹோ ... அப்ப இந்த சாமியெல்லாம் பொம்பளைக்கு பொறக்கலயாமா?...”

‘ஹாஹாஹா’...

பக்கத்து கோட்டிலும் நாலஞ்சி சிரிப்பு சத்தம் அலையடித்தது.

முருகையன் சுருக்குனு கோவம் வந்துவிட்டது. தலைதூக்கி முறைத்துவிட்டு “ங்கேரு என்னடா துக்கிரி பேச்சு... அதுவும் சாமி முன்னடியே இருந்துகிட்டு... நம்...”

கோபத்தில் அதட்டினாலும் சில நொடிகள் அமைதியாகக் கடந்தவுடன், பேரன் கேட்பதில் ஒரு நியாமிருப்பதாகவே பட்டது. சற்று யோசித்துவிட்டு “ம்...சாமி இருக்கு அதுபாட்டுக்கும் ஒருபக்கம், இந்த பயமக்களுவோதாங் குடிச்சிபுட்டு ராத்திரில வம்புவளத்துகிட்டு நிப்பானுக... அதனாலயே ஊட்டானுக் பொம்பளயள கோயிலடிக்கு வரவேண்டாம்றது. அது அப்படியே காலங்காலமா பழக்கமாயிட்டுனு வைய்யேன்...”

“அப்ப பண்ணதெல்லாம் நம்ப பண்ணிட்டு பழிய சாமி மேல போடறவேண்டியது.”

“ஆமா அப்பித்தான். நீ அதச்சொல்லற... ஆனா சாமியே ஒருகாலத்துல பழிக்கு அஞ்சிதான் இங்க வந்த நெலகொண்டுச்சிசு சொல்வானுவோ.....”

“அப்படியா, அதென்ன தாத்தா கத?...”

முருகையன், மேற்கிலிருந்து முன்னடியார் இங்க வந்து நிலைகொண்ட கதையை சொல்ல எத்தனித்தார். முழுக்கதையின் நீளத்தையும் மனதுக்குள் ஒருமுறை ஓட்டிபார்த்தார். கதை முடியவும் பொங்கல் வேக்காட்டுக்கும் நேரம் சரியாக இருக்குமென உறுதிசெய்து “ம்க்கூர்ம்...” செருமிக்கொண்டு ஆரம்பித்தார்.

“பழங்காலத்துல இந்த முன்னடியான் இங்க மேற்க எங்கயோ ஒரு ஊர்ல இருந்துச்சாம்டா..”

மேற்குதிசை நோக்கி அடுப்பனல்ல படாம கைய நீட்டுகிறார்.

“அங்க அந்த கோயில் பண்டாரத்துக்கு, முப்பது குழி புஞ்ச நெலம் கோயில ஓட்டியே இருந்துச்சாம். ஒரு வருசம் அவங்கொல்லையில பரங்கிக்கா போட்டுந்தானாம்... பரங்கிக்கா வெளச்சலனா அப்பி வெளச்சலாம்... அதுபாட்டுக்கும் எக்குபுக்கா வெளஞ்சி குமிஞ்சிட்டாம்...”

“ஆங்...”

‘ம்’ போடலனா கதை நிறுத்துவிடுவார். என்பது சதீஸ்க்கு தெரியும்...

“நம்பாளுவோல்லாம் அப்போ இங்கேருந்து வண்டிகட்டி போயிதான் இங்க வெளயிற நெல்லு, கொள்ளு, எள்ளு, பச்சபயறு, தேங்கா, மாங்காயெல்லாம் மதுக்கூரு சந்தையில் ஏறக்கிபுட்டு, நடுச்சாமத்துல ஊடு வருவாய்க். அப்ப ஒருமொற தைமாசம் ஆரம்பமாம்... வைக்க(கோல்) தெரச்சிகொண்ட அங்க மேற்க எங்கயோ ஒரு ஊர்ல ஏறக்கிபுட்டு வரும்போதுதான்...இது நடந்துருக்கு. அன்னைக்கு ராப்பொழுது இன்னைய மாதிரியே நல்ல நெலவாம்... எனக்கென்னமோ நம்பாளுவோதான் இந்தவேலைய பாத்துருக்கணும்னு தோணுது.”

“இருக்கும் இருக்கும்...”

“பொழுதுவிடிஞ்சி, பண்டாரம் காலயில வந்து கொல்லய பாத்தானாம்... நங்கொப்புறான ஒத்த பரங்கி பிஞ்சுகோட காணுமாண்டா... ஒரே ஒரு கொடிகோட பெரளாமா ரொம்ப நேக்கால வட்டிருக்காய்ங்க... பாத்தோன்னயே பண்டாரத்துக்கு தெரிஞ்சபோச்சு நல்லா தேந்த கைகாரந்தான் இந்த வேலைய பாத்துருக்கான் கள்ளன கண்டுபிடிக்கிறது அவ்ளோ லேசப்பட்ட காரியமில்லனு. ஒத்த ஆளாவும் இத பன்னமுடியாதே ஒருவேள நாலஞ்சபேரா இருக்குமோனு வெதறிப்போயி நேரா ஓடிருக்கான் முன்னடியாங்கோயிலுக்கு. ஒரேதா அமுதுபொலம்பி “இன்னைய பொழுதுகுன்ற கள்ளன புடிச்சி கொண்டாந்து நிறுத்துற”ன்னு... மொற வச்சி குதுர கால்ல கயிறு கட்டிபுட்டு ஊடு வந்துருக்கான்.. பொழுதுதான் கரைஞ்சிருக்கே தவுர வேண்டுதல்ல ஒன்னும் வேலைக்காவல.

அன்னைக்கு ராத்திரி சுத்தமா தூக்கம் புடிக்கல அவனுக்கு. ரொம்ப நேரமா பொறண்டு பொறண்டு படுக்குறான் முடியல. ஏன்னா அரும்பாடுபட்டு வெளய வச்சவன் பாரு? அவனுக்குதான் அதோட கஷ்டநஷ்டம் தெரியும்?”

“நல்..லா..”

“ஆங்காரம் வந்துட்டு. எந்திரிச்சிருக்கான்.. நேராபோயி, ரெண்டு கையி பட்டமொளவாய அள்ளி, அம்மில் வச்சி ஒரு கையி தண்ணிய தெளிச்சி, மளமளன்னு அரைச்சி அப்பி ஒத்த கையில ஏந்திகிட்டு, நேரா முன்னடியாங்கோயில பாக்க போயிருக்கான்...”

முருகையன் இந்த இடத்தில் சுதைய நிறுத்திவிட்டு ஒக்காந்தபடியே மெதுவா பாணைய எக்கி பாத்து அடுப்பை கிளறிவிட்டு கொஞ்ச தீயை அமர்த்தி, “ஒன்னும் அபுபிடிக்கலயில பாரு?” ன்னார்...சதீஸ் பாணைக்குள் கரண்டியை விட்டுகிண்டி “அதெல்லாம் ஒன்னுமில்ல நீ மேலசொல்லு தாத்தா” ன்னா. ஆனா அவரோ விற்றோரம் கிடந்த ஒரு நொச்சிகுச்சியை எடுத்து அடுப்பு நெருப்ப ஒரு தட்டுதட்டி கிளறிவிடுகிறார். பக்கத்து கோட்டேருந்து வினோத,நவீன்லாம் முருகையன் பாத்துட்டு, ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொள்கின்றனர். பொறுக்கமாட்டாமல் “தாத்தா சொல்லித்தொல... அப்பறம் என்னதான் ஆச்சு?” கரண்டிய பொங்க பாணையிலிருந்து எடுக்காமல் கேட்டனர்.

இதுவும்கதைசொல்லும்போதுதன் கதைப்பரப்பை உறுதிபடுத்துவதற்கான முருகையன் உத்திகளில் ஒன்னுதான்.

“ஆங்.. அப்பறம் என்ன ஆச்சுங்கிற..? நேரா பண்டாரம் முன்னடியான் முன்ன போயி நின்னுருக்கான். நின்னு நேருக்கு நேரா மொகம் பாக்கறான். ஆப் பொட்டு அழுக்க வரல.. முழுக்க முழுக்க இத்தரந்தான் இருந்துருக்கு. அப்படியே கையில அரச்சி கொண்டுபோன மொளவாச்சாந்த முஞ்சில அப்பிட்டான். ஒரு இண்டு எடம் உடாம கண்ணு,வா(ய்),மூக்குனு அப்பி மொழிவி ‘பொழுது விடியிறதுக்குள் பரங்கிக்கா திருடுனவன

கண்டுபிடிச்சி கொண்டாந்து நிறுத்துற”ன்னு சத்தமா சொல்லிபுட்டு ஊடு போயிட்டான்.

“அய்யய்யோ...” நான்கைந்து குரல் கேட்டன. “அப்பறம்...?”

“அப்பறம்தான் முன்னடியாங் கெளம்பி, இங்க கெழக்காக்க குதுரயில நம்முரபாக்க வந்துருக்கு. வந்து.. விடிய விடிய தேடுனதுல கள்ளன கண்டுபிடிக்கமுடியாம போவ, பொழுது விடிஞ்சதும் இப்ப இந்த எடத்துலயே அமந்துட்டு. அப்பறம், கொஞ்சநாளல் வெதப்புக்காவ நம்ம சூனா நாவண்ணா பாட்டன் இந்த எடத்த வாங்கி வெள்ளாம பண்ணயில ஒருநா ராத்திரி அவரு கனவுல போயி “இன்னமாதிரி நா இந்த கதிக்கி ஆளாயி இங்க வந்து சேந்துட்டேன். எனக்கு உருவாரம் எடுத்து, நீங்களுவோ வருசத்துக்கு ஒருக்க வந்து ரத்த பலி குடுத்து செறப்பு வச்சி கும்புட்டு வந்தாக்க ஒஞ்சாதி சனத்த மக்க மனுசர நல்லமாரியா வச்சிகிறன்னு சொல்லிகிருக்கு. அப்பறம் அவரு காலத்துலேருந்துதான் நம்ம அங்காளி பங்காளிய கூடி இங்க வந்து கெட வெட்டி, பூசபோட்டு, செறப்பு வைக்க ஆரம்பிச்சதா எங்க பாட்டமாருக சொல்லக்கேள்வி.”

நெய்யைப்பிரித்துபொங்கலில்ஊத்திக்கொண்டே, அப்பன்னா நம்ம ஆளுவோ களவு பண்ணா அந்தக் கடவுளே வந்தாலும் கண்டுபிடிக்க முடியாதுன்னு சொல்லு. சதீஷ் சொன்னதைக் கேட்டு எல்லோரும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தனர்.

சீட்டாட்டத்தளத்தில் பெரியதம்பியின் குரல் ஒலித்தது.

“ஹலோ...”

ஆங்.. சொல்லுங்க தலைவர..என்னது ஐந்தாறு லோடா..!? தலைவரே.. ஏற்கனவே இப்பதான் நாம முன்னூறு லோடு பேசி கேரளாவுக்கு அனுப்பிட்டு இருக்கோம். இப்ப தீடர்னு கேட்டா.. இருங்க தலைவரே.. ஒரு பத்து நாளு சொணங்கி பாப்போமா?...”

“.....”

“அட.. நீங்க சொல்றதெல்லாம் வாஸ்தவந்தான் தலைவரே.. நா என்ன முடியாதுனா சொன்னேன்..? ஆனா இந்த புது தாசில்தாரு கொஞ்சம் எடக்கு பண்ணாப்ள. ஒங்க பேர சொல்லிருக்கு.. ஆனா, எதுக்கும் நீங்க நேர்ல கூப்ட்டு பேசுனா, பின்னாடி ஏதும் கரைச்ச இருக்காது பாருங்க.? ஏன்னா இது போன்ல பேசற யாவாரம் இல்லைல்ல? அதுக்குச்சொல்றேன்”

“.....”

“இல்ல இல்ல அதெல்லாம் நீங்க யோசன பண்ணவேண்டியதில்ல. நம்பகிட்ட இருவது டாரஸ் கெடக்கு, ஜேசிபி மூனு இருந்துச்சி.. இப்ப ரெண்டு ஹிட்டாச்சி எடுக்க அட்வான்ஸ் குடுத்துருக்கு. பத்து நாளு பொறுத்துக்குங்க.. ரெடி பண்ணிபுடலாம். ஆனா, ஓடனே ஐந்தாறு வண்டினா எங்கயாச்சும் பெரிய கொளமா வெட்டி சாச்சாதான் உண்டு...”

“.....”

“அப்படியா? அட்டே நல்ல யோசனதான். இது முடிச்சிபுட்டா ஒங்க புண்ணியத்துல நம்ப சாதிசனம் நாலுபேரு காசு பாப்பான் தலைவரே. நா கோயில்லதான் இருக்கேன் இன்னைக்கே இதுக்கு அடிபோட்டுருவோம்.”

“.....”

“ஆங் ச்செரி தலைவரே...வணக்கம்.. வணக்கம்.. வணக்கம்..” வாய் நிறைய சிரிப்போடு பெரியதம்பி போனை கட் செய்யவும் வைரப்பன் கூப்பிடவும் சரியாக இருந்தது.

“ஏ...பெரியவனே... பொங்க தயாராயிட்டு வா வா... வந்து சம்பராணிய போடு... கெடா வெட்டுக்கு நேரமாயிட்டு...” சத்தங்குடுத்தார்.

“இந்த வாராம் பெரியப்பா.. எலேய்... சீட்ட கவுத்துட்டு வாங்கடா. சாமிய கும்புட்டு வந்துறலாம்”

பெரியதம்பி வைரப்பனை அணுகி மெல்லிய குரலில்

“பெரியப்பா செத்த இங்க வாங்களேன். ஒரு சின்ன சேதி” வைரப்பனைக் கூட்டிகொண்டுபோய் குதிரையடியில் வைத்து முணுமுணுவென ஏதோ கொஞ்சநேரம் பேசினார்.

கருவறையில் முன்னடியானது வெட்டருவானுக்கு சுக்குமோத்தடிக்கு பட்டையடித்து நடுவில் சந்தன குங்கும பொட்டிட்டு, கழுத்தில் செவ்வந்தி மாலை, புதுவேட்டியொடு முறுக்குமீசையில் அவரே நேரில் வந்து இறங்கியதைப் போலிருந்தது.

வைரப்பன் வெங்கல தீபகால் நடுவே, குவித்து வைத்த திருநீற்று குவியலில் அரகட்டி சூடனை கொளுத்தி வைத்து தீபகாலை ஏந்தி முன்னடியனுக்கு காண்பித்தார். தீபகாலை முன்னடியான் முகத்தருகே கொண்டுபோனபோது சுடரொளியில் ஆலங்காட்டு மருதையா பதித்த வெள்ளிக் கண்கள் மினுங்கின.

வைரப்பன் முன்னடியானிடம், “எசமா...எங்க மூப்பா...போனவருசந்தா இந்த கசாபுயல்ல இங்கருக்க தென்னமரமெல்லாம் சாஞ்சி முறிஞ்சியுளுந்து, நாங்க இப்ப வாழ வழியத்துபோயி கெடக்கறோம்... இந்த வருசம் அப்படி ஏதும் வந்துறாம நீதான் இந்த ஊர காக்கணுமய்யா.... நல்ல மழதண்ணிய கொடுத்து, அரிசி தவசி வெளஞ்சி, ஓம்புள்ளயளுக்கு படியளக்கணுமப்பா... நோவு நொடியில்லாம முன்ன நின்று ஒஞ்சாதிசனத்த காக்கணுமப்பா”.

வரிசைகட்டி நின்று பங்காளிமக்கள் கைகளை தலைக்கு மேல் குவித்து கண்கள் மூடி வணங்கிக்கொண்டனர்.

தட்டேந்தி சூடனை கொண்டாந்து முதலில் பெரியதம்பிக்கு காண்பித்து, “தொட்டுகும்புட்டுக்க”ன்னு சொல்லிட்டு திருநீறை எடுத்து இவரே நெத்தியில் பெரிதாக பூசிவிட்டார்.

நாலஞ்சு பேருக்கு திருநீறு குடுத்துவிட்டு “தட்டுபந்தல்ல நிக்கறவன்லாம் அப்படியே வந்து தன்னூர் வாங்கிக்க அங்க வந்தா காத்துல சூடன்

அணஞ்சி பொயிரும்” னு சொன்னபோது வரிசை கலைந்து, கூட்டமாக தீபகாலை நெருங்கியது.

சிவகண்ணு ஒரு தாம்பாளத்தில் அரமுடி தேங்கா, அதுல ரெண்டு வெத்தல, பாக்கு, ரெண்டு வாழப்பழம், ஒரு மொழம் கதம்பம், கொஞ்சம் மடித்த துன்னூரு, முன்னடியாங் கழுத்துல போட்ட செவந்தி மாலையில் ஒன்ன எடுத்து தட்டுல சுருட்டி வச்சி ஒரு ஏஜும்பிச்சம்பழத்தையும் வச்சி வைரப்பன் கையில் கொடுத்துவிட்டு தீபக்காலை வாங்கிச் சென்றான்.

தட்டிலிருந்த மாலையை எடுத்து பெருவரிசையில் முதல் ஆளாக நின்று பெரியதம்பி கழுத்தில் வைரப்பன் அணிவித்தார்.

பயபக்தியோடு இருகரமும் குவித்து, தலைகுனிந்து, மாலைக்கு கழுத்துகாட்டி, இருகரங்களாலும் தாம்பாளத்தை பிடித்தபடி, கண்களை மூடி வாய்விட்டு எல்லோரும் கேட்கும்படி தனது வேண்டுகலை முன்வைத்தார் பெரியதம்பி.

“முன்னடியாரப்பா.. எம்பாட்டன் வீரையன் சாவும்போது ஓங்கோயிலடி ஓடு கொளமில்லாம இருக்கது பெரிய கொறையா தெரியிதுனு பொலம்பிகிட்டே செத்தான். எங்க புள்ளகுட்டியள காப்பாத்துற நீ இந்த காடுகரையில் கெடந்து சீரழியனுமா? இந்தவருசம் கோடயிலயே காட்ட வள்ளிசா நெறவி சுத்தம்பண்ணிபுட்டு, பெரிய கொளமெடுத்து காம்பவுண்டு கட்டி, மன்னார்குடி ஆளக் கொண்டாந்து யாகம் வளத்து கும்பாவேசம் நடத்துறும்ப்பா.. அதுக்கு நீதான் உத்தரவு குடுக்கணும்” ன்னு வேண்டுகிட்டு கண் விழித்து மேல்சட்டை பையில் கைவிட்டு மடித்துவைக்கப்பட்ட சில இரண்டாயிரம் ரூபாய் நோட்டுகளை எண்ணாமல் எடுத்து வைத்து தாம்பாளத்தைத் தொட்டு கும்பிட்டார்.

பணத்தை எடுத்து இடுப்பு வாரில் சொருகிக் கொண்டார் வைரப்பன்.

பூமிநாதனும் தொர்ராகம் கொம்பூத, நாகமுத்தும் பாளையனும் காய்ச்சியடித்த பறைச்சத்தம் அதிர சாம்பிராணி புகையை வைரப்பன் முகத்தருகே காண்பித்தபோது கண்கள் உருள சுக்குமோத்தடியை தலைக்குமேல் சுழற்றி

“க்கோ”.....வெனசத்தங்கொடுத்து கண்களை உடம்பை முறுவலித்து.....பெருங்குரலில்

“பெரியவனே... ஒன் எண்ணம்போல நடக்கும். அதுக்கு நா உறுதொனயா கடசிவர இருப்பண்டா..” என வைரப்பன் சொன்னபோது....

ஆலமரப்பொந்திலிருந்து கோட்டானொன்று அலறிப் பறந்தது.

இரண்டு காத தூரத்தில் வளவனாற்றை அடுத்த மூங்குகுத்தடியில், இருட்டுப்பாதையில் தன் முகத்தில் மொளகாசாந்தின் பழைய எரிச்சல் நினைவுக்கு வர மேற்குதிசை நோக்கி வெண்ணிறபுரவியில் விரைந்துகொண்டிருந்தார் முன்னடியான்... ●

காக்கைச் சிறகினிலே இதழ் முன்னெடுக்கும் கவிஞர் கி.பி.அரவிந்தன் ஏழாவது ஆண்டு நினைவு இலக்கியப் பரிசுப் போட்டி

‘காக்கைச் சிறகினிலே’ இதழின் தொடக்க கால நெறியாளர்
கவிஞர் கி.பி.அரவிந்தன் கனவின் மீதியில் எழும் புதிய தடமாக இப்போட்டி அமையும்.

‘சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும் கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்’ என்கிற மாகவி
பாரதியின் கனவை நனவாக்கும் முயற்சியில் இதுவும் ஒன்று.

மொழிபெயர்ப்பியல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கான பரிசுப்போட்டி - 2022

(திருவள்ளூர்வராண்டு - 2053)

தெரிவுக்குரிய தகுதி

இந்த நூற்றாண்டில் 2000 ஜனவரி முதல் 2020 டிசம்பர் வரை
பிறமொழியிலிருந்து முதற் பதிப்பாக
தமிழில் வெளிவந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்

நூல்கள் வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள்: 31.01.2022

போட்டி முடிவு: மார்ச் 2022

நூல்களை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

காக்கைச் சிறகினிலே, 288, டாக்டர் நடேசன் சாலை,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005 இந்தியா

மின்னஞ்சல் : kipian2022kaakkaicirakinile@gmail.com

நெறியாளர்: ■ மதிப்பிற்குரிய இ. பத்மநாப ஐயர் (இங்கிலாந்து)

நடுவர் குழு: ■ பேராசிரியர் க. பஞ்சாங்கம் (இந்தியா)

■ முனைவர் கே.எம். வேணுகோபால் (இந்தியா)

■ எழுத்தாளர் என் சரவணன் (நோர்வே)

■ எழுத்தாளர் அமரந்தா (இந்தியா)

பரிசுகள்

தேர்ந்தெடுக்கப்படும் இரண்டு நூல்களுக்கு தலா

சான்றிதழ் மற்றும் 10,000 இந்திய ரூபாய்கள்

ஒரு ஊக்கப்பரிசு

சான்றிதழ் மற்றும் 5000 இந்திய ரூபாய்கள்

சிறப்புப் பரிசு

வாசகர்களுக்கானது - ஓராண்டு காக்கை சந்தா

போட்டியின் விதிமுறைகள்

1. போட்டியாளர்கள் (நூலாசிரியர்கள்) தமது தன்விவரக் குறிப்புகளை இயற்பெயர், புனைபெயர், முகவரி, செல்பேசி உள்ளிட்ட விவரங்களுடன் kipian2022kaakkaicirakinile@gmail.com என்கிற மின்னஞ்சல் ஊடாக மட்டுமே அனுப்பவேண்டும்.
2. பிற மொழிகளிலிருந்து தமிழில் வெளிவந்த நூல்களின் இரண்டுபடிக்களை அனுப்பவேண்டும். இந்நூல் பற்றி ஊடகங்களில் வெளிவந்த விமர்சனங்கள் மற்றும் கருத்துரைகள் பற்றிய விபரங்களை மின்னஞ்சல் வாயிலாக அனுப்ப வேண்டும்.
3. நூல்களை காக்கைச் சிறகினிலே செயலக முகவரிக்கு பதிவு அஞ்சல் மூலம் மட்டுமே அனுப்ப வேண்டும்.
4. பதிவு அஞ்சல் உறை மற்றும் மின்னஞ்சலில் “கவிஞர் கி.பி.அரவிந்தன் ஏழாவது ஆண்டு நினைவு இலக்கியப் பரிசுப்போட்டி - 2022” என்று குறிப்பிடப்படவேண்டும்.
5. போட்டிக்கு அனுப்பப்படும் நூல்கள் மூல மொழியிலிருந்து தமிழில் பெயர்க்கப்பட்டதாகவோ மூலமொழியுடன் ஒப்பிட்டு சரிபார்க்கப்பட்டதாகவோ இருந்து, அது பரிசுக்குரியதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் தேர்வு செய்யப்பட்ட நூலை வெளியிட்ட வெளியீட்டாளருக்கு சான்றிதழும் 5000 இந்திய ரூபாய்கள் பரிசுத் தொகையாகவும் வழங்கப்படும்.
6. மொழிபெயர்ப்பு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு தனித்துவப் பங்களிப்புச் செய்யும் தமிழ்ச் சிற்றிதழ் ஒன்றுக்கு சான்றிதழும் 5000 இந்திய ரூபாய்கள் ஊக்கப் பரிசாகவும் அளிக்கப்படும்.
7. போட்டிக்குரிய நூல்கள் மற்றும் சிற்றிதழ்கள் பற்றிய விபரங்களை அவை தொடர்பாக ஊடகங்களில் வெளிவந்த விமர்சனங்கள் மற்றும் கருத்துரைகளுடன் பட்டியலிட்டுக் காக்கைச் சிறகினிலே அலுவலகத்துக்கு அனுப்பலாம். வாசகர்கள் அனுப்பிவைத்த பட்டியலிலிருந்து நடுவர்களால் பரிசுக்குரிய நூல் / சிற்றிதழ் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தால் பரிந்துரை செய்த ஒவ்வொரு வாசகருக்கும் ஓராண்டு காக்கை சந்தா சிறப்புப் பரிசாக அனுப்பிவைக்கப்படும்.
8. பரிசுக்குரிய நூல்களை நடுவர்குழு பரிசீலித்து அளித்த தேர்வின் அடிப்படையில் நெறியாளர் வழங்கும் தீர்ப்பே இறுதியானது.
9. பங்கேற்கும் போட்டியாளர்களுடன் போட்டி முடிவு அறிவிக்கப்படும் வரை அஞ்சல், செல்பேசி, தொலைபேசி, மின்னஞ்சல் உள்ளிட்ட எந்தத் தொடர்பாடலும் நடத்தப்படமாட்டாது.
10. போட்டியின் முடிவு 2022 ஏப்பிரல் மாத காக்கை இதழில் காக்கை குழுமத்தினரால் முறைப்படி வெளியிடப்படும்.
11. பரிசுக்குத் தெரிவாகும் நூலுக்குரிய சான்றிதழும் பரிசுத் தொகையும் உரிய முறையில் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

நன்றி :

இப்போட்டிக்கான பணப்பரிசினை வழங்கும் கவிஞர் கி.பி.அரவிந்தன் குடும்பம் சார்பாக அவர்தம் துணைவியார் திருமதி சுமதி மற்றும் லண்டன் துளிர் நண்பர்கள் வாழ்த்துக்களுடன் காக்கைச் சிறகினிலே இதழ்க் குழுமம்